

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞΔ΄

Τρίτη 28 Ιουνίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται επιστολή του Πρωθυπουργού κ. Γεωργίου Παπανδρέου προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο με θέμα “Κυβερνητική μεταβολή”, σελ. 12792 - 12793
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 12794, 12804, 12805, 12810, 12814, 12819, 12820, 12824
3. Ανακοινώνεται ότι εξελέγη νέα Γενική Διευθύντρια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου η ως τώρα Γαλλίδα Υπουργός Οικονομικών κ. Λα Γκαρντ, σελ. 12814

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 12773 – 12775
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 12775 - 12793

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, του άρθρου και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: “Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015”, σελ. 12794
2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:
Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεση της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: “Επείγοντα μέτρα εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015”, σελ. 12809

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. , σελ. 12820
ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 12794
ΖΩΗΣ Χ. , σελ. 12819, 12820
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 12794
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 12810
ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 12814, 12819, 12820, 12824
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 12804, 12805
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β. , σελ. 12810
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 12820
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 12804

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 12838
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ. , σελ. 12796
ΑΣΠΡΑΔΑΚΗΣ Π. , σελ. 12825
ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π. , σελ. 12815
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 12810, 12811
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 12802, 12803, 12804, 12806, 12808, 12818
ΒΛΑΤΗΣ Ι. , σελ. 12827
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 12826, 12827
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ. , σελ. 12831
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 12835
ΔΗΜΑΡΑΣ Ι. , σελ. 12827
ΖΩΗΣ Χ. , σελ. 12819

ΘΕΟΧΑΡΗ Μ. , σελ. 12821
ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 12797
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. , σελ. 12806, 12808
ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ Α. , σελ. 12798
ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ. , σελ. 12823
ΚΑΡΥΔΗΣ Δ. , σελ. 12832
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. , σελ. 12834
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό. , σελ. 12820
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. , σελ. 12808
ΚΟΛΛΙΑΣ Κ. , σελ. 12828
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ. , σελ. 12811
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 12799
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 12817, 12818
ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ Δ. , σελ. 12836
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 12822
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α. , σελ. 12834
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 12795
ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. , σελ. 12830
ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12839
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. , σελ. 12794
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. , σελ. 12812
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Β. , σελ. 12816
ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ Θ. , σελ. 12829
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 12805
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 12809
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 12798
ΣΑΜΑΡΑΣ Α. , σελ. 12800
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε. , σελ. 12833
ΤΖΑΚΡΗ Θ. , σελ. 12840
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 12806, 12815
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12830
ΤΣΙΑΟΥΣΗ Ε. , σελ. 12814
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 12805
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 12837
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. , σελ. 12824, 12825

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞΔ'

Τρίτη 28 Ιουνίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 28 Ιουνίου 2011, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Αναστάσιο Καρίπη, Βουλευτή Σερρών, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ** κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εργαζόμενοι στους παιδικούς σταθμούς του Δήμου Βόλου αιτούνται ώστε το παιδαγωγικό προσωπικό των παιδικών σταθμών να εξαιρεθεί από την αύξηση των ωραρίων των κλάδων εκείνων που διέπονται από ειδικές διατάξεις.

2) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Θήρας Νομού Κυκλάδων αιτείται τη στελέχωση του Πυροσβεστικού Κλιμακίου Θήρας με προϊστάμενο αξιωματικό καθώς και δύο οδηγούς.

3) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Νάξου και Μικρών Κυκλάδων αιτείται τη σύνδεση της Νάξου με το ανατολικό Αιγαίο και τη βόρεια Ελλάδα.

4) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ωρίων – το «Δίκτυο των Κυνηγών» εκφράζει τη διαμαρτυρία του για το μη διαφανή τρόπο ανάθεσης μελέτης του ΥΠΑΑΤ στην Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία.

5) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Κυκλάδων αιτείται τη διατήρηση της λειτουργίας των Ειρηνοδικείων στις Κυκλάδες.

6) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. **ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συμβασιούχων Πυροσβεστών Πυρόσβεσης Διάσωσης αιτείται να προχωρήσει η προκήρυξη για τη σύσταση του Σώματος των Πυροσβεστών σύμφωνα με τον ν.3938/2011.

7) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ζακακός Κωνσταντίνος εκφράζει τη διαμαρτυρία του για τον ΕΛΓΑ, τον οποίο θεωρεί τελείως αναξιόπιστο φορέα αποζημιώσεων.

8) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αχαρνών - Αστερουσίων Κρήτης αιτείται την εξάντληση των περιθωρίων αποζημίωσης, είτε μέσω του ΕΛΓΑ είτε μέσω των ΠΣΕΑ, για την καταστροφή της παραγωγής των αμπελώνων του δήμου του, λόγω περονόσπορου.

9) Η Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. **ΧΡΥΣΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δαμιανός Μυρίδης, εκπαιδευτικός με τριακονταπενταετή υπηρεσία αιτείται την έκδοση εγκυκλίου προκειμένου να καλυφθεί η μισθολογική αδικία για όσους δημοσίους υπαλλήλους ανακλήθηκε η αυτοδίκαιη απόλυση τους μετά από σχετική αίτηση.

10) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αχαρνών - Αστερουσίων Κρήτης αιτείται την αναθεώρηση όλου του προγράμματος υλοποίησης της Δακοκτονίας στην Κρήτη.

11) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Ωνάσειου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου αιτείται την εξάλειψη της παραγράφου 17 άρθρου 66 του υπό ψήφιση σχεδίου νόμου «Δωρεά και μεταμόσχευση οργάνων και άλλες διατάξεις».

12) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Σωματείο Ατόμων με Αναπηρίες Νομού Ηρακλείου Κρήτης αιτείται να πληροφορηθεί πότε η Πρωτοβάθμια Επιτροπή Κρήτης εντέλλεται να ανακοινώσει τους πίνακες οριστικών τοποθετήσεων ειδικών κατηγοριών δημόσιου τομέα του έτους 2008.

13) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Προϊσταμένη του Τμήματος Χρηματοοικονομικής και Ασφαλιστικής στο Παράρτημα Αγίου Νικολάου ΤΕΙ Κρήτης αιτείται τη συνέχιση λειτουργίας του τμήματος για το επόμενο ακαδημαϊκό έτος 2012-13.

14) Ο Βουλευτής Καστοριάς κ. **ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εμπειροτεχνών ΠΟΕΕΔΕ ο Πρόεδρος του Συνδέσμου

Εμπειροτεχνών ΕΔΕ Νομού Καστοριάς και ο Αντιπρόσωπος ΓΣΕ-ΒΕΕ αιτούνται την κατάργηση όλων των απευθείας αναθέσεων έργων ανεξαρτήτως ποσού προϋπολογισμού και τη δημοπράτηση όλων των έργων την ίδια μέρα και ώρα.

15) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αχαρνών - Αστερουσίων Κρήτης αιτείται την εξάντληση των περιθωρίων αποζημίωσης, είτε μέσω του ΕΛΓΑ είτε μέσω των ΠΣΕΑ, για την καταστροφή της παραγωγής των αμπελώνων του δήμου του, λόγω περονό-σπορου.

16) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος του Δήμου Διακοπτού Νομού Αχαΐας εκφράζει την αντίθεση των κατοίκων της περιοχής όσον αφορά στη χάραξη της νέας σιδηροδρομικής γραμμής που προτείνει η ΕΡΓΟΣΕ.

17) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων Λασιθίου Κρήτης αιτείται την κάλυψη των αναγκών του από υπηρετούντες σε εναλλακτική κοινωνική υπηρεσία ως αντιρρησίες συνείδησης.

18) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι επιστημονικοί φορείς των εκπαιδευτικών Γαλλικής και Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας όλης της χώρας και ο Πανελλήνιος Σύλλογος Καθηγητών Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας αιτούνται την ανάκληση της υπουργικής απόφασης 66302/Γ2 της 10-06-2011.

19) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Υπαλλήλων Οδοντοτεχνιτών Αθήνας, Πειραιά και περιχώρων αιτούνται μία απάντηση σχετικά με τα χρήματα που διατέθηκαν για τις εξετάσεις των υπαλλήλων οδοντοτεχνιτών για το 2011.

20) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του ΤΕΙ Αθήνας αιτείται τον απαιτούμενο συντονισμό από τους αρμόδιους φορείς, έτσι ώστε να ασκείται ενιαία εκπαιδευτική πολιτική, προς όφελος των σπουδαστών και του ιδρύματος.

21) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία αιτείται τη λήψη θεσμικών προστατευτικών μέτρων και πολιτικών για τα άτομα με αναπηρία και τις οικογένειές τους.

22) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο γίνεται διαμαρτυρία για τη διαγραφή από τα υπό κατασκευή έργα του δρόμου Αγκαθιά - Χαμέζι.

23) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δημήτρης Λαϊμός αιτείται την έκδοση συμπληρωματικής διάταξης για την τακτοποίηση των ημιυπαίθριων χώρων που δεν συμπεριλαμβάνονταν στις διατάξεις του ν.3843/2010.

24) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜ-ΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι επιτυχόντες του ν.2643 της κεντρικής Μακεδονίας αιτούνται την προσθήκη κοινωνικών κριτηρίων στη σχετική υπουργική απόφαση που ορίζει τα κριτήρια και τις προτεραιότητες για τους νέους διορισμούς, με σκοπό την άμεση επαγγελματική αποκατάσταση των προστατευόμενων από το ν.2643/98.

25) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜ-ΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Επιστημονικές Ενώσεις Καθηγητών Γαλλικής και Γερμανικής Γλώσσας και Φιλο-

λογίας αιτούνται τη διατήρηση όλων ανεξαιρέτως των οργανικών θέσεων καθηγητών γαλλικής και γερμανικής γλώσσας στο Λύκειο και το Γυμνάσιο κ.λπ..

26) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜ-ΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κουτρομπάνος Διονύσιος, Εκπαιδευτικός ΠΕ11-Τεχνικός Σύμβουλος ΣΕΓΑΣ αιτείται το διορισμό των εκπαιδευτικών-γυμναστών που ανήκαν στον κλειστό πίνακα του τριανταμήνου.

27) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜ-ΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι επιστημονικοί φορείς των καθηγητών Γαλλικής και Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας εκφράζουν τη διαμαρτυρία τους για την κατάργηση της διδασκαλίας της β' ξένης γλώσσας στα δημοτικά και στα γυμνάσια.

28) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά την άμεση ανάγκη κατασκευής του έργου της αποχέτευσης στο Δήμο Σαρωνικού.

29) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι διακεκριμένοι αθλητές με βάση τη διάταξη του άρθρου 34 του ν.2725/1999 αιτούνται τον άμεσο διορισμό τους.

30) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη διάσωσης και αναβάθμισης του Ασκληπιείου Νοσοκομείου Βούλας.

31) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. ΣΥΜΕΩΝ (ΣΙΜΟΣ) ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Γυμνασίου Αλιβερίου διαμαρτύρεται για την υπουργική απόφαση Φ8/61284/Γ1/27-05-2011 του Υπουργείου Παιδείας σχετικά με τη διδασκαλία της δεύτερης ξένης γλώσσας επιλογής στα γυμνάσια.

32) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος του Δήμου Ερυμάνθου εκφράζει τη δυσανεμία του για την εξαφάνιση των ορεινών και ημιορεινών δήμων από το διοικητικό χάρτη της Ελλάδας με την εφαρμογή του σχεδίου «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ».

33) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρεται ότι γίνεται προετοιμασία ενοποίησης των επιμελητηρίων στο πλαίσιο του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», ώστε να λειτουργεί ένα επιμελητήριο ανά νομό.

34) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος του Δήμου Αλμωπίας αιτείται την ένταξη του Κέντρου Υγείας Αριδαίας στη Γ' Ζώνη Εφημέρευσης.

35) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ιερά Μητροπόλεως Δρυινοπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης για την «Κάρτα του Πολίτη» εκφράζει την αντίθεσή της προς την «Κάρτα του Πολίτη».

36) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Επιστημονικού Προσωπικού του ΙΓΜΕ διαμαρτύρεται για τον πρόσφατο κυβερνητικό σχεδιασμό όπως παρουσιάστηκε στα ΜΜΕ και αφορά τη διάλυση του ΙΓΜΕ.

37) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Δημοτικών Αστυνομικών Νομού Δωδεκανήσου εκφράζει τις θέσεις, τις ενστάσεις και τις προτάσεις του αναφορικά με την λειτουργία της δημοτικής αστυνομίας.

38) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Πόπη Καρδουλάκη αιτείται την ρύθμιση θεμάτων που αφορούν ληξιπρόθεσμες οφειλές της προς το δημόσιο.

39) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΟΥΛΑ) ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι γονείς παιδιών του Δημοτικού Σχολείου Πλατάνου αιτούνται τη διατήρηση του Δημοτικού Σχολείου Πλατάνου.

40) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κεντρική Συνεταιριστική Ένωση Σύκων & Ξηρών Καρπών «ΣΥΚΙΚΗ» εκφράζει την αντίθεσή της σε

καταργήσεις διατάξεων της ισχύουσας νομοθεσίας που αφορούν στην απεντόμωση των ξηρών σύκων μετά την παραλαβή τους από τους παραγωγούς, τις προδιαγραφές που πρέπει να πληρούν οι χώροι παραλαβής και αποθήκευσης κλπ.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 15626/03-05-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Κουβέλη Φωτίου - Φανουρίου, Λεβέντη Αθανασίου, Τσούκαλη Νικολάου, Ψαριανού Γρηγορίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3844/16-06-2011 έγγραφο από την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης η ακόλουθη απάντηση:

17 ΙΟΥΝ. 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ Δ/ΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ &
ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

Αθήνα 16 Ιουνίου 2011
Αριθ. Πρωτ.: 3844

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
Αθήνα

Ταχ. Δ/νση: Πειραιώς 40
Ταχ. Κώδικας: 101 82 - Αθήνα
TELEFAX: 2105203872
Πληροφορίες: Π. Παναγιωτακοπούλου
Τηλέφωνο: 2105295194, -216
e-mail: ypertns@ypakp.gr

ΘΕΜΑ: Μέτρα στήριξης απασχολούμενων στα τουριστικά επαγγέλματα.
ΣΧΕΤ: Η με αρ. πρωτ. 15626/3-5-2011 ΕΡΩΤΗΣΗ

Σε απάντηση της με αρ. πρωτ. 15626/3-5-2011 Ερώτησης, που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ. κ. Φ. Κουβέλη, Θ. Λεβέντη, Ν. Τσούκαλη και Γ. Ψαριανό, σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας επισυνάπτουμε τα με αρ. πρωτ. 1.6066/3.1124/16-5-2011 Έγγραφο της Γενικής Γραμματείας Διαχείρισης Κοινοτικών και Άλλων Πόρων, 22184/ 12-05-2011 Έγγραφο του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, Φ.90022/11793/760/24-5-2011 Έγγραφο της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και 566/13-5-2011 Έγγραφο του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού.

ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ:
Όπως στο κείμενο

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΛΟΥΚΑ – Τ. ΚΑΤΣΕΛΗ

2. Στην με αριθμό 15848/05-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Χρυσανθακόπουλου Αλέξανδρου δόθηκε με το υπ' αριθμ.

2695/16-06-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων η ακόλουθη απάντηση:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

24/6

Χαριλάου Τρικούπη 182
101 78 Αθήνα , τηλ. 64 67 912

Αθήνα **16/6/2011**
Αρ. Πρωτ **2695**

Προς τη
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τμήμα **Ερωτήσεων**

ΘΕΜΑ: Εγγραφή εμπειροτεχνών εργοληπτών Δημοσίων Έργων στα Νομαρχιακά Μητρώα.

ΣΧΕΤ.: Η Ερώτηση 15848/05.05.2011 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος

ΚΟΙΝ.: 1) Υπουργείο Εσωτερικών, Αποκέντρωσής & Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης Γρ. Υπουργού.
2) Βουλευτή κ. Αλέξανδρο Χρυσανθακόπουλο

Σε απάντηση της παραπάνω σχετικής Ερώτησης, η οποία μας διαβιβάστηκε με το αριθ: 24989/25.05.2011 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

Ως προς το πεδίο δραστηριότητας των εμπειροτεχνών, εξακολουθεί να ισχύει η διάταξη του άρθρου 105 παρ .3 του Ν.3669/2008, ενώ η μόνη αλλαγή που επιφέρει ο Ν.3852/2010 (Πρόγραμμα Καλλικράτης), αφορά τα υπηρεσιακά όργανα που ενεργούν για τα Νομαρχιακά Μητρώα και τις επιχειρήσεις, τα οποία μετά την κατάργηση των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και των Νομαρχιακών Διαμερισμάτων, αντικαθίστανται πλέον από τα αντίστοιχα υπηρεσιακά όργανα της Περιφερειακής Ενότητας

Εσωτ. Διανομή
Γρ. Κοιν. Ελέγχου

3. Στην με αριθμό 16136/11-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Τσιάρα Κωνσταντίνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2/43423/0022/

16-06-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜ. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: 22^η- ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΥ
ΤΜΗΜΑ: Α'
Ταχ.Δ/ση: Πανεπιστημίου 37
101 65 Αθήνα
Πληροφορίες: Μυλωνά Θ.
Τηλέφωνο : 210 – 33 38 218
Fax : 210 – 33 38 208

ΕΞ.ΕΠΕΙΓΟΝ- ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

Αθήνα, 16/ 6/2011
Αρ.Πρωτ. 2/43423/0022

ΠΡΟΣ: **ΒΟΥΛΗ των ΕΛΛΗΝΩΝ**
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
(σε 2 αντίγραφα)

ΚΟΙΝ.: 1. Βουλευτές κ.κ.
Κωνσταντίνο Τσιάρα
Νικόλαο Νικολόπουλο
(Δια της Δ/σης Κοιν/κού Ελέγχου)
2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Α) Γραφείο Υπουργού
Β) Γραφείο Υφυπουργού κ.Φ. Σαχινίδη
Γ) Αυτοτελές Γραφείο Κοιν/κού
Ελέγχου (σχετ. 3924,3925/7.6.2011)
Λεωχάρους 2
Τ.Κ. 105 62 ΑΘΗΝΑ

ΘΕΜΑ: «Απάντηση σε Ερωτήσεις της Βουλής των Ελλήνων»

Σε απάντηση των αρ. 16136/11.5.2011 και 16196/12.5.2001 Ερωτήσεων, που κατατέθηκαν στη Βουλή των Ελλήνων από τους Βουλευτές κ.κ. Κωνσταντίνο Τσιάρα και Νικόλαο Νικολόπουλο, σχετικά με την αναγνώριση για μισθολογική εξέλιξη, προϋπηρεσίας στον ιδιωτικό τομέα, σάς πληροφορούμε τα εξής :

Σύμφωνα με τις διατάξεις της §2ε του άρθρου 15 του Ν 3205/2003, δεν υπολογίζεται για μισθολογική εξέλιξη η προϋπηρεσία σε Ν.Π.Ι.Δ. και στον ιδιωτικό τομέα εν γένει.

Κατόπιν αυτών, η αναγνώριση προϋπηρεσίας στον ιδιωτικό τομέα αποτελεί γενικότερο θέμα αφού αφορά όλους τους υπαλλήλους και λειτουργούς του Δημοσίου, και θα εξεταστεί στο πλαίσιο της αναμόρφωσης του μισθολογίου, λαμβανομένων υπόψη και των δημοσιονομικών συνθηκών της χώρας.

Εσωτερική Διανομή:
Δ22 – Τμήμα Α' (2)

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ

Ακριβές αντίγραφο
Ο Προϊστάμενος Διεκ/σης α.α.

ΚΟΙΝ/ΝΑ ΠΑΡΑΔΙΔΕΙΤΕ

4. Στην με αριθμό 16711/23-05-2011 ερώτηση της Βουλευτού κ. Κόλλια - Τσαρουχά Μαρίας δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5274 Β/16-

06-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής η ακόλουθη απάντηση:

17 ΙΟΥΝ. 2011

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
Υ Π Υ Π Ο Υ Ρ Γ Ο Σ

ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αμαλιάδος 17 – Αμπελόκηποι
115 23 - Αθήνα
Τηλ. 210 64 00 015
Fax. 210 64 29 137
E-mail: yvuli@gryp.minenv.gr

Αθήνα 16/6/2011
Αρ.Πρωτ: 5274 Β
Σχετ: 5305 Β-5308 Β- 5329 Β
5336 Β-5359 Β- 5379 Β- 5401 Β

✓ ΠΡΟΣ τη
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Τμήμα Ερωτήσεων
Τμήμα Αναφορών

ΚΟΙΝ:
Βουλευτές κ.κ.
- Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά
- Ζήση Τζηκαλάγια
- Αλέξανδρο Δερμεντζόπουλο
- Αστέριο Ροντούλη
- Χρήστο Σταϊκούρα
- Γεώργιο Βλάχο
- Άγγελο Μανωλάκη
- Σάββα Αναστασιάδη

Θέμα : «Απάντηση σε Ερωτήσεις και Αναφορές»

ΣΧΕΤ: α) Η με αρ. πρωτ. 16711/23-5-2011 Ερώτηση
β) Η με αρ. πρωτ. 16887/25-5-2011 Ερώτηση
γ) Η με αρ. πρωτ. 16912/25-5-2011 Ερώτηση
δ) Η με αρ. πρωτ. 17055/27-5-2011 Ερώτηση
ε) Η με αρ. πρωτ. 17131/30-5-2011 Ερώτηση
στ) Η με αρ. πρωτ. 6060/31-5-2011 Αναφορά
ζ) Η με αρ. πρωτ. 6133/2-6-2011 Αναφορά
η) Η με αρ. πρωτ. 6218/6-6-2011 Αναφορά

Σε απάντηση των Ερωτήσεων : α) με αρ. πρωτ. 16711/23-5-2011 που κατατέθηκε από τη Βουλευτή κα Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά, β) με αριθμ. πρωτ. 16887/25-5-2011 που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Ζήση Τζηκαλάγια, γ) με αρ. πρωτ. 16912/25-5-2011 που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Αλέξανδρο Δερμεντζόπουλο, δ) με αρ. πρωτ. 17055/27-5-2011 που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Αστέριο Ροντούλη, ε) με αρ. πρωτ. 17131/30-5-2011 που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Χρήστο Σταϊκούρα, καθώς επίσης και των Αναφορών : α) με αρ. πρωτ. 6060/31-5-2011 που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Γεώργιο Βλάχο, β) 6133/2-6-2011 που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Άγγελο

W

Μανωλάκη και γ) 6218/6-6-2011 που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Σάββα Αναστασιάδη, επισυνάπτουμε για πληρέστερη ενημέρωσή σας, το υπ' αρ. πρωτ. 1666/27-5-2011 έγγραφο της Ειδικής Γραμματείας Δασών

Συνημμένο :

Το α.π. 1666/27-5-11 έγγραφο
Της Ειδικής Γραμματείας Δασών

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΘΑΝΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

5. Στην με αριθμό 16717/23/05/2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Τσίπρα Αλεξίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 29220/16-6-2011 έγ-

γραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ &
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΤΟΠ. ΑΥΤΟΔ/ΣΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Ο.Τ.Α.
ΤΜΗΜΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Αθήνα 16 Ιουνίου 2011

Αριθ. Πρωτ.: 29220

21 ΙΟΥΝ. 2011

Ταχ. Δ/ση : Σταδίου 27
Ταχ. Κώδικας : 101 83 - ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες : Σ. Σμαίλη
Αριθ. Τηλεφώνου : 210-3744829
Αριθ. Fax : 210-3744824

Προς: Πτ Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κου Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
ΑΘΗΝΑ

Θέμα : Αυθαίρετα κτίσματα του «Πανελληνίου Γυμναστικού Συλλόγου»

Σχετ.: Η υπ' αριθμ. 16717/23.5.2011 Ερώτηση του Βουλευτή κ. Αλέξη Τσίπρα.

Σε απάντηση της υπ' αριθ. 16717/23.5.2011 Ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Αλέξης Τσίπρας, σχετικά με την κατεδάφιση των αυθαιρέτων κατασκευών του «Πανελληνίου Γυμναστικού Συλλόγου» στο Άλσος Πεδίων Άρεως, σας διαβιβάζουμε, για ενημέρωσή σας, φωτοαντίγραφο του υπ' αριθ. 2738/418/2.6.2011 εγγράφου της Διεύθυνσης Ελέγχου Συντήρησης Έργων (Δ.Ε.Σ.Ε.), της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, στο οποίο εκτίθεται αναλυτικά όλο το ιστορικό της υπόθεσης και οι απόψεις της για το θέμα αυτό.

Για ειδικότερη ενημέρωσή σας επί των θεμάτων που τίθενται στην Ερώτηση, αρμόδιο είναι το συνερωτώμενο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής.

Κοινοποίηση :

1. Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής
Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
2. Βουλευτή κ. Αλέξη Τσίπρα
Βουλή των Ελλήνων

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ

Εσωτερική Διανομή :

1. Γραφείο Υπουργού
2. Γραφείο Γενικού Γραμματέα
3. Γραφείο Κοιν/κού Ελέγχου
4. Δ/ση Οικονομικών ΟΤΑ
Τμήμα Περιουσίας

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ & ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ

6. Στην με αριθμό 16900/25-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παπαδόπουλου Αθανασίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2699/16-

06-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων η ακόλουθη απάντηση:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Χαριλάου Τρικούπη 182
101 78 Αθήνα , τηλ. 64 67 912

Αθήνα **16/6/2011**
Αρ. Πρωτ **2699**

Προς τη
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

✓ Τμήμα **Ερωτήσεων**

ΘΕΜΑ: Κατασκευή της Ολυμπίας Οδού.

ΣΧΕΤ.: Η Ερώτηση 16900/25.5.2011 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Ι. Παπαδόπουλος

ΚΟΙΝ.: 1 Βουλευτή κ. Αθανάσιο Ι. Παπαδόπουλο

Σε απάντηση του παραπάνω σχετικής Ερώτησης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

Η ανωριμότητα των έργων που δημοπρατήθηκαν από την προηγούμενη Κυβέρνηση καθώς και η έλλειψη διαβούλευσης με τους κατοίκους των περιοχών και ο ελλιπής σχεδιασμός σε κρίσιμες περιοχές ταλανίζουν ακόμα και σήμερα τα έργα παραχώρησης, με προσφυγές στο ΣτΕ και μεγάλες καθυστερήσεις.

Όσον αφορά το χρονοδιάγραμμα κατασκευής της Ολυμπίας Οδού, ο Παραχωρησιούχος ζήτησε παράταση εξαιτίας των μεγάλων καθυστερήσεων που προέκυψαν από την άρνηση των κατοίκων της περιοχής των Βραχνέικων να επιτρέψουν την πρόσβαση στον Παραχωρησιούχο προκειμένου να ξεκινήσουν οι εργασίες, μέχρι την εκδίκαση της προσφυγής τους στο ΣτΕ για την χάραξη του συγκεκριμένου τμήματος της Ολυμπίας Οδού, η οποία κατατέθηκε το 2006 και εκδικάστηκε μετά από τρεις αναβολές την 16-3-2011.

Η παράταση δόθηκε από τον Ανεξάρτητο Μηχανικό, αλλά το Δημόσιο διαφώνησε. Η υπόθεση παραπέμφθηκε σε τριμερή Επιτροπή Πραγματογνομόνων, όπως προβλέπεται στη Σύμβαση Παραχώρησης, η οποία αποφάσισε τη χορήγηση παράτασης 524 ημερών λόγω της προαναφερόμενης καθυστέρησης που δημιουργήθηκε στην περιοχή των Βραχνέικων.

Οι Τράπεζες, ανέστειλαν προσωρινά τη συμμετοχή χρηματοδότησής τους, σε μερικούς αυτοκινητοδρόμους που εκτελούνται με Συμβάσεις Παραχώρησης, μεταξύ των οποίων και στην Ολυμπία Οδό, επικαλούμενες την καθυστέρηση στην εκτέλεση των απαλλοτριώσεων των προηγούμενα χρόνια, την οικονομική κρίση, καθώς και τη μείωση των εσόδων από τα διόδια λόγω των προβλημάτων που υπάρχουν με το κίνημα πολιτών που δεν δέχονται να πληρώσουν τα διόδια.

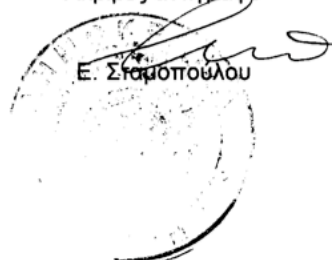
Το Υπουργείο, κατέθεσε συγκεκριμένες προτάσεις προς τον Παραχωρησιούχο πάντοτε στο πλαίσιο των αρχικών συμβάσεων, για τη διασφάλιση της χρηματοδότησης των έργων για τη συνέχιση και ολοκλήρωσή του. Μετά από ουσιαστικές συζητήσεις οι προτάσεις αυτές, έγιναν δεκτές από την πλευρά των παραχωρησιούχων. Σε αυτήν τη διαδικασία συμμετείχαν και εκπροσώποι των Τραπεζών, οι οποίοι συναίνεσαν σε αυτήν την πρωτοβουλία η οποία είχε ως αποτέλεσμα τη μονογραφή συμφώνου συναντίληψης.

Τέλος όσον αφορά τη βιωσιμότητα αυτού του μεγάλου αναπτυξιακού προγράμματος βασική προϋπόθεση είναι οι Τράπεζες, όπως μέχρι τώρα, να συνεχίσουν την καταβολή των ποσών στο πλαίσιο των δανείων, προκειμένου να ξεκινήσει η κατασκευή νέων τμημάτων στην Ολύμπια οδό και να συνεχίσουν τα υπό κατασκευή τμήματα.

Εσωτ. Διανομή
Γρ. Κοιν. Ελέγχο

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ

Ακριβές αντίγραφο

Ε. Σαμαπούλου

7. Στην με αριθμό 16927/25-05-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Πλεύρη Αθανασίου, Γεωργιάδη Σπυρίδωνος - Αδωνιδος δόθηκε με το υπ' αριθμ. 60833/ΙΗ/16-06-2011 έγγραφο από τον

Υφυπουργό Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
CΑΡΑ

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

16 ΙΟΥΝ. 2011

Μαρούσι, 16- 6- 2011
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
60833/ΙΗ

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ : Βουλευτές κ. κ.
- Αθανάσιο Πλεύρη
- Σπυρίδωνα-Αδωνι Γεωργιάδη
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 16927/25-5-2011»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 16927/25-5-2011, την οποία κατέθεσαν οι Βουλευτές κ. κ. Αθανάσιος Πλεύρης και Σπυρίδων - Αδωνις Γεωργιάδης, σχετικά με τις φοιτητικές εκλογές στα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα, σας γνωρίζουμε ότι οι φοιτητικές εκλογές διενεργούνται σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 22 του Ν. 3549/2007 «Συλλογική έκφραση Εκπροσώπων στα Πανεπιστήμια», όπου ορίζεται η ανάδειξη των εκπροσώπων φοιτητών στα Πανεπιστημιακά όργανα.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Δ/ση Σπουδών και
Φοιτητικής Μέριμνας
4. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

8. Στην με αριθμό 16928/25-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ροντούλη Αστέριου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1312/16-06-2011

έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

- 1 -

17 ΙΟΥΝ. 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝ/ΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΑΧΑΡΝΩΝ 2, 101 76
Τηλ.: 210-2124331
Fax : 210-5243522

Αθήνα 16/6/ 2011
Αριθμ. Πρωτ.:1312

Προς:
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: «Ρόλος και αρμοδιότητες του Νομικού Συμβούλου του ΕΘΙΑΓΕ».

ΣΧΕΤ: Η Ερώτηση 16928/25-5-2011

Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Α. Ροντούλης, σας πληροφορούμε τα εξής :

Ο ρόλος και ειδικότερα οι αρμοδιότητες της θέσης του Νομικού Συμβούλου του ΕΘΙΑΓΕ περιγράφονται στον καταστατικό Νόμο του Ιδρύματος (Ν.1845/1989), καθορίζονται από τον κατ' εξουσιοδότηση του Νόμου αυτού, Κανονισμό Οργανωτικής Διάρθρωσης και Λειτουργίας (Οργανισμός Κεντρικής Υπηρεσίας) του ΕΘΙΑΓΕ, συγκεκριμενοποιούνται δε και εξειδικεύονται από το Διοικητικό Συμβούλιο (ΔΣ) και τον Πρόεδρο του ΔΣ του ΕΘΙΑΓΕ.

Η εγκυρότητα των νομικών γνωμοδοτήσεων διαπιστώνεται και αναγνωρίζεται ή μη, κατά κανόνα, από (με) δικαστικές αποφάσεις. Διοικητικού ή οικονομικού – διαχειριστικού χαρακτήρα έλεγχοι, όπως ο αναφερόμενος στην κατατεθείσα Ερώτηση, του οποίου μάλιστα η βασιμότητα των ευρημάτων και αιτιάσεων του δεν έχει επιβεβαιωθεί δικαστικά, δεν μπορεί εκ προοιμίου να ακυρώσει νομικές απόψεις και θέσεις των Νομικών Συμβούλων του ΕΘΙΑΓΕ. Σημειώνεται επίσης ότι, η διοικητική διαδικασία που κάθε φορά ακολουθείται και το περιεχόμενο των οικονομικού – διαχειριστικών αποφάσεων των οργάνων διοίκησης του ΕΘΙΑΓΕ, καθώς και ο τρόπος εφαρμογής τους, δεν αποτελούν αντικείμενο του Νομικού Συμβούλου.

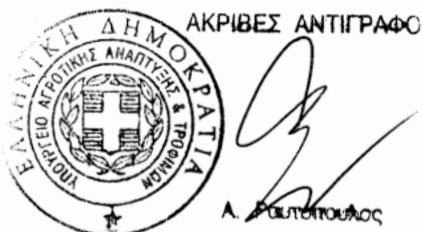
Όσον αφορά επιμέρους αιτιάσεις της αριθμ. 340/2007 Πράξης του Β' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που εκ παραδρομής πιθανώς

- 2 -

αναφέρονται, στην καταβολή στο Νομικό Σύμβουλο εξόδων παράστασης κ.λπ. πέραν της πάγιας αντιμισθίας του, επισημαίνεται ότι, στη μηνιαία αντιμισθία του προαναφερθέντος, δεν περιλαμβάνονται οι «δικαστικές παραστάσεις» και τα λοιπά έξοδα στα οποία υποβάλλονται οι έμμισθοι δικηγόροι (στην περίπτωση μας ο Νομικός Σύμβουλος) κατά τη διεκπεραίωση των δικαστικών υποθέσεων του ΕΘΙΑΓΕ. Επίσης, στην πάγια αντιμισθία του, δεν περιλαμβάνονται τυχόν αμοιβές από την προσωπική εμπλοκή μελών των συλλογικών οργάνων ή και στελεχών του ΕΘΙΑΓΕ σε δικαστικές υποθέσεις συναφείς με την άσκηση των καθηκόντων τους, τα οποία επέλεξαν ως πληρεξούσιο – προσωπικό δικηγόρο τους - το Νομικό Σύμβουλο του Ιδρύματος. Στις υποθέσεις αυτές, που δεν θίγονται συμφέροντα του ΕΘΙΑΓΕ, το αντίθετο μάλιστα, το ΔΣ του Ιδρύματος, ανέλαβε να καλύψει την αμοιβή του δικηγόρου τους και τα δικαστικά έξοδα των ως άνω στελεχών του.

Μέχρι τώρα, στην πλειονότητά τους, οι νομικές απόψεις του υπηρετούντος από το 1994 Νομικού Συμβούλου του ΕΘΙΑΓΕ έχουν αποδειχθεί ορθές και ακριβείς από τα Δικαστήρια (πολιτικά, διοικητικά, ποινικά), με συνέπεια η νομική εκπροσώπηση του Ιδρύματος να μην πάσχει.

Τα δε φυσικά πρόσωπα που μετείχαν στη διοίκηση του ΕΘΙΑΓΕ, παρά την κατά καιρούς δικαστική εμπλοκή τους κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους, έχουν δικαιωθεί.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

Βουλευτή κ. Α. Ροντούλη

9. Στην με αριθμό 16940/25-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αντωνακόπουλου Παναγιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1313/16-

06-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

- 1 -

17 ΜΑΪΟΥ 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝ/ΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΑΧΑΡΝΩΝ 2, 101 76
Τηλ.: 210-2124331
Fax : 210-5243522

Αθήνα 16/6/ 2011
Αριθμ. Πρωτ.: 1313

Προς:
Βουλή των Ελλήνων
/ Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: «Εφαρμογή του Νόμου για το Ενιαίο Μητρώο Εμπόρων»

ΣΧΕΤ: Η Ερώτηση 16940/25-5-11

Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Π. Αντωνακόπουλος, σας πληροφορούμε τα εξής :

Ο Ν. 3955/ΦΕΚ 89/Α'/20-04-2011, που ψηφίστηκε στη Βουλή και μόλις πρόσφατα δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσης, αφορά στη δημιουργία ενός Ενιαίου Μητρώου Εμπόρων Αγροτικών Προϊόντων, εφοδίων και εισροών. Πρόκειται για μια ιδιαίτερα σημαντική παρέμβαση που αποσκοπεί αφενός, να «βάλει τάξη» και να ξεκαθαρίσει το τοπίο στο χώρο των μεταπρατών και των μεσαζόντων στον αγροτικό χώρο και αφετέρου, να υπάρξει διαφάνεια και έλεγχος τόσο στις υποχρεώσεις των εμπόρων προς τους πωλητές-αγρότες, όσο και στη σωστή λειτουργία της αλυσίδας των αγροτικών προϊόντων και τροφίμων που φτάνουν στο τραπέζι του καταναλωτή.

Στο παρόν στάδιο, βρισκόμαστε στη διαδικασία επαφών με συναρμόδια Υπουργεία και δημόσιους φορείς προκειμένου να καταλήξουμε στην τεχνική μορφή της Ενιαίας ΒΑΣΗΣ δεδομένων που πρέπει να "στηθεί" από τη Δ/ση Πληροφορικής του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (Υ.Π.Α.Α.Τ.) και η οποία θα ενοποιεί με τον ένα ή άλλο τρόπο τα υφιστάμενα αρχεία από τα διάφορα μητρώα στα οποία αναφέρεται ο εν λόγω Νόμος. Πρόκειται για μια διαδικασία σύνθετη, αλλά απαραίτητη πριν προχωρήσουμε στη σύνταξη των Διοικητικών πράξεων (Κ.Υ.Α.) που απαιτεί ο Νόμος και οι οποίες θα ρυθμίσουν με λεπτομέρεια και εξειδίκευση τα της εφαρμογής του Νόμου.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Α. Αντωνακόπουλος

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

Βουλευτή κ. Π. Αντωνακόπουλο

10. Στην με αριθμό 17145/31-05-2011 ερώτηση της Βουλευτού κ. Βόζεμπεργκ Ελισσάβετ (Ελίζας) δόθηκε με το υπ αριθμ.

62676/ΙΗ/16-06-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. – Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
VIVI

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

16 ΙΟΥΝ. 2011

Μαρούσι, 16-6- 2011
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
62676/ΙΗ

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
✓Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: Βουλευτή κ.
- Ελισσάβετ Βόζεμπεργκ
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 17145/31-5-2011»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 17145/31-5-2011, την οποία κατέθεσε η Βουλευτής κ. Ελισσάβετ Βόζεμπεργκ σχετικά με την κατάργηση των μετεγγραφών τριτέκνων φοιτητών και σπουδαστών, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Με το άρθρο 59 του Νόμου 3966/2011 ορίστηκε τρόπος εισαγωγής με ειδική κατηγορία αναφορικά με τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες. Με Υπουργική Απόφαση θα ρυθμιστούν λεπτομέρειες που απορρέουν από τον παραπάνω νόμο.

Τέλος επισημαίνουμε ότι το Υπουργείο Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων στέκεται πάντα αρωγός στις κοινωνικές ομάδες που χρήζουν ιδιαίτερης φροντίδας από την πολιτεία.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Εσωτερική Διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. ΤΚΕ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΫΠΑΝΟΜΕΝΟΣ

11. Στην με αριθμό 17453/03-06-2011 ερώτηση της Βουλευτού κ. Σκραφνάκη Μαρίας δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1338/16-06-2011

έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

- 1 -

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝ/ΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΑΧΑΡΝΩΝ 2, 101 76
Τηλ.: 210-2124331
Fax : 210-5243522**

17 ΙΟΥΝ. 2011

**Αθήνα 16/6/ 2011
Αριθμ. Πρωτ.:1338**

Προς:
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων
Τμήμα Αναφορών

ΘΕΜΑ: «Πρόγραμμα δακοκτονίας»

ΣΧΕΤ: Η Ερώτηση 17151/31-5-2011
Η Ερώτηση 17162/31-5-2011
Η Ερώτηση 17270/1-6-2011
Η Ερώτηση 17281/1-6-2011
✓ Η Ερώτηση 17343/2-6-2011
Η Ερώτηση 17453/3-6-2011
Η Ερώτηση 17477/3-6-2011
Η ΠΑΒ 6245/7-6-2011

Απαντώντας στα παραπάνω που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Σ. Γαληνός, Ε. Αμμανατίδου – Πασχαλίδου, Σ. Σκοπελίτης, Σ. Καλαντίδου, Β. Νικολαΐδου, Μ. Κριτσωτάκης, Χ. Μαρκογιαννάκης, Μ. Σκραφνάκη, Μ. Στρατάκης, Δ. Παπουτσή, σας πληροφορούμε τα εξής :

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων (ΥΠΑΑΤ) στην προσπάθεια του να στηρίξει το ελαιόλαδο ως ένα προϊόν υψηλής βιολογικής και διατροφικής αξίας και προκειμένου να διασφαλίσει την άριστη ποιότητά του, μετά την αλλαγή της Διοίκησης με την εφαρμογή του Καλλικράτη, δρομολόγησε όλες τις απαραίτητες διαδικασίες για την οργάνωση, εποπτεία και ορθή εφαρμογή του προγράμματος δακοκτονίας έτους 2011. Πιο συγκεκριμένα:

Α) έχει προβεί σε όλες τις ενέργειες για την έγκριση πρόσληψης εποχιακού προσωπικού.

Ειδικότερα :

- 2 -

ι) Το ΥΠΑΑΤ με το αριθμ. πρωτ. 92237/13-01-2011 έγγραφό του, εισηγήθηκε την πρόσληψη 3.753 ατόμων για την κάλυψη των αναγκών σε προσωπικό για το πρόγραμμα Δακοκτονίας 2011.

ιι) Στις 27-05-2011 υπεγράφη η με αριθμ. 167690 Απόφαση Κατανομής Εποχικού Προσωπικού, Γενικής Διεύθυνσης Φυτικής Παραγωγής- Πρόγραμμα καταπολέμησης του δάκου της ελιάς και έλαβε ΑΔΑ:4ΑΘΑΒ-4Σ, αφού, προηγουμένως, με τη ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ 6./24/4740/ 24-5-2011 του Υπουργείου Εσωτερικών Αποκέντρωσης & Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, εγκρίθηκε η πρόσληψη 2.200 ατόμων.

ιιι) Η κατανομή κατά Ελαιοκομικό Νομό γίνεται ανάλογα με την έκταση εφαρμογής του προγράμματος και τη δυναμική των πληθυσμών του δάκου.

Β) Οι Περιφερειακές υπηρεσίες των ελαιοκομικών Νομών έχουν, ήδη, παραλάβει απόφαση εξουσιοδοτική για την προμήθεια υλικών δακοκτονίας.

Γ) Ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων έχει ήδη υπογράψει εισηγητική απόφαση κατανομής πιστώσεων στις Περιφερειακές Υπηρεσίες και εντός των ημερών, η απόφαση υλοποιείται από το αρμόδιο Υπουργείο Εσωτερικών, Αποκέντρωσης & Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

Εκτιμούμε ότι η έναρξη του Προγράμματος θα πραγματοποιηθεί έγκαιρα, με εξασφαλισμένες όλες τις προϋποθέσεις για την αποτελεσματική εφαρμογή και προστασία της ελαιοπαραγωγής και κατά συνέπεια του εισοδήματος των Ελλήνων ελαιοπαραγωγών.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Α. Κουτσογούκος

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ι. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

1. Βουλευτή κ. Σ. Γαληνό
2. Βουλευτή κα Ε. Αμμανατίδου – Πασχαλίδου
3. Βουλευτή κ. Σ. Σκοπελίτη
4. Βουλευτή κα Σ. Καλαντίδου
5. Βουλευτή κα Β. Νικολαΐδου
6. Βουλευτή κ. Μ. Κριτσωτάκη
7. Βουλευτή κ. Χ. Μαρκογιαννάκη
8. Βουλευτή κα Μ. Σκραφνάκη
9. Βουλευτή κ. Μ. Στρατάκη
10. Βουλευτή κ. Δ. Παπουτσή

12. Στην με αριθμό 17588/07-06-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Γεωργιάδη Σπυρίδωνος - Αδωνίδος, Πλεύρη Αθανασίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2734/16-06-2011 έγγραφο από τον Υφυ-

πουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων η ακόλουθη απάντηση:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

22.6.2011

Χαριλάου Τρικούπη 182

Αθήνα 16/6/2011

101 78 Αθήνα
τηλ.210- 64 67 912Αρ. Πρωτ : 2734/2750
Προς τη
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: Τροχαία ατυχήματα με θύματα αρκούδες

ΣΧΕΤ.: Οι Ερωτήσεις 17327/01-06-11 & 17588/07-06-11 που κατέθεσαν στη Βουλή, οι Βουλευτές κα & κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου – Πασχαλίδου, Ηρώ Διώτη, Σπυρίδων-Αδωνι Γεωργιάδης, Αθανάσιος Πλεύρης

ΚΟΙΝ: 1) Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής-Γρ. Υπουργού
2) Βουλευτές κα & κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου – Πασχαλίδου, Ηρώ Διώτη, Σπυρίδων-Αδωνι Γεωργιάδης, Αθανάσιος Πλεύρης

Σε απάντηση των παραπάνω σχετικών Ερωτήσεων και σύμφωνα με στοιχεία της ΕΓΝΑΤΙΑΣ ΟΔΟΥ Α.Ε. παρακαλούμε να πληροφορήσετε, τους κα & κ. Βουλευτές τα εξής:

Η «ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.» υλοποιεί την κατασκευή της Εγνατίας οδού και των Καθέτων Αξόνων, που της έχουν ανατεθεί, μέσω εργολαβιών κατασκευής, σύμφωνα πάντοτε με τις εκάστοτε ισχύουσες Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις (ΚΥΑ) Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων, τις Τεχνικές Προδιαγραφές και τις εγκεκριμένες τεχνικές μελέτες.

1. Στον Κάθετο Άξονα 45 «Σιάτιστα – Κρυσταλλοπηγή» της Εγνατίας Οδού, είχε εκπονηθεί κατά το παρελθόν Μελέτη Προέγκρισης Χωροθέτησης, για την έγκριση της οποίας είχαν γνωμοδοτήσει όλοι οι συναρμόδιοι φορείς (συμπεριλαμβανομένων και των μη κυβερνητικών οργανώσεων Μ.Κ.Ο.). Στη συνέχεια εκπονήθηκαν οι Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) για τις οποίες εκδόθηκαν οι σχετικές Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις (Κ.Υ.Α.) έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, στις οποίες προβλεπόταν η κατασκευή απλής περιφράξης κατά μήκος του αυτοκινητόδρομου στο τμήμα αυτό.

Παρά τα όσα προαναφέρθηκαν, στα τμήματα του υπόψη Κάθετου Άξονα, όπου διαπιστώθηκε παρουσία μεγάλων θηλαστικών (αρκούδες), πρόθεση της Εταιρείας είναι να τοποθετηθεί ενισχυμένη περίφραξη.

Ήδη με απόφαση του Δ.Σ. της «Εγνατία Οδός Α.Ε.», εγκρίθηκε η δημοπράτηση του έργου «Εργασίες ολοκλήρωσης, προστασίας και κατασκευής - βελτίωσης οδών παρόδιας εξυπηρέτησης στον κάθετο άξονα Σιάτιστα – Καστοριά και στο τμήμα Ηγουμενίτσα - Γρεβενά », με προϋπολογισμό 15 εκ. Ευρώ (προ Φ.Π.Α.), όπου, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνονται και εργασίες κατασκευής ενισχυμένης περιφράξης, μήκους 20 χλμ., στο τμήμα «Α/Κ Σιάτιστας – Α/Κ Άργος Ορεστικού». Το έργο θα χρηματοδοτηθεί από Εθνικούς Πόρους και προβλέπεται η δημοπράτησή του, υπό την προϋπόθεση της εξασφάλισης της απαιτούμενης χρηματοδότησης. Σε αντίθετη περίπτωση, η τοποθέτηση ενισχυμένης περιφράξης θα εκτελεσθεί στο πλαίσιο της Εργολαβίας Συντήρησης και Λειτουργίας του Κάθετου Άξονα.

✓

Σε ό,τι αφορά το υπόλοιπο του κάθετου άξονα από "Κορομηλιά – Κρυσταλλοπηγή" μήκους 20,3 χλμ., έχει εξασφαλισμένη χρηματοδότηση για την κατασκευή του έργου από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ενίσχυσης Προσπελασιμότητας (Ε.Π.Ε.Π.) και εκτιμάται ότι εντός του Ιουλίου του 2011 θα προκηρυχθεί ο σχετικός διαγωνισμός. Στο τεχνικό αντικείμενο του ως άνω έργου περιλαμβάνεται και η κατασκευή ενισχυμένης περιφράξης σε όλο το μήκος του οδικού τμήματος, για την αποτροπή της διέλευσης μεγάλων θηλαστικών.

Επισημαίνεται ότι στον σχεδιασμό του ως άνω έργου, βάσει απαίτησης των εγκεκριμένων περιβαλλοντικών όρων, έχει ληφθεί ιδιαίτερη μέριμνα για την προστασία των μεγάλων θηλαστικών, με την πρόβλεψη μεγάλων επιπρόσθετων τεχνικών έργων, τα οποία προβλέπεται να κατασκευαστούν, αν και θα έχουν σημαντική επιβάρυνση στο κόστος του έργου.

2.Σε ό,τι αφορά τον Κύριο Άξονα της Εγνατίας οδού έχει ήδη κατασκευασθεί ενισχυμένη περιφράξη σε όλο σχεδόν το μήκος της οδού από «Α/Κ Παναγιάς έως Δυτικό Α/Κ Γρεβενών (εκτός σιδηράγγων και γεφυρών)», η οποία διασχίζει περιοχή που χαρακτηρίζεται ως βιότοπος της καφέ αρκούδας. Όσον αφορά την προστασία των αρκούδων και των οδηγών, έχουν προταθεί και πρόσθετα μέτρα όπως, τοποθέτηση ενημερωτικής σήμανσης για το βιότοπο και έλεγχος φωτισμού με κατά μήκος φυτεύσεις, όταν η χάραξη βρίσκεται εκτός ορύγματος ή σήραγγας.

Το πρώτο από τα παραπάνω μέτρα έχει ήδη εφαρμοστεί, ενώ η «ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ» έχει ήδη ξεκινήσει έργα αποκατάστασης με φυτεύσεις στα πρανή της οδού.

Σημειώνεται ότι σε όλα τα τμήματα, όπου έχει ολοκληρωθεί η ενισχυμένη περιφράξη, δεν έχει γίνει καμία διέλευση αρκούδων από τον αυτοκινητόδρομο.

3.Σε κάθε περίπτωση η «ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε», λαμβάνει όλα τα ενδεικνύμενα μέτρα για την προστασία και όχι μόνο, των μεγάλων θηλαστικών, στα πλαίσια υλοποίησης περιβαλλοντικών προγραμμάτων που υφίστανται στην ευρύτερη περιοχή του δυτικού τομέα της Εγνατίας Οδού, τα οποία και πρόκειται να επεκτείνει σε περιοχές εκτός των αρχικών της υποχρεώσεων.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Εσωτ.Διανομή
Γρ.Κοιν.Ελέγχου

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα επιστολή του Πρωθυπουργού κ. Γεωργίου Παπανδρέου προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο με θέμα «Κυβερνητική μετα-

βολή», η οποία θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Η προαναφερθείσα επιστολή του Πρωθυπουργού, κ. Γεωργίου Παπανδρέου έχει ως εξής:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ**

**ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ**

Αριθμ. Πρωτ.: 2632
Ημερομ. 28/6/11

**Αθήνα, 27 Ιουνίου 2011
Αρ. Πρωτ.: 4346**

**ΠΡΟΣ: Τον Πρόεδρο
της Βουλής των Ελλήνων**

ΘΕΜΑ : «Κυβερνητική μεταβολή»

Κύριε Πρόεδρε,

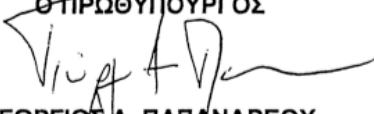
Έχουμε την τιμή να παρακαλέσουμε όπως ανακοινώσετε στο Σώμα ότι:

- Α)** με το **64/27-6-2011** Προεδρικό Διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ **146/27-6-2011** (τ. Α'), έγιναν αποδεκτές οι παραιτήσεις που υπέβαλλαν οι:
1. Ιωάννης Ραγκούσης του Νικολάου, από τη θέση του Υπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,
 2. Μιχαήλ Χρυσοχοϊδης του Βασιλείου, από τη θέση του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας,
 3. Ιωάννης Διαμαντίδης του Δημητρίου, από τη θέση του Υπουργού Θαλάσσιων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας,
 4. Σωκράτης Ξυνίδης του Γεωργίου, από τη θέση του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας,
 5. Θεοδώρα Τζάκρη του Εμμανουήλ, από τη θέση της Υφυπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,
 6. Γεώργιος Ντόλιος του Πασχάλη, από τη θέση του Υφυπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,
 7. Παναγιώτης Ρήγας του Θεοφάνη, από τη θέση του Υφυπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας,
 8. Κωνσταντίνος Ρόβλιας του Χρήστου, από τη θέση του Υφυπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και

9. Ελπίδα Τσουρή του Στεφάνου, από τη θέση της Υφυπουργού
Θαλάσσιων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας
και απαλλάχθηκαν από τα καθήκοντά τους.

Β) με το **66/27-6-2011** Προεδρικό Διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ
148/27-6-2011 (τ. Α'), διορίστηκαν οι:

1. Δημήτριος Ρέππας του Παναγιώτη, στη θέση του Υπουργού Διοικητικής
Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,
2. Χαράλαμπος Καστανίδης του Γεωργίου, στη θέση του Υπουργού Εσωτερικών,
3. Μιχαήλ Χρυσοχοϊδης του Βασιλείου, στη θέση του Υπουργού Ανάπτυξης,
Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας,
4. Σωκράτης Ξυνίδης του Γεωργίου, στη θέση του Αναπληρωτή Υπουργού
Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας,
5. Χαράλαμπος Παμπούκης του Παναγιώτη, στη θέση του Αναπληρωτή
Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας,
6. Κωνσταντίνος Ρόβλιας του Χρήστου, στη θέση του Υφυπουργού Διοικητικής
Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,
7. Παντελής Τζωρτζάκης του Μιχαήλ, στη θέση του Υφυπουργού Διοικητικής
Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,
8. Παρασκευάς Κουκουλόπουλος του Δημητρίου, στη θέση του Υφυπουργού
Εσωτερικών και
9. Αθανάσιος Μωραΐτης του Χρήστου, στη θέση του Υφυπουργού Ανάπτυξης,
Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, του άρθρου και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή ο κατάλογος των ομιλητών είναι μακρύς και απομένουν να μιλήσουν εκατόν είκοσι έξι Βουλευτές, επαναφέρω την πρόταση που έγινε χθες και από τον Προεδρεύοντα κ. Πολύδωρα και από τον Προεδρεύοντα κ. Αργύρη, για περιορισμό του χρόνου ομιλίας στα έξι λεπτά και θα σας παρακαλέσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως γίνει αποδεκτή, για να διευκολυνθούν περισσότεροι συνάδελφοι.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, χθες το βράδυ ήταν επτά λεπτά ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Έχετε δίκιο, κυρία Παπανδρέου. Το κάνουμε και αυτό. Ξέρετε ότι το Προεδρείο πάντα έχει μια ανοχή. Θα παρακαλέσω όμως, να το δεχθείτε αυτό γιατί υπάρχουν ακόμα εκατόν είκοσι έξι συνάδελφοι για να μιλήσουν.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Να κόψετε από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Θα υπάρχει περιορισμός παντού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Να έχουμε έναν προγραμματισμό για να ξέρουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν γνωρίζουμε πόσοι Υπουργοί θα μιλήσουν. Γνωρίζουμε κρίση και επικίνδυνη. Φυσικά, επικαλούνται κάποιον ότι υπάρχει η δυνατότητα να γίνουν και οι περιοχές που χρειάζονται, αλλά και να μιλήσουν περισσότεροι συνάδελφοι.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφισβήτητη η κατάσταση στη χώρα μας είναι κρίσιμη. Καλούμαστε σήμερα να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Οι αποφάσεις είναι για όλους μας δύσκολες, αλλά και τα διλήμματα είναι υπαρκτά γιατί, κατά τη γνώμη μου, η χώρα κινδυνεύει να οδηγηθεί πια σε αδιέξοδο και να καταστραφεί ακόμη και από τυχαίο ή τυχαία γεγονότα.

Ανεξάρτητα, επίσης, από το αν κάποιοι θεωρούν ότι τα διλήμματα των εταίρων είναι εκβιαστικά, το πρόβλημα, κατά τη γνώμη μου, για τη χώρα μας είναι υπαρκτό και η κατάσταση των πραγμάτων κρίσιμη και επικίνδυνη. Φυσικά, επικαλούνται κάποιον ότι το σενάριο βήτα ή το σενάριο γάμα που ακούσαμε θα είναι σωστικό για τη χώρα μας, αυτό δηλαδή που απεργάζονται.

Η αίσθησή μου είναι απ' αυτά που παρακολουθώ από τη διεθνή ειδησεογραφία ότι, εάν δεν ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο, θα υπάρξει σενάριο βήτα, αλλά εγγυήσεις που θα δοθούν για τις τράπεζες, οι οποίες μας δάνεισαν και κινδυνεύουν να υποστούν ζημιά ή αν μας δανείζουν, θα μας δανείζουν μόνο για το ποσό που θα χρειαζόμαστε να αποπληρώσουμε τις τράπεζες. Δεν θα τους ενδιαφέρει φυσικά το μέλλον της χώρας, θα μας αφήσουν στην τύχη. Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα.

Όλα αυτά, λοιπόν, μας οδηγούν εκ των πραγμάτων να ψηφίσουμε το μεσοπρόθεσμο.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέραν των κινδύνων που προκύπτουν από τη μη ψήφιση, υπάρχουν, κατά τη γνώμη μου, και άλλοι προβληματισμοί και σωρεία αγωνιών, αλλά και ανησυχιών για τη βιωσιμότητα του εγγειρήματος για το αύριο και το μέλλον της χώρας μας.

Εγώ έχω τρία σπουδαία, μεγάλα ερωτήματα για το μέλλον της χώρας, αγαπητό συνάδελφοι. Πρώτον: Μήπως τα νέα μέτρα οδηγούν σε παράταση της ύφεσης; Είναι ένα ερώτημα. Μήπως οδηγήσουν σε νέα βύθιση την οικονομία της χώρας μας; Τι κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση και η τρόικα; Δεν έχει διδαχθεί από το εγχείρημα του μνημονίου; Είναι μοιραία η επίπτωση της βύθισης ή της παράτασης της ύφεσης της χώρας μας; Και αν είναι διαφορετικά τα πράγματα, γιατί δεν συζητάμε στη χώρα μας μαζί με τους εταίρους, μαζί με την τρόικα αυτό που λέμε ένα πακέτο

μέτρων για την ανάπτυξη;

Διότι είναι δεδομένο, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ότι χάσαμε όλα τα αναπτυξιακά εργαλεία την προηγούμενη περίοδο του μνημονίου. Φυσικά, δέχθηκαν μερικά μέτρα που αφορούν ένα πιθανό αναπτυξιακό πακέτο, όπως τη μη κατάθεση της ίδιας της συμμετοχής στα προγράμματα του ΕΣΠΑ. Όμως, θα σας έλεγα ότι στο μακροπρόθεσμο, όπως εμφανίστηκε, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι μειωμένο μέχρι το 2015 στο 10%. Μα, χωρίς Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, που είναι η ατμομηχανή της ανάπτυξης στην Ελλάδα -και έχει παρατηρηθεί ότι με ένα δισεκατομμύριο δημιουργείς αξίες ΑΕΠ στη χώρα δύο δισεκατομμυρίων, αν αυξήσεις το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων- μπορούμε να πάμε σε ανάπτυξη;

Πρέπει να κινηθούν οι ΣΔΙΤ, πρέπει να κινηθούν οι μεγάλες επενδύσεις, πρέπει να κινηθούν τα προγράμματα για την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου. Είναι σίγουρο ότι η μονομέρεια που υπήρξε στο μνημόνιο για την υιοθέτηση μόνο περιοριστικών μέτρων στο πρόγραμμα επέμβασης στη χώρα μας οδήγησε την ελληνική οικονομία στη συρρίκνωση και το μαρασμό. Μαθηματικά, θα μας οδηγήσει και πάλι σε νέα μέτρα τη στιγμή που θέλω να το υπενθυμίσω σε όλο τον κόσμο ότι το πρόσχημο είναι θετικό για την ανάπτυξη των οικονομιών. Μόνο εμείς έχουμε αρνητικό πρόσχημο στην αύξηση του ΑΕΠ.

Το δεύτερο μεγάλο ερώτημα είναι το χρέος. Η αίσθησή μου είναι ότι με αυτό που πάει να γίνει με την εθελοντική αναδιάρθρωση του χρέους δεν θα υπάρξει λύση στο μεγάλο πρόβλημα του τεράστιου δημοσίου χρέους.

Διότι, κυρίες και κύριοι, δεν πληρώνονται δάνεια της τάξης των 30, των 15 ή των 27 δισεκατομμυρίων ή και αν υποθεθεί ότι μετακινήθουν οι τόκοι του δανείου πάλι θα εξακολουθούν, γιατί αυτά αφορούν τόκους. Δεν μπορώ να αντιληφθώ πώς παίρνει σαν παραδοχή ότι θα έχει πλεόνασμα 6,5%, που δεν έχει γίνει σε καμμία ευρωπαϊκή χώρα πλην της Νορβηγίας, όπου λόγω των πετρελαίων, δηλαδή, πήγε σε τέτοιο θετικό πρόσχημο το πρωτογενές πλεόνασμα.

Αν πεις, όμως, ότι το δέχεσαι, αν κάνεις το 6,5% του πλεονάσματος αναγωγή στο ΑΕΠ που είναι 230 δισεκατομμύρια, είναι 17 δισεκατομμύρια, όσα θα πληρώσουμε φέτος σε τόκους. Δεν μπορεί να το αντέξει αυτό η χώρα, αυτόν τον μεγάλο τόκο, αυτό το «λίπος».

Άρα πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να αξιοποιήσουμε όλα τα εργαλεία, χωρίς φυσικά να οδηγηθούμε σε πιστωτικό επεισόδιο. Τα εργαλεία είναι χαμηλό το επιτόκιο από τις χώρες, οι οποίες μας δάνεισαν. Με 1% χαμηλότερο επιτόκιο από το 4,5% που μας δίνουν σήμερα, πάμε στο επιτόκιο της Γερμανίας δηλαδή 3,5%. Είναι 3,5 δισεκατομμύρια το χρόνο όφελος για τη χώρα. Είναι πολύ σπουδαίο ποσό.

Δεύτερον, αγορά από το ταμείο ομολόγων από τη δευτερογενή αγορά.

Τρίτον, διαγραφή από την ΕΚΤ -πρέπει να το συνεδητοποιήσει κάποια στιγμή η ΕΚΤ- του χρέους προς την Ελλάδα ή και άλλων χρεών. Δεν έχει καμμία επίπτωση, ούτε δημιουργεί πιστωτικό επεισόδιο, συν του γεγονότος ότι όσα ομόλογα αντικαθίστανται πρέπει να τα χρησιμοποιεί αυτήν την περίοδο το τραπεζικό σύστημα για να κάνει δάνεια, ως εγγύηση, δηλαδή.

Πρέπει, λοιπόν, να γίνει τώρα αυτή η προσέγγιση με όλα τα εργαλεία, με όλα τα μέσα για την αντιμετώπιση του χρέους, διότι αυτή η προσπάθεια αργότερα δεν θα έχει αποτελέσματα. Θα μαρζώσει η οικονομία και τότε πιθανόν, μπορεί να επιβληθούν άλλα μέτρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, ένα λεπτό.

Το τρίτο ερώτημα αφορά την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας και τις ιδιωτικοποιήσεις. Η εμπειρία από άλλες χώρες και ιδίως από τη Λατινική Αμερική, είναι τραγική. Πίσω από αυτούς τους οργανισμούς και ιδιαίτερα, πίσω από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ήταν στοιχισμένα funds. Αγόρασαν όσο-όσο τα περιουσιακά στοιχεία αυτών των λαών, οι οποίοι μπήκαν σ' αυτό το πρόγραμμα, και μετά από λίγα χρόνια τα πουλήσαν σε εξαπλάσια τιμή.

Άρα πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα να μην πωληθούν σε υποαξίες αυτά τα περιουσιακά στοιχεία. Ιδιαίτερα, θα πρέπει να προσεχθούν τα δημόσια αγαθά.

Βέβαια, θα διερωτηθεί κάποιος ότι για ό,τι συνέβη στη χώρα μας, δεν φταίει η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ξένοι που υπηρετούν τα συμφέροντά τους; Όμως, πρέπει κι εμείς να αντιληφθούμε ότι τώρα πια όντας στην Ευρωζώνη και έχοντας ένα νόμισμα, όπως το ευρώ, εμείς είμαστε αυτοί, και αυτοί είμαστε εμείς. Έχουμε, δηλαδή, την ίδια μοίρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Οι ζημιές που θα προκληθούν στο ευρώ, οι ζημιές που θα υποστεί η χώρα και αυτοί είναι πολύ μεγάλες.

Για να μην επιβεβαιωθεί, λοιπόν, αυτό που εικάζουν πάρα πολλοί αρθρογράφοι -ότι θα γίνουν όλοι αυτοί οι χειρισμοί, που προείπα, σε χρόνο παράταιρο και θα έχει μεγάλες και καταστροφικές επιπτώσεις- πιστεύω ότι τώρα πρέπει να ξεκινήσουν αυτές οι πολιτικές ενεργοποιήσεις όλων αυτών των εργαλείων.

Ψηφίζουμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα για να κρατήσουμε ανοιχτούς τους ορίζοντες στη χώρα μας, για να μπορεί η χώρα να έχει προοπτική, να διαπραγματευτεί, για να μπορεί η χώρα να σταθεί στα πόδια της και να αντιμετωπίσει, έστω και με δυσχερείς όρους, το μεγάλο της πρόβλημα, το πρόβλημα της επιβίωσης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κυρίες Παπαεωργίου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προλαλήσας συνάδελφος φρόντισε να μην επαναλάβει το εκβιαστικό δίλημμα, το οποίο φαίνεται να αναπαράγουν όλοι οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ «Η ψηφίζεται το μεσοπρόθεσμο ή χρεοκοπούμε». Φρόντισε να δώσει μια λίγο διαφορετική διάσταση στο ζήτημα αυτό.

Πλην, όμως, εγώ πιστεύω ότι το βασικό όπλο, το οποίο θα πρέπει να απαντήσουμε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριοι Υπουργοί, δεν είναι τι θα συμβεί αν δεν ψηφιστεί αυτό το μεσοπρόθεσμο, είναι αν θα μπορούσε να υπάρχει ένα άλλο μεσοπρόθεσμο, το οποίο να είναι πιο αποτελεσματικό και πιο ουσιαστικό.

Για να μπορέσουμε να καταλήξουμε στο αν μπορεί να υπάρχει ένα άλλο μεσοπρόθεσμο, το οποίο θα ήταν πιο αποτελεσματικό, πρέπει, πρώτα από όλα, να δεχθούμε, κύριοι Υπουργοί, ότι η πολιτική σας μέχρι σήμερα δεν έχει επιφέρει τα αναμενόμενα αποτελέσματα κι αν το δεχθούμε αυτό, να δώσουμε την ερμηνεία γιατί απέτυχε η πολιτική σας.

Μου έκανε πολύ εντύπωση ότι ο νυν Υπουργός Περιβάλλοντος σήμερα στους «FINANCIAL TIMES» έγραψε ένα άρθρο, με το οποίο ζητά να δοθεί στην Ελλάδα περισσότερος χρόνος και στο οποίο, κύριε Υπουργέ, δεν κάνει σχεδόν καμμία αυτοκριτική για τη σημερινή οικονομική πραγματικότητα. Λίγο-πολύ, αποδίδει τις ευθύνες για την κατάσταση της χώρας και για την κρίση, την οποία βιώνουμε σήμερα, στη λαϊκίστικη αντιπολίτευση και σε αδυναμίες του ευρωπαϊκού οικοδομήματος.

Μα, το πιστεύετε, πραγματικά, αυτό; Πιστεύετε ότι σήμερα η Κυβέρνηση δεν έχει καμμία απολύτως ευθύνη για το γεγονός ότι δεν έχουμε καταφέρει να πετύχουμε ούτε έναν από τους κεντρικούς δημοσιονομικούς στόχους, για τους οποίους δεσμεύτηκε αυτή η Κυβέρνηση πριν από ένα χρόνο;

Να συμφωνήσουμε σε τρία απλά πράγματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Γιατί δεν πέτυχε μέχρι σήμερα η πολιτική σας; Πρώτον, διότι οδήγησε σε ένα σπιράλ ύφεσης, πολύ πιο βαθιάς από αυτήν την οποία κι εσείς οι ίδιοι είχατε προβλέψει. Δεύτερον, διότι η Κυβέρνηση απέτυχε, είτε γιατί δεν ήθελε είτε γιατί δεν μπορούσε να διευρύνει τη φορολογική βάση και να περιορίσει τη φοροδιαφυγή. Και τρίτον, διότι η Κυβέρνηση απέτυχε όχι γιατί δεν μπορούσε, αλλά γιατί δεν ήθελε να βάλει πραγματικό χέρι στο δημόσιο.

Ο κ. Φωτόπουλος και οι κάθε κύριοι Φωτόπουλοι εξακολουθούν να είναι προνομιακοί σας συνομιλητές. Εάν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε αυτά, εάν μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι αυτές είναι οι κεντρικές αιτίες αποτυχίας της πολιτικής -και πολλοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ που πήραν το λόγο συμφωνούν ότι αυτές είναι οι βασικές αιτίες αποτυχίας της πολιτικής- τότε γιατί επιμένετε για άλλη μία φορά να υιοθετήσετε μία πολιτική συνταγή υπερφορολόγησης μιας εξαντλημένης οικονομίας;

Ακούω συχνά το επιχείρημα, «Μα, δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Αυτό μας επιβάλλεται από την τρόικα!». Ξέρετε πολύ καλά ότι αυτό δεν είναι αλήθεια. Ξέρετε πολύ καλά ότι ο κ. Τόμσεν επέμενε ότι από εδώ και στο εξής η αναλογία της εξοικονόμησης των πόρων και του περιορισμού του ελλείμματος θα πρέπει να προέλθει κατά τα 2/3 από εξοικονόμηση δαπανών και κατά το 1/3 από πρόσθετη φορολόγηση.

Και αυτό το δέχτηκε και ο ίδιος ο κ. Βενιζέλος σε μία πολύ αποκαλυπτική συνέντευξη, την οποία έδωσε στον κ. Χατζηνικολάου στο ALTER. Λίγο-πολύ ομολόγησε ότι ο Υπουργός, ο οποίος εισηγείται το μεσοπρόθεσμο δεν συμφωνεί με το μείγμα της πολιτικής, το οποίο καλείται η Βουλή να ψηφίσει. Το λέει πάρα πολύ ξεκάθαρα, ότι αυτό πρέπει να γίνει για να κλείσουν τα νούμερα, για να ψηφιστεί. Αν, λοιπόν, ο κ. Βενιζέλος δεν συμφωνεί επί της ουσίας με το μείγμα της πολιτικής, ποιος συμφωνεί τελικά; Δεν συμφωνεί ο κ. Βενιζέλος, δεν συμφωνεί η τρόικα, δεν συμφωνεί ο κ. Παπανδρέου, γιατί ψηφίζουμε, λοιπόν, τελικά αυτό το μεσοπρόθεσμο και δεν ψηφίζουμε κάποιο διαφορετικό μεσοπρόθεσμο;

Οι Γάλλοι, ξέρετε, έχουν μία έκφραση, η οποία λέει: «Ίδιες αιτίες, ίδια αποτελέσματα». Αν δεν αλλάξει τίποτα στο μείγμα πολιτικής, τα αποτελέσματα θα είναι και πάλι τα αναμενόμενα.

Η υπερφορολόγηση, κύριοι Υπουργοί, δεν θα δουλέψει. Δεν δούλεψε μέχρι σήμερα, δεν θα δουλέψει από εδώ και στο εξής σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό. Μα, δεν ξέρετε, δεν κυκλοφορείτε στην πιάσα να δείτε ότι οι πολίτες το μόνο που ζητούν, όταν αγοράζουν οποιοδήποτε προϊόν ή οποιαδήποτε υπηρεσία είναι να αφαιρείται ο ΦΠΑ από την τιμή του προϊόντος ή της υπηρεσίας; Αυτή είναι η πραγματικότητα στην αγορά σήμερα. Η αύξηση του ΦΠΑ θα αυξήσει τη φοροδιαφυγή.

Καταργήστε και το «καρότο των αποδείξεων», ώστε να μην υπάρχει κανένα επιπρόσθετο κίνητρο, πέραν του κτισίματος του φορολογόγνου, για τους πολίτες, για να ζητούν αποδείξεις. Δημιουργείτε τέτοιες στρεβλώσεις που επιβαρύνετε αυτούς που αποδεδειγμένα δεν μπορούν να φοροδιαφύγουν με πρόσθετους φόρους.

Κύριε Υπουργέ, προσέξτε το αυτό. Ένας μισθωτός με 15.000 ευρώ πραγματικό εισόδημα, με ένα σπίτι εκατό τετραγωνικών και ένα αυτοκίνητο χιλίων εξακοσίων κυβικών θα κληθεί να πληρώσει φόρο από το τεκμήριο, που θα ισοδυναμεί με εισόδημα 21.000 ευρώ. Μιλάμε για μισθωτό, ο οποίος αποδεδειγμένα δεν μπορεί να φοροδιαφύγει. Πείτε μου αν έχει λογική αυτό. Πείτε μου γιατί δεν εξαιρείτε αυτούς, οι οποίοι αποδεδειγμένα δεν μπορούν να φοροδιαφύγουν από τα τεκμήρια; Από πού θα έχει πρόσθετο εισόδημα αυτός; Γιατί τον θεωρείτε a priori φοροφυγά, όταν ξέρετε ότι αυτός δεν μπορεί να φοροδιαφύγει; Και γιατί, εν πάση περιπτώσει, επιβάλλετε το ίδιο τέλος στο παραθαλάσσιο μαγαζί της Μυκόνου με τη μικρή ταβέρνα στο Περιστέρι;

Επιβάλλεται, κύριοι Υπουργοί, να προσγειωθείτε στην πραγματική οικονομία και να αντιληφθείτε ότι η συνταγή την οποία έχετε υιοθετήσει δεν δούλεψε και δεν θα δουλέψει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπάρχει άλλος δρόμος; Η πιο επιθετική μείωση των κρατικών δαπανών. Ναι, υπάρχει άλλος δρόμος. Να συμφωνήσουμε ότι δεν θα δίνουμε 700 εκατομμύρια κάθε χρόνο για το ταμείο των συνταξιούχων της ΔΕΗ. Έχουμε πληρώσει 4 δισεκατομμύρια ευρώ σε αυτήν την ιστορία τα τελευταία δέκα χρόνια. Υπάρχει άλλος δρόμος. Υπάρχει ο δρόμος να τα βάλουμε με τις συντεχνίες του δημοσίου, αρκεί να έχουμε την πολιτική βούληση να το κάνουμε. Εγώ προσωπικά το έχω κάνει και με τις δικές μας τις συντεχνίες και έχω αναλάβει και το πολιτικό κόστος αυτής της σύγκρουσης. Ελάτε, όμως, να δεσμευούμε ότι θα το κάνουμε

όλοι μαζί, για να μπορέσουμε να στείλουμε ένα πραγματικό μήνυμα δικαιοσύνης.

Επειδή στο Βήμα με ακολουθεί ο εκλεκτός συνάδελφος κ. Ανδρουλάκης, φαντάζομαι ότι και αυτός –χωρίς να θέλω να προεξοφλήσω τι θα πει- θα σας μιλήσει και θα σας πει και τη δική του άποψη για τη δυνατότητα να σκεφθούμε έξω από το περιορισμένο κουτί μέσα από το οποίο σκεφτόμαστε συνέχεια, για το πώς μπορούμε να ξεπεράσουμε αυτήν την κρίση.

Με αυτού του είδους, όμως, τις συνταγές και τις μεθόδους τα ίδια αποτελέσματα θα συζητάμε και πάλι. Και το Σεπτέμβριο εδώ πέρα θα βρισκόμαστε και θα συζητάμε γιατί απέτυχαν αυτά τα οποία όλοι έχουμε προεξοφλήσει ότι θα αποτύχουν.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριος Ανδρουλάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, είναι καλό να φοβόμαστε, όταν οι «πολλοί» σε μέθη και ευφορία, τρέχουν σαν κοπάδι υπεραισιόδοξοι προς την ίδια κατεύθυνση. Αντίθετα, πρέπει να αντισταθούμε στην κουλτούρα του φόβου, να είμαστε ψύχραιμοι και θαρραλέοι, όταν αντιστρέφονται τα αισθήματα των «πολλών», όταν κυριαρχεί ο φόβος και το βάζουν στα πόδια την εντελώς αντίθετη κατεύθυνση ή γοητεύονται από σενάρια και θεωρίες συνωμοσίας, από αστρολογικές προβλέψεις ολικών καταστροφών.

Όσον αφορά το χρέος, είτε το συγκρατήσουμε στο 150%, όπως προσπαθώ να κάνει η Κυβέρνηση μέχρι το 2013 είτε το αφήσουμε να φθάσει στο 200% μέχρι το 2014, όπως άλλοι έμαζα μας προτείνουν, σε κάθε περίπτωση αυτό το χρέος είναι πολύ μεγάλο για να είναι δυνατόν να αποπληρωθεί με τους συγκεκριμένους όρους αποπληρωμής και το δυνητικό ρυθμό ανάπτυξης της χώρας.

Αρα πρέπει να επιλέξουμε την κατάλληλη στιγμή ψύχραιμα –δύσκολο πρόβλημα- το χρόνο «X», το «timing», ώστε να μπορέσουμε να «βιάσουμε» τις εξελίξεις με ασφάλεια στην Ευρώπη προς έναν πολιτικό διακανονισμό του χρέους, στην πολιτική του αναδιάρθρωση, που θα σημάνει και την πολιτική αναδιάρθρωση της Ευρώπης. Στην περίπτωση αυτή το ταμείο διάσωσης συγκεντρώνει και αναπρογραμματίζει το χρέος μακροπρόθεσμα, μας δίνει περίοδο χάριτος πέντε ετών για να μην επιβαρυνόμαστε στη διάρκεια της από τόκους και για να μπορέσουμε να ξεκινήσουμε την ανάπτυξη και κάνει μία μερική διαγραφή του χρέους –για να το πούμε έτσι- πάνω από το επίπεδο του μέσου όρου της Ευρωζώνης.

Ορισμένοι πάντα μας λένε «α, αυτά δεν γίνονται!» Εδώ έφθασε στο σημείο μέχρι και αυτός ο Μπρεμέρ, αυτό το «γεράκι» των Γερμανών, να λέει «μήπως πρέπει να εγγυηθούμε το ελληνικό χρέος».

Μέχρι τότε και όταν θα έρθει αυτή η στιγμή, μακάρι να υπάρχει μια κυβέρνηση ισχυρή, ευρείας εμπιστοσύνης, κοινωνικής και πολιτικής συναίνεσης, η οποία να διαχειριστεί αυτήν την κρίσιμη ημερομηνία! Όμως, ευχής έργον θα είναι μέχρι τότε να προσεγγίσουμε σε ένα μηδενισμό του πρωτογενούς ελλείμματος, ώστε στην περίοδο χάριτος να μη χρειάζομαστε πρόσθετη χρηματοδότηση απ' έξω, πλην των επενδύσεων υψηλής απόδοσης.

Μέχρι τότε πρέπει να εξασφαλίσουμε μία ομαλή ροή στη δανειοδότηση της χώρας υπό καλύτερους όρους, να αλλάξουμε δραματικά τη σύνθεση της δημοσιονομικής προσαρμογής, να επιταχύνουμε το συζητούμενο αναπτυξιακό πακέτο της Ευρωζώνης –ας το πούμε έτσι, χωρίς πολλά λόγια και χωρίς νέα πλαίσια, να ενισχύσουμε τα πρώτα υβρίδια μιας νέας ανάπτυξης που υπάρχουν στη χώρα, να πετύχουμε μία ομαλοποίηση και σταθεροποίηση της κατάστασης που θα δώσει σάρκα και οστά σε ένα νέο οικονομικό πατριωτισμό για τον επαναπατρισμό των καταθέσεων!

Όμως, προσοχή εδώ! Κορυφαία στελέχη της Κυβέρνησης πρέπει να προσέχουν τις δηλώσεις τους, διότι είναι πονηροί οι καιροί και μπορεί ακούσι, έστω από παρεξήγηση, να προκαλέσουν πανικό σε μία ευαίσθητη περίοδο. Ξέρετε όλοι ότι αγαπώ

τον Πάγκαλο. Είχα φίλια μαζί του χρόνια. Εμείς μεταξύ μας ξέρουμε ότι «δεν λέει ό,τι λέει, λέει ό,τι δεν λέει», έχει δηλαδή ένα λόγο μεταφορικό και ειρωνικό κατά την ελληνική έννοια. Όμως, σ' αυτήν την κατάσταση της γενικευμένης ανασφάλειας, κάθε τι που λέμε αντιστρέφεται το νόημα του και μπορεί να οδηγήσει σε αρνητικούς επικίνδυνους συνειρμούς στην κοινή γνώμη, στους καταθέτες, στους επενδυτές! Προσοχή λοιπόν!

Τώρα, όσον αφορά το μεσοπρόθεσμο, έχουμε στα μαθηματικά ένα θεώρημα που λέει «ωραίο πόρισμα, παντελώς ανεφάρμοστο». Δεν ξέρω αν το γνωρίζετε. Είναι σαν να προσπαθούμε να προσδιορίσουμε αναγκαστικά πού θα κάτσει η μπάλα –Γιάννη, εσύ ξέρεις απ' αυτό- όταν παίζουμε μπυλιάρδο σε καμπύλη επιφάνεια! Αυτή είναι μία πραγματικότητα. Έχουμε, δηλαδή, στο μεσοπρόθεσμο ορισμένα μυθιστορηματικά στοιχεία –όλοι μεταξύ μας χαμογελάμε αυτήν τη στιγμή- ξέρουμε ότι αυτά τα μυθιστορηματικά στοιχεία είναι κατά συνθήκη. Δεν υπάρχει εδώ καμμία διαφωνία.

Πρώτον, αντιλαμβανόμαστε ότι η σύνθεση της δημοσιονομικής προσαρμογής, αν δεν συμπληρωθεί από ισχυρά επενδυτικά διεγερτικά, οδηγεί σε μία κατάσταση όπου ό,τι εξοικονομούμε από τη σκληρή και άδικη λιτότητα, το χάνουμε από απώλεια εσόδων λόγω της ύφεσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, επειδή δεν προλαβαίνω, δώστε μου, σας παρακαλώ, δύο λεπτά, για να κάνω και μία δήλωση στο τέλος, όχι δραματική, μη φαντάζεστε!

Λοιπόν το δεύτερο είναι η προσδοκία της Βιέννης, της γνωστής συμφωνίας για διακράτηση ομολόγων η οποία είναι μάλλον υπερβολική. Μακάρι να βάλει ο Σαρκοζί το χέρι του και να γίνει κάποιο γαλλικό θαύμα.

Τρίτο είναι το πρόβλημα των ιδιωτικοποιήσεων. Από που προέκυψε το «50 δισεκατομμύρια» –μην το ξεχνάτε αυτό-, από το φαντασικό του Σαμαρά! Για να δείτε τη σοβαρότητα αυτής της χώρας! Από το φαντασικό του Σαμαρά ξεκίνησε το «50 δισεκατομμύρια». Και πρέπει να πούμε ότι είναι πολύ άσχημο να θεωρούμε τα «50 δισεκατομμύρια» υποκατάστατο του πακέτου χρηματοδότησης της χώρας. Οι ιδιωτικοποιήσεις αν γίνουν υπό απόλυτη εθνική κυριαρχία, όπως πιστεύω, είναι αυτονόητο ότι δεν πρόκειται εμείς να πουλήσουμε φθηνά, χωρίς αναπτυξιακό σχέδιο, χωρίς κέρδη παραγωγικότητας, αποτελεσματικότητας, εισαγωγής νέου κεφαλαίου, τεχνογνωσίας κ.λπ., για να αγοράζουμε ακριβά χρέος ή να καλύπτουμε καταναλωτικές δαπάνες του δημοσίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή με διακόπτει η Πρόεδρος θα πω μόνο μία λέξη.

Κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε το τελεσίγραφο. Έχουμε ένα τελεσίγραφο. Το ερώτημα είναι, θα αποδεχθούμε ένα κακογραμμένο μιστολόγημα, ελπίζοντας να ανατρέψουμε την πλοκή του στην πορεία ή θα επιλέξουμε ένα θρίλερ, ενδεχομένως αιφνιδίου θανάτου; Θέλει σκέψη εδώ. Δεν απονομιμοποιείται οποιαδήποτε συμπεριφορά εδώ.

Θα επιλέξουμε τη ρήξη τώρα, σ' αυτήν τη χρονική ζώνη; Υπήρξαν άλλες καλύτερες ευκαιρίες. Θα επιλέξουμε τη ρήξη τώρα, σε μία ζώνη υψηλού κινδύνου που μπορεί ενδεχομένως να μας βάλει στην καραντίνα προς την έξοδο ή θα επιχειρήσουμε έναν επώδυνο, προωθητικό, προσωρινό συμβιβασμό, να αγοράσουμε κι εμείς χρόνο –θα δούμε ποιος θα κερδίσει στο τέλος- ώστε να επαναποθετήσουμε συνολικά ο ελληνικό ζήτημα, να δημιουργήσουμε στην πορεία άλλες ευκαιρίες, το ταχύτερο δυνατό;

Θα ήθελα να ρωτήσω τον κ. Σαμαρά, όταν λέει «όχι», που ξέρετε ότι εμείς δεν θα ψηφίσουμε «όχι»; Που βασίζεται ότι εμείς θα ψηφίσουμε «να»; Με αυτήν την ασφάλεια μιλάτε.

Δεν μου λέτε, αν ψηφίσουμε κι εμείς «όχι», έχετε της Νέας Δημοκρατίας τρία-τέσσερα βήματα για την επόμενη μέρα να μας τα παρουσιάσετε, έστω εμπιστευτικά στον Υπουργό Οικονομικών; Έχετε βιώσιμο εναλλακτικό σχέδιο από τη Δευτέρα ή μήπως –δεν αναφέρομαι στο ΚΚΕ διότι έχει άποψη, είναι σοβαρό, δεν κοροϊδεύει κανέναν- τυχοδιωκτεί ο Αντώνης Σαμαράς δημοσκοπικά, με τη βεβαιότητα ότι κάποιοι άλλοι θα κάνουν την αναγκαία

δουλειά;

Ήθελα, κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας να σας πω ότι η αυτοκτονία μας, την οποία τη χρησιμοποιούμε ως διαπραγματευτικό μέσο, απειλητικό μπορεί αν δεν προσέξουμε να ενδοστρεφεί εναντίον μας και να μας οδηγήσει σε αιφνίδιο θάνατο τον οποίο μπορούμε να τον αποφύγουμε.

Θέλω να τελειώσω με μία ελπιδοφόρα προοπτική. Πιστεύω ότι μέσα από τα ερείπια της αντεστραμμένης πυραμίδας με τα δανεικά, θα προκύψει μία πολύ καλύτερη Ελλάδα. Δεν είναι ώρα να το συζητήσουμε. Είναι ζοφεροί οι καιροί αυτήν τη στιγμή αλλά θα δείτε στο τέλος που όλα θα πάνε καλά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μίμη Ανδρουλάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Γεώργιος Καρασμάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω με μία διαπίστωση, που είμαι βέβαιος ότι συμμεριζόμαστε όλοι, ανεξάρτητα σε ποιο κόμμα ανήκουμε, ανεξάρτητα ποια παράταξη εκπροσωπούμε και υπηρετούμε.

Είναι η διαπίστωση πως αυτές τις ώρες, σ' αυτό εδώ το Βήμα δεν υπάρχει χώρος για ρητορικές κορώνες ούτε για στεία αντιπαράθεση ανάμεσα σε συμπολιτευόμενους και αντιπολιτευόμενους. Υπάρχει μόνο χώρος για να καταθέσουμε όλοι αυτό που εισπράττουμε σε ολόκληρη την Ελλάδα από τους χιλιάδες πολίτες με τους οποίους ερχόμαστε σε καθημερινή επαφή.

Κι αυτό είναι η απόγνωση, που έξω από μία ισχνή μειοψηφία βολεμένων, πέρα από τους λίγους έχοντες και κατέχοντες, έχει γίνει εδώ και ένα χρόνο θηλιά σε λαϊμό εκατομμυρίων συμπατριωτών μας.

Είναι νωπή ακόμα στις μνήμες αυτών των ανθρώπων η προεκλογική παροχολογία του κυβερνώντος κόμματος με την οποία υφάρπαξαν την εξουσία. Ηχεί ακόμα στα αυτιά τους το περιβόητο «λεφτά υπάρχουν». Τώρα καταλαβαίνουν ότι τα λεφτά εκείνα ήταν ο ιδρώτας, το ψωμί, τα ισχνά εισοδήματα των μικρομισθωτών και των μικροσυνταξιούχων και ότι με την αφαίμαξη τους θα επιχειρούσαν να βγάλουν τη χώρα από την κρίση.

Όμως, μήπως και μ' αυτήν την ανεργμάτιστη πολιτική έκαναν τίποτα; Τι πέτυχαν με το πρώτο μνημόνιο που σύρθηκαν και προσυπέγραψαν με κατεβασμένα τα χέρια; Τι πέτυχαν με τη φορολογική επιδρομή κυρίως σε βάρος του εύκολου στόχου, δηλαδή των πλέον αδύναμων και ευάλωτων ομάδων του πληθυσμού; Τι πέτυχαν με τις συνεχείς άκριτες και ακραίες αυξήσεις του ΦΠΑ; Πέτυχαν να καταβαραθρώσουν την αγορά, να ανέρχονται τα λουκέτα στις μικρές και μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε εκατοντάδες κάθε μέρα, να χάνουν καθημερινά χιλιάδες άνθρωποι τη δουλειά τους, οικογένειες να ξεπερνούν προς τα κάτω τα όρια της φτώχειας και να φτάνουν στα όρια της εξαθλίωσης.

Με έκπληξη τώρα διαπιστώνουν ότι έχουν αποτύχει σε έναν από τους βασικότερους στόχους, τον περιορισμό της φοροδιαφυγής και την αύξηση των φορολογικών εσόδων.

Μα, ποιος, έστω και πρωτοετής φοιτητής οικονομικής σχολής θα μπορούσε να υποστηρίξει ότι θα αυξήσει τα φορολογικά έσοδα, χωρίς να αυξήσει τη φορολογητέα ύλη; Και πώς θα αυξήσει τα φορολογητέα ύλη, όταν εφαρμόζεις μια πολιτική που αλυσιδωτά οδηγεί στην κατάρρευση της αγοράς; Όταν εκατοντάδες χιλιάδες οικογένειες χάνουν το μεγαλύτερο μέρος ή και το σύνολο της αγοραστικής τους δύναμης, πώς θα κινηθεί η αγορά; Πώς θα δουλέψουν τα μαγαζιά και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις; Από πού θα εισπραχθεί ο ΦΠΑ, ο μικρός ή ο μεγάλος; Πώς θα εισπράξεις φόρους από ανθρώπους χωρίς δουλειά και με μόνο εισόδημα από το ταμείο ανεργίας, το οποίο και αυτό περικόπτεται;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την αποτυχία εφαρμογής του αρχικού μνημονίου την ομολογούν πλέον απερίφραστα και στελέχη της Κυβέρνησης, εκ των οποίων μάλιστα εκδηλώνονται μεγάλες αντιδράσεις που φτάνουν μέχρι την παραίτηση. Γι' αυτό, ενώ θα έπρεπε να τους γίνει μάθημα η παταγώδης αποτυχία του

αρχικού μνημονίου, ζητούν να ψηφίσουμε το περιβόητο μεσοπρόθεσμο, το οποίο με τα νέα μέτρα που επιβάλλει έχει αφήσει αποσβολωμένη ολόκληρη τη χώρα.

Ποιους έχει στόχο, κύριοι συνάδελφοι, αυτό το πρόγραμμα; Μήπως τους μεγαλογιατρούς και τους μεγαλοδικηγόρους που δηλώνουν εισόδημα 12.000 ευρώ το χρόνο, εκτός εξαιρέσεων; Μήπως κάποιους κύριους που φρόντισαν μέχρι και πρόσφατα να εξαγουν πολλές δεκάδες δισεκατομμύρια σε λογαριασμούς στο εξωτερικό; Όχι, κύριοι συνάδελφοι. Η Κυβέρνηση δεν παίρνει τέτοια ρίσκα. Έχει και πάλι μπροστά της τους μεγάλους ενόχους, αυτούς που φταίει για τον οικονομικό καταποντισμό της χώρας. Έχει μπροστά της το μεγαλοσυνταξιούχο των 1.400 ευρώ, έχει την τεράστια επικουρική σύνταξη των 300 ευρώ και πάνω, έχει τα ανάκτορα διαμερίσματα των εκατόν είκοσι τετραγωνικών, για τα οποία κάποιοι προύχοντες συμπατριώτες μας ακόμα πληρώνουν τα στεγαστικά δάνεια για να δώσουν και αυτοί ένα κεραμίδι στα παιδιά τους. Έχει τα αυτοκινητάκια δεκαετίας για να τους επιβάλει αυξημένα τέλη κυκλοφορίας. Έχει την έμπνευση να κατεβάσει το αφορόλογο στα 8.000 το χρόνο, έχει να διπλασιάσει σχεδόν το ΦΠΑ από το 13% στο 23% στο χρόνο εστίασης για να πετύχει τον πολλαπλό στόχο, να κάνει δηλαδή απαγορευτική για τον Έλληνα ακόμα και την έξοδο μια φορά το μήνα σε ένα ταβερνάκι, να βάλει λουκέτο σε μερικές χιλιάδες τέτοιων μαγαζιών και να στείλει στο ταμείο ανεργίας κάποιους χιλιάδες νέους ανθρώπους. Άξιος ο μισθός τους!

Πάντως, για να αντιληφθείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την προχειρότητα, αλλά και την ασχετοσύνη όσων συνέταξαν το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, θα δώσω ένα μόνο χαρακτηριστικό παράδειγμα. Αναφέρεται πως οι πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων θα μειωθούν στο 34,9% το 2015, σε σχέση με φέτος. Αυτό θα γίνει κυρίως λόγω της μείωσης των επιδοτήσεων στη γεωργία κατά 262,8 εκατομμύρια ευρώ. Με άλλα λόγια, προεξοφλείτε, ενώ ακόμα δεν έχουν καλά-καλά ξεκινήσει οι διαπραγματεύσεις για την καινούργια ΚΑΠ, ότι η χώρα μας θα βγει χαμένη και θα χάσει δηλαδή 263 εκατομμύρια το χρόνο από τις κοινοτικές επιδοτήσεις. Μα, οι κοινοτικές επιδοτήσεις, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν δίνονται από τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά στο σύνολό τους από τον κοινοτικό. Οποία ασχετοσύνη!

Και παρακάτω διαβάζουμε ότι θα μειωθεί ο προϋπολογισμός του Υπουργείου, επειδή θα καταργηθεί η επιχορήγηση του ΕΛΓΑ κατά 67,5 εκατομμύρια ευρώ με βάση το ν. 3889/2010. Όμως, στο ν. 3889, που σημειωτέον είναι νόμος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, το μόνο που προβλέπεται είναι η ανάληψη από το δημόσιο της εξυπηρέτησης των δανείων ύψους 4 δισεκατομμυρίων που έχει συνάψει ο ΕΛΓΑ με τις τράπεζες.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πώς τα 4 δισεκατομμύρια γίνονται 67,5 εκατομμύρια, δεν το καταλαβαίνω. Μήπως εννοείτε, αλλά δεν λέγεται, ότι θα καταργηθεί η κρατική ενίσχυση κατά 20% επί των εσόδων του ΕΛΓΑ, που εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι της Κυβέρνησης, ψηφίσατε μόλις τον περασμένο Σεπτέμβριο;

Τόση αξιοπιστία έχει η ψήφος σας, που μάλιστα αναίρεται σε εννέα μήνες; Τόσο την υπολόγισε η Κυβέρνηση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Παπανδρέου έκανε το τελευταίο διάστημα σημαία την περιβόητη πλέον συναίνεση. Μακάρι να την εννοούσε! Ο κ. Παπανδρέου εννοεί να του δώσουμε λευκή επιταγή, να του πετάξουμε λευκή πετσέτα, όπως η Κυβέρνηση έπραξε με την τρόικα. Πλανάται.

Ο Αντώνης Σαμαράς και η Νέα Δημοκρατία, επιδεικνύοντας υψηλό αίσθημα εθνικής ευθύνης, έβαλε πλάτη σε κυβερνητικές επιλογές που έκρινε ότι υπηρετούν τα συμφέροντα της χώρας και έχει καταθέσει πρόγραμμα ελπίδας για την έξοδο της χώρας από τα δραματικά αδιέξοδα. Λευκή επιταγή δεν έδωσε και δεν θα δώσει ποτέ, όπως ασφαλώς δεν θα δώσει ψήφο στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα που απειλεί με νέα φοροκαταίγδα τις ασθενέστερες τάξεις του λαού μας.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κα-

ρασμάνη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστάσιος Καριπίδης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, μετά από ανασχηματισμούς, ανταρσίες, ρηξικέλευθες δηλώσεις και την ψήφο εμπιστοσύνης την προηγούμενη εβδομάδα, ήρθε στη Βουλή το περιβόητο μεσοπρόθεσμο.

Στα πόδια του, κυρίες και κύριοι, έπεσαν κορμιά και άραγε πόσα κορμιά ακόμη θα πέσουν, άλλα για να το στηρίξουν, άλλα για να το καταψηφίσουν, άλλα για να το στηρίξουν και μετά να το καταψηφίσουν; Ψάξτε, αγαπητοί συνάδελφοι, να δείτε σε ποια κατηγορία ανήκετε.

Κυρίες και κύριοι, αν αναλύσω τις τοποθετήσεις των κομμάτων, τις δηλώσεις Βουλευτών, τις ενέργειες που έχουν γίνει αυτό το διάστημα, θα μπορούσα να κατατάξω τις συμπεριφορές των κομμάτων της Βουλής, πιστεύοντας ότι δεν θα αδικήσω κανένα και θα μπορούσα να πω με ειλικρίνεια σε ποια κατηγορία απ' αυτές που ανέφερα ανήκει ο καθένας.

Αν κοιτάξουμε τα κόμματα της Αριστεράς, αυτά δεν το πιστεύουν και θα το καταψηφίσουν. Και αυτό το κάνουν, γιατί έχουν μια εντελώς διαφορετική άποψη σε ό,τι αφορά την Ευρώπη. Έχουν μια ιδεολογία εντελώς διαφορετική, την οποία πιστεύουν και ακολουθούν και με την οποία είμαι εντελώς αντίθετος. Παρ' όλα αυτά σέβομαι τις διαχρονικές τοποθετήσεις τους.

Όσον αφορά το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό και τη Δημοκρατική Συμμαχία, είναι τα κόμματα τα οποία πιστεύουν στο μεσοπρόθεσμο, αλλά θα το καταψηφίσουν, σκεπτόμενοι τη λαϊκή οργή και τις συνέπειες τις οποίες υπέστησαν υποστηρίζοντας το μνημόνιο 1. Είναι στην κατηγορία «και θέλω και δεν θέλω» για καθαρά ψηφοθηρικούς λόγους.

Αν ανατρέξουμε στην κυβερνητική πλειοψηφία, πιστεύω ότι ελάχιστοι πιστεύουν ότι αυτό το πρόγραμμα θα δώσει προοπτική και ελπίδα στον τόπο μας, για να πάει μπροστά. Ξέρουν ότι αυτός ο δρόμος δεν οδηγεί πουθενά. Παρ' όλα αυτά, συντασσόμενοι στην κομματική πειθαρχία, θα το στηρίξουν και θα το ψηφίσουν, με απώλειες βέβαια.

Είναι αυτά τα τραγελαφικά που βλέπουμε καθημερινώς, με παραιτήσεις, ανεξαρτητοποιήσεις, πιέσεις, απειλές, που –αν μη τι άλλο– δείχνουν τι εσωτερικός πόλεμος γίνεται μέσα στο ΠΑΣΟΚ για ένα πρόγραμμα, που η ψήφισή του θα γυρίσει την Ελλάδα πολλά χρόνια πίσω. Γι' αυτό και αντιστέκονται με διάφορους τρόπους, για να είναι και με το κόμμα, αλλά και να γίνονται αρεστοί στο λαό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το μόνο κόμμα που έχει ξεκάθαρη θέση εξ αρχής, ένα κόμμα σύγχρονο, με ευρωπαϊκές υποδομές, που πιστεύει στην Ευρώπη των λαών και που οδήγησε –άλλωστε το ξέρουμε όλοι μας– την Ελλάδα σε ευρωπαϊκούς κύκλους και που γνωρίζει ότι η θέση που εκφράζει σήμερα μπορεί να δυσαρεστήσει κάποιους φίλους μας Ευρωπαίους είναι το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας και η ξεκάθαρη θέση του Αντώνη Σαμαρά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είπαμε «όχι» στο μνημόνιο 1. Λέμε «όχι» και τώρα. Γιατί πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι η συνταγή ήταν λάθος. Η χώρα μπαίνει σε ένα τούνελ που δεν έχει έξοδο. Στερείτε, φίλοι του ΠΑΣΟΚ, την Ελλάδα από το να πιστεύει και να ελπίζει. Βάζετε τη θηλιά στο λαιμό κάθε Έλληνα και καθεμιάς Ελληνίδας. Εμείς δεν είμαστε η παράταξη που κάνει αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση.

Η μακρόχρονη πορεία μας έχει να δείξει μόνο υπευθυνότητα και σοβαρότητα. Αν πραγματικά πιστεύαμε ότι αυτό που γίνεται είναι σωστό και είναι για το καλό της Ελλάδας, να είστε σίγουροι ότι θα βάζαμε πλάτη. Πάνω απ' όλα είναι το καλό της Ελλάδας, το οποίο δυστυχώς εσείς δεν το βλέπετε. Κοιτάζετε μόνο να είστε αρεστοί στους δανειστές σας και την ίδια στιγμή αδιαφορείτε για τον λαό. Γιατί πώς αλλιώς μπορώ να εξηγήσω την αδιαφορία σας στις εκκλήσεις του λαού για αλλαγές; Πώς αλλιώς μπορώ να εξηγήσω την αδιαφορία σας απέναντι στις εκκλήσεις οικονομολόγων και ανθρώπων της αγοράς, αλλά και των Βουλευτών σας, που λένε ότι ο λογαριασμός δεν βγαίνει;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα λουκέτα αυξάνονται μέρα με

την ημέρα. Η οικονομική δραστηριότητα όλο και πιο πολύ επιδεινώνεται με αποτέλεσμα να έχει εκτιναχθεί η ανεργία στο όριο του 20%. Ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός του πρώτου εξαμήνου και κυρίως η ανυπαρξία πάταξης της φοροδιαφυγής, σας οδήγησαν στην εύκολη λύση της επιβολής νέων φόρων και εισπρακτικών μέτρων. Και ενώ θα έπρεπε να ξεκινήσετε από την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, εσείς ακόμη τη συζητάτε. Ουσιαστικά τιμωρείτε τους έντιμους πολίτες, αφήνοντας ανεξέλεγκτους αυτούς που φοροδιαφεύγουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με τους «FINANCIAL TIMES» η αυστηρότητα των νέων μέτρων λιτότητας που επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΔΝΤ, συνιστούν πολιτική πρόκληση και πράξη οικονομικού βανδαλισμού που απειλεί να εκτροχιάσει όλη την προσπάθεια επίλυσης της κρίσης. Και το δημοσίευμα συνεχίζει λέγοντας ότι τέτοια μέτρα γίνονται δεκτά μόνο όταν στο βάθος διαφαίνεται ένα αποτέλεσμα.

Και εδώ δυστυχώς, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, το μόνο αποτέλεσμα που φαίνεται είναι η απόλυτη καταστροφή. Ξεχνάτε ότι πίσω από τους αριθμούς υπάρχουν άνθρωποι. Όταν μιλάμε για 16% ανεργία δεν είναι απλά ένα άψυχο ποσοστό, αλλά σημαίνει ότι περίπου ένα εκατομμύριο Έλληνες είναι άνεργοι, σημαίνει ότι κάθε οικογένεια έχει έναν άνεργο. Και μαζί με την ανεργία αυξάνονται και τα ποσοστά της κατάθλιψης και των αυτοκτονιών. Μαζί με την ανεργία αυξάνονται οι άστεγοι, οι άνθρωποι που περιμένουν καθημερινά το συσσίτιο του δήμου και της Εκκλησίας για να επιβιώσουν. Οι επιχειρηματίες που δεν έκλεισαν τις επιχειρήσεις τους, κινδυνεύουν να μπουν για χρέη στη φυλακή.

Αν η Κυβέρνηση πιστεύει ότι οι προπηλακισμοί πολιτικών προέρχονται μόνο από κάποια οργανωμένα μέλη, τότε δεν ξέρει να διαβάζει τις αντιδράσεις της κοινωνίας ή αυτή η εκδοχή τη βολεύει.

Μάθετε λοιπόν, ότι υπάρχουν και οι απελπισμένοι πολίτες, αυτοί που δεν έχουν να χάσουν τίποτα γιατί τα έχουν χάσει όλα. Και δυστυχώς σ' αυτήν την περίπτωση η ελπίδα δεν πεθαίνει τελευταία, γιατί έχει ήδη πεθάνει.

Η μόνη ελπίδα που μας απομένει είναι να γίνει εδώ η κορύφωση του θεάματος για να αρχίσει επιτέλους η κάθαρση.

Εμείς, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, στην ταφόπλακα της Ελλάδος δεν μπορούμε να συναϊνέσουμε. Γι' αυτό και το πολεμούμε και το καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αναστάσιο Καριπίδη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης. Και παρακαλώ όλοι μας να διευκολύνουμε τη διαδικασία, διότι πρέπει να ομιλήσουν όσο γίνεται περισσότεροι Βουλευτές.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Πρώτη φορά συναντώ σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα τέτοια νόθευση, παραχάραξη της πραγματικότητας. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός καταψηφίζει το μεσοπρόθεσμο κι αυτό ως διά μαγείας μετατρέπεται σε υπερψήφιση του μεσοπρόθεσμου.

Αλλά δεν μας εκπλήσσει η ρητορική που αναπτύσσουν κάποιοι συνάδελφοι, που προέρχονται από τη Νέα Δημοκρατία. Έχουν την πολυτέλεια της υποκρισίας, την οποία δεν θα είχαν εάν το μνημόνιο και η δανειακή σύμβαση του παρελθόντος χρόνου έρχονταν για υπερψήφιση στη Βουλή με εκατόν ογδόντα ψήφους. Καλύπτονται λοιπόν, πίσω από αυτό και μπορούν να λένε οτιδήποτε επιθυμούν, οτιδήποτε τους κατέβει.

Ξεχνούν όμως κάτι: Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός χθες ήταν το κόμμα εκείνο που κατέθεσε πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας. Δεν το έκανε η Νέα Δημοκρατία που τώρα κόπτεται για την υπερψήφιση ή καταψήφιση του μεσοπρόθεσμου και που βεβαίως έχει τον απαραίτητο αριθμό Βουλευτών για να το πράξει. Η άρνησή της αυτή δείχνει όμως και μία πολιτική επιλογή που γίνεται αντιληπτή από τον κόσμο.

Έρχομαι τώρα στο αντικείμενο της συζήτησης, κυρία Πρόεδρε: Ποια είναι η στόχευση της Κυβέρνησης και της τρόικας, αγαπητοί συνάδελφοι; Η στόχευση είναι ο μηδενισμός των πρωτογενών ελλειμμάτων. Αν όμως προσέξουμε τα πράγματα, θα

δούμε ότι αναπτύσσουν και οι δύο μία δονκιχωτική συμπεριφορά. Η άντληση πόρων δισεκατομμυρίων από μία χειμάζουσα ήδη οικονομία το μόνο που θα καταφέρει είναι να διευρύνει την ύφεση πλήττοντας την πραγματική οικονομία έτι περαιτέρω, να πολλαπλασιάζει τα οικονομικά και κοινωνικά ερείπια και τέλος να ακυρώσει τον ίδιο τον προαναφερόμενο δημοσιονομικό στόχο.

Γι' αυτό δεν μας προξενεί κατάπληξη το γεγονός ότι ακόμα και Βουλευτές και Υπουργοί του κυβερνώντος κόμματος αμφισβητούν το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα με τη λογική ότι δεν είναι ρεαλιστικό, ότι δεν είναι εφαρμόσιμο για τον απλούστατο λόγο ότι οι οικονομικές υποχρεώσεις που επιβαρύνουν τους πολίτες δεν είναι δυνατό να εκπληρωθούν για τον απλούστατο λόγο ότι αντιστοιχούν σε εισοδήματα που σήμερα δεν υπάρχουν. Άρα πώς θα εφαρμοστεί στην πράξη το μεσοπρόθεσμο αυτό πρόγραμμα;

Βεβαίως πρέπει να κάνουμε και μία σημαντική παρατήρηση εδώ που έφτασαν τα πράγματα. Αγαπητοί συνάδελφοι, η ιστορία δεν τελειώνει το 2014 με το τέλος του μεσοπρόθεσμου και δεν τελειώνει γιατί τίθεται ένα ερώτημα: Μία κατεστραμμένη οικονομία σαν την ελληνική πού θα βρει τα δισεκατομμύρια ευρώ που χρειάζονται για να εξυπηρετεί από το 2014 και μετά τις δανειακές της υποχρεώσεις; Αυτήν τη στιγμή η Ελλάδα πληρώνει μόνο για τόκους πάνω από 17 δισεκατομμύρια ευρώ. Μετά το 2015 θα πληρώνει μόνο για τόκους πάνω από 20 δισεκατομμύρια ευρώ. Πού θα βρεθούν τα χρήματα αυτά; Αυτό είναι ένα ερώτημα στο οποίο κανείς μέχρι σήμερα δεν δίνει μία πειστική απάντηση.

Βέβαια μη μας πει κάποιος ότι θα μας δανείσουν οι αγορές γιατί το ενδεχόμενο να μας ξαναδανείσουν οι αγορές θεωρείται τουλάχιστον ανέφικτο, αφού το ποσοστό του δημοσίου χρέους επί του ΑΕΠ θα έχει ξεπεράσει το όριο της «κόκκινης γραμμής».

Όσον αφορά δε την περιλάλητη εθελουσία επιμήκυνση που κάποιοι λένε ότι είναι και ένα μεγάλο επίτευγμα, δεν είναι καθόλου μεγάλο επίτευγμα διότι το μόνο που κάνει είναι να μεταθέσει χρονικά το πρόβλημα, αλλά σε κάποιο σημείο το 2015 θα ξαναβρεθούμε μπροστά στο πρόβλημα και τότε ο ελληνικός λαός θέτει το εξής ερώτημα, έχει την εξής αγωνία: Μήπως τότε θα αρχίσει να κυκλοφορεί το σενάριο του εξοστρακισμού της Ελλάδας από την Ευρωζώνη το οποίο σενάριο δεν θα είναι ένα ζήτημα πολιτικών πιέσεων, αλλά θα είναι ένα ζήτημα πολιτικής μεθοδεύσεως;

Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, μπορεί να γίνει έτσι; Για τον απλούστατο λόγο ότι από το 2015 και μετά η ελληνική κρίση θα αποτελεί έναν μικρότερο συστημικό κίνδυνο και για τις ευρωπαϊκές τράπεζες και για την Ευρωζώνη. Σ' αυτό το ερώτημα, σ' αυτήν την αγωνία του ελληνικού λαού απάντηση δεν έχει δοθεί ακόμη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, λέγοντας ότι σ' αυτό ακριβώς το ερώτημα, σ' αυτήν ακριβώς την αγωνία έρχεται να απαντήσει η πρόταση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού που λέει ότι όσον αφορά στην διαχείριση της δημόσιας περιουσίας μπορούμε να πουλήσουμε ή να αξιοποιήσουμε το οτιδήποτε αλλά δεν μπορούμε να πουλήσουμε, να εκποιήσουμε το νερό, την ενέργεια και τους φυσικούς πόρους της χώρας αυτής. Οι φυσικοί πόροι της χώρας αυτής είναι το αποκούμπι για τις μελλοντικές ελληνικές γενιές. Είναι ένα μελλοντικό εργαλείο το οποίο μπορεί να χρησιμοποιήσει στο μέλλον η ελληνική πολιτεία ως αναπτυξιακό αποκούμπι, ως μια διέξοδο σε τραγικά διλήμματα του μέλλοντος.

Άρα, λοιπόν, εμείς θεωρούμε ότι θα πρέπει ως κόρη οφθαλμού να διαφυλάξουμε και το νερό και την ενέργεια και τους φυσικούς πόρους της χώρας.

Γι' αυτό δίνουμε μεγάλη σημασία στη διαχείριση της οποίας θα τύχει ο εφαρμοστικός νόμος που έρχεται αύριο στη Βουλή γιατί εκεί μέσα θα κριθεί και η τύχη, το μέλλον, των φυσικών πόρων της Ελλάδας.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Καλώ στο Βήμα τη Βουλευτή Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ, κ. Μαρία Κυ-

ριακοπούλου.

Παρακαλώ, κυρία Κυριακοπούλου.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

Μετά από την αναλυτική παρουσίαση του εισηγητή μας, την ομιλία του Υπουργού, αλλά και πολλών αξιολογών συναδέλφων, ελπίζω να δώσω ένα άλλο τόνο για να μην επαναληφθούμε.

Κύριοι συνάδελφοι, εδώ και περίπου είκοσι χρόνια με τη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς στην Ευρώπη και πάνω από δέκα χρόνια δημιουργίας κοινού νομίσματος στα κράτη της Ευρωζώνης η Ελλάδα –ιδρυτικό μέλος της– δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να προωθεί το μοντέλο της «κοινωνικής οικονομίας της αγοράς» μέσα σε ένα πλαίσιο αειφόρου ανάπτυξης και παγκόσμιου ανταγωνισμού.

Είναι, βέβαια, προφανές ότι υπάρχουν κοινωνικοοικονομικές ανισότητες και ασφαλώς και αγκυλώσεις που το κάθε κράτος –μέλος ξεχωριστά κουβαλάει μαζί του.

Τα υπάρχοντα μάλιστα εργαλεία και ειδικότερα αυτά με τα οποία μας εξόπλισε η Συνθήκη της Λισαβόνας είναι ενισχυτικά της στρατηγικής της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς, της οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης και συνοχής. Αυτά τα γνωρίζουμε όλοι και κανένας δε μπορεί πια να τα αμφισβητήσει.

Η οικονομική κρίση του δυτικού κόσμου επηρέασε έντονα την ελληνική οικονομία λόγω και των εγγενών αδυναμιών της, και οφείλουμε να σπάσουμε τους δεσμούς με τις παθογένειες του παρελθόντος.

Ωστόσο για πρώτη φορά έχουμε ένα μεσοπρόθεσμο πλαίσιο στρατηγικής με κοινούς στόχους συμφωνημένους κατ' αρχάς με τους εταίρους.

Το πλαίσιο αυτό δεν είναι ούτε άκαμπτο, ούτε εξαφανίζει το συνεχή διάλογο και την παρακολούθηση από την Κυβέρνηση των στόχων του, με τους οποίους συμφωνεί και η Μείζων Αντιπολίτευση.

Μάλιστα, το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο μπορεί και πρέπει να αποτελέσει την απαρχή ώστε με νόμο πλέον να προγραμματίσουμε τις δράσεις μας με ορίζοντα για παράδειγμα τριετίας.

Σαφώς το πλαίσιο αυτού του σχεδίου επιδέχεται επιμέρους κριτική και ενστάσεις στο πεδίο όχι μόνο της φορολογίας αλλά και των ιδιωτικοποιήσεων. Επιλογές επιβαλλόμενες στη μεταβατική φάση μιας μικρής περιόδου που χρειαζόμαστε για να μετασχηματίσουμε την κοινωνία, να προσαρμοστούμε στις απαιτήσεις των καιρών και ταυτόχρονα να αποκαταστήσουμε την τρωθείσα αξιοπιστία της χώρας μας σε πολλά επίπεδα, αλλά κυρίως σ' αυτό των επενδύσεων.

Επιτέλους, οφείλουμε να κατανοήσουμε ότι σε ένα κράτος, ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του σκληρού πυρήνα της Ευρωζώνης, η ανάπτυξη της οικονομίας δεν μπορεί να είναι αποκλειστικά κρατική υπόθεση, αλλά προπάντων αποτέλεσμα συνεργασίας και του ιδιωτικού τομέα με τους επενδυτικούς φορείς μέσα και έξω από την Ελλάδα.

Οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι το φαινόμενο όσμωσης της οικονομίας φέρνει πιο κοντά το στενά εθνικό μας συμφέρον με το ευρωπαϊκό.

Γι' αυτό και το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015 έχει άμεση σχέση με την ανάγκη αλλαγής του αναπτυξιακού μοντέλου της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρόσφατα ανανεώσαμε την εμπιστοσύνη μας στον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Το πράξαμε με γνώμονα την αναγνώριση των τεράστιων προσπάθειών του Πρωθυπουργού, αλλά και των θυσιών του λαού για τη σωτηρία της χώρας. Βρισκόμαστε σε μια μεταβατική κατάσταση και χρειαζόμαστε ένα νέο τρόπο οργάνωσης της οικονομίας, της κοινωνίας και τους Κράτους στο σύνολό του.

Γι' αυτό και οφείλουμε να στηρίξουμε το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής που ανοίγει το δρόμο για τις μεγάλες δομικές αλλαγές, αλλά παράλληλα να κινητοποιήσουμε το σύνολο του κράτους και των λειτουργιών του, να ελέγξουμε και να πατάξουμε τη φοροδιαφυγή, το σπάταλο κράτος, την κακοδιαχείριση, την αδιαφάνεια.

Να απευθυνθούμε στη συλλογική συνείδηση, στο φιλότιμο των Ελλήνων, ώστε μέσα από τη δημιουργική τους συμμετοχή να αγκαλιάσουμε ό,τι ενώνει το λαό μας, την ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο.

Άλλωστε, μέσα από το παρελθόν μπορούμε να ερμηνεύσουμε και τις κοινωνικές εντάσεις. Γι' αυτό και το πατριωτικό καθήκον πάντα μας καλεί να υπερασπιστούμε τα συλλογικά αγαθά έναντι των ατομικών.

Η ισοπεδωτική αντίληψη για το πολιτικό σύστημα και τους εκπροσώπους του λαού δείχνει έναν υφέρποντα φασισμό. Άλλωστε, οι αφορισμοί ποτέ δεν συνιστούν πολιτική στάση. Είναι μηδενισμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σταθμίζουμε το συμφέρον της πατρίδας μας, προβληματιζόμαστε από τις δικαιολογημένες ενστάσεις, μας πληγώνουν τα μέτρα διότι χτυπούν το βιοτικό επίπεδο μεγάλων ομάδων της κοινωνίας, αλλά επιλέγουμε το μη χειρόν, διότι αυτό επιβάλλει η δική μας ευθύνη: να σωθεί η πατρίδα για να διασωθεί το ανθρώπινο κεφάλαιο.

Με την κοινωνία σύμμαχο μπορούμε να χτυπήσουμε και την κοινωνική αδικία.

Είναι αλήθεια ότι χρειάζεται να αφυπνιστούν όλες οι δυνάμεις που συνιστούν το κράτος και τις λειτουργίες του. Χρειαζόμαστε την κοινωνία όχι για να ταυτιστεί με το κράτος, αλλά για να το υπερβεί, για να δημιουργήσουμε όλοι νέες σχέσεις.

Να υιοθετήσουμε μία νέα εθνική και ταυτόχρονα ευρωπαϊκή συλλογικότητα, στην οποία οι φορείς της οικονομίας θα συμμετάσχουν στην πολυπόθητη ανάπτυξη της πατρίδας μας που είναι όρος επιβίωσης.

Παράλληλα, η Δημόσια Διοίκηση, τα συνδικάτα, οι φορείς της αυτοδιοίκησης οφείλουν να σεβαστούν την ιδιαζόντως κρίσιμη για την πατρίδα κατάσταση, να δείξουν αλληλεγγύη και να ενώσουμε όλοι τις δυνάμεις μας ώστε να κρατήσουμε ζωντανή την ελπίδα, διότι αυτή είναι που κρατά όρθια τη δημοκρατία.

Πρέπει να αλλάξουμε το δρόμο της ανισότητας, της αδιαφάνειας, της αδιαφορίας, της ατομικότητας και να διαμορφώσουμε το πλαίσιο της ισότητας των ευκαιριών, της ουσιαστικής αποκέντρωσης, του στέρεους και δίκαιου κοινωνικού κράτους και κυρίως της εξασφάλισης των μέσων για μία αξιοπρεπή ζωή.

Δεν μπορούμε πια να εθελουφλούμε στις βαρύτερες αιτίες που μας γέννησαν τα προβλήματα. Χρειάζεται να τις αντιμετωπίσουμε για να υπάρξει παρόν και μέλλον.

Αποτυπώνουμε τις ιστορικές κατακτήσεις, αλλά θέλουμε να προσφέρουμε στους πολίτες τη βεβαιότητα ότι θα ξεφύγουμε από τη μέγγενη της φθοράς και θα δώσουμε απάντηση στην πρόοδο.

Είναι αναγκαία η συμφωνία για τους στόχους, διότι μόνο μέσα από την ανάπτυξη μπορούμε να προσφέρουμε καλύτερη παιδεία, καλύτερο κοινωνικό κράτος και καλύτερη διαβίωση.

Όσο δεν υπάρχει ανάπτυξη, δεν μπορεί να υπάρχει πλούτος για να καταμεριστεί δίκαια και το χάσμα μεταξύ των κοινωνικών στρωμάτων θα μεγαλώνει.

Αν αληθεύει ότι από το 2010 έχουν μεταφερθεί 50 δισεκατομμύρια ευρώ από τις ελληνικές τράπεζες στο Εξωτερικό, το Υπουργείο Οικονομικών πρέπει να ερευνήσει τη νομιμότητα της προέλευσης των χρημάτων αυτών και τη δυνατότητα επαναπαρισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα από την ανάπτυξη μπορούμε να προσφέρουμε κοινωνικά αγαθά σε όλους, αλλά κι έναν νέο κώδικα αξιοπιστίας και ισότητας ευκαιριών, μέσα από ένα κράτος δημιουργικό και ελκυστικό. Το παρελθόν αποτελεί διδαχή για όλους μας και οφείλουμε να στηρίξουμε το μέλλον σε σύγχρονες βάσεις που ανοίγουν τους ορίζοντες για όλους, χωρίς διαπλοκές, διαφθορά και αδικίες.

Αυτό αποτελεί πράξη ευθύνης και καλώ όλους τους συναδέλφους να υπερψηφίσουμε το σημερινό νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλινκος): Στο σημείο αυτό έχει ζητήσει το λόγο ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κ. Αντώνης Σαμαράς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την άποψή μας τη γνωρίζετε. Δεν θα ψηφίσουμε το μεσοπρόθεσμο. Το γιατί το έχουμε πει πολλές φορές.

Σήμερα θα επικεντρώσω την παρέμβασή μου σε δύο πράγματα: Την αποτυχία της πολιτικής που εφαρμόστηκε ως σήμερα και τα διλήμματα με τα οποία προσπαθούν να μας επιβάλουν τη διαιώνιση ενός θανάσιμου λάθους.

Πρώτα για το μέχρι στιγμής πρόγραμμα, γιατί απέτυχε: Τους αριθμούς τους γνωρίζετε. Το έλλειμμα που αντιμετώπισε η χώρα το 2009 το υπολόγισαν στα 36 δισεκατομμύρια. Για να το αντιμετωπίσουν προ μνημονίου και μετά το μνημόνιο πέρυσι, πήραν περιοριστικά μέτρα ύψους 30 δισεκατομμυρίων για τα επόμενα τέσσερα χρόνια. Στην πορεία αυτή έφεψαν συνεχώς έξω και πήραν κι άλλα μέτρα. Μέχρι το τέλος του 2011 θα έχουν πάρει περιοριστικά μέτρα ύψους όχι 30 δισεκατομμυρίων, αλλά 40 δισεκατομμυρίων.

Τώρα, σχεδιάζουν και επιπλέον μέτρα για τα επόμενα τρία χρόνια. Έτσι, το συνολικό πακέτο των περικοπών θα φτάσει, παρακάτω, τα 66 δισεκατομμύρια. Κι όμως, το 2015 το αρχικό έλλειμμα των 36 δισεκατομμυρίων δεν θα έχει ακόμα μηδενιστεί. Γιατί; Γιατί βαθαίνουν την ύφεση, αντί να κόβουν το έλλειμμα και έτσι τα νέα μέτρα τα «τρώει» κάθε φορά η ύφεση. Άρα το πρόβλημα επιτείνεται, δεν λύνεται.

Επικαλείται η Κυβέρνηση ως επίτευγμα τη μείωση του ελλείμματος το 2010 κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες. Ξεχνά, όμως, ότι έχει αφήσει απλήρωτες υποχρεώσεις σε Έλληνες δικαιούχους για το χρόνο αυτό, για το 2010, ύψους 2,5% του ΑΕΠ. Άρα η πραγματική μείωση του ελλείμματος το 2010 είναι η μισή απ' αυτή η οποία εμφανίζεται. Πήραν μέτρα ύψους 10% του ΑΕΠ και πέτυχαν πραγματική μείωση του ελλείμματος 2,5% και όχι 5%. Τα τρία τέταρτα, δηλαδή, των θυσιών πήγαν χαμένες.

Και αν έχετε την παραμικρή αμφιβολία, να και κάποιοι αριθμοί ακόμα: Υπολόγιζαν για τη φετινή χρονιά το έλλειμμα να πέσει κατά 4%. Όμως, το πρώτο πεντάμηνο του 2011 το έλλειμμα είναι αυξημένο κατά 13%. Υπολόγιζαν για το σύνολο της φετινής χρονιάς τα δημόσια έσοδα να αυξηθούν κατά 8,5%. Το πρώτο πεντάμηνο φέτος είχαμε όχι άνοδο 8,5%, αλλά μείωση 7,1%.

Δεν έπεσαν, λοιπόν, απλώς έξω στους στόχους. Είχαν ακριβώς τα αντίθετα αποτελέσματα από εκείνα τα οποία επεδίωκαν. Αυτήν την αποτυχημένη πολιτική θέλουν να συνεχίσουν. Να επιτείνουν την ύφεση, την ανεργία, τα λουκέτα, την υστέρηση των εσόδων, τη διεύρυνση του ελλείμματος. Σε αυτήν την πολιτική η Νέα Δημοκρατία ξεκάθαρα λέει «όχι».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Να και ένας ακόμα αριθμός, αυτήν τη φορά για το χρέος: Το υπολόγισαν, λοιπόν, στα τέλη του 2009 στο 127% του ΑΕΠ. Όταν ψηφίστηκε το μνημόνιο, το προέβλεπαν να φτάσει μετά από τέσσερα χρόνια, δηλαδή το 2013, στο 146%. Όμως, μόνο λίγους μήνες αργότερα, στα τέλη του 2010, ήταν ήδη 142%. Τώρα είναι πάνω από 150% και είμαστε μόνο στα μέσα του 2011 και υπολογίζουν –προσέξτε– ότι χωρίς τα νέα μέτρα, το 2015 θα φτάσει στο 200%. Αν αυτό δεν είναι πλήρης αποτυχία της πολιτικής τους και των προβλέψεων, τότε τι είναι; Αυτήν την αποτυχημένη πολιτική ζητούν να συνεχίσουμε και να εγκρίνουμε με την ψήφο μας.

Για να καταλάβουν δηλαδή όλοι: Εφάρμοσαν μία πολιτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με κύριους στόχους τη μείωση του ελλείμματος και του χρέους. Και από τα αποτελέσματά της τι έχουμε; Έχουμε επίμονα υψηλό έλλειμμα, που όλο τείνει να αυξάνεται, αντί να μειώνεται και ένα χρέος που έχει πια εκτοξευτεί εκτός ελέγχου και σε επίπεδα χωρίς προηγούμενο.

Εμείς συμφωνούμε με τους στόχους της δημοσιονομικής πολιτικής. Συμφωνούμε με την προσαρμογή, δηλαδή με το να μειωθεί το έλλειμμα. Είμαστε, όμως, πιο αποφασιστικοί. Θέλουμε να εξαλειφθεί τελείως. Συμφωνούμε πλήρως να ελεγχθεί το χρέος. Εμείς θέλουμε και κάτι παραπάνω, να μειωθεί. Γι' αυτό και μιλήσαμε πέρυσι, για πρώτη φορά, για την αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου.

Συμφωνούμε και με τα κύρια εργαλεία, τα εργαλεία για την επίτευξη των στόχων αυτών: αποκρατικοποιήσεις, αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου, διαρθρωτικές αλλαγές, δραστηκή,

δραστικότητα της κρατικής σπατάλης. Αυτά, όχι μόνο τα στηρίξαμε, όχι μόνο τα ψηφίσαμε, αλλά τα περισσότερα εμείς και τα προτείναμε και τα προωθήσαμε, όταν η Κυβέρνηση είτε δεν τα έβλεπε είτε δεν τα ήθελε είτε τα ειρωνευόταν ακόμα. Τώρα τα έχει προσυπογράψει όλα, αλλά δεν ξέρει πώς να τα κάνει ή δεν θέλει να τα κάνει ή δεν την αφήνουν να τα κάνει.

Για παράδειγμα, πώς θα γίνουν αποκρατικοποιήσεις στις ΔΕΚΟ όταν κάποιες πανίσχυρες συντεχνίες τις κρατούν αιχμάλωτες; Εμείς καταδικάσαμε ρητά αυτές τις πρακτικές. Το ΠΑΣΟΚ δεν τόλμησε να μιλήσει γι' αυτά. Δικοί του είναι, το ΠΑΣΟΚ τους έχει δώσει τα προνόμια τόσα χρόνια, το ΠΑΣΟΚ πάντοτε στήριζαν εκείνοι και τώρα το ΠΑΣΟΚ δεν τολμά να τα βάλει μαζί τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το επικαιροποιημένο πρόγραμμα που καταθέσαμε, το «Ζάππειο 2», θέσαμε ως προτεραιότητα να βγει η οικονομία από τη βαθιά ύφεση, δηλαδή, να υπάρξει ανάκαμψη. Αυτό μπορεί να γίνει με ένα δημιουργικό σοκ, με επανεκκίνηση της οικονομίας. Ορισμένα από αυτά τα οποία προτείναμε ήδη τα αποδέχθηκε η τρόικα. Σε άλλα εξακολουθεί να έχει αντιρρήσεις, όπως για παράδειγμα στη μείωση των φορολογικών συντελεστών.

Τελικά στους υπολογισμούς της η τρόικα έχει κάνει πολλά λάθη. Να το πιο χαρακτηριστικό: Από όλες τις αυξήσεις των φορολογικών συντελεστών –όλες– που έγιναν πέρυσι η τρόικα περίμενε περισσότερα φορολογικά έσοδα. Φέτος έχει μείωση φορολογικών εσόδων. Αυτό δεν το είδε πέρυσι και όμως, το επαλαμβάνει και φέτος.

Στο πρώτο πεντάμηνο του 2011 είχαμε αύξηση των φορολογικών συντελεστών στο φόρο φυσικών προσώπων και όμως, προέκυψε μείωση των εσόδων. Πέρυσι είχαμε αύξηση του ΦΠΑ σε όλες τις κατηγορίες. Φέτος προκύπτει μείωση εσόδων και από το ΦΠΑ. Είχαμε αύξηση συντελεστών για κέρδη των επιχειρήσεων και μας προέκυψε μείωση των εσόδων από κέρδη επιχειρήσεων. Είχαμε αύξηση συντελεστών για φόρο καυσίμων και προέκυψε μείωση δημοσίων εσόδων από καύσιμα. Επομένως, αν αντιστραφεί το περσινό λάθος, αν μειώσουμε όλους τους φορολογικούς συντελεστές ταυτόχρονα, πραγματικά θα είχαμε περισσότερα έσοδα. Αυτό δεν το βλέπει η τρόικα, έτσι η Κυβέρνηση εξακολουθεί και επιμένει σε νέα επιβολή φόρων.

Ύστερα, δεν διαφωνούμε μόνο στο φορολογικό. Εμείς προτείνουμε αποκατάσταση των πολύ χαμηλών συντάξεων και μέτρα ισοδύναμα αποτελέσματος για να καλυφθεί το κενό. Γιατί η οικονομία δεν μπορεί να αντέξει μέτρα, τα οποία διαλύουν τον κοινωνικό ιστό της χώρας. Όποιος θέλει να εφαρμόσει ένα ολοκληρωμένο οικονομικό πρόγραμμα δημοσιονομικής εξυγίανσης μέχρι το τέλος, πρέπει να φροντίζει να το αντέχει η κοινωνία. Γιατί χωρίς κοινωνική συνοχή, κανένα πρόγραμμα, ακόμη και το πιο σωστό, δεν μπορεί να αποδώσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βιάστηκαν μερικοί μετά από κάποια πρόσφατα δημοσιεύματα του ευρωπαϊκού κυρίως Τύπου, κατά κανόνα άδικα ή και συκοφαντικά, είτε στο πρόσωπό μου είτε στο πρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, να προεξοφλήσουν τη δήθεν απομόνωσή μας στην Ευρώπη. Όπως αποδείχθηκε όμως βιάστηκαν πολύ, γιατί φρόντισα να ξεκαθαρίσω τις απόψεις μας. Πάλεψα για την ορθότητα αυτών των θέσεων, αλλά και για να στείλω το μήνυμα ότι η ως τώρα πολιτική είναι λάθος, ότι η ως τώρα πολιτική έχει ξεπεράσει τα όρια της αντοχής του ελληνικού λαού και της οικονομίας και της κοινωνίας.

Σήμερα υπάρχουν δημοσιεύματα στο σοβαρό ευρωπαϊκό Τύπο που αναγνωρίζουν το σφάλμα που γίνεται στην Ελλάδα. Ορισμένοι, μάλιστα, περιγράφουν την πολιτική αυτή ως «οικονομικό βανδαλισμό». Το οικονομικό επιχείρημά μας, λοιπόν, το βλέπουν ήδη και το αναγνωρίζουν ρητά πολλοί εκτός Ελλάδος. Σύντομα, όμως, πιστεύω ότι θα αντιληφθούν και το πολιτικό επιχείρημα. Θα αντιληφθούν όχι μόνο το οικονομικό, αλλά και το πολιτικό επιχείρημα. Ότι δηλαδή ο ελληνικός λαός παρά τις θυσίες του δεν βλέπει βελτίωση, αλλά βλέπει επιδείνωση, ότι δεν μπορούμε να σπρώχνουμε ένα λαό στην απόγνωση και ότι η διαιώνιση του λάθους θα οδηγήσει σύντομα σε πολύ χειρότερη θέση και την Ελλάδα και την Ευρώπη. Όποιοι αγαπά την Ελλάδα και νοιάζεται για την Ευρώπη είναι υποχρεωμένοι να λείν τα πράγματα με το όνομά τους και να παίρνει θέση ευθύνης, όχι να

ψηφίζει το λάθος.

Κάποιοι τόλμησαν να μιλήσουν χθες για φυγομαχία. Ακούστηκε μάλιστα, στη Αίθουσα αυτή από τα χείλη του ίδιου του Πρωθυπουργού, ότι αν είχαν γίνει διορθωτικές κινήσεις το 2009, θα είχαμε αποφύγει τη σημερινή κατάσταση. Του θυμίζω πως επιχειρήθηκαν τότε διορθωτικές κινήσεις, την άνοιξη του 2009, όμως ο ίδιος τις τορπίλισε αρνούμενος κάθε συναίνεση. Από τότε έμπρακτα εμπόδισε κάθε διορθωτική κίνηση. Το φθινόπωρο του 2009 επέβαλε πρόωρες εκλογές με αφορμή την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, όταν τότε η Κυβέρνηση είχε αποφασίσει διορθωτικές κινήσεις. Και κέρδισε τις εκλογές του 2009 εκβιάζοντας την τότε Κυβέρνηση και εξαπατώντας τον ελληνικό λαό με το αλησμόνητο τότε «Λεφτά υπάρχουν».

Κάποιοι τόλμησαν να πουν ότι προβλέπουμε την αποτυχία της σημερινής πολιτικής. Δεν την προβλέπουμε. «Προβλέπω» είναι ένα ρήμα που αφορά το μέλλον. Εμείς απλώς την καταγράφουμε την αποτυχία, διότι η πολιτική σας δεν θα αποτύχει. Έχει ήδη αποτύχει.

Αυτό δεν το προβλέπουμε εμείς. Το αποδεικνύουν οι αριθμοί και το καταγράφει και η πλειονότητα του ξένου τύπου. Κάποιοι τόλμησαν να πουν ότι κερδοσκοπούμε στη φθορά και την αποτυχία τους. Όμως εμείς ακριβώς πριν από δύο εβδομάδες κάναμε αυτό που το ΠΑΣΟΚ δεν έχει κάνει ποτέ στη δική του ιστορία. Δεχθήκαμε να στηρίξουμε κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, ενώ βρισκόμασταν ήδη μπροστά στις δημοσκοπήσεις. Και τώρα με συνέπεια και ευθύνη θα ψηφίσουμε ορισμένα άρθρα του εφαρμοστικού νομοσχεδίου, εκεί που συμφωνούμε, πράγμα που σε αντίστοιχες περιπτώσεις δεν είχε κάνει ποτέ το ΠΑΣΟΚ.

Παραμιλιώντας, θα ζητήσουμε τα χρήματα από τις αποκρατικοποιήσεις, να μπορούμε να αγοράζουμε πίσω ελληνικά ομόλογα σε μειωμένη τιμή. Είμαστε πολύ σχολαστικοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μην αφήσουμε τίποτε χρήσιμο να πάει χαμένο, να μην αφήνουμε καμμία αναξιοποίητη ευκαιρία, δηλαδή, για βελτίωση. Κάνουμε ακριβώς αυτό που το ΠΑΣΟΚ δεν είχε κάνει ποτέ ως αντιπολίτευση. Στήριζουμε ό,τι πιστεύουμε σωστό. Συμμέτοχοι, όμως, στην αποτυχία της κυβερνητικής πολιτικής δεν μπορούμε να γίνουμε. Πολύ περισσότερο όταν έχουμε προειδοποιήσει εγκαίρως και όταν έχουμε προσπαθήσει να αποτρέψουμε αυτήν την αποτυχία.

Ο κ. Παπανδρέου είπε χθες ότι υποχρεώθηκε η Κυβέρνησή του να πάρει σήμερα σκληρά και άδικα μέτρα, γιατί δεν υπάρχουν πια χρονικά περιθώρια. Ρωτώ: Είκοσι μήνες τι έκανε; Ποιος τον εμπόδισε σε όλο αυτό το διάστημα να προχωρήσει σε αποκρατικοποιήσεις; Πάντως, όχι εμείς. Εμείς τον πιέζαμε συνέχεια να τις κάνει. Ποιος τον εμπόδιζε επί είκοσι μήνες να προχωρήσει σε περικοπή της δημόσιας σπατάλης και κατάργηση ή συγχώνευση δημόσιων οργανισμών; Πάντως, όχι εμείς. Εμείς τον παρακαλούσαμε να τις κάνει. Ποιος τον εμπόδισε επί είκοσι μήνες να προχωρήσει σε αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας; Πάντως, όχι εμείς. Εμείς του το προτείναμε και του υποδείξαμε πώς μπορεί να γίνει. Τα χρονικά περιθώρια, λοιπόν, για τον κ. Παπανδρέου στένεψαν, γιατί επί είκοσι μήνες η Κυβέρνησή του δεν έκανε τίποτα από εκείνα που έπρεπε να κάνει. Και στο μεταξύ, έκανε πολλά ανεπιτρεπτά που δεν έπρεπε να κάνει. Οριζόντιες περικοπές, φορολογικές επιδρομές σε μία οικονομία η οποία βρισκόταν ήδη σε ύφεση και το ήξεραν όλοι.

Ακούσαμε ακόμη χθες ότι η Κυβέρνηση ξεκίνησε την επαναδιαπραγμάτευση και όπως εξήγησε ο Πρωθυπουργός, εννοούσε την επιμήκυνση του δανεισμού και τη μείωση του αρχικού επιτοκίου για το δάνειο των 110 δισεκατομμυρίων που πήραμε πέρυσι από το μηχανισμό στήριξης. Αυτό, όμως, αποφασίστηκε τον περασμένο Μάρτιο, όταν είχε ήδη αρχίσει να φαίνεται ότι το πρόγραμμα δεν απέδιδε, ότι η Ελλάδα δεν μπορούσε να βγει στις διεθνείς αγορές στα τέλη του '11, όπως είχαν σχεδιάσει αρχικά. Ήταν, λοιπόν, προσαρμογή στο αρχικό λάθος; Ήταν ομολογία λάθους. Δεν ήταν αποτέλεσμα διαπραγμάτευσης. Επαναδιαπραγμάτευση σημαίνει να διορθωθεί το λάθος, ώστε να βγούμε από την κρίση, όχι να προσαρμόσουμε στο λάθος και να διαιωνίσουμε την κρίση. Ήδη, ο υπόλοιπος κόσμος καταλαβαίνει αυτό το σοβαρό σφάλμα της οικονομικής πολιτικής που βρίσκεται στον πυρήνα εκείνων που κάνει η Κυβέρνηση και έχει εφαρμοστεί

όλο αυτό το διάστημα στην Ελλάδα. Σύντομα, θα καταλάβει και το πολιτικό λάθος, γιατί είναι μέγιστο σφάλμα να προσπαθείς να εξυγιάνεις μία οικονομία ισοπεδώνοντάς την ή να σώσεις μία κοινωνία πυροδοτώντας εκρήξεις, διαλύοντάς την. Όταν και τα δύο αυτά σφάλματα γίνουν κατανοητά, τότε θα έχει έρθει η ώρα της επαναδιαπραγμάτευσης. Και αυτή η στιγμή πλησιάζει.

Κάποιοι μας λένε ότι το ερώτημα σήμερα είναι «Μεσοπρόθεσμο ή χρεοκοπία;». Αυτό μας είχαν πει και πέρσι το Μάιο, «μνημόνιο ή χρεοκοπία;». Όπως αποδείχθηκε, το μνημόνιο μας έφερε πιο κοντά στη χρεοκοπία και το μεσοπρόθεσμο δεν θα την είχε αποτρέψει. Θα μας βοηθήσει ακόμη περισσότερο στην παράλυση που φέρνει τη χρεοκοπία ακόμη πιο κοντά.

Κάποιοι μας απειλήσαν τελευταία και με διλήμματα του τύπου «μεσοπρόθεσμο ή τανκς;». Σας θυμίζω, επίσης, ότι κάποιοι άλλοι πριν ένα μήνα είχαν απειλήσει «μεσοπρόθεσμο ή δραχμή;». Πρόκειται για προπαγανδιστική εκστρατεία φόβου, η οποία δεν πείθει κανένα. Απλώς, δημιουργεί πανικό στην αγορά και αποσταθεροποιεί την οικονομία. Κάθε φορά που ακούγονται τέτοιες ανοησίες, δυστυχώς το μόνο που γίνεται είναι να υπάρχει φυγή κεφαλαίων από τις τράπεζες και είναι τεράστια η ευθύνη της Κυβέρνησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όμως, ο ελληνικός λαός δεν εκβιάζεται πλέον. Απλώς και μόνο η αγορά κακοποιείται. Ας το καταλάβουν και ας σταματήσουν αυτά τα πυροτεχνήματα ανευθυνότητας.

Αυτήν τη στιγμή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν τρεις λογικές:

Πρώτη λογική: Αυτοί που μας λένε ότι το πρόγραμμα βγαίνει και θα το ψηφίσουμε. Αυτή η λογική απλώς στηρίζεται στο ψέμα, διότι το πρόγραμμα αποδεδειγμένα δεν βγαίνει.

Δεύτερη λογική: Υπάρχουν και εκείνοι, οι οποίοι μας λένε ότι το πρόγραμμα δεν βγαίνει πράγματι, αλλά προτείνουν να πάμε σε αναδιάρθρωση του χρέους. Αυτή η λογική στηρίζεται σε μισή αλήθεια. Δεν μας λέει τι θα σήμαινε αναδιάρθρωση, πόσο επώδυνη θα ήταν για την Ελλάδα η αναδιάρθρωση, πόσο πίσω θα μας πήγαινε η αναδιάρθρωση.

Υπάρχει και μία τρίτη λογική, η δική μας, που λέει ότι το πρόγραμμα δεν βγαίνει, γι' αυτό πρέπει να το αλλάξουμε για να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε την κρίση, να ξεπληρώσουμε τα δανεικά και να μην χρειαζόμαστε πλέον μηχανισμό στήριξης.

Αν η ελληνική κοινωνία ανακάμψει, θα βγει από την κρίση. Για μας δεν υπάρχει άλλη λογική, δεν υπάρχει άλλος στόχος από την επανεκκίνηση, την ανάκαμψη, την ανάπτυξη.

Ανακεφαλαιώνοντας: Το μεσοπρόθεσμο το καταψηφίζουμε, γιατί είναι ανεδαφικές οι εκτιμήσεις του, αντιφατικές οι προβλέψεις του, γιατί είναι οικονομικά αναποτελεσματικό και αντιαναπτυξιακό και βεβαίως γιατί είναι και κοινωνικά άδικο, γιατί φορτώνει για μια ακόμα φορά τα πιο υπέρογκα βάρη στις πιο αδύναμες πλάτες, δυσβάσταχτα βάρη σε ειλικρινείς φορολογούμενους, ενώ παραμένουν στο απυρόβλητο οι φοροφυγάδες και η νομενκλατούρα της κρατικής σπατάλης. Έτσι διαλύεται τελικά τι; Η κοινωνική συνοχή του τόπου. Με δύο λόγια μας πάει πιο βαθιά στο αδιέξοδο, δεν μας βγάζει από το αδιέξοδο.

Καμιά φορά οι κοινωνίες διαλέγουν πολιτικές που είναι αναπτυξιακές, αλλά είναι κοινωνικά άδικες. Άλλες φορές διαλέγουν μέτρα κοινωνικής δικαιοσύνης, που όμως λειτουργούν αντιαναπτυξιακά, αλλά μέτρα που είναι ταυτόχρονα και άδικα και αντιαναπτυξιακά, δεν διαλέγουν ποτέ. Και εκεί είναι η δική μας, η σοβαρότερη από όλες διαφοροποίηση. Είναι και άδικα και αντιαναπτυξιακά.

Το καταψηφίζουμε, λοιπόν, συνολικά και συντεταγμένα, όπως οφείλει να κάνει κάθε σοβαρός πολιτικός οργανισμός που έχει το θάρρος να λέει τα μεγάλα «ναι» αλλά και τα μεγάλα «όχι», όπως απαιτεί το συμφέρον του έθνους, αλλά, ναι, και το ίδιο το συμφέρον της ενωμένης Ευρώπης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σεπτέμβριο του 2009 ο κ. Παπανδρέου κέρδισε τις εκλογές θέτοντας το υπέρτατο ψευδοδίλημμα, «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» -δεν ξέρω εάν το θυμάστε- αλλά δεν νομίζω ότι ξεχνιούνται εύκολα τέτοια πράγματα. Τελικώς ο κ. Παπανδρέου κατάφερε και τα δύο: Και σοσιαλισμό και βαρβαρότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Για το σοσιαλισμό μην έχετε καμμία αμφιβολία. Προσπάτευσε όσο μπορούσε τον κρατισμό και γονάτισε την οικονομία με φόρους. Όσον αφορά τη βαρβαρότητα απλώς κοιτάξτε γύρω σας, δεν μένει ούτε παραμικρή αμφιβολία για αυτό.

Το ΠΑΣΟΚ έχει, λοιπόν, ένα ταλέντο να εκβιάζει το λαό, να διαλέγει ανάμεσα σε δύο κακά, αλλά τελικώς σπέρνει και τα δύο κακά. Η εποχή αυτή, όμως, έχει περάσει ανεπιστρεπτί. Τώρα διαλέγουμε το δρόμο που δεν είναι εκβιαστικός. Είναι δύσκολος αναμφίβολα αλλά είναι και λυτρωτικός. Φέρνει ελευθερία επιλογών και ανάπτυξη, δηλαδή πρόοδο και ελπίδα.

Ο κ. Παπανδρέου βέβαια τελευταία επικαλείται τον πατριωτισμό όταν πρόκειται να πάρει οδυνηρά μέτρα. Αλλά πατριωτισμός σημαίνει συλλογική προσπάθεια, ώστε να κάνουμε τη χώρα μας καλύτερη και πιο ελεύθερη, όχι να την οδηγήσουμε στα χειρότερα.

Το ΠΑΣΟΚ θυμάται την πατρίδα και τον πατριωτισμό, όταν πρόκειται να εκβιάσει για ακόμα χειρότερα δεινά και να βυθίσει τον λαό στην κατάθλιψη και στα αδιέξοδα. Αντίθετα για μας ο πατριωτισμός έχει νόημα όταν μιλάει γλώσσα ελευθερίας, όχι καταναγκασμό και όταν ανοίγει δρόμους προοπτικής και ελπίδας. Μ' αυτό το νόημα της πατρίδας σας ζητώ να σταθμίσετε τη σημερινή σας απόφαση, να απορρίψετε τα ψεύτικα διλήμματα, να καταψηφίσετε τα αδιέξοδα και να ανοίξετε αληθινή προοπτική ώστε να βγει η Ελλάδα από την κρίση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ζητήσει ο Υπουργός Οικονομικών και Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρακολούθησα με πολύ μεγάλη προσοχή, όπως είναι φυσικό, την ομιλία αυτή του Αρχηγού της Αξιοπιστικής Αντιπολίτευσης, του κ. Σαμαρά, γιατί στην ομιλία του αυτή, όπως όφειλε, κωδικοποίησε και αποσαφήνισε το σύνολο της πολιτικής του αντίληψης. Παρουσίασε στην πραγματικότητα την όποια πρόταση έχει για τη διαχείριση της οξείας κρίσης και για την έξοδο της Ελλάδας από την κρίση αυτή.

Παρακολούθησα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έναν εντυπωσιακά συμβατικό λόγο, οικοδομημένο στην απλοϊκή, παραδοσιακή αντίληψη ότι «Η Κυβέρνηση φταίει, η Κυβέρνηση δεν μπορεί. Εσείς, λοιπόν, φταίτε, εσείς δεν μπορείτε, ενώ εμείς, η Νέα Δημοκρατία, μπορούμε, έχουμε τη λύση, άρα θα διαχειριστούμε καλύτερα όλα τα θέματα οψέποτε». Πρόκειται για ένα θεμελιώδες σφάλμα. Μια κρίση τέτοιων διαστάσεων, μια κρίση που έχει πυρηνικά χαρακτηριστικά, δεν αντιμετωπίζεται με αυτόν τον συμβατικό, τετριμμένο πολιτικό λόγο.

Αν ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας πιστεύει πράγματι ότι η κοινή γνώμη, ο ελληνικός λαός, ο κάθε πολίτης περιμένει να ακούσει αυτό εδώ μέσα σήμερα, είναι γελασμένος.

Εμείς δεν λέμε ότι μπορούμε μόνοι μας. Εμείς δεν λέμε ότι όλα είναι καλά. Εμείς δεν λέμε ότι τα κάναμε όλα καλά. Εμείς λέμε, ελάτε όλοι μαζί να προσπαθήσουμε. Εμείς καλούμε σε εθνική συστράτευση και σε εθνική επιστράτευση, γιατί δεν διαχειριζόμαστε μια οποιαδήποτε πολιτική περίοδο, αλλά διαχειριζόμαστε μια περίοδο που έχει μοναδικά ιστορικά χαρακτηριστικά. Όλα έχουν συμπυκνωθεί, όλα ελέγχονται, όλα ανατρέπονται, όλα ξαναγράφονται. Και είναι απών ο κ. Σαμαράς, κρατάει αποστάσεις ασφαλείας. Στην πραγματικότητα σκέφτεται με βάση το κομματικό του συμφέρον και την εκλογική προοπτική, χωρίς να δίνει απάντηση στο ερώτημα: «Τι θα συμβεί αν αλλάξει ο συσχετισμός των δυνάμεων και κληθεί να διαχειριστεί αυτός την κρίση και να εκπροσωπήσει τη χώρα σε αυτές τις σκληρές διαπραγματεύσεις!».

Πα' όλα αυτά εγώ θα δεχόμουν τη λογική του κ. Σαμαρά με αυτά τα συμβατικά, παλαιάς αντίληψης και κοπής χαρακτηριστικά, υπό μία προϋπόθεση, ότι το Μάιο του 2010, όταν η χώρα ήταν πράγματι στα πρόθυρα της χρεοκοπίας, όταν τελούσαμε υπό δημοσιονομικό και χρηματοοικονομικό εκβιασμό, θα ψήφιζε

-έστω με επιφυλάξεις- το μνημόνιο και τη δανειακή σύμβαση. Δεν το έκανε όμως. Προφανώς μέχρι τελευταία στιγμή είχε το φόβο ότι μπορεί να ζητηθεί αυξημένη πλειοψηφία 180 ψήφων. Μόλις απηλλάγη από το ενδεχόμενο αυτό, ανέπνευσε και έκανε τη μικρή κοιματική του επένδυση, όχι στο μνημόνιο. Πότε; Στην αρχή, πολύ πριν προκύψουν τα προβλήματα.

Ο κ. Σαμαράς, λοιπόν, νομίζω ότι δεν δικαιούται ιστορικά να αναπτύσσει αυτήν την επιχειρηματολογία μπροστά στον ελληνικό λαό. Κάνει άλλωστε μία προφανή αφαίρεση, έναν εξωραϊσμό. Δηλαδή, αποκρύπτει την αλήθεια στα πιο ουσιαστικά χαρακτηριστικά της. Θεωρεί ότι η Ελλάδα είναι μία χώρα δημοσιονομικά αυτεξούσια, μία χώρα που μπορεί να διαμορφώσει μόνη της και να εφαρμόσει μία πλήρη δημοσιονομική, αναπτυξιακή και κοινωνική πολιτική. Θεωρεί ότι η Ελλάδα είναι μία χώρα που είναι κύρια του προϋπολογισμού της και σου λέει: «Αφού μπορείτε να εφαρμόσετε ένα πρόγραμμα με εντονότερα αναπτυξιακά χαρακτηριστικά, με μικρότερες φορολογικές επιβαρύνσεις, με μεγαλύτερη κοινωνική ευαισθησία, γιατί δεν το κάνετε;».

Μα, σοβαρολογούμε; Υπάρχει κανείς που πιστεύει εδώ μέσα ότι θα μπορούσαμε ήδη από τώρα, ήδη τον τελευταίο χρόνο, ήδη αμέσως σήμερα να εφαρμόσουμε μια πολιτική εντονότερα αναπτυξιακή, εμφανέστερα ευαίσθητη κοινωνικά, θα μπορούσαμε να απαλλάξουμε από βάρη και πιέσεις τον Έλληνα φορολογούμενο και εμείς θα ερχόμασταν και δεν θα το κάναμε;

Θα διστάζαμε ή θα καθυστερούσαμε; Με συγχωρείτε, αλλά το βρίσκω εκτός πάσης λογικής το επιχείρημα αυτό. Και ο Πρωθυπουργός και εγώ έχουμε πει κατ' επανάληψη αυτές τις δύο ημέρες ότι βεβαίως και δεν έχει ολοκληρωμένη μορφή αυτή η πολιτική, εάν δεν αποκτήσει έντονη αναπτυξιακή διάσταση. Γι' αυτήν αγωνιζόμαστε. Ήδη έχει διαμορφωθεί η βάση για ένα μνημόνιο ανάπτυξης με τη συμμετοχή εταίρων, ιδιωτών, κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τρίτων κρατών και κυρίως με τη συμμετοχή των δυνάμεων της ελληνικής οικονομίας και του ελληνισμού.

Και εμείς λέμε ότι προφανώς λείπει το στοιχείο της κοινωνικής δικαιοσύνης και της κοινωνικής ευαισθησίας και πρέπει να το αποκαταστήσουμε. Δεν ξέρουμε τι συμβαίνει; Μας εκλαμβάνει ως αφελείς ο κ. Σαμαράς; Θα μπορούσαμε να παρουσιάσουμε ως χώρα και ως Κυβέρνηση ένα πρόγραμμα πιο αναπτυξιακό, πιο ευαίσθητο κοινωνικά και δεν θα το κάναμε; Υπάρχει ο καιρός του σπείρουν και ο καιρός του θερίζειν.

Είπα και το επαναλαμβάνω ότι πρέπει τώρα να ολοκληρώσουμε τη φάση της σταθεροποίησης της ελληνικής οικονομίας, να εισπράξουμε την πέμπτη δόση και να μπούμε στη διαπραγμάτευση για το νέο πρόγραμμα, αντιμετωπίζοντας με την ευκαιρία αυτή όλα τα ανοιχτά ζητήματα που ήδη οι εταίροι μας τα έχουν αποδεχθεί ως ανοιχτά και ως αναγκαία, όπως είναι αυτά που αφορούν το πρωτόκολλο για τη στήριξη της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, την άμεση αξιοποίηση των κονδυλίων του ΕΣΠΑ, όλων των διαρθρωτικών ταμείων, του ταμείου συνοχής, του κοινωνικού ταμείου, των κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Αναπτύξεως, πόρων από τον ιδιωτικό τομέα, όχι μόνο τον ελληνικό, αλλά και τον ευρωπαϊκό και το διεθνή. Πρέπει, όμως, να υπάρχουμε δημοσιονομικά.

Λέει ο κ. Σαμαράς «Μα, τώρα είμαστε πιο κοντά στη χρεοκοπία απ' ό,τι το Μάιο του 2010. Επαναλαμβάνεται το δίλημμα». Όχι, δεν είμαστε πιο κοντά στη χρεοκοπία, είμαστε πιο μακριά από τη χρεοκοπία. Μπορεί να μην πετύχαμε 100% τους στόχους μας και είμαι έτοιμος να αναγνωρίσω κάθε κριτική που ασκείται, να τη συνολολογήσω και να προχωρήσουμε στο μέλλον. Δεν μπορεί συνεχώς να είμαστε αιχμάλωτοι του απώτερου ή του εγγύτερου παρελθόντος. Επιτέλους η χώρα αυτή έχει ένα δικαίωμα στο μέλλον, στην αισιοδοξία, στην προοπτική. Δεν μπορεί να καθλώνεται σε μία τετριμμένη ανακυκλούμενη κοιματική αντιδίκια «φταίτε-φταίμε, τα κάνατε καλύτερα-τα κάναμε χειρότερα» και τούμπαιν. Με συγχωρείτε, αλλά αυτό είναι κατώτερο των περιστάσεων. Αγγίζει τα όρια του κωμικοτραγικού υπό τις παρούσες συνθήκες.

Προφανώς, τώρα έχοντας πάρει ένα πολύ μεγάλο μέρος του δανείου, 55 δισεκατομμύρια και σε λίγο άλλα 12, έχοντας χρησιμοποιήσει τους μηχανισμούς της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επεν-

δύσεων όσο αυτό ήταν εφικτό, έχοντας αντλήσει ρευστότητα από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για το ελληνικό τραπεζικό σύστημα, έχουμε διαμορφώσει μία σχέση με τους εταίρους μας, η οποία μας έχει φέρει πολύ πιο μακριά από τη χρεοκοπία. Δεν υπάρχει το ενδεχόμενο αυτό σε τελευταία ανάλυση, αν εμείς κάνουμε στοιχειώδη πράγματα. Και ένα στοιχειώδες πράγμα είναι η ανάκτηση της αξιοπιστίας και η συναίνεση.

Τη στάση της Νέας Δημοκρατίας το έχω πει και χθες, την πληρώνει τελικά η εθνική οικονομία και ο Έλληνας πολίτης, ο επιχειρηματίας, ο άνεργος, το νοικοκυριό. Του κοστίζει. Και απευθύνω ξανά τις προσκλήσεις. Λέει ο κ. Σαμαράς: «Εγώ είπα την ιδέα για τα 50 δισεκατομμύρια». Ναι, ωραία και τώρα θέλουμε το προϊόν να αξιοποιηθεί για την επαναγορά δημοσίου χρέους με τους ευνοϊκότερους δυνατούς όρους. Συμφωνούμε. Να έρθει να το διαπραγματευθούμε μαζί. Είναι ο ένας από τους τρεις πυλώνες του νέου προγράμματος.

Αυτό θέλουμε και εμείς. Και για να το κάνουμε μαζί, υπάρχουν οι θεσμικές προϋποθέσεις. Περιμένω να μου υποδείξει πρόσωπα για τη στελέχωση του ταμείου, για το πενταμελές διοικητικό συμβούλιο, για τις θέσεις του προέδρου και του διευθύνοντος συμβούλου και προτείνω να ψηφίσουμε όλοι μαζί στην Επιτροπή του άρθρου 49 του Κανονισμού της Βουλής τα πρόσωπα που στο όνομα της πατρίδας, του έθνους, του τόπου, της εθνικής οικονομίας θα διαχειριστούν αυτό το μεγάλο ζήτημα των αποκρατικοποιήσεων και θα επιδιώξουν αυτό το στόχο της συγκέντρωσης 50 δισεκατομμυρίων μέσα σε ένα ασφυκτικό χρονοδιάγραμμα. Ελάτε να το κάνουμε μαζί.

Λέει ο κ. Σαμαράς ότι τα φορολογικά μέτρα είναι άδικο, είναι βάρβαρο. Μα, αναφέρθηκα στη σκληρότητα, την αδικία και την έλλειψη λογικής και συστηματικότητας πάρα πολλές φορές. Συγκροτούμε μέχρι το τέλος της εβδομάδας την Επιτροπή για το Εθνικό Φορολογικό Σύστημα από μηδενικής βάσης. Εφόσον η τρόικα δεχθεί ότι το σύστημα λειτουργεί και παράγει ισοδύναμο δημοσιονομικό αποτέλεσμα, μπορούμε να εφαρμόσουμε το σύστημα αυτό αμέσως με βελτίωση του εισπρακτικού μηχανισμού με νέους τρόπους, τελείως δυναμικούς, τελείως ριζοσπαστικούς, χωρίς να βασιζόμαστε στους υφιστάμενους μηχανισμούς. Ελάτε, εκπροσωπηθείτε με πρόσωπα και ιδέες στην Επιτροπή για το Εθνικό Φορολογικό Σύστημα.

Λέει ο κ. Σαμαράς ότι είναι αδιέξοδη η πολιτική αυτή, γιατί δεν έχει μειωθεί το έλλειμμα όσο πρέπει και γιατί συνεχίζουμε να παράγουμε χρέος -προφανώς συνεχίζουμε να παράγουμε χρέος- διότι δεν έχουμε κατακτήσει την προϋπόθεση των πρωτογενών πλεονασμάτων. Και προφανώς η δυναμική του δημοσίου χρέους θα μας καταπνίξει, εάν δεν την ανακόψουμε. Πώς μπορούμε να την ανακόψουμε; Με τα μέτρα αυτά. Γιατί χρειάζονται πολλά μέτρα για μικρότερο αποτέλεσμα; Γιατί για να μειώσουμε το έλλειμμα λίγο πρέπει να παλέψουμε πολύ; Γιατί υπάρχει η ύφεση; Προφανώς και γιατί επιπλέον οι ανάγκες εξυπηρέτησης του υφισταμένου χρέους δυστυχώς, διογκώνονται.

Λέει ο κ. Σαμαράς ότι η τρόικα δεν κατανοεί τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας. Άρα, απορρίπτονται οι προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί συμβαίνει αυτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Μόνο για το φορολογικό είπα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Αυτό γιατί συμβαίνει; Αυτό συμβαίνει, γιατί είμαστε υποχρεωμένοι να διαπραγματευόμαστε και να συμφωνούμε. Ναι, ας το παραδεχτούμε, κυρίες και κύριοι συναδελφοί: Δεν αποφασίζουμε μόνοι μας. Τελούμε υπό διεθνή έλεγχο, διότι είμαστε εξαρτημένοι από δάνεια που μας χορηγούν θεσμικοί μας εταίροι και πρέπει να κάνουμε αυτήν τη προσπάθεια με σφιγμένα τα δόντια, προκειμένου να ανακτήσουμε τη δημοσιονομική κυριαρχία και τη δημοσιονομική αυτοδιάθεση της χώρας.

Είναι πάρα πολύ κυνική και πάρα πολύ απλή η λογική. Δεν είναι μία πολιτική διαπραγμάτευση διακυβερνητική. Εδώ διακυβεύονται συμφέροντα και τα συμφέροντα αυτά έχουν και ένα κέλυφος πολιτικό, διότι κάθε Κυβέρνηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωζώνης, απολογείται απέναντι σε πολίτες, σε κοινοβούλια και μπορεί να έχει τα δικά της τεράστια προβλήματα, να βρίσκεται προ εκλογών, να είναι κυβέρνηση μειοψηφίας, να είναι κυβέρ-

νηση συνασπισμού, να είναι κυβέρνηση υπηρεσιακή ή να υπάρχουν άλλα πολιτικά ήθη και να χρειάζεται για το παραμικρό ενημέρωση και ψηφοφορία στο Κοινοβούλιο, χωρίς να υπάρχουν σταθερές μονοκομματικές πλειοψηφίες.

Θέλουμε να βλέπουν τα πράγματα από τη δική μας οπτική γωνία και είναι λογικό αυτό, αλλά πρέπει να βλέπουμε και εμείς τα πράγματα από τη δική τους οπτική γωνία. Και μακάρι να είχαμε να διαπραγματευθούμε μόνο με κράτη, κυβερνήσεις και διεθνείς οργανισμούς. Έχουμε να διαπραγματευθούμε με αυτήν την αόριστη και αόρατη, αλλά πάρα πολύ υλική έννοια των αγορών, οι οποίες έχουν τους δικούς τους θεσμούς και έχουν τις δικές τους σκοπιμότητες βέβαια, οι οποίες εμφανίζονται με έναν τρόπο που είναι απόλυτα κυνικός. Όταν, λοιπόν, αντιμετωπίζουμε αυτήν την επίθεση, αυτήν την ασύμμετρη οικονομική απειλή, όπως τη χαρακτηρίσα χθες, είναι δυνατόν να αναπτύσσεται αυτός ο πολιτικός λόγος από την Αξιωματική Αντιπολίτευση;

Θα είμαι όμως θετικός. Δεν θα κρατήσω αυτά που ειπώθηκαν στην ομιλία. Θα κρατήσω αυτά που δεν ειπώθηκαν, αλλά που θεωρώ ότι είναι μία διαπραγματευτική «προίκα» για τη χώρα από την Πέμπτη 30 Ιουνίου και μετά.

Πρώτον, ευχαριστώ την Αξιωματική Αντιπολίτευση γιατί απεδέχθη το διαδικαστικό πλαίσιο που επιτρέπει να ψηφιστούν το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και ο εφαρμοστικός νόμος. Την Κυριακή 3 Ιουλίου που θα πάω στο Eurogroup θα μπορώ να επικαλεστώ μία ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, νωπή, και την ψήφιση των δύο νόμων που θεωρούν προκαταρκτική προϋπόθεση όλοι οι συνομιλητές μας προκειμένου να επιτευχθεί η εκταμίευση της πέμπτης δόσης.

Επίσης, είναι προφανές ότι ο κ. Σαμαράς αποδέχεται τη λογική της διαπραγμάτευσης. Δέχεται να θέτει υπό την κρίση της τρόικας, των θεσμικών μας εταίρων και δανειστών τις προτάσεις του -αναπτυξιακές, διαρθρωτικές, φορολογικές, κοινωνικές- και συνομιλεί με την τρόικα και απαντά στις αξιολογήσεις. Αυτό τι είναι; Πιστεύετε ότι είναι μια άλλη διαπραγματευτική τακτική;

Ας πάρουμε ένα υποθετικό σενάριο αλλά μέσα στη λογική της δημοκρατίας. Ο κ. Σαμαράς είναι ο Πρωθυπουργός της χώρας και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι κοινοβουλευτικά αυτοδύναμη κι ο κ. Σαμαράς ως Πρωθυπουργός, με τον Υπουργό του των Οικονομικών, συνομιλεί με τους ομολόγους του και με την τρόικα επί τη βάσει των προτάσεών του. Ποια θα ήταν η ανταπάντηση στην απόρριψη των απόψεών του; Τι θα έκανε; Θα διέκοπτε τις συζητήσεις; Θα αρνιόταν το δάνειο; Θα διακινδύνευε την μη καταβολή της πέμπτης δόσης; Τι θα έκανε; Έχει την υποχρέωση να εξηγήσει τι θα έκανε, γιατί αυτό που κάνει τώρα ως Αρχηγός της Αντιπολίτευσης είναι προσομοίωση της διαπραγματευτικής τακτικής αλλά και της διαπραγματευτικής ισχύος που θα είχε, αν ήταν Πρωθυπουργός. Αυτό σημαίνει Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Και το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, το «Ζάππειο 2», θα πρέπει να αξιολογηθεί ως κυβερνητική πρόταση υπό διαπραγμάτευση με τους δανειστές και εταίρους μας. Το παρουσίασε, το συζήτησε, το αξιολόγησαν, κράτησαν στοιχεία που τα δέχεται και η Κυβέρνηση και τα ενσωματώνει στην εθνική στρατηγική και του απέρριψαν όλα τα άλλα. Και τον βάζουν σ' έναν ρυθμό, σ' ένα χρονοδιάγραμμα προϋποθέσεων: «Πετύχετε αυτό, δείξτε αξιόπιστοι, διαμορφώστε συνοχή και συναίνεση και θα αποκτήσετε μεγαλύτερη ισχύ και ικανότητα επιβολής των απόψεών σας».

Είστε ικανοποιημένοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, απ' αυτήν την άσκηση προσομοίωσης; Η χώρα θα ήταν ασφαλής; Ο πολίτης θα ένιωθε ότι δεν κινδυνεύει το εισόδημά του, η περιουσία του, ο μισθός του, η σύνταξή του; Σκεφθείτε μέσα στην ψυχή σας βαθιά και στο μυαλό σας, χωρίς πειθαρχίες, ταυτότητες και σκοπιμότητες. Τα παραδείγματα είναι ανοιχτά.

Εμείς διαπραγματευόμαστε. Προσπαθούμε να διασφαλίσουμε την αξιοπρέπεια του τόπου, η οποία προσβάλλεται συνεχώς λόγω της κατάστασης, να είμαστε υπερήφανοι. Ταυτόχρονα όμως πρέπει να είμαστε ρεαλιστές, γιατί εδώ δεν ενεργούμε στο όνομα της προσωπικής μας αξιοπρέπειας ή της προσωπικής μας πολιτικής στόχευσης, αλλά εδώ διαχειριζόμαστε τη μοίρα απλών ανθρώπων και την αποτυχία της προσπάθειας αυτής δεν την πλη-

ρώνουν οι πλούσιοι και ισχυροί, οι φοροδιαφεύγοντες κι αυτοί που έχουν καταθέσεις στην Ελβετία, ζήτημα για το οποίο μίλησα σήμερα με την ομολογία μου της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και θέσαμε το πλαίσιο μιας διακρατικής συμφωνίας, κατά τα πρότυπα αυτής που συνάπτουν το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Εδώ τα λάθη και την μονοκομματική, παλαιά αντίληψη την πληρώνει ο απλός και αδύναμος. Και απλός και αδύναμος είναι και ο μεσαίος τώρα, γιατί τα μεσαία στρώματα είναι αυτά τα οποία συμπιέζονται. Τα μεσαία στρώματα είναι αυτά τα οποία βρίσκονται αντιμέτωπα με το φάσμα της κρίσης, με την έλλειψη τζίρου, με την έλλειψη ρευστότητας.

Άρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ πρέπει να κάνουμε έναν στοιχειώδη διαχωρισμό. Υπάρχει το κεφάλαιο των προφανών και αυτονόητων πραγμάτων, γύρω από το οποίο υπάρχει ευρύτατη συμφωνία.

Όλοι θέλουμε να σταθεί η χώρα στα πόδια της, να κατακτήσει πρωτογενή πλεονάσματα να κάνει μια αναπτυξιακή επανεκκίνηση -υιοθετών τον όρο- το ταχύτερο δυνατό, να ενισχύσει τους μηχανισμούς κοινωνικής συνοχής, να αποκαταστήσει αδικίες, να αποκτήσει ένα σύγχρονο φορολογικό σύστημα, το κράτος να γίνει κράτος και η εθνική οικονομία ανταγωνιστική. Συμφωνούμε. Έχουμε ευρύτατη σύμπτωση απόψεων.

Υπάρχει, όμως, και το δεύτερο κεφάλαιο: πώς διαχειρίζεται τον συσχετισμό που περιλαμβάνει και πιέσεις και εκβιασμούς. Πώς; Διατηρώντας αποστάσεις ασφαλείας και ζητώντας από αυτόν που είναι στην κυβέρνηση και επειδή έτσι τα έφερε ο πολιτικός κύκλος και η ιστορική μοίρα να σηκώσει μόνος του ένα δυσανάλογο βάρος, που είναι όμως, και τιμή, γιατί είναι ένα εθνικό βάρος;

Εφόσον συμφωνούμε, λοιπόν, στο πρώτο που είναι και το θεμελιώδες, είναι κρίμα που δεν συμφωνούμε στο δεύτερο.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Σε τίποτα δεν συμφωνούμε, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Τουλάχιστον χαίρομαι γιατί μπορώ να πω ότι υπάρχουν ψήγματα αισιόδοξα συμφωνίας και συναίνεσης και είμαι βέβαιος ότι μετά και από το πέρας αυτών των συζητήσεων για τα δυο νομοσχέδια, θα διαμορφωθούν οι προϋποθέσεις, και μέσω των συζητήσεων για το μνημόνιο ανάπτυξης και μέσω των συζητήσεων για το εθνικό φορολογικό σύστημα, να αναπτύξουμε την ισχύ μας, να την εδραιώσουμε και να έχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα για τη χώρα.

Αλλά κάνω μια έκκληση. Ας πάψουμε να αντιμετωπίζουμε με τόσο μονοδιάστατο κομματικό και συμβατικό τρόπο αυτή την πρόκληση της ιστορίας και αυτή την ανάγκη που έχει ο ελληνικός λαός. Ας του δώσουμε ένα φως, ένα σημείο αναφοράς, ας του δώσουμε μια χειρολαβή. Έχουμε την υποχρέωση να ανταποκριθούμε στην αγωνία του και στην ανάγκη του και αυτό πρέπει να γίνει μέχρι το τέλος αυτών των διαδικασιών εδώ μέσα, για να καταξιωθεί ή για να επαναθεμελιωθεί το αντιπροσωπευτικό σύστημα διακυβέρνησης και ο κοινοβουλευτισμός.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχει ζητήσει το λόγο ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Τσίπρας.

Θέλετε το λόγο για μια σύντομη παρέμβαση, κύριε Τσίπρα;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Για πέντε λεπτά, κύριε Πρόεδρε και όχι είκοσι, όπως ο Υπουργός των Οικονομικών που ζήτησε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Τσίπρα, πράγματι άφησα τον Υπουργό Οικονομικών να μιλήσει αρκετά περισσότερο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Καταλαβαίνω την ανοχή του Προεδρείου, αλλά καλό είναι να μην ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Όχι, δεν το έκανα τυχαία.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομά-

δας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Εγώ δεν θα διπλασιάσω την ανοχή σας τουλάχιστον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν το έκανα τυχαία. Το έκανα ενσυνείδητα, επειδή το θέμα είναι τόσο σημαντικό, τόσο σοβαρό και ο Υπουργός Οικονομικών είναι ο καθ' ύλην αρμόδιος για να δώσει πιθανά απαντήσεις σε ερωτήματα που πλαισιώνονται στην Αίθουσα αυτή. Αλλά αυτή την ανοχή θα την έχετε και εσείς.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Καμμία αντίρρηση, αλλά είκοσι λεπτά ομιλεί ο Πρωθυπουργός και όχι ο Υπουργός Οικονομικών.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ θα ήθελα να κάνω δυο παρατηρήσεις στην ομιλία του κ. Σαμαρά και ακολούθως δυο σημεία τα οποία, κατά τη γνώμη μας, είναι πολύ σημαντικά.

Άκουσα τον κ. Σαμαρά να προσπαθεί να ισορροπήσει με περίτεχνες ενέργειες ομολογώ και να είναι και με τον αστυφύλακα και με τον χωροφύλακα. Στην πολιτική, όμως, όπως και στη ζωή, όποιος πατάει σε δυο βάρκες πέφτει στη θάλασσα.

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πραγματικό πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας σήμερα δεν είναι η υψηλή φορολογία των κερδών του μεγάλου κεφαλαίου. Διότι αν ήταν η υψηλή φορολογία των κερδών του μεγάλου κεφαλαίου, τότε θα είχαμε δει αύξηση των θέσεων εργασίας, της απασχόλησης και της ανάπτυξης, όταν ο κ. Αλογοσκούφης είχε μειώσει το συντελεστή στο 20%. Και επίσης, η ιδιαιτερότητα της ελληνικής οικονομίας με τις χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις που κλείνουν η μία μετά την άλλη έχει να κάνει με το γεγονός ότι κλείνουν ακριβώς επειδή δεν έχουν κέρδη, όχι επειδή έχουν κέρδη και είναι πάρα πολύ υψηλή η φορολογία τους.

Το πρόβλημα είναι ότι έχουμε ένα στρεβλό φορολογικό σύστημα, το οποίο έχει μια πρωτοφανή αναλογία σε ευρωπαϊκό επίπεδο ανάμεσα σε έμμεσους και άμεσους φόρους υπέρ των έμμεσων φόρων και εις βάρος των άμεσων. Άρα, λοιπόν, η μείωση της φορολογίας είναι βεβαίως προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου, όχι όμως προς όφελος της ελληνικής οικονομίας.

Το δεύτερο και πιο σημαντικό –και κλείνω την παρέμβασή σου σε σχέση με τον κ. Σαμαρά– είναι πως δεν μπορεί σε τούτη την κρίσιμη στιγμή όλοι να «στρίβουμε διά του αρραβώνος» και να μην προτείνουμε τίποτα.

Εμείς λέμε ότι δεν υπάρχουν εύκολες λύσεις, αλλά είναι πολύ πιο επωφελές για τον ελληνικό λαό να προχωρήσουμε σε μια ισχυρή διαπραγμάτευση σε ευρωπαϊκό επίπεδο, για να λύσουμε το πρόβλημα του χρέους, παρά να χρεωθούμε αυτό το δεύτερο μνημόνιο, το μεσοπρόθεσμο, που θα είναι η ταφόπλακα για την ελληνική κοινωνία. Άρα, λοιπόν, όσοι μιλούν και λένε «ούτε αναδιάρθρωση ούτε αλλαγή πολιτικής», τότε μάλλον κοροϊδεύουν τον ελληνικό λαό.

Βεβαίως, πρέπει να προετοιμαστούμε, γιατί η αναδιάρθρωση θα έρθει κάποια στιγμή και πολύ διαφορετικά θα έρθει αν έχουμε προετοιμαστεί, ώστε να γίνει όχι με αυτόν τον επώδυνο τρόπο για τον ελληνικό λαό και τους εργαζόμενους, αλλά προς όφελος της κοινωνίας.

Έρχομαι στις παρατηρήσεις. Είπα και χθες ότι το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα είναι σχεδόν ένα κατασχετήριο της ελληνικής δημόσιας περιουσίας. Σε ένα άρθρο ξεπουλάμε τα πάντα. Πρώτος σε αυτή τη λίστα βρίσκεται ο ΟΤΕ και σήμερα θέλω να θέσω υπ' όψιν της ηγεσίας του Υπουργείου των Οικονομικών μια απάντηση που έδωσε ο Επίτροπος εσωτερικής αγοράς Μισέλ Μπαρνιέ στον Ευρωπαϊκό ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ, τον Νίκο Χουντή, ο οποίος με την απάντησή του βάζει βόμβα στα θεμέλια του μεσοπρόθεσμου.

Λέει, με λίγα λόγια, ότι η πώληση των μετοχών του ΟΤΕ που κατείχε το δημόσιο στη «DEUTSCHE TELEKOM» το 2008, όπως και η πώληση του επιπλέον 10% των μετοχών που προβλέπει το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, έγινε και γίνεται κατά παραβίαση της κοινοτικής νομοθεσίας. Αποκαλύπτει ο Γάλλος Επίτροπος ότι αυτή η διαδικασία της αγοραπωλησίας παραβιάζει την κοινοτική οδηγία 25/2004.

Με απλά λόγια –διότι προφανώς δεν παρεβιάσθη μονάχα η νομοθεσία του 2007, παραβιάζεται και τώρα– Κυβέρνηση, τρόικα,

Όλι Ρεν, ο εκβιαστής κ. Γιούνκερ και όσοι άλλοι απίστευτοι θέλουν να οδηγηθούμε σε μια διαδικασία εκποίησης της δημόσιας περιουσίας, είναι –με βάση την κοινοτική οδηγία– παράνομοι.

Ξέρετε κάτι; Εκτός και αν έχετε αποφασίσει, προκειμένου να προχωρήσετε σε αυτή την πρωτοφανή εκποίηση –γιατί τέτοιου είδους παρανομίες με βάση κοινοτική οδηγία θα βρείτε μπροστά σας και μια σειρά άλλες αγοραπωλησίες του δημόσιου πλούτου– να βγάλετε τη χώρα μια ώρα αρχύτερα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, για να μην ισχύει το κοινοτικό κεκτημένο. Εντάξει, το Σύνταγμα της χώρας το έχετε κάνει κουρελόχαρτο. Το κοινοτικό κεκτημένο όμως;

Σε όλα όσα σας λέω έχω και τη συνηγορία ενός έγκριτου συνταγματολόγου και νομικού, ο οποίος στις 18 Ιουνίου του 2008 έθετε θέμα παραβίασης σε αυτή εδώ την Αίθουσα της οδηγίας 25/2004. Ποιος είναι αυτός; Είναι ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος, ο οποίος απευθυνόμενος στην Κυβέρνηση Καραμανλή έλεγε «είστε έκθετοι πολιτικά και νομικά γιατί έχετε συντελέσει ένα αναπτυξιακό έγκλημα εις βάρος της ελληνικής κοινωνίας και εις βάρος του καταναλωτή».

Σήμερα, κύριε Βενιζέλο, ποιος είναι έκθετος νομικά, πολιτικά και ηθικά; Και γιατί αυτά που λέγατε ως Αντιπολίτευση και ως έγκριτος συνταγματολόγος δεν τα υποστηρίζετε ως Υπουργός των Οικονομικών; Θέλω μια απάντηση! Διότι το ζήτημα της αξιοπιστίας και της προσωπικής αξιοπιστίας σε αυτές τις κρίσιμες ώρες είναι κρίσιμο ζήτημα για την αξιοπιστία της πολιτικής ζωής.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ένα λεπτό ακόμα.

Χθες από τούτο εδώ το Βήμα ακούστηκαν πρωτοφανείς ακρότητες από τα πιο επίσημα χείλη, εκείνα του άλλου Αντιπροέδρου, του κ. Πάγκαλου, τρομοκρατικού χαρακτήρα απειλές, που πρώτη φορά ακούγονται σε μια διαδικασία κοινοβουλευτική, ότι αν δεν ψηφιστεί ένας νόμος, θα έρθουν τα τανκς και θα έχουμε νεκρούς!

Ο ελληνικός λαός έχει ιστορική μνήμη και ξέρει ότι τάνκς και νεκρούς σε αυτόν τον τόπο είχαμε μόνο όταν στη διακυβέρνηση ήταν συνταγματάρχες και όχι δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις. Περιμένω, λοιπόν, έστω και την ύστατη ώρα, έστω και τώρα, μια διαφωτισμένη, μία καταγεγραμμένη εάν θέλετε, από την πλευρά του κυρίου Πρωθυπουργού, του Κυβερνητικού Εκπροσώπου, του άλλου Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης σε αυτές τις τρομοκρατικού χαρακτήρα απειλές.

Θα ήθελα, όμως, να πω –και κλείνω– ότι αυτά που είδαμε σήμερα στην πλατεία Συντάγματος έρχονται και δένουν το γλυκό διότι είδαμε σκηνές βίας, αυτό το γαϊτανάκι ανάμεσα στις δυνάμεις των ΜΑΤ και στους ανώνυμους κουκουλοφόρους που είτε συνειδητά είτε ασυνείδητα παίζουν στην πράξη το ρόλο του παρακράτους, λειτουργούν στο σχέδιο του παρακράτους. Θα θέλαμε να προειδοποιήσουμε ότι τέτοιου είδους σχεδιασμοί, που σαν στόχο έχουν να δημιουργήσουν στον ελληνικό λαό το αίσθημα του τρόμου και του φόβου, δεν θα περάσουν.

Ξέρετε γιατί; Διότι πλατεία Συντάγματος τούτες εδώ τις ώρες, δεν είναι μονάχα ο γεωγραφικός τόπος που περικλείεται από τις οδούς Φιλελλήνων, Αμαλίας, Όθωνος και Βασιλέως Γεωργίου. Τούτες τις ώρες, πλατεία Συντάγματος είναι όλη η Ελλάδα, είναι όλες οι πλατείες από τα μικρά έως τα μεγαλύτερα χωριά, από τις μικρές έως τις μεγάλες πόλεις και αγανακτισμένοι είναι όλος ο ελληνικός λαός και όχι μονάχα όσοι βρίσκονται και τρώνε τόνους χημικά στην πλατεία Συντάγματος.

Σας προειδοποιούμε, λοιπόν, να μην οδηγηθείτε στην κλιμάκωση της βίας προκειμένου να αντιμετωπίσετε τη λαϊκή δυσανεξία. Αυτός ο λαός δεν θα σκύψει το κεφάλι, δεν θα τρομοκρατηθεί. Θα συνεχίσει αυτόν τον αξιοζήλευτο σε όλη την Ευρώπη, ειρηνικό ξεσηκωμό.

Αναλάβετε και εσείς ως Κυβέρνηση τις ευθύνες σας απέναντι στον τόπο και απέναντι στη δημοκρατία. Δώστε τη μόνη δημοκρατική διεξοδό ομαλότητας, που είναι η προσφυγή στη λαϊκή επιθυμία, η προσφυγή στις κάλπες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα μου επιτρέψετε να

πω μια φράση, επειδή επανέρχεται κάθε τόσο αυτή η συζήτηση σε σχέση με δηλώσεις και συνεντεύξεις για τανκς, Αργεντινή κ.λπ.. Πιστεύω ότι πάνω απ' όλα, όλοι σε αυτήν την Αίθουσα, είμαστε απόλυτα σίγουροι ότι η Ελλάδα δεν θα γίνει Αργεντινή, γιατί η προσπάθεια όλων είναι στο να ξεπεραστούν τα προβλήματα με την Ελλάδα μέσα στην Ευρωζώνη, με τη συνεργασία με τους εταίρους μας και με τις προσπάθειες και τις θυσίες του ελληνικού λαού.

Άλλο ο διάλογος και η διαφορετικότητα στα επιχειρήματα και η διαφορετικότητα στις απόψεις που έχουμε μέσα σε μια δημοκρατία, που ευτυχώς λειτουργεί πραγματικά ώριμα στον τόπο μας, και άλλο όλα τα άλλα. Η Ελλάδα δεν θα γίνει ποτέ Αργεντινή. Πιστεύω ότι σε αυτό συμφωνούμε όλοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Αυτά τα Πρακτικά να τα στείλετε, κύριε Πρόεδρε, στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Ως προς το ζήτημα που προέκυψε γύρω από τη σταθερότητα και την επάρκεια των δημοκρατικών και δικαιοκρατικών θεσμών της χώρας, πιστεύω ότι μας εκφράζει όλους η δήλωση που έκανε ο Πρόεδρος της Βουλής. Θα ήταν ευτύχημα εάν το Σώμα ομόθυμα και ομόφωνα αποδεχόταν ως θέση του Σώματος αυτό που είπε προηγουμένως ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου. Ας κλείσουμε αυτές τις συζητήσεις. Ας σταματήσουμε να είμαστε αιχμάλωτοι μιας αταβιστικής σχέσης με το παρελθόν. Μπορούμε να κοιτάξουμε το μέλλον.

Είπα χτες ότι υπάρχουν δυο μεγάλες διαφορές στην ελληνική περίπτωση σε σχέση με κάθε άλλη περίπτωση παρόμοιας κρίσης δημοσίου χρέους. Πρώτον, το γεγονός ότι είμαστε μέλος της Ευρωζώνης και δεύτερον, το γεγονός ότι ανήκουμε στις τριάντα πιο ανεπτυγμένες και πλούσιες χώρες του κόσμου παρά τη μείωση του ΑΕΠ, παρά την ύφεση, παρά την κρίση, παρά αυτήν την απαισιοδοξία, την έλλειψη προοπτικής και την αγωνία που κυριαρχεί στον τόπο μας, που πρέπει να την ανατάξουμε, πρέπει να ανορθωθεί ο τόπος.

Αυτό ισχύει και για τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος, το οποίο είναι απολύτως διασφαλισμένο και τελεί υπό πλήρη και απόλυτη εγγύηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του συστήματος των ευρωπαϊκών κεντρικών τραπεζών. Οποιαδήποτε άλλη συζήτηση είναι περιττή και εκτός θέματος.

Ο κ. Τσίπρας μίλησε και πάλι σήμερα εκ μέρους των αγανακτισμένων που είναι συγκεντρωμένοι στις πλατείες. Η δική μου αίτηση είναι ότι κανείς εδώ μέσα δεν είναι εξουσιοδοτημένος από τους αγανακτισμένους να μιλήσει στο όνομά τους. Οφείλουμε να τους σεβαστούμε. Εάν τρέξουμε να υφαρπάξουμε τη δική τους δυναμική, τότε η αντίδρασή τους θα είναι ακόμα μεγαλύτερη και δικαίως.

Εγώ δεν διεκδικώ να τους αντιπροσωπεύσω. Θα ήθελα πάρα πολύ, με απόλυτο σεβασμό να μιλήσω μαζί τους και τους καλώ και πάλι να έρθουν να μιλήσουμε, να έρθουν να μιλήσουμε σοβαρά στο Υπουργείο Οικονομικών, γιατί πρέπει να συμφιλιώσουμε αυτό που λέγεται οικονομική διοίκηση του κράτους με τον πολίτη και πρέπει να συμφιλιώσουμε, επίσης, αυτό που λέγεται φορολογική διοίκηση και κράτος με την κοινή λογική. Και αυτό δεν είναι μια προσχηματική πρόσκληση. Είναι μια ουσιαστική πρόσκληση, γιατί είναι πεποίθησή μου ότι κάτω από τις σημερινές συνθήκες κρίσης των αντιπροσωπευτικών δημοκρατιών, έχουμε υποχρέωση να αναπτύσσουμε τέτοιες θεσμικές πρωτοβουλίες. Διότι υποαντιπροσωπεύεται πολιτικά ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας.

Έρχομαι τώρα στο συγκεκριμένο ζήτημα που έθεσε ο κ. Τσίπρας.

Δεν αλλάζω απόψεις, κύριε Τσίπρα, εγώ. Οι επιστημονικές και πολιτικές μου απόψεις είναι ίδιες. Η πώληση των μετοχών του δημοσίου στον ΟΤΕ προς την «DEUTSCHE TELEKOM» μέσω άλλου κοιμιστή των μετοχών που είχε παρεμβληθεί, δεν έγινε κατά τρόπο νόμιμο και αρμόζοντα. Και το γεγονός ότι δεν είχε διασφαλιστεί δημόσια προσφορά για το σύνολο των μετοχών θέτει προβλήματα κοινοτικού δικαίου, άρα ο κ. Μπαρνιέ δικαιώνει

αυτή την επιστημονική και πολιτική μου άποψη.

Όμως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ως θεματοφύλακας του κοινοτικού δικαίου, επειδή αυτή έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα να χειρίζεται τις διατάξεις περί ανταγωνισμού, μπορεί να κάνει και εκτιμήσεις οι οποίες είναι ευρύτερες οικονομικές και αναπτυξιακές και μπορεί να θέσει ένα φάκελο στο αρχείο, εάν εκπληρωθούν άλλες προϋποθέσεις. Και τέτοια προϋπόθεση είναι αυτή που τάσσεται τώρα, να γίνει μια πρώτη προσπάθεια αποκρτικοποίησης, ώστε ει δυνατόν μέχρι το τέλος του μήνα να έχουμε εισπράξει τα 400 εκατομμύρια που αφορούν την πώληση των μετοχών του ΟΤΕ, ενώ παρακρατούνται τόσες μετοχές του δημοσίου όσες αρκούν για να διατηρηθεί σε ισχύ η συμφωνία μετόχων και άρα, να διατηρούνται τα ειδικά δικαιώματα που έχει το ελληνικό δημόσιο στον ΟΤΕ λόγω του στρατηγικού χαρακτήρα του οργανισμού. Δεν παύει να ισχύει η συμφωνία μετόχων με τα ειδικά δικαιώματα του δημοσίου.

Αυτό είναι και το θέμα που έθεσα στο Eurogroup την προηγούμενη Κυριακή, πως πρέπει να υπάρξει μια λογική -θα έλεγα εύλογη και δημιουργική- στάση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε σχέση με την εφαρμογή των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, ιδίως του κεφαλαίου περί ανταγωνισμού, εάν οι εταίροι μας θέλουν να είμαστε συνεπείς και εμπρόθεσμοι στην εφαρμογή του προγράμματος αποκρτικοποιήσεων με απόλυτη διαφάνεια και υπό τον έλεγχο της Βουλής. Επαναλαμβάνω, με απόλυτη διαφάνεια και υπό τον έλεγχο της Βουλής.

Είναι προφανές ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει μια ενιαία στάση που διαμορφώνεται από το κολλέγιο των επιτρόπων και αυτή η ενιαία στάση θα διασφαλίζει και την ουσία του κοινοτικού δικαίου και των θεμελιωδών κοινοτικών ελευθεριών, αλλά και την ανάγκη η Ελλάδα να μπορέσει να αξιοποιήσει τη δημόσια περιουσία προς όφελος του λαού της και της προοπτικής της. Διότι η δυνατότητα να αντιμετωπίσουμε το δημόσιο χρέος, την απειλή του όγκου του δημοσίου χρέους, μέσα από την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό.

Σ' αυτό συμφωνούμε εδώ μέσα και με τον κ. Σαμαρά και με τον κ. Καρατζαφέρη και θέλω να πιστεύω και με άλλες πολιτικές δυνάμεις. Και μου λέει ο κ. Τραγάκης, ως πρότασης των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, ότι το πρότεινε η Νέα Δημοκρατία. Βεβαίως, το πρότεινε η Νέα Δημοκρατία και χαϊρόμαστε να υιοθετούμε προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, αρκεί να μην επιτρέπεται να κάνει ο οποιοσδήποτε αποσπασματική χρήση των προτάσεων αυτών, δηλαδή αρκεί να έχουν ενιαία λογική και συστηματικότητα οι προτάσεις αυτές, δηλαδή να έχουν αρχή, μέση και τέλος. Αυτό λείπει, η αρχή, η μέση και το τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ωραία, κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κατά τα λοιπά, νομίζω έχουμε όλοι καταλάβει εδώ μέσα τι συμβαίνει και κυρίως, νομίζω ότι καταλαβαίνουμε βαθύτερα απ' ότι δείχνουμε και ο ένας τον άλλον και το πρόβλημα, γιατί αν ο ελληνικός λαός σχηματίζει την εντύπωση ότι δεν μπορούμε να επικοινωνήσουμε ούτε μεταξύ μας, ούτε με το πρόβλημα, ούτε με το λαό, θα έχουμε καταφέρει ένα πολύ μεγάλο χτύπημα σε βάρος του πολιτικού συστήματος και των δημοκρατικών θεσμών. Δεν το θέλουμε. Δεν το αξίζουμε. Ας το αποφύγουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Καρατζαφέρης, ο Πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Πόσο χρόνο θέλετε, κύριε Πρόεδρε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Λιγότερο από δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ας ξεκινήσουμε με επτά, κατ' αρχάς, λεπτά.

Έχετε το λόγο, κύριε Καρατζαφέρη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ας ξεκινήσω από το θέμα που έθεσε ο κ. Τσίπρας σχετικά με τον κ. Πάγκαλο. Είναι πολύ καλή ευκαιρία να ρωτήσω το συνταγματολόγο Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης αν είναι συνταγματική η τοποθέτηση του κ. Πάγκαλου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Διαβάζω: «Σύνταγμα της Ελλάδος. Κεφάλαιο πρώτο. Συγκρότηση και αποστολή της Κυβέρνησης. Την Κυβέρνηση αποτελεί το Υπουργικό Συμβούλιο, που απαρτίζεται από τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς. Νόμος ορίζει τα σχετικά με τη σύνθεση και τη λειτουργία του Υπουργικού Συμβουλίου. Με διάταγμα που προκαλεί ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης μπορεί να διοριστούν ένας ή περισσότεροι από τους Υπουργούς Αντιπρόεδροι του Υπουργικού Συμβουλίου».

Για να είναι κάποιος αντιπρόεδρος, βάσει του Συντάγματος, πρέπει να είναι προηγούμενός Υπουργός. Υπουργός δεν είναι ο κ. Πάγκαλος. Επομένως, εδώ υπάρχει μία συνταγματική δυσλειτουργία και θέλω να μου την εξηγήσει ο καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου.

Πρέπει κάποιος από τους Υπουργούς -έναν ή δύο ή τρεις ή όσους επιθυμεί ο Πρωθυπουργός- να γίνουν, να τοποθετηθούν ως αντιπρόεδροι. Δεν είναι Υπουργός, δεν μπορεί. Αυτό λέει με απλά ελληνικά το Σύνταγμα της Ελλάδος.

Άρα, τίθεται θέμα ότι είναι αντισυνταγματική η τοποθέτηση του κ. Παγκάλου και θα ήθελα να έχω την άποψη του κυρίου Υπουργού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Ο κ. Αντιπρόεδρος, μιλώντας πριν από λίγο -κι έχει δίκιο- είπε ακριβώς: «Ούτε νόμιμη, ούτε αρμόζουσα ήταν η διαδικασία αλλαγής των μετοχών τότε». Δεν τολμήσατε να πείτε το όνομα του πρωταγωνιστού και μου κάνει εντύπωση. Ο κ. Βγενόπουλος ήταν.

Άρα, εφόσον ομολογείται εντός της Αιθούσης από τα πλέον επίσημα χείλη ότι η διαδικασία δεν ήταν νόμιμη, να πάτε στον Εισαγγελέα. Δεν μπορεί να παραμένει εκκρεμής. Είπατε ότι δεν ήταν νόμιμη. Κάτι που δεν είναι νόμιμο εξετάζεται από την εισαγγελία της χώρας. Αυτή είναι η διαδικασία, εάν ακόμη λειτουργεί η λογική σ' αυτόν τον τόπο, εάν λειτουργεί πραγματικά η δημοκρατία σ' αυτόν τον τόπο, εάν, πράγματι, εξακολουθούμε να είμαστε κυρίαρχο κράτος, γιατί αυτό είναι το φταίξιμο της αδυναμίας συνεννόησης.

Για να υπάρξει μια δημοκρατία, ένα κυρίαρχο κράτος, πρέπει να λειτουργούν τρεις εξουσίες: η νομοθετική, η εκτελεστική, η δικαστική. Η νομοθετική πρέπει να είναι απότοκος της θελήσεως του ελληνικού λαού, τοποθετώντας σοφούς ή λιγότερο σοφούς για να νομοθετούν και, βάσει της νομοθεσίας της χώρας, η εκτελεστική εξουσία να κάνει τη δουλειά της. Και, βεβαίως, βάσει των νόμων που ψηφίζουν οι σοφοί, ή οι λιγότερο σοφοί δικάζουν οι δικαστές.

Δεν νοείται ότι πάνω από αυτές τις εξουσίες μπορεί να υπάρχει μία άλλη εξουσία. Εννοείται. Συμβαίνει αυτό σήμερα; Συμβαίνει; Πάνω από το Νομοθετικό Σώμα αυτής της χώρας βρίσκεται το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, οι νόμοι. Άρα, είναι πάνω. Άρα, λοιπόν, έχουμε νομοθετική υπέρθεση, από τη στιγμή που νομοθετεί σε περισσότερο από το 60% το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για λογαριασμό των εκπροσώπων, των αντιπροσώπων του ελληνικού λαού.

Δεύτερον. Έχουμε εκτελεστική εξουσία που απορρέει από τον ελληνικό λαό; Όχι, γιατί πάνω από την εκτελεστική εξουσία βρίσκεται η Ευρωπαϊκή Ένωση. Τώρα η τρόικα. Σαφέστατα.

Και είδατε προχθές, δύο διαφορετικοί πολιτικοί με μεγάλο μέγεθος, ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας και ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών, που πήγαν πάνω με διαφορετικές προτάσεις, «έφαγαν πολύ ξύλο» από την Ευρωπαϊκή Ένωση, πράγμα που σημαίνει ότι υπάρχει μία εξουσία πάνω από την εξουσία την πολιτική και την εκτελεστική. Αυτό είναι μία πραγματικότητα. Δεν είμαστε αυτεξούσιοι. Μπορεί να πράξει κάτι που θέλει η εκτελεστική εξουσία, το οποίο δεν υπόκειται εις τη δουλειά της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Ερχόμαστε εις τη δικαστική εξουσία, η οποία πρέπει να είναι και η πλέον ανεξάρτητη και μακριά από τα κόμματα, βάσει των οποίων λειτουργούν η νομοθετική και η εκτελεστική εξουσία. Είναι έτσι; Όποια υπόθεση τελεσιδικήσει πηγαίνει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και ενίοτε ανατρέπεται.

Άρα, λοιπόν, δεν είμαστε κράτος, είμαστε επαρχία! Αυτό συνέβη γιατί όλα αυτά τα χρόνια κάποιος μεθοδικά μας έφεραν σε

αυτήν τη θέση. Και οι κάποιος αυτοί είναι αυτοί που κυβέρνησαν αυθαίρετως όλες αυτές τις δεκαετίες, τα τελευταία δηλαδή είκοσι χρόνια.

Εάν είμαστε σήμερα σε αυτήν την κατάσταση -το είπα και χθες- είμαστε γιατί κάποιος μας έβαλαν στο Μάαστριχτ, το οποίο αποτελεί -αν θέλετε- και την ταφόπλακα της οποιασδήποτε εθνικής προσπάθειας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Το Μάαστριχτ είναι αυτό το οποίο δημιούργησε τα τεράστια ελλείμματα, το Μάαστριχτ, το ανεδαφικό και ανελαστικό Μάαστριχτ. Με το 3% στο έλλειμμα και με το 3% στον πληθωρισμό καμμία χώρα της Ευρώπης σήμερα δεν μπορεί να το παρακολουθήσει.

Έχετε υπ' όψιν σας ότι εάν κάποιος κλέψει πέντε κιλά πορτοκάλια και κάποιος κλέψει πενήντα κιλά πορτοκάλια, το ίδιο κατηγορούμενος είναι. Επομένως, λοιπόν, δεν είναι μόνο η Ελλάδα κατηγορούμενη για το έλλειμμα το οποίο έχει και τον πληθωρισμό τον οποίο έχει, είναι κατηγορούμενοι όσοι είναι έξω από τους όρους και τους στόχους του Μάαστριχτ και είναι και η Γερμανία. Η Γερμανία σήμερα δεν θα έμπαινε στο Μάαστριχτ, στην ΟΝΕ δηλαδή, γιατί οι όροι που λέει το Μάαστριχτ δεν καλύπτονται. Άρα, δεν είμαστε μόνο εμείς που βρισκόμαστε σε αυτήν την οικτρή κατάσταση.

Και όλα αυτά δεν νομίζω ότι χρησιμοποιήθηκαν επαρκώς ούτε από τον Αντιπρόεδρο ούτε από τον αξιότιμο Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας. Και αυτό γιατί αυτά τα δύο κόμματα στην κυριολεξία πήραν από την Ευρώπη ό,τι χειρότερο μπορούσαν να πάρουν. Και τι πήραν; Την ομηρία της Ελλάδος. Σήμερα είμαστε όμηροι. Δεν είμαστε αυτάρκεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου του ΛΑΟΣ)

Κλείνοντας, γιατί το ρολόι κυλάει, αυτό το οποίο αβιάστως βγήκε σήμερα και από τον αξιότιμο Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας και από τον αξιότιμο Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης είναι η ανάγκη μίας συνεννόησης. Δεν βγαίνει πέρα αυτό το οποίο φέρατε με επιχειρήματα, με αριθμούς. Ακούστηκε από τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας «δεν μπορούμε». Ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης λέει «πού κολλάει η υπόθεση και δεν μπορούμε να φτιάξουμε μια εθνική ομάδα;». Πού κολλάει; Δεν αντιλαμβάνομαι. Εδώ πέντε κόμματα μπορούμε να συνεννοηθούμε με κάποιες αποκλίσεις. Πού κολλάει; Η Ελλάδα περιμένει. Οι διαρκείς και επαναλαμβανόμενες κοκορομαχίες έχουν βγάλει τον κόσμο στην πλατεία. Περί αυτού πρόκειται. Είναι ένας κόσμος που δεν είμαι σίγουρος ότι θα φύγει από την πλατεία όσο ειρηνικά ήρθε. Σήμερα τίποτα δεν καταδεικνύει ότι τα πράγματα είναι πιο ήρεμα από ό,τι ήταν πριν από ένα μήνα.

Και αυτή η ομηρία, έχετε υπ' όψιν σας, βλάπτει τη λειτουργία της δημοκρατίας. Βέβαια, έχει ξαναχρησιμοποιηθεί από κάποια κόμματα και, ως ρεπόρτερ, θυμάμαι ότι από μια τέτοια ομηρία ψηφίστηκε ο Σαρτζετάκης το 1985 Πρόεδρος.

Κύριε Υπουργέ, κλείνω την τοποθέτησή μου και θέλω την προσοχή σας. Κεφάλαιο Β', άρθρο 11, παράγραφος β'. Τα δημόσια ακίνητα μπορούν να δοθούν για τουρισμό, για αναψυχή, για επιχειρηματικά πάρκα, για θεματικά πάρκα, για εμπορικά κέντρα και υπάρχει η δυνατότητα να γίνουν θρησκευτικοί χώροι. Εις την Ελλάδα, εις τον τόπο που ζούμε, υπάρχουν οι ναοί για αυτή τη δουλειά. Τι πάτε να μας κάνετε; Δηλαδή, ο κάθε εμίρης του Κατάρ που αγοράζει ένα χώρο θα στήνει ένα και δυο και τρία τζαμιά;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Έχετε καταλάβει τι πάμε να ψηφίσουμε, πέρα των οικονομικών αδικιών, πέραν του ότι είναι μια πολιτική ύφεσης όλη αυτή, που δεν θα βγει και το 2015 θα τρέχουμε και δεν θα φθάνουμε; Θα ξεπουλάμε τότε, κύριε Αντιπρόεδρε, την περιουσία σε πολύ μικρότερη τιμή απ' ό,τι σήμερα.

Ερωτώ, λοιπόν: Θα επιτρέψετε να γίνουν θρησκευτικοί χώροι, δηλαδή τζαμιά, ανεξέλεγκτα, πέρα από τον τρόπο που ορίζει ο νόμος; Γιατί νομίζω ότι θα είναι μία πολύ επικίνδυνη ατραπός. Όταν λέγαμε το 2008 σε αυτή τη Βουλή ότι είναι επικίνδυνη η πολιτική με τους μετανάστες, κάποιος μας εγκαλούσαν για ακρότητες. Τώρα, όλα τα κόμματα ακολουθούν τον ίδιο δρόμο. Σας λέμε, λοιπόν, τώρα να προσέξετε, μήπως και σε λίγο καιρό τα

τζαμιά είναι περισσότερα από τις εκκλησίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Καρατζαφέρη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος για μια συντομότερη παρέμβαση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Ένα λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε. Είπαμε, κύριε Πρόεδρε του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, το δικαίωμα της πολιτικής διαφωνίας είναι απολύτως ελεύθερο. Προφανώς, θέλατε να διατυπώσετε την πολιτική σας διαφωνία με όσα είπε ο συνάδελφός μου, ο κ. Πάγκαλος. Όμως, άλλο είναι αυτό και άλλο να τον θέσουμε εκτός νόμου ως Αντιπρόεδρο.

Ένα από τα αγαπημένα θέματα που έβαζα ως καθηγητής στις εξετάσεις του πρώτου εξαμήνου ήταν ακριβώς αυτό, εάν μπορεί να υπάρχει Αντιπρόεδρος, χωρίς να είναι ορκισμένος Υπουργός. Αυτό το θέμα είχε προκύψει στις πρώτες κυβερνήσεις του Κωνσταντίνου Καραμανλή με τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Ευσταθίου-Παπακωνσταντίνου, ο οποίος πράγματι είχε ορκιστεί κάποια στιγμή Αντιπρόεδρος, χωρίς να έχει ορκιστεί προηγουμένως Υπουργός. Και αυτό στη συνέχεια διασκευάστηκε με την ερμηνεία ότι στην περίπτωση που ο Αντιπρόεδρος δεν έχει άλλη υπουργική ιδιότητα, δηλαδή δεν είναι επικεφαλής Υπουργείου, είναι Υπουργός άνευ χαρτοφυλακίου όπως λέει το Σύνταγμα ή Υπουργός Επικρατείας όπως λέει ο νόμος περί Υπουργικού Συμβουλίου τώρα, μετονομάζοντας τον Υπουργό άνευ χαρτοφυλακίου σε Υπουργό Επικρατείας.

Αρα, από την εποχή του αείμνηστου Παπακωνσταντίνου μέχρι σήμερα η πρακτική είναι αυτή, η ερμηνεία είναι αυτή. Υπονοείται και προϋποτίθεται ότι όταν ένα προβεβλημένο κυβερνητικό στέλεχος επιλέγεται και ορκίζεται ως Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, είναι και Υπουργός Επικρατείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Αυτό το λέγαμε πλάσματι δικαίου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Λογίζεται.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Όχι, είναι, θα έλεγα, εφαρμογή. Νομίζω ότι τώρα πρέπει να πούμε ένα λατινικό σήμερα, επειδή είστε στην Έδρα εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Fictio iuris.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Superflua non nocet. Αφού είναι κάποιος Αντιπρόεδρος, κατά μείζονα λόγο είναι Υπουργός Επικρατείας.

Σε σχέση με τους θρησκευτικούς χώρους, μόνο αυτό θα σας πω. Δεν υπάρχει τουριστική μονάδα ή τουριστικό συγκρότημα, χωρίς να έχει ένα ναό, για να τελείται μια λειτουργία την Κυριακή ή η Ανάσταση ή ένα μυστήριο γάμου ή βάφτισης. Τόσο αθώα είναι αυτή η διάταξη.

Σε σχέση με τους λατρευτικούς χώρους, θέλω να πω ότι γενικά ισχύουν οι διατάξεις που ισχύουν περί λατρευτικών χώρων. Αυτές δεν κάμπτονται. Αυτή η διάταξη είναι πολεοδομικού χαρακτήρα, δεν είναι διοικητικού. Όλες οι διαδικασίες που ισχύουν για την αδειοδότηση των λατρευτικών χώρων ισχύουν στο πλαίσιο του άρθρου 13 του Συντάγματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Μια κουβέντα, κύριε Πρόεδρε, ούτε δεύτερη.

Εάν και εφόσον αυτές είναι οι προθέσεις σας, κάλλιο γαϊδουρόδενε παρά γαϊδουρογύρευε. Απλά πράγματα, κύριε Αντιπρόεδρε, για να μην τρέχουμε.

Όσον αφορά την ανάλυση που κάνατε, εμένα δεν με πείσατε.

Πιστεύω ότι την άλλη φορά πρέπει να βρείτε καλύτερα επιχειρήματα. Δεν είναι Υπουργός. Να γίνει Υπουργός Επικρατείας, εντάξει, αλλά δεν είναι Υπουργός. Απόδειξη είναι ότι μέσα στη Βουλή δεν δέχονται ερωτήσεις για τον Αντιπρόεδρο της Κυβερνήσεως, όπερ σημαίνει ότι δεν έχει υπουργική θέση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε πολύ τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Στο σημείο αυτό έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Κεφαλογιάννης, στον οποίο υπενθυμίζω ότι έχει ελάχιστο χρόνο, γιατί μίλησε ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Σαμαράς.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα είμαι πολύ σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Όταν λέω «ελάχιστο χρόνο», το εννοώ. Αυτά τα χαρτιά που έχετε μαζί σας λειτουργούν ως απειλή. Ο χρόνος σας δεν θα είναι περισσότερος από τέσσερα λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στα όσα σημαντικά μας είπε στην τριάντα δύο λεπτών ομιλία του ο παριστάμενος Υπουργός Οικονομικών και Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης –μέχρι και για το μακαρίτη πλέον Παπακωνσταντίνου, Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης του Κωνσταντίνου Καραμανλή, μας είπε– δεν βρήκε ούτε μια αναφορά να κάνει στα τόσα στοιχεία που του κατέθεσε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Σαμαράς. Το μόνο που βρήκε να πει είναι τι θα έκανε ο κ. Σαμαράς αν αύριο ήταν κυβέρνηση. Μάλιστα, είπε και για τους Υπουργούς του.

Αυτό που θέλω να του πω είναι ότι μας αρέσει ο τρόπος που σκέφτεται και είναι βέβαιο ότι και ο ελληνικός λαός με τον ίδιο τρόπο σκέφτεται και πολύ σύντομα θα το κάνει και πράξη. Όμως, η απάντηση είναι απλή. Αυτό που θα έκανε ο κ. Σαμαράς είναι αυτό που έκανε ο ομόλογός του στην Ιρλανδία και την Πορτογαλία, δηλαδή να διαπραγματευτεί το μνημόνιο και να μην το υπογράψει, χωρίς καν να το διαβάσει ή να το ξεφυλλίσει!

Ο κ. Σαμαράς, λοιπόν, θα έκανε αυτό που έκαναν οι Ιρλανδοί και οι Πορτογάλοι. Δεν θα έκανε αυτήν τη φορολογική λαίλαπα, δεν θα έβαζε φόρους στις συντάξεις των 700 ευρώ, δεν θα φορολογούσε τους ανθρώπους της εργασίας μειώνοντάς τους τα εισοδήματα και παίρνοντας από την τσέπη τους μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα δύο μισθούς με το μνημόνιο και δύο μισθούς με το μεσοπρόθεσμο. Αυτό θα έκανε ο κ. Σαμαράς και αν το πετύχαινε αυτό η Κυβέρνηση, εμείς θα ψηφίζαμε και το μεσοπρόθεσμο. Απλώς, οι Ευρωπαίοι γνωρίζοντας ότι απέναντί τους έχουν την Κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου, δεν δέησαν να δώσουν στην Ελλάδα αυτά που έδωσαν στις άλλες χώρες.

Μας είπε, επίσης, ο κύριος Υπουργός –ο οποίος δεν παρακολουθεί την τοποθέτηση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης– ότι υπάρχει ο καιρός του σπείρουν και υπάρχει και ο καιρός του θερίζει. Έτσι μας είπατε, κύριε Βενιζέλο.

Εσείς είστε στον καιρό του θερίζει και αυτό θα σας το δείξω με μια δύο φωτογραφίες. Η μια δείχνει τον Αρχηγό του ΠΑΣΟΚ και σημερινό Πρωθυπουργό με μπλουζάκι της ΕΘΕΛ να λέει «δεν πωλείται η ΕΘΕΛ», αυτό δηλαδή το οποίο έχει το μνημόνιο και η δεύτερη είναι με τους Υπουργούς του σύσσωμους –δεν θα διαβάσω τα ονόματα– με σφιγμένη την αριστερή γροθιά να κατηγορεί την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για το θέμα του ασφαλιστικού νόμου της Νέας Δημοκρατίας.

Εσείς, λοιπόν, είστε στην εποχή του θερίζει. Εμείς που είμαστε στην εποχή του σπείρουν προσέχουμε τα λόγια μας, έχουμε ψηφίσει τριάντα από τα εξήντα νομοσχέδιά σας και είμαστε πολύ προσεχτικοί στις παρατηρήσεις μας. Αυτό που κάνει η Νέα Δημοκρατία στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα και στα άλλα fora βοηθά την Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση έχει τη διάθεση να μην παρουσιάζει ως μια κυβέρνηση μειωμένης εθνικής κυριαρχίας, όπως μας είπατε; Διότι βεβαίως σήμερα, όπως και εσείς είπατε, παρουσιάζεται μια Κυβέρνηση η οποία τελεί υπό διεθνή οικονομικό έλεγχο. Αυτό, βέβαια, δεν είναι καθόλου κολακευτικό για την Κυβέρνησή σας και είναι πολύ ανήσυχο για τον ελληνικό λαό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Την προηγούμενη περίοδο που η Ελλάδα ήρθε σε αυτό το σημείο χρειάστηκαν δεκαετίες να πληρώνει από το Διεθνή Οικονομικό Έλεγχο.

Εμείς, λοιπόν, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, αυτό για το οποίο σας κάναμε κριτική είναι ότι βάλατε τον ελληνικό λαό σε μία περιπέτεια, ότι δεν υπάρχει διέξοδος απ' αυτά στα οποία τον οδηγήσατε, ότι ψηφίσαμε πέρσι ένα μνημόνιο που για το έτος 2011 είχε μία φορολογική επιβάρυνση για τον ελληνικό λαό 9 δισεκατομμύρια ευρώ. Και φθάσατε σήμερα να ζητάτε για το 2011, 28 δισεκατομμύρια ευρώ, αφού προσθέσατε στο γενικό κρατικό προϋπολογισμό άλλα 5 δισεκατομμύρια ευρώ το 2010, νέα μέτρα για φόρους το Φεβρουάριο άλλα 2 δισεκατομμύρια ευρώ, στο μεσοπρόθεσμο σχέδιο άλλα 3 δισεκατομμύρια ευρώ και σήμερα μας ζητάτε άλλα 3 δισεκατομμύρια ευρώ. Είκοσι οχτώ δισεκατομμύρια ευρώ, λοιπόν, από τα εννιά που προϋπολογίζατε.

Αυτό είναι το πρόβλημα που υπάρχει σήμερα. Και αυτό που θέλω να σας πω κλείνοντας, είναι ότι μας ζητάτε τη συναίνεση.

Συναίνεση, κύριε Υπουργέ, δεν μπορείτε να έχετε σε διατάξεις, όπως αυτές που μας φέρατε με τον εκτελεστικό νόμο, όπου εκ προοιμίου στο άρθρο 9 απαλλάσσετε τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου για πράξεις ή παραλείψεις που θα κάνουν στο μέλλον.

Δηλαδή τι κάνετε; Κάνετε το αντίστροφο από αυτό που κάνατε το 1993 με το ν. 2173, που τότε κάνατε το κακούργημα περί την υπηρεσία πλημμέλημα και απαλλάξατε και αποφυλακίσατε ανθρώπους, οι οποίοι είχαν κατηγορηθεί στις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς για πράξεις και παραλείψεις που ζημίωσαν το δημόσιο. Παραγράψατε όλα τα εγκλήματα τα οποία έγιναν στο Χρηματιστήριο, στα υποβρύχια και σε άλλες αξιόποινες πράξεις, αφού πια παραγράφονται τα εγκλήματα στην τετραετία κι όχι όπως είναι τα ποινικά αδικήματα. Κι αυτό που κάνατε τότε και οδήγησε την Ελλάδα σε αυτό που βρισκόμαστε σήμερα, δηλαδή στο να χρειάζεται ο Έλληνας πολίτης να βγάλει από πάνω του ένα μεγάλο χρέος, δυσβάσταχτο, 450 δισεκατομμυρίων ευρώ, προσπαθείτε να το επαναφέρετε με διάταξη.

Δείτε το, πριν συζητήσουμε αύριο το απόγευμα και αυτήν τη διάταξη, μαζί με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κεφαλογιάννη.

Έχω να κάνω μία ανακοίνωση προς το Σώμα.

Η Διарκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Επείγοντα μέτρα εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015».

Παρακαλείται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Χρήστος Πρωτοπαπας, να λάβει το λόγο και να είναι και ακριβής στο χρόνο. Θερμή παράκληση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, με τη μικρή ανοχή που δείξατε και στον κ. Κεφαλογιάννη στα έξι λεπτά.

Θα περίμενα να έχουμε δείξει σήμερα πολιτική σοφία και κουλτούρα συνεργασίας. Τουλάχιστον αφού δεν το δείξαμε αυτό, αγαπητέ κύριε εκπρόσωπε του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ας δείξουμε το ένστικτο της αυτοσυντήρησης που πρέπει. Γιατί θα έλεγα ότι ο κόσμος δεν περιμένει να δει κάποιους άτολμους και φοβισμένους πολιτικούς που κοιτάνε να ρίξουν ο ένας την ευθύνη στον άλλον, ούτε περιμένει να δει μία κοκορομαχία πάνω στις αγωνίες των πολιτών απλά και μόνο για να κρατηθεί η λογική της πολιτικής επιβίωσης, διάβαζε «της καρέκλας». Αλλά από αυτό το σημείο μέχρι τη μη ύπαρξη καμίας αυτοκριτικής πιστεύω ότι υπάρχει τεράστια διαφορά.

Αγαπητοί κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, η πολιτική ζωή της Ελλάδας δεν άρχισε τον Οκτώβριο του 2009. Και αν χρειάστηκε να φθάσουμε σε κάποια πράγματα τον Οκτώβριο του 2009, αυτό έγινε διότι παραλάβαμε ένα έλλειμμα 36 δισεκατομμυρίων και μία χώρα φορτωμένη τα τελευταία πέντε χρόνια με ένα χρέος 140 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Μας είπε ο αξιότιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς ότι χρειάζεται διαπραγμάτευση με την Ευρώπη.

Συμφωνούμε απόλυτα και αυτή γίνεται και απεδείχθη αυτό το τελευταίο διάστημα. Μην ξεχνάτε ότι έγινε και η επιμήκυνση των δανείων το Μάρτιο και η μείωση του επιτοκίου, αλλά και φαίνεται ότι με την προσπάθεια που έχει κάνει και ο Πρωθυπουργός και Υπουργός Οικονομικών, μπορούμε να ξεπεράσουμε και το θέμα των εγγυήσεων.

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι στην Ευρώπη μπορούμε να είμαστε μόνο για τα καλά και να μην αναλαμβάνουμε καμμία ευθύνη. Αυτό δεν σημαίνει ότι μπορούμε να ξεχάσουμε ότι τα ευρωπαϊκά κράτη, οι ευρωπαίοι πολίτες των κρατών που μας δάνεισαν φυσικό είναι να προσδοκούν τα λεφτά τους, για να έχουν και αυτοί ένα καλύτερο μέλλον.

Άρα, από τη στιγμή που συμμετέχουμε στην Ευρωζώνη, θα πρέπει να αντιληφθούμε ότι οι θεσμοί της Ευρωζώνης δεν προσφέρονται για παραστάσεις θεάτρου σκιών, αλλά για σοβαρή κουβέντα, για σοβαρή διαπραγμάτευση, για σοβαρές θέσεις με κανόνες, φυσικά και με ανάληψη ευθύνης.

Ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας μας είπε ότι συμφωνούμε στους στόχους. Ωραία, συμφωνούμε στους στόχους. Συμφωνούμε, λοιπόν, και στο στόχο της μείωσης κατά 3% του ελλείμματος, από 10,5% σε 7,5% σε ένα χρόνο, μέχρι το τέλος του 2011.

Η Κυβέρνηση διά του Υπουργείου Οικονομικών λέει ότι έχει ένα συγκεκριμένο τρόπο για να το πετύχει, αυτόν που περιλαμβάνεται στο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής και στον εφαρμοστικό νόμο. Ποιος είναι ο άλλος τρόπος που προτείνει η Νέα Δημοκρατία; Γιατί δεν νομίζω ότι υπάρχει κανείς σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, σε όποιο κόμμα κι αν ανήκει, που να πιστεύει ότι αν μειώσουμε τώρα τους φόρους στα διανεμόμενα, δηλαδή στα κέρδη των επιχειρήσεων, θα έχουμε κάποιο άμεσο αποτέλεσμα, πλην της εκτίναξης των ελλειμμάτων. Θα έχουμε, δηλαδή, ένα αρνητικό αποτέλεσμα για την επίτευξη του στόχου. Και τότε, θα ήθελα να ξέρω τι είδους επενδύσεις θα προσδοκούμε να κάνουμε στην Ελλάδα, σε μια Ελλάδα στα πρόθυρα της χρεωκοπίας, σε μια Ελλάδα με έλλειμμα που θα πάει ξανά στο 10,5% και ποιος είναι εκείνος ο οποίος θα βάλει τότε τα λεφτά του, όταν θα κινδυνεύει να τα χάσει.

Γι' αυτό θα πρέπει να μιλάμε με αίσθηση ευθύνης και να αναγνωρίζουμε ότι πράγματι χρειάζονται αλλαγές. Όμως, το μεσοπρόθεσμο είναι ο ενδιάμεσος σταθμός, είναι οι συμπληγάδες μέσα από τις οποίες πρέπει να περάσουμε, για να πετύχουμε την ανόρθωση της Ελλάδας, την ανάπτυξη της οικονομίας, το στόχο της δημιουργίας χιλιάδων θέσεων εργασίας τις οποίες χρειαζόμαστε για να απαντήσουμε στον εφιάλτη της ανεργίας.

Βεβαίως, χρειάζεται να σπρώξουμε την αξιοποίηση του ΕΣΠΑ. Και ήδη βλέπω κυβερνητικές πρωτοβουλίες προς αυτήν την κατεύθυνση. Βεβαίως, υπάρχει ανάγκη να προχωρήσουν μια σειρά από πράγματα, όπως η ηλεκτρονική συνταγογράφηση, οι αλλαγές στο χώρο της παιδείας, η έρευνα για τους υδρογονάνθρακες, η δυνατότητα αδειοδότησης επιχειρήσεων με ιδιαίτερα εύκολους τρόπους. Υπάρχουν προβλέψεις που πρέπει να γίνουν πράξη.

Πρέπει να αλλάξουν πολλά, διότι σε τελικά ανάλυση το δημοσιονομικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε σήμερα και ο κίνδυνος της δημοσιονομικής χρεωκοπίας που θα αποφευχθεί με τις προσπάθειες που γίνονται, δεν έγιναν από μόνα τους. Προηγήθηκαν τα τελευταία χρόνια η χρεοκοπία ηθών, αξιών, συμπεριφορών, λειτουργιών στο κράτος μας και σε μια σειρά από ζητήματα. Και αυτήν την Ελλάδα πρέπει να αλλάξουμε. Αυτήν την Ελλάδα πρέπει να ανορθώσουμε. Και αν το μεσοπρόθεσμο είναι το σωσίβιο που μας βοηθάει να επιβιώσουμε, θα πρέπει να μάθουμε και να κολυμπάμε. Και για να μάθουμε να κολυμπάμε, θα πρέπει να δούμε και αυτές τις μεγάλες αλλαγές.

Ο κ. Σαμαράς μας είπε ότι δεν υπάρχει κίνδυνος χρεωκοπίας. Γιατί δεν υπάρχει; Γιατί έρχεται το μεσοπρόθεσμο, γιατί ψηφίζεται ο εφαρμοστικός νόμος, γιατί κάποιοι αναλαμβάνουν την ευθύνη και μάλιστα πολύ μεγαλύτερη ευθύνη από αυτή που μας αναλογεί, για να μην υπάρχει αυτός ο κίνδυνος. Διότι διαφορετικά, θα παίζαμε με τη φωτιά.

Υπάρχει κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα που μας καλεί να παίξουμε με τη φωτιά; Αποδεχόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελ-

φοι, ένα ιδιόμορφο στοιχείο να «τζογάrouμε» -και είναι και ιδιαίτερα επίκαιρα αυτά τα στοιχήματα- πάνω στη χρεοκοπία ή μη της χώρας, πάνω στο τι θα γίνει αν δεν ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο, πάνω στο τι θα γίνει αν δεν ψηφιστεί ο σχετικός νόμος; Παίζει κανείς μ' αυτά; Στοιχηματίζει κανείς μ' αυτά; Τολλά κανείς να παίξει με τη φωτιά; Δεν ξέρω, αν υπάρχει κανείς σ' αυτή την Αίθουσα. Τότε γιατί τα λέμε; Τότε γιατί ακούστηκαν αυτές οι προτάσεις; Τότε γιατί ακούστηκαν αυτές οι προσκλήσεις να μην ψηφίσουμε το μεσοπρόθεσμο; Τι θέλουν κάποιοι; Πιθανά να οραματίζονται να γίνουν πρωθυπουργοί ή Υπουργοί. Όμως, πού; Πάνω στα ερείπια; Αυτό εμείς δεν μπορούμε να το επιτρέψουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γνωρίζουμε ότι όλοι δεχόμαστε μια πίεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια πίεση από πολίτες που αγωνιούν, από πολίτες που αισθάνονται ανασφάλεια, από πολίτες που πολλές φορές οργίζονται από τα μέτρα που είμαστε αναγκασμένοι να πάρουμε. Γνωρίζουμε ότι δεχόμαστε και επιθέσεις που πολλές φορές είναι άδικες και γενικευμένες και υποτιμούν την προσωπικότητα του καθενός και την προσφορά του στην κοινωνία και στον τόπο.

Όμως, οι πολιτικοί είναι για τα δύσκολα. Οι πολιτικοί είναι για να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους και όχι μόνο να λένε ωραία και κούφια λόγια και από αυτό κρίνονται. Κρίνονται από το τελικό αποτέλεσμα και όχι από το φαίνοσθαι. Κρίνονται από την πίστη και τη συνέπεια στο στόχο και όχι από το λαϊκισμό και τις πολιτικές ευκαιρίες.

Και όσο μας αφορά, εμείς στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ είμαστε αποφασισμένοι με κόστος προσωπικό και πολιτικό να αναλάβουμε την ευθύνη -και προσέξτε!- και αυτή που μας αναλογεί, αλλά, δυστυχώς, και των άλλων, που για μια ακόμα φορά φυγομαχούν, αυτών που δημοσίως λένε «όχι» στο μεσοπρόθεσμο και ιδιωτικώς κάνουν το σταυρό τους μη τυχόν και δεν ψηφιστεί.

Εμείς θα το ψηφίσουμε με αίσθηση ευθύνης και έτοιμοι να λογοδοτήσουμε και να εξηγήσουμε με ψηλά το κεφάλι την επιλογή μας στους πολίτες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα.

Κύριε Λαφαζάνη, έχετε ζητήσει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Για ποσα λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Σας έχω εξηγήσει ότι δεν έχετε καθόλου δικαίωμα λόγου. Καθόλου!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μπορώ να πω κάτι επί της διαδικασίας, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Όχι. Να σας εξηγήσω, διότι φαίνεται απόλυτο και αυθαίρετο αυτό που λέω. Έχει μιλήσει δύο φορές ο Αρχηγός σας και μία φορά εσείς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ δεν έχω πάρει το λόγο από την αρχή της διαδικασίας παρά μόνο για τρία λεπτά. Ο λόγος για τον οποίο μίλησα χθες δεν ήταν επί του νομοσχεδίου. Έγινε ένσταση αντισυνταγματικότητας από το ΣΥΡΙΖΑ. Σωστά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ναι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τότε μίλησα. Εσείς μου λέτε ότι δεν έχω καθόλου χρόνο να μιλήσω. Λέτε, δηλαδή, ότι όλοι οι άλλοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι έχουν τη δυνατότητα να ομιλούν συνεχώς, ενώ εγώ μόνο τρία λεπτά σε όλη τη διάρκεια της συνεδρίασης! Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Διότι έχει καταναλωθεί ο κομματικός χρόνος -ούτως ειπείν- από τις παρεμβάσεις του Αρχηγού σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Λάθος κάνετε. Μετράτε τις παρεμβάσεις του κ. Καρατζαφέρη!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δύο ήταν του κ. Καρατζαφέρη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δύο έκανε και ο κ. Τσίπρας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Γιατί ασχολείστε με τις παρεμβάσεις του κ. Καρατζαφέρη;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν αντιδικώ με εσάς. Κάθε

άλλο. Καλώς έκανε και περισσότερες να κάνει. Δεν έχω καμμία αντίρρηση. Όμως, το επιχείρημα το οποίο φέρει ο Πρόεδρος είναι ότι έχει κάνει ο κ. Καρατζαφέρης δύο παρεμβάσεις και γι' αυτό δεν μπορώ να πάρω το λόγο.

Αν είναι να φάμε τα τέσσερα λεπτά που θα μου δίνετε για τη διαδικασία, σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Σας σέβομαι, σας εκτιμώ, αλλά δεν μιλάω. Δεν χάλασε ο κόσμος! Άλλωστε δεν θα έλεγα σοφίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει. Και εγώ σας σέβομαι και σας εκτιμώ. Μπορώ να σας δώσω το λόγο κατ' οικονομίαν για τρία λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Δεν το δέχεστε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όχι. Σας εξήγησα. Να ανέβω στο βήμα και να κατέβω; Η εξαίρεση γίνεται μόνο για το ΣΥΡΙΖΑ. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μπορείτε να μιλήσετε, ως οφειλέτε, από τη θέση σας για τα τρία λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Λαφαζάνη, για το πνεύμα συνεργασίας. Όμως, δεν είστε μόνο σας στην Αίθουσα.

Παρακαλείται ο κ. Κυριάκος Βελόπουλος, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού να λάβει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα ήθελα να απευθυνθώ στον κ. Πρωτόπαπα. Χρεοκοπία δεν θα υπάρξει. Αυτό είναι δεδομένο. Ούτε πτώχευση θα υπάρξει. Και αυτό είναι δεδομένο. Δεν πρόκειται να υπάρξει κάτι τέτοιο. Και επειδή είναι στην Αίθουσα ο πρώην Υπουργός Οικονομικών κ. Παπακωνσταντίνου, θέλω να τον ρωτήσω: Το πρόβλημα είναι το χρέος της Ελλάδος ή τα CDS, δηλαδή τα ασφάλιστρα κινδύνου;

Θα σας διαβάσω, Υπουργέ μου -γιατί θα μιλήσετε σε λίγο, απ' ό,τι κατάλαβα- τι λέει η DAILY MAIL. Το πραγματικό πρόβλημα είναι τα CDS και όχι το ελληνικό χρέος. Μιλάω για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όχι για εμάς.

Η «WALL STREET JOURNAL» προχθές έγραφε το εξής, κύριε Υπουργέ: Η «LEHMAN BROTHERS» ήταν ένα βαρύ σοκ για τις αγορές. Όμως, μια ενδεχόμενη ελληνική χρεοκοπία θα οδηγήσει σε παγκόσμια κατάρρευση, καθώς και οι πιστώσεις θα στερεψουν σε ολόκληρο τον κόσμο. Είναι εκτεθειμένες οι μεγάλες τράπεζες λόγω των ελληνικών CDS.»

Η ελληνική «DAILY MAIL», όπως προανέφερα, γράφει ότι η ζημία που θα προκληθεί από την πτώχευση της Ελλάδος -ακούστε το νούμερο!- μόνο για τους αεριτζήδες, που τους λένε ρεντιέρηδες στα χρηματιστηριακά -αν κάνω λάθος, Υπουργέ, διορθώστε με, γιατί δεν τα ξέρω πολύ καλά αυτά εγώ- θα είναι για την Αγγλία 377 δισεκατομμύρια ευρώ σε μία μέρα. Για όλο τον κόσμο -ακούστε το νούμερο!- μόνο για τα CDS, δηλαδή τα ασφάλιστρα κινδύνου, αν χρεοκοπήσει η Ελλάδα, θα είναι 4,5 τρισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό δεν θα το αντέξει η παγκόσμια οικονομία.

Άρα, δεν το κάνουν από αγάπη. Δεν μας αγάπησαν. Το πηγαίνω, ξέρετε, στο αντίπαλο δέος. Γιατί δεν το χρησιμοποιήσαμε; Γιατί δεν το διαπραγματευτήκαμε σωστά; Γιατί δεν απαιτήσαμε, Υπουργέ μου, και πήγαμε σαν πρόβατα στη σφαγή και δεχθήκαμε ό,τι μας είπαν, αφού ξέρουμε πως οποιοσδήποτε κλυδωνισμός της Ελλάδας -δεν μιλάω εγώ για κατάρρευση- θα πάρει ντόμινο όλους τους υπόλοιπους; Προσπαθώ, λοιπόν, να πω ότι το πρόβλημα της Ελλάδας είναι η έλλειψη διαπραγματευτικής ισχύος.

Να δεχθώ ότι είμαστε αδύναμη χώρα. Το δέχομαι. Να δεχθώ ότι οι άλλοι είναι πιο ισχυροί. Δεν μπορώ, όμως, να δεχθώ, Υπουργέ μου, αυτό: Έκανα ερώτηση στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας εδώ και μερικούς μήνες και περιμένω απάντηση. Θέλω να μου πείτε πόσα δάνεια πήρε η Ελλάδα, πόσους τόκους πληρώσαμε από το '94 και μετά;

Ακούστε, έχω έναν πίνακα μπροστά μου, που δεν ξέρω αν είναι αληθινός, αλλά είναι από ξένη εφημερίδα, από γερμανική. Έπαθα σοκ. Από το 1994 μέχρι το 2010 οι Έλληνες, λέει, πλήρωσαν -ακούστε λίγο- για 90 δισεκατομμύρια ευρώ 571 δισεκατομύ-

μύρια ευρώ σε τόκους! Το καταλαβαίνετε αυτό; Δηλαδή, αν είναι αληθινό αυτό, πράγμα που γράφει η γερμανική εφημερίδα, κύριε Υπουργέ, μιλάμε για τοκογλυφία αισχίστου είδους. Μιλάμε για τοκογλυφία. Δηλαδή, δεν μπορώ να το αντιληφθώ. Πώς είναι δυνατόν; Δεν είμαστε μόνο εμείς το πρόβλημα, διότι παγκοσμίως οι τοκογλύφοι, οι αιμοσταγείς, οι αιμοδιψείς αυτοί κύριοι λυμάνονται τα κράτη και οι πολιτικοί είναι όμηροι των τραπεζιτών. Αυτή είναι η αλήθεια.

Σας διαβάζω «LIBERATION». Η μεγαλύτερη σύγχρονη κομπίνα στην ιστορία του τραπεζικού συστήματος, το ξεφόρτωμα των ελληνικών ομολόγων από τα θησαυροφυλάκια των δυτικών τραπεζών προς την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έχει ξεκινήσει εδώ και μέρες. Ξέρετε τι κάνουμε; Απαλλάσσουμε τις ιδιωτικές τράπεζες και όλα τα λεφτά τα φορτώνουμε στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Το χειρότερο ποιο είναι, Υπουργέ μου; Θα τον ξέρετε τον κύριο αυτόν. Τον Μάριο Ντράγκι τον ξέρετε; Ο οποίος είναι δράκος. Γιατί είναι δράκος; Προαλείφεται για διάδοχος του Τρισέ. Ξέρετε ποιος είναι ο Ντράγκι; Ο κύριος που το 2002 με τον κ. Σημίτη έκανε τα swaps. Και πάει Πρόεδρος στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Καταλαβαίνετε ποιοι διοικούν την Ευρώπη; Δεν είναι ελληνικό, δεν είναι δικό σας το πρόβλημα, κύριε Υπουργέ μου. Καταλαβαίνουμε ποιοι διοικούν σήμερα την Ευρώπη και την παγκόσμια οικονομία; Τα τρωκτικά της «GOLDMAN SACHS». Αυτοί που πλαστογράφησαν με τον κ. Σημίτη –γιατί αυτή είναι η αλήθεια– και με τους επόμενους και με τους επόμενους και με τους επόμενους στοιχεία σήμερα στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Αλώνουν οι της «GOLDMAN SACHS» την ελληνική και την ευρωπαϊκή οικονομία. Αυτή είναι η αλήθεια.

Για εμένα δεν υπάρχει Ευρώπη των λαών και των εθνών. Υπάρχει Ευρώπη τραπεζιτών και οι τραπεζίτες έχουν όνομα. Εγώ περίμενα από το ΚΚΕ κάποια στιγμή να μιλήσει με ονόματα εδώ μέσα. Έχει μάθει ένα τσιτάτο «το κεφάλαιο, το κεφάλαιο, το κεφάλαιο». Ποια είναι η «MORGAN STANLEY», ποια είναι η «JP MORGAN», ποια είναι η «GOLDMAN SACHS» που ελέγχει κυβερνήσεις και κράτη; Και αυτό είναι αποτέλεσμα κακών πολιτικών χειρισμών των πολιτικών. Δεν είναι ελληνικό φαινόμενο. Είναι και ελληνικό φαινόμενο.

Και πάμε στην ιστορία. Υπουργέ Εθνικής Οικονομίας, ο κ. Γεωργακόπουλος: 110 δισεκατομμύρια ευρώ είναι –ακούστε– η φοροδιαφυγή. Και έρχεστε ως Κυβέρνηση και βάζετε συνέχεια φορολογικά, φοροτεχνικά μέτρα, όταν η φοροδιαφυγή είναι 110 δισεκατομμύρια ευρώ.

Και πάω γρήγορα, γιατί πιέζει ο χρόνος. Ακούστε μερικά νούμερα, κύριοι. Μπορείτε κύριε Παπακωνσταντίνου –σας το είχα πει και την προηγούμενη φορά– να βρείτε λεφτά. Θα σας δώσω συμβουλές πώς θα βρείτε τα λεφτά. 144 εκατομμύρια ευρώ δίνει η φτωχή πλην τίμια Ελλάδα σε ανεξάρτητες αρχές! 144 εκατομμύρια ευρώ ετησίως! 100 εκατομμύρια ευρώ δίνει σε antivirus, που ενώ είναι δωρεάν, η Ελλάδα τα αγοράζει για τους υπολογιστές του κράτους, 50 εκατομμύρια ευρώ σε σκευοπιτάδες δίνουμε, σε ιδιωτικές εταιρείες, πολυεθνικές οι περισσότερες, που δίνουν 400 ευρώ και 500 ευρώ μεροκάματο στα Ελληνόπουλα, 300 εκατομμύρια ευρώ...

Α, είναι και ο κ. Λοβέρδος εδώ. Κύριε Λοβέρδο, πόσο μας κοστίζει η κατάρρευση του ασφαλιστικού συστήματος από τους λαθρομετανάστες; Έξι χιλιάδες είναι οι κύριοι από την Αφρική με AIDS που τους δίνουμε και επιδόματα και είναι πανάκριβη η νοσηλεία τους με τα φάρμακα. Ναι ή όχι;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): ...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μπράβο.

Καταλάβετε τι κάναμε, κύριοι; Κατέρρευσε ένα Εθνικό Σύστημα Υγείας από την παρεϊσφρηση λαθρομεταναστών που άναρχα μήκαν στην Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό μόνο. Πάμε, λοιπόν. 12 δισεκατομμύρια ευρώ εκροή συναλλάγματος, πού; 12 εκατομμύρια ευρώ ετησίως φεύγουν στο Αφγανιστάν και στο Πακιστάν. Κύριε Υπουργέ, μπορούμε να κάνουμε το εξής; Πόσο μεροκάματο

παίρνει ο Πακιστανός στην Ελλάδα, χωρίς φορολογική ενημερότητα –αυτά είναι παράνομα όλα. 10 ευρώ; 20 ευρώ; Να τους δίνουμε αντίκρισμα στο νόμισμά τους. Να μην τους επιτρέπουμε να φεύγει το ευρώ στο Αφγανιστάν και στο Πακιστάν. Θα παίρνουν δηνάρια, θα παίρνουν λέβα ως αντίκρισμα, γιατί είναι και πληθωριστικό το νόμισμα και κερδίζει η Ελλάδα έτσι. Κάντε αυτό. 12 εκατομμύρια ευρώ ετησίως εκροή συναλλάγματος; Μην χαμογελάτε, κύριοι συνάδελφοι, το κάνουν και άλλα κράτη. Το έκανε η Γερμανία πριν πέντε χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Τελειώνετε, παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γ' αυτό σας λέω.

Κλείνω, λοιπόν, ως εξής και ένα νούμερο μόνο θα δώσω. Επεβλήθησαν πρόστιμα 500 εκατομμυρίων ευρώ από τον κ. Παπακωνσταντίνου. Προς τιμήν του, κυνήγησε την ιστορία αυτή. 500 εκατομμύρια ευρώ.

Πόσα εισπράχθηκαν; 17 εκατομμύρια ευρώ. Καταλαβαίνετε πού είναι το πρόβλημα.

Θα έχουμε ξενοδοχεία που θα γίνουν τζαμιά. Να πω στον Υπουργό κ. Βενιζέλο ότι σύμφωνα με το μεσοπρόθεσμο και τζαμιά θα γίνουν στα ξενοδοχεία –που δεν έχουν τζαμιά ή άλλες εκκλησιαστικές τελετουργίες σε ξενοδοχεία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Αναλύθηκε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν αναλύθηκε κατάλληλα, κύριε Πρόεδρε.

Εν πάση περιπτώσει, σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βελόπουλο.

Το λόγο έχει ο κ. Φώτης Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν σε μία κοινωνία το 25% του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, όταν η επίσημη καταγεγραμμένη ανεργία ξεπερνάει το 16,2% του πληθυσμού, τότε η πρώτη μέριμνα, η πρωταρχική μέριμνα που οφείλει να λάβει η ασκούμενη κυβερνητική πολιτική, είναι η δημιουργία ενός πλαισίου προστασίας των αδύναμων αυτών συμπολιτών μας, ένα δίκτυο κοινωνικής προστασίας με άλλα λόγια. Και δεν υπάρχει καμμία μέριμνα, δεν υπάρχει καμμία ενέργεια προς την κατεύθυνση αυτή εδώ και είκοσι ολόκληρους μήνες, που η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ βρίσκεται στην εξουσία.

Κατά συνέπεια, αυτό είναι το αποτέλεσμα μιας συγκεκριμένης πολιτικής και αποτελεί ένα τεράστιο έλλειμμα. Ένα έλλειμμα το οποίο πλήττει, τεμαχίζει, διασπά την ελληνική κοινωνία. Και βεβαίως, η χώρα μας κάποια στιγμή –τη βλέπω, όμως, να είναι πάρα πολύ μακρινή– θα βγει από την κρίση, την υπαρκτή κρίση. Αλλά το ζήτημα είναι να βγει με την κοινωνία όρθια και όχι με την κοινωνία πεσμένη και διαλυμένη. Και η κοινωνία διαλύεται.

Και δεν έχετε πάρει, κύριοι της Κυβέρνησης, κανένα μέτρο προς την κατεύθυνση αυτή. Αντίθετα, τα προωθούμενα μέτρα με το συζητούμενο πρόγραμμα, πλήττουν ακόμη περισσότερο αυτήν την κοινωνία και πλήττουν τους κοινωνικά αδύναμους. Και το στοιχείο αυτό της αδικίας έρχεται στην κυριολεξία ως ένα βαρύτατο μέγεθος, το οποίο πιστέψτε με, διαμορφώνει ανάσχεση για τη λήψη των όποιων άλλων μέτρων, πολύ δε περισσότερο για την εφαρμογή τους.

Πώς να πειστεί ο ελληνικός λαός ότι πρέπει να δεχθεί βάρη, όταν διαπιστώνει συστηματικά την ανισότητα κατανομής αυτών των βαρών; Μια ανισότητα η οποία μεγεθύνεται. Μια ανισότητα η οποία έρχεται με μεγαλύτερη ένταση με τα μέτρα που προωθούνται με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

Είναι τεράστια η υστέρηση φορολογικών εσόδων. Και βεβαίως, κάποιος ευθύνεται που δεν εισπράχθηκαν αυτά τα φορολογικά έσοδα. Και η Κυβέρνηση βρήκε ως σταθερή πηγή εσόδων την περικοπή μισθών, αποδοχών γενικότερα, συντάξεων και κοινωνικών δαπανών. Δεν θα μπορέσει κι αν ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, να έχει τα οποιαδήποτε αποτελέσματα σαν κι αυτά τα οποία φιλοδοξεί η Κυβέρνηση να υπάρξουν, όταν αυτή η κοινωνία διαπιστώνει καθημερινά αυτή την απαράδεκτη ανισότητα. Και πού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Σε μία κοινωνία, η οποία έχει τις μεγαλύτερες κοινωνικές ανισότητες στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Που αυτές οι τεράστιες κοινωνικές ανισό-

ητες είναι το γέννημα μιας άναρχης νεοφιλελεύθερης πολιτικής, η οποία σε εκπληκτική συνεργασία και συζυγία με το πελατειακό κράτος έδωσε αυτό το συγκεκριμένο αρνητικό αποτέλεσμα.

Τα μέτρα που προωθούνται με το μεσοπρόθεσμο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αναστρέφουν την ύφεση. Θα βαθύνει η ύφεση. Ταυτόχρονα, δεν διαμορφώνει συνθήκες στοιχειώδους εκκίνησης μιας αναπτυξιακής, μιας παραγωγικής διαδικασίας. Όταν μάλιστα έχουμε την αγορά των μικρομεσαίων επιχειρήσεων να είναι στεγνή και όταν η μικρομεσαία επιχείρηση είναι στεγνή, είναι βέβαιο ότι θα «καλάξει» η ανεργία με το αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι η μικρομεσαία επιχείρηση που κλείνει, εκτός από το ότι πλήττει τους φορείς αυτών των επιχειρήσεων, ταυτόχρονα διαμορφώνει συνθήκες μεγέθυνσης της ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι άδικα τα φορολογικά μέτρα. Θα είναι και αναποτελεσματικά, διότι αυτοί οι αυξημένοι έμμεσοι φόροι τροφοδοτούν στην κυριολεξία το στέγνωμα της αγοράς και δεν επιτρέπουν τη διατήρηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο χρόνος που έχω στη διάθεσή μου είναι ασφυκτικός. Θα μπορούσα διεξοδικά να αναφερθώ σε μία σειρά από ζητήματα τα οποία μ' έναν αρνητικό, σε κάποιες περιπτώσεις και επικίνδυνο τρόπο, αντιμετωπίζει το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

Θέλω, όμως, στον ελάχιστο αυτό χρόνο να πω με βεβαιότητα, κύριε Υπουργέ, την άποψή μου για ένα ζήτημα. Δεν διεκδικήσε η Κυβέρνηση της χώρας, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με όρους πολιτικούς, όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα, μία άλλη συμπεριφορά των Ευρωπαίων. Διότι ναι μεν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ελληνικό πρόβλημα έχει τα δικά του ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, αλλά ταυτόχρονα είναι και ευρωπαϊκό ζήτημα, διότι μία ελληνική οικονομία η οποία απειλείται με κατάρρευση είναι ευρωπαϊκό ζήτημα, διότι πλήττει την ενότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και χωρίς την πολιτική της ενότητα, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι βέβαιο ότι θα έχει από ελάχιστη έως μηδενική συμμετοχή στην παγκόσμια λειτουργία της οικονομίας με το πρόσθετο δεδομένο ότι είναι πολλές, κύριε Υπουργέ, οι αναδυόμενες οικονομικά νέες χώρες.

Βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναδιάρθρωση με επιμήκυνση, μείωση του επιτοκίου και περίοδο χάριτος έπρεπε να είχε διεκδικηθεί, όπως επίσης θα έπρεπε να είχε διεκδικήσει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και το πενταετές αναπτυξιακό πρόγραμμα στηριγμένο σε χρήματα της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, σε συνεργασία με τα προβλεπόμενα κονδύλια του ΕΣΠΑ και με την έκδοση ενός ειδικού επενδυτικού ομολόγου.

Μιας και ο λόγος για το ΕΣΠΑ, είναι τραγικό να υπάρχουν χρήματα που μας περιμένουν και ενώ το ΕΣΠΑ βρίσκεται στο μέσον της διαδρομής του, δεν έχει ξεκινήσει ουσιαστικά ακόμη για τη χώρα μας. Αυτά δεν είναι ζητήματα παρεμπιπτόντα. Αυτά είναι καίρια ζητήματα που παρακολουθούν και ελέγχουν ως αναποτελεσματικά και βεβαίως ως εξαιρετικά απαράδεκτη και ανώφελη την ασκούμενη κυβερνητική πολιτική.

Είναι προφανές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εμείς καταψηφίζουμε, ότι η Δημοκρατική Αριστερά καταψηφίζει το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, όχι γενικά και αόριστα, αλλά στη βάση συγκεκριμένων εναλλακτικών προτάσεων και θέσεων που δημόσια έχουμε αναπτύξει. Η Κυβέρνηση γνωρίζει αυτές τις θέσεις. Καταψηφίζουμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουβέλη.

Παρακαλείται ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής κ. Γιώργος Παπακωνσταντίνου να λάβει το λόγο, αφού προηγουμένως δεχθεί τις ευχές μου για καλή επιτυχία στα καινούργια του καθήκοντα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κάνουμε μία εξαιρετικά σημαντική συζήτηση σ' ένα πολύ δύσκολο περιβάλλον με κόσμο έξω από τη Βουλή, με εντάσεις και με διλήμματα μέσα στη Βουλή. Παρά το γεγονός ότι η συζήτηση είναι φορτισμένη από το πολι-

τικό κλίμα των ημερών, εγώ θα ήθελα να επιχειρήσω να κάνω ένα βήμα πίσω και να θέσω ένα πολύ βασικό ερώτημα, μιλώντας πάνω στον πυρήνα του νομοσχεδίου για το οποίο συζητάμε.

Ας υποθέσουμε ότι η χώρα δεν είχε βρεθεί στο σημερινό σημείο εξάρτησης. Ας υποθέσουμε ότι δεν υπήρχε μνημόνιο και ότι δεν υπήρχε τρόικα. Ας υποθέσουμε ότι είχαμε απρόσκοπτη πρόσβαση στις διεθνείς αγορές κεφαλαίου, ότι μπορούσαμε να δανειστούμε για το χρέος μας. Αυτή η συζήτηση που κάνουμε σήμερα δεν έπρεπε να γίνει;

Πόσο διαφορετική θα ήταν η κατάσταση αν αυτή η συζήτηση για το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό σχεδιασμό της χώρας γινόταν κάθε χρόνο τα τελευταία είκοσι χρόνια; Αν είχαμε ένα πλαίσιο πολυετές με το οποίο να μπορούσαμε να προγραμματίζουμε τις δαπάνες και τα έσοδά μας. Με άλλα λόγια σήμερα συμμετέχουμε σε μια ακόμα επανάσταση για το αυτονόητο. Την υποχρέωση να διαχειριζόμαστε με σύστημα, με πρόγραμμα, με ειλικρίνεια, με διαφάνεια, με διάλογο το δημόσιο χρήμα, τα χρήματα των πολιτών.

Ποιο είναι, όμως, το διακύβευμα γι' αυτό το πρώτο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο που συζητά και καλείται να ψηφίσει το Ελληνικό Κοινοβούλιο; Ένα δίλημμα για το οποίο πολλοί έχουν μιλήσει και το οποίο σε πείσμα αυτών που θέλουν να το αρνούνται είναι απολύτως υπαρκτό και πραγματικό. Είτε συνεχίζουμε το δρόμο της προσπάθειας με όλες τις δυσκολίες που έχει είτε σηκώνουμε τα χέρια και αποφασίζουμε συλλογικά ότι το μέλλον που μας αξίζει είναι μια χρεοκοπία που θα βυθίσει τη χώρα στη μιζέρια και σε καμμία περίπτωση δε θα αποτρέψει, αντιθέτως θα εντείνει, τη σημερινή εξάρτησή μας. Δεν είναι εκβιασμός και δεν είναι μπλόφα. Είναι αληθινές επιλογές και είναι ακριβώς οι επιλογές που χειριζόμαστε εδώ και είκοσι μήνες με τον τρόπο που τις κάναμε. Επιλογές που θα συνεχίζουμε να αντιμετωπίζουμε μέχρι να βγούμε απ' αυτή τη δύσκολη κατάσταση.

Πολλοί μιλούν για μπλόφα. Υπάρχουν πολλές φωνές και από τα δεξιά και από τα αριστερά στο Κοινοβούλιο που προκρίνουν την πρόταση να απειλήσουμε ότι θα αυτοκτονήσουμε. Αυτή είναι η πρότασή τους. Να μπλοφάρουμε με την χρεοκοπία μας, να παίξουμε πόκερ με την Ελλάδα. Να απειλήσουμε την Ευρώπη ότι η Ελλάδα θα ζώσει με εκρηκτικά και θα ανατινάξει τον εαυτό της. Σε μια Ευρώπη που πράγματι φοβάται τη χρεοκοπία μιας χώρας περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Είναι αλήθεια ότι η Ευρώπη φοβάται. Ποια είναι η δική μας στάση; Να παίξουμε μ' αυτό το φόβο; Και νομίζουμε ότι οι υπόλοιποι κάθονται με σταυρωμένα χέρια όσο εμείς παίζουμε το παιχνίδι της εσωστρέφειας με μια απολύτως ανεύθυνη Αντιπολίτευση που το μόνο που σκέφτεται είναι το πολιτικό κεφάλαιο που μπορεί να κερδίσει μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία;

Έστω ότι καταφέρνουμε και κερδίζουμε αυτήν την παρτίδα και παίρνουμε την πέμπτη δόση μπλοφάροντας. Τι νομίζουν ότι θα συμβεί στη χώρα μεταξύ της πέμπτης και της επόμενης δόσης, την οποία δεν θα πάρουμε; Τι νομίζουμε ότι θα συμβεί στην εμπιστοσύνη του κόσμου, στην καθημερινότητά του, στην εμπιστοσύνη που έχει ότι η χώρα θα συνεχίσει να λειτουργεί με ένα τραπεζικό σύστημα που είναι εκεί γι' αυτόν; Νομίζουμε ότι είναι ανέξοδες αυτού του είδους οι συμπεριφορές; Νομίζουμε ότι παρόμοιες μπλόφες δεν έχουν αποτελέσματα ακόμα και αν τη συγκεκριμένη την κερδίσεις;

Η στρατηγική του να ζωστούμε με τα εκρηκτικά και να τιναχτούμε στην αέρα βεβαίως θα δημιουργήσει προβλήματα στους γύρω μας. Πριν από όλα, όμως, θα έχουμε πεθάνει εμείς. Και αυτό είναι μια πολιτική και μια απόφαση την οποία εμείς τουλάχιστον δεν πρόκειται να πάρουμε ποτέ. Ας δούμε, λοιπόν, κατάματα την πραγματικότητα, ας τη δούμε νηφάλια, ας τη δούμε με κοινή λογική, ας τη δούμε πέρα από τα κούφια συνθήματα και για μια φορά ας καταφέρουμε να ξεπεράσουμε μικροκομματικές στενόμυαλες λογικές που είναι ακριβώς οι λογικές που έχουν οδηγήσει τη χώρα μέχρι εδώ σήμερα.

Μιλάμε για την Ευρώπη και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, λες και μιλάμε για οργανισμούς που δεν έχουν οποιαδήποτε πολιτική ταυτότητα. Όμως το δάνειο στην Ελλάδα το δίνουν φορολογούμενοι άλλων χωρών. Με το αζημίωτο; Ναι, με το αζημίωτο. Όμως, σε ένα επιτόκιο που είναι σαφώς καλύτερο από αυτό στο

οποίο μπορούμε σήμερα να δανειστούμε στις διεθνείς αγορές. Πολλοί μιλούν για τοκογλυφία. Και απευθύνουν αυτήν την κατηγορία στα άλλα κράτη και στους φορολογούμενους των άλλων κρατών. Ξεχνούν ότι και αυτοί έχουν περάσει από παρόμοιες καταστάσεις. Ξεχνούν ότι η Φινλανδία, για παράδειγμα, που είναι δημοσιονομικά μια σκληρή χώρα σήμερα απέναντί μας, έχει περάσει ένα σκληρό πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής με ελλείμματα αντίστοιχα με τα δικά μας. Και βγήκε μέσα από αυτό το πρόγραμμα, μέσα από πολύ μεγάλες περικοπές στις δαπάνες, και μία προσπάθεια για να αυξηθεί το έσοδό της. Και σήμερα, βεβαίως, κοιτάει την Ελλάδα με καχυποψία, γιατί είναι αναγκασμένη η οποία κυβέρνηση να πάει στο κοινοβούλιό της, να επιχειρηματολογήσει και να το πείσει ότι πρέπει να συνεχίσει να δανείζει τη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Αξίζει, λοιπόν, τον κόπο να ξεπεράσουμε το σύνδρομο ότι είμαστε η Ελλάδα και απέναντί μας είναι όλοι οι άλλοι και να συνειδητοποιήσουμε ότι ο πατριωτισμός και η αλληλεγγύη περνάει και από τον πατριωτισμό και την αλληλεγγύη και των άλλων χωρών και των πολιτών, ειδικά της γειτονιάς μας, της Ευρώπης.

Οι Ευρωπαίοι φορολογούμενοι φοβούνται ότι θα χάσουν τα χρήματά τους; Ναι, το φοβούνται. Είναι δίκαιοι οι φόβοι τους; Εξαρτάται. Όταν βλέπουν απέναντί τους μία χώρα και μία ελληνική πολιτεία η οποία καμιά φορά φαίνεται ότι δεν είναι σίγουρη απαραίτητα γι' αυτήν την πορεία, όταν ακούνε πολλές φορές φωνές στο ελληνικό Κοινοβούλιο, τότε αναρωτιούνται και οι ίδιοι. Και αναρωτιούνται για έναν πολύ απλό λόγο: Γιατί πρέπει να πειστεί ο πολίτης της ξένης χώρας –ο οποιοσδήποτε πολίτης– που σήμερα στερεί το δικό του σχολείο και το δικό του νοσοκομείο από πόρους για να επενδύσει στη διάσωση της Ελλάδος, όταν ορισμένες ώρες φαίνεται ότι η ίδια η Ελλάδα δεν θέλει να διασωθεί;

Τι μας ζητούν οι Ευρωπαίοι εταίροι μας και τι έχουμε δεσμευτεί να κάνουμε; Κάτι τόσο κοινό και τόσο δύσκολο όσο αυτό που έχουν ζήσει κατά καιρούς πολλά ελληνικά νοικοκυριά. Και πολλά το ζουν και σήμερα.

Σήμερα το κράτος ξοδεύει περισσότερα απ' όσα εισπράττει. Τι κάνει κάθε πολίτης σε αυτήν την κατάσταση; Μειώνει τις δαπάνες του, βρίσκει τρόπους να αυξήσει τα έσοδά του και όταν χρειάζεται, πουλάει και κάποια από τα υπάρχοντά του.

Το πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης στο σκέλος της δημοσιονομικής προσαρμογής –γιατί φυσικά είναι ευρύτερο από αυτό– δεν κάνει τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από αυτό. Στοχεύει σε ένα δημοσιονομικό έλλειμμα της τάξης του 1% κι ένα πρωτογενές πλεόνασμα πάνω από 6%, ώστε να αντιστραφεί πλήρως η πορεία του χρέους και να αρχίσει να μειώνεται.

Πολλοί αναρωτιούνται: Μα, δεν φτάνουν οι θυσίες που κάνουμε; Δεν έπιασαν τόπο οι θυσίες; Βεβαίως κι έπιασαν τόπο οι θυσίες. Μόνο, όμως, με τις θυσίες του 2010, αν δεν κάνουμε τίποτε άλλο απολύτως, σε μερικά χρόνια θα έχουμε ξανάρθει στα ελλείμματα του 2009, αυτά από τα οποία ξεκινήσαμε. Και ο μόνος τρόπος για να μπορέσουμε να φτάσουμε στα επίπεδα που πρέπει να είμαστε, είναι να συνεχίσουμε αυτήν τη δύσκολη προσαρμογή.

Όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι μέσα σε αυτήν την προσαρμογή υπάρχουν και μία σειρά από μέτρα, υπάρχουν και μία σειρά από αποφάσεις που δεν θα θέλαμε να έχουμε πάρει. Υπάρχει, όμως, ένας πυρήνας αποφάσεων, μέτρων, διαρθρωτικών προσαρμογών που έτσι κι αλλιώς έπρεπε να κάνουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Και το μεγαλύτερο μέρος του μεσοπρόθεσμου προγράμματος είναι ακριβώς αυτές οι αποφάσεις. Αποφάσεις που μειώνουν το λειτουργικό βάρος του δημοσίου, αποφάσεις που μειώνουν τη συνολική μισθολογική δαπάνη στο δημόσιο μέσα από τη μείωση του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων κατά εκατόν πενήντα χιλιάδες τα επόμενα χρόνια, μέσα από το ενιαίο μισθολόγιο, αποφάσεις που βάζουν τάξη στα οικονομικά της υγείας, αποφάσεις που διευρύνουν τη φορολογική βάση.

Θα ήθελα να θυμίσω ορισμένα στοιχειώδη πράγματα. Και το λέω αυτό απευθυνόμενος σε όσους μιλούν με εύκολες συνταγές. Το λέω απευθυνόμενος ειδικά στη Νέα Δημοκρατία η οποία θα έπρεπε στη συζήτηση που κάνουμε αυτές τις δύο ημέρες, να είναι λίγο πιο προσεκτική και όταν μιλάει για αστοχίες, όταν μιλάει για θυσίες του ελληνικού λαού να θυμάται ότι είμαστε εδώ που είμαστε, γιατί το 2009 ψήφισε έναν προϋπολογισμό, όπου το έλλειμμα θα ήταν 2% και τελικά καταλήξαμε με έλλειμμα 15,4%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ήταν ένας πρωτοφανής, απολύτως πρωτόγνωρος –δεν τον έχει ξαναδεί ποτέ το ελληνικό κράτος– απόλυτος δημοσιονομικός εκτροχιασμός.

Να θυμίσω, λοιπόν, δύο πράγματα.

Το πρώτο είναι ότι η συνταγή που μας προτείνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία είναι αυτή που ακολουθήσαμε για πολλές δεκαετίες. Και είναι αυτή που μας έφερε εδώ σήμερα. Είναι αυτή η μαγική συνταγή που λέει ότι αρκεί να ξοδέψεις χρήματα στην οικονομία και θα ανακάμψει και μαγικά θα μειωθούν τα ελλείμματά σου. Γιατί δεν έγινε αυτό το 2009 που είχαμε έλλειμμα 15% και ύφεση πάνω από 2%;

Και, βέβαια, να θυμίσω ότι το πρόγραμμα το οποίο καλείται η Βουλή να ψηφίσει, δεν είναι ένα πρόγραμμα το οποίο δημιουργήθηκε σε μία νύχτα, σε ένα βράδυ, σε μερικές μέρες.

Είναι ένα πρόγραμμα, στο οποίο από το Φεβρουάριο προκάλεσαμε τις άλλες πολιτικές δυνάμεις του τόπου να έρθουν και να κάνουν συγκεκριμένες προτάσεις. Κάποιες προς τιμήν τους ανταποκρίθηκαν. Κάποιες άλλες, δυστυχώς, δεν το έκαναν. Αντ' αυτού σήμερα μας φέρνουν προτάσεις και εισηγήσεις, οι οποίες έχουν απορριφθεί από τους Ευρωπαίους εταίρους μας ως μη εφαρμόσιμες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τελειώνω με μια μικρή αναφορά στα ζητήματα του χρέους και των αποκρατικοποιήσεων. Είναι σαφές ότι το πρόγραμμα των αποκρατικοποιήσεων είναι αναπόσπαστο κομμάτι της μεγάλης προσπάθειας για να συγκρατήσουμε το χρέος και να αρχίσουμε να το μειώνουμε μετά από το 2014. Χωρίς ένα πραγματικό πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων και χωρίς τις υπόλοιπες προσαρμογές που κάνουμε με το μεσοπρόθεσμο, το δημόσιο χρέος της χώρας θα έφτανε τα πεντακόσια δισεκατομμύρια ευρώ. Με όλα αυτά τα οποία κάνουμε θα το συγκρατήσουμε στα τριακόσια πενήντα δισεκατομμύρια ευρώ. Είναι ένα υπερβολικό νούμερο αυτό. Είναι όμως, καλύτερο από τα πεντακόσια δισεκατομμύρια ευρώ. Βέβαια, αυτό σημαίνει ότι κάθε πολίτης θα χρεωθεί δεκαπέντε χιλιάδες ευρώ λιγότερο τα επόμενα χρόνια και ταυτόχρονα θα συγκρατήσουμε και τους ετήσιους τόκους.

Στην ομιλία του ο Υπουργός Οικονομικών αναφέρθηκε πολύ συγκεκριμένα στο, γιατί χρειάζεται να πάρουμε περισσότερα μέτρα για να μειώσουμε το έλλειμμα κατά κάποια δισεκατομμύρια, δεδομένου ότι οι τόκοι εξαιτίας του μεγάλου χρέους, αυξάνονται χρόνο με το χρόνο και άρα, χρειάζεται μεγαλύτερη προσπάθεια για να είμαστε στο ίδιο σημείο.

Κλείνω θυμίζοντας ότι δεν είναι ούτε η πρώτη και σίγουρα δεν θα είναι ούτε η τελευταία μάχη που δίνει αυτή η Κυβέρνηση στη Βουλή για τη διάσωση της χώρας. Δεν κάναμε πίσω σε δύσκολες αποφάσεις. Πήραμε όλο το πολιτικό και το ηθικό κόστος δύσκολων αποφάσεων σε συνθήκες, τις οποίες δεν επιλέξαμε εμείς, αλλά τις οποίες κληθήκαμε να χειριστούμε. Ο αγώνας που δίνεται και η ψήφιση του μεσοπρόθεσμου και του εφαρμοστικού νόμου είναι μέρος αυτού του αγώνα, ενός αγώνα για τη χώρα και για τα παιδιά μας. Είναι μια δύσκολη κατάσταση, αλλά είναι μια προσωρινή κατάσταση.

Αντιλαμβανόμαστε όλοι μας ότι στις σημερινές συνθήκες δεν είναι εύκολο να πει κανείς στους Έλληνες πολίτες ότι η κατάσταση είναι προσωρινή και θα βελτιωθεί. Όμως, τόσο η ιστορική εμπειρία άλλων χωρών, όσο και τα πρώτα δειλά σημάδια ανάκαμψης δείχνουν ότι μπορούμε να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες. Αυτήν τη μάχη αξίζει να τη δώσουμε όλοι μαζί, ανεξάρτητα από την παράταξη που ο καθένας εκπροσωπεί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Παπακωνσταντίνου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέψετε, θα ήθελα το λόγο για να κάνω μια ανακοίνωση προς το Σώμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε Αντιπρόεδρε.

Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως και Υπουργός των Οικονομικών για λίγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ μόνο ένα δευτερόλεπτο.

Με ειδοποιεί ο εκπρόσωπος της χώρας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ο καθηγητής κ. Ρουμελιώτης ότι πριν από λίγο εξέλεξε νέα Γενική Διευθύντρια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου η ως τώρα Γαλλίδα Υπουργός Οικονομικών η κ. Λα Γκάρντ. Θα ήθελα να το ανακοινώσω αυτό προς το Σώμα και να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου και τις ευχές για καλή επιτυχία εκ μέρους της ελληνικής Κυβέρνησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχόμεθα όλοι καλή επιτυχία.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Έβρου κ. Ελένη Τσιαούση για έξι λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μια πρωτοφανή κρίση, ένα βήμα πριν από την άβυσσο. Η Ελλάδα βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού όπου την οδήγησε η κρίση του πολιτικού συστήματος, η κρίση αξιών, η κρίση θεσμών, εκεί όπου τη οδηγήσαμε όλοι μας: Οι πολιτικοί που είχαν την τύχη της διακυβέρνησης και οι πολίτες που ψήφισαν αυτούς τους πολιτικούς και τους έλεγχαν μέχρι τώρα από τον καναπέ, με το δικό μας μερίδιο ο καθένας φυσικά.

Τώρα, ως έθνος ήρθε η ώρα να δούμε την αλήθεια κατάματα και να πάρουμε τις αποφάσεις μας. Να αποφασίσουμε, αν έχουμε δικαίωμα γιατί έτσι συμφέρει το κόμμα μας ή την πολιτική μας καριέρα να οδηγήσουμε τη Ελλάδα στη χρεοκοπία, γιατί περί αυτού πρόκειται. Καλούμαστε να ψηφίσουμε το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής, το οποίο είναι συνέχεια της τεράστιας προσπάθειας της χώρας που ξεκίνησε το 2010, των προσαρτήσεων δηλαδή, του ελληνικού λαού με στόχο να ξεφύγουμε από την επικίνδυνη ζώνη της χρεοκοπίας σε μια περίοδο που οι διεθνείς χρηματοπιστωτικές αγορές είναι ερημικά κλειστές. Πρέπει να κερδίσουμε χρόνο για τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις που θα δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να ψηφίσουμε ένα πρόγραμμα που είναι σκληρό και δίκιο για τους συνήθεις ύποπτους, μισθωτούς, συνταξιούχους, συνεπείς επαγγελματίες, που αντλεί πόρους από τους ειλικρινείς φορολογούμενους, γιατί μόνον αυτός ο τρόπος υπάρχει για να εισπραχθούν άμεσα χρήματα, γιατί μόνον αυτόν τον τρόπο αποδέχονται οι δανειστές μας, γιατί μόνον έτσι πείθονται να μας δώσουν τα χρήματά τους, ώστε να συνεχίσουμε να πληρώνουμε μισθούς, συντάξεις, να λειτουργεί το κράτος.

Μπορούμε μόνοι μας, χωρίς τα δανεικά; Όχι. Έχουμε άλλη πρόταση που να τους πείθει; Όχι. Εάν η πρόταση του αδερφού τους κόμματος, της Νέας Δημοκρατίας, ήταν προς τη σωστή κατεύθυνση, δεν θα έτρεχαν να την υιοθετήσουν; Είναι σαδιστές και θέλουν να υποφέρουμε; Είναι ανόητοι και ανεύθυνοι απέναντι στους λαούς και στα κοινοβουλία τους και εμείς είμαστε οι έξυπνοι, που λέμε ότι αφού τους χρωστάμε πολλά, δεν θα μας αφήσουν να χρεοκοπήσουμε; Κάποιοι το παίζουν επαναστάτες και πονόψυχοι, όπου υπάρχουν κάμερες και μικρόφωνα, γιατί κατ' ιδίαν άλλα λένε και εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ είμαστε οι κακοί. Πόση υποκρισία χωράει εδώ μέσα; Πάντα έτσι γίνεται, όταν είσαι στην Αντιπολίτευση;

Εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν αφήσατε τη χώρα με διπλάσιο χρέος απ' αυτό που παραλάβατε; Εσείς δεν αφήσατε

την περίφημη θωρακισμένη οικονομία του Κωνσταντίνου Καραμανλή με 2% ύφεση, με έλλειμμα 35 δισεκατομμυρίων μόνο τον τελευταίο χρόνο της διακυβέρνησής σας;

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτήν τη χώρα εσείς και εμείς τη βάλαμε στην κρίση. Εσείς και εμείς φταίμε που οι πολίτες είναι στη μέγγενη τώρα. Και αυτή η Κυβέρνηση καλείται να βγάλει «τα κάστανα από τη φωτιά». Όπως ξέραμε πώς θα την κατεβάσουμε στα τάρταρα, έτσι πρέπει να βρούμε και τρόπο για το πώς θα την ανεβάσουμε εκεί που της ταιριάζει. Εάν δεν θέλετε να συμμετέχετε σε αυτήν την προσπάθεια, θα κριθείτε γι' αυτό από τον ελληνικό λαό, όπως και εμείς.

Προφανώς, αυτό καθαυτό το μεσοπρόθεσμο δεν οδηγεί στην έξοδο από την κρίση. Πίστωση χρόνου μας δίνει για τις μεταρρυθμίσεις που θα φέρουν την ανάπτυξη. Μεταρρυθμίσεις, όμως, όχι στα λόγια, αλλά και στην πράξη, όχι ένα βήμα εμπρός και δύο πίσω. Εάν δεν στρωθούμε όλοι στη δουλειά και πρωτίστως φυσικά η Κυβέρνηση, τίποτα καλό δεν έχουμε να περιμένουμε.

Αυτό που χρειάζεται είναι ένα πρόγραμμα ανάπτυξης με εργαλεία που θα παλέψουμε να πάρουμε από τους εταίρους μας, όπως αυτό της μηδενικής συμμετοχής μας στο ΕΣΠΑ, ένα πρόγραμμα που θα έχει ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, που θα έχει στόχους, μέτρα, χρονοδιάγραμμα, που θα οδηγήσει στη μείωση των έμμεσων φόρων που πλήττουν την πραγματική οικονομία, που δεν θα αναιρεί το ένα Υπουργείο την πολιτική του άλλου, που θα στηρίζεται στις δικές μας δυνατότητες, στις αναξιοποίητες δυνάμεις της κάθε περιοχής, που θα αξιοποιεί τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της περιφέρειας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πέρασε μπροστά η Νέα Δημοκρατία στις δημοσκοπήσεις, αλλά επτά στους δέκα πολίτες δεν θέλουν εκλογές. Δεν θέλουν εκλογές, γιατί δεν πιστεύουν στη Νέα Δημοκρατία. Όμως, δεν πιστεύουν σε κανέναν πια και αυτό είναι χειρότερο από κάθε οικονομική κρίση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ευθύνες του πολιτικού μας συστήματος είναι σήμερα ιστορικού χαρακτήρα. Έχουμε χρέος να μείνουμε εδώ και να παλέψουμε, συνεισφέροντας ο καθένας με το δικό του τρόπο στην εθνική προσπάθεια. Προσωπικά θα συνεχίσω, όπως κάνει κάθε Βουλευτής της επαρχίας, από Υπουργείο σε Υπουργείο να αγωνίζομαι για το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης, για τον κάθετο άξονα να μην σκοτώνονται συμπατριώτες μου, για τους επαγγελματίες που παλεύουν ανάμεσα σε δύο ανταγωνιστικές χώρες, για τους αγρότες που μοχθούν παρακαλώντας να μην πλημμυρίσει ο Έβρος, για να λειτουργήσει το Σπίτι των Αυτιστικών Παιδιών και τόσα άλλα. Από τα μικρά της κάθε ελληνικής γωνιάς, θα κριθούν και τα μεγάλα.

Για να μπορώ, όμως, να αγωνίζομαι και εγώ και όλοι στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, πρέπει να υπάρχει ο Έβρος, η Ελλάδα. Όμως, κύριοι Υπουργοί πρέπει να υπάρχουν και οι Έλληνες. Πρέπει να βρείτε τρόπο να πληρώσουν, επιτέλους, αυτοί που φταίνε, αυτοί που έχουν και τα έστειλαν στο εξωτερικό. Να δημιουργήσετε τις περιουσίες αυτών που πιάσατε τώρα με το παράνομο στοίχημα. Κάντε έλεγχο αύριο σε όλους όσους είχαν και έχουν αξιώματα και όσα δεν μπορούν να τα δικαιολογήσουν, να τα επιστρέψουν άμεσα.

Επίσης, ενισχύστε και τον τομέα της πρόνοιας. Ζητήσετε και από την Εκκλησία. Το κάνει ήδη, αλλά μπορούμε να το συντονίσουμε καλύτερα, να αντέξουν οι αδύναμοι, να μπορούν να επιβιώσουν τουλάχιστον μέχρι η χώρα να βρει το δρόμο της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ψηφίσω το μεσοπρόθεσμο, πιστεύοντας ότι έπραξα αυτό που επιβάλλει το καθήκον μου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την κ. Ελένη Τσιαούση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω να σας κάνω δύο ανακοινώσεις.

Πρώτον, σήμερα η συζήτηση θα ολοκληρωθεί στις 1.30' μετά τα μεσάνυχτα.

Αύριο η ψηφοφορία θα διεξαχθεί στις 14.00' μετά το μεσημέρι.

Παρακαλώ, επίσης, να εγκρίνετε να τροποποιήσουμε την έναρξη της πρωινής συνεδρίασης για αύριο: αντί της δεκάτης πρωινής να αρχίσουμε μισή ώρα νωρίτερα, ώστε να προλάβουν

ορισμένοι συνάδελφοι να μιλήσουν. Δηλαδή, να αρχίσουμε στις 9.30'. Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς, το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Σάμου του ΠΑΣΟΚ κ. Πυθαγόρας Βαρδίκος.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπροστά στα νέα μέτρα με τις πλατείες γεμάτες αγανάκτηση, με όλους εμάς τους κυβερνητικούς Βουλευτές σε κατάσταση οριακή, η συνείδησή μας επιβάλλει να δώσουμε τη μάχη, αναλογιζόμενοι τις βαριές μας ευθύνες μέσα σε ένα περιβάλλον αφορητά πιεστικό.

Ο ελληνικός λαός πρέπει να πειστεί πως μπορεί ο δρόμος που ακολουθούμε να είναι δύσβατος, αλλά οποιοσδήποτε άλλος έχει αναμφισβήτητα περισσότερες δυσκολίες και απαιτεί περισσότερες θυσίες. Να πειστεί ότι έχουμε πόλεμο και στον πόλεμο στρατεύσαι, πολεμάς, δεν λιποτακτείς, δεν λουφάζεις. Έχουμε στρατευθεί όλοι; Όχι. Πολεμάμε όλοι; Όχι, βέβαια.

Σέβομαι, αλλά δεν συμφωνώ με τη θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος που προτρέπει αντίσταση και προετοιμάζει στις αρχές του 21ου αιώνα τη δεύτερη κομμουνιστική επανάσταση, αφού η πρώτη με τους μπολσεβίκους στις αρχές του 20ου αιώνα, απέτυχε.

Δεν συμφωνώ με τη θέση του ΣΥΡΙΖΑ: μπάχαλο για να φύγει το ΠΑΣΟΚ και μετά; Θέλει ο κ. Τσίπρας να αναλάβει τις τύχες της χώρας; Να μας το πει και να το διεκδικήσει.

Από τη Δημοκρατική Αριστερά, τη Δημοκρατική Συμμαχία και το ΛΑΟΣ περιμένω στάση ευθύνης.

Με μπερδεύει η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Η Νέα Δημοκρατία μας θεωρεί τουλάχιστον αφελείς, αν νομίζει ότι μπορεί να δεχθούμε την παρθενόγενσή της πίσω από την οποία νομίζει ότι καλύπτεται. Δεν θα έπρεπε να λησμονεί πως σύμφωνα με την εντολή που πήρε το 2007, θα έπρεπε αυτή να κυβερνάει ακόμα και να κυβερνάει μέχρι το φετινό Σεπτέμβριο. Αντί αυτού όμως, δραπέτευσε μπροστά στις ευθύνες της τον Οκτώβριο του 2009. Δραπέτευσε μπροστά σε ηπιότερα μέτρα που θα έπρεπε τότε να πάρει, γιατί και τα προβλήματα τότε ήταν λιγότερα. Και έρχεται σήμερα ο Αρχηγός της να μιλάει για λάθος συνταγές και για μέτρα που μόνο αυτός ξέρει πως θα μας βγάλουν από την κρίση. Μέτρα που ακόμα και σήμερα κρατάει μυστικά. Μυστικά τα κρατούσε και μέχρι τον Οκτώβριο του 2009, όταν ήταν Υπουργός, εκτός κι αν πιστέψουμε έναν σύμβουλό του, που πριν από λίγες ημέρες δήλωσε ότι ήταν ο τελευταίος τροχός της άμαξας, δηλαδή ένας Υπουργός χωρίς ευθύνη. Χωρίς ευθύνη Υπουργός, δεν γνωρίζω αν ήταν, αλλά χωρίς ευθύνη Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μέχρι τώρα είναι, ελπίζω να μην συνεχίσει.

Και για να μην κατηγορηθώ ότι τον κακολογώ με δικά μου λόγια, θα αναφέρω τα λόγια δύο Ευρωπαίων ομοϊδεατών του: Του συντηρητικού πρώην Πρωθυπουργού της Βαυαρίας Έντμουντ Στόϊμπερ –ηγετική μορφή της Γερμανικής Χριστιανοδημοκρατίας- ο οποίος είπε: «Το δικό μας συντηρητικό αδελφό κόμμα της Νέας Δημοκρατίας στην Ελλάδα αποτυγχάνει σε όλα τα επίπεδα. Φέρει μεγάλη ευθύνη για τη μιζέρια του χρέους. Είναι παρανοϊκό το ότι ειδικά αυτό το κόμμα βγάζει τον κόσμο στους δρόμους, για να διαδηλώνει ενάντια στα μέτρα λιτότητας».

Και τα λόγια του, επίσης, συντηρητικού Υπουργού της Σουηδίας Άντερς Μπόργκ, που κατηγορήσε την Αντιπολίτευση στην Ελλάδα για άρνηση που αγγίζει τα όρια της εγκληματικής ανευθυνότητας.

Με ενοχλεί που ξένοι σχολιάζουν έτσι τον Έλληνα Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Είναι υπερήφανος και αδιάλλακτος. Υπερήφανοι και αδιάλλακτοι όμως ήταν και οι ηγέτες της Αλβανίας της περιόδου 1945-1990 που οδήγησαν το λαό τους εκεί που τον οδήγησαν. Υπερήφανοι και αδιάλλακτοι είναι και οι σημερινοί ηγέτες των Σκοπίων που αφήνουν το λαό τους σε διεθνή απομονωτισμό και σε αντιστάθμισμα στήνουν αγάλματα τριάντα μέτρων για να τονώσουν το εθνικό του φρόνημα.

Μας χρειάζονται ηγέτες που θα μας κρατήσουν όρθιους εδώ ακριβώς που βρισκόμαστε, στην Ευρωζώνη. Γι' αυτό θα ψηφίσω

«ναι», γιατί δεν θέλω το χρηματοοικονομικό σύστημα της χώρας μου να καταρρεύσει. Δεν θα το επιτρέψουμε. Οι πάντες συμφωνούν πως το νέο εθνικό νόμισμα -που δεν θα έρθει- θα υποτιμηθεί αμέσως τουλάχιστον κατά 50%. Πώς θα αποπληρώσουν οι τράπεζες με υποτιμημένες δραχμές δάνεια που έγιναν με ευρώ; Πού θα πάνε τα επιτόκια, πού θα εκτιναχθεί ο πληθωρισμός;

Θα ψηφίσω «ναι», γιατί αναγκαστικά προτιμώ τα μεσαία και μεγάλα εισοδήματα μισθωτών και συνταξιούχων να μειώνονται από 5% έως 10% από το να μειώνονται όλα κάτω από το 50%, όσο και η υποτίμηση του εθνικού νομίσματος. Θα εξανεμιστούν δε στη συνέχεια, γιατί θα ακολουθήσει κύμα ανατιμήσεων, αφού τα 2/3 των όσων καταναλώνουμε είναι εισαγόμενα και τα περισσότερα ελληνικά έχουν εισαγόμενες πρώτες ύλες. Δεν θα γίνουν βέβαια ούτε αυτά.

Θα ψηφίσω «ναι», γιατί δεν θέλω οι επιχειρήσεις μας να δουν τους τζίρους τους να πλησιάζουν το μηδέν, να βρίσκουν κλειστές τις τράπεζες, να απολύουν προσωπικό, να βάζουν λουκέτα. Δεν θα γίνουν, επιτρέψτε μου, όλα αυτά γιατί δεν θα το επιτρέψουμε εμείς.

Κύριε Υπουργέ, κάντε πράξη την υπόσχεσή σας για κοινωνική φορολογική δικαιοσύνη. Είναι εγκληματικό να συνεχίσουμε να ζητάμε θυσίες από αυτούς που δεν μπορούν να ξεφύγουν και από τους ειλικρινείς φορολογούμενους και να αφήνουμε ανένδοτους τους φοροφυγάδες και τους διεφθαρμένους. Εδώ θα κριθούν όλα, εδώ θα φανεί, εάν θα γίνει η κρίση ευκαιρία ή αν θα μπορούμε σε νέες περιπτώσεις. Τη δική μου βοήθεια θα την έχετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Β' Πειραιώς της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Τραγάκης, ο αποκληθείς και «πρύτανης» προηγούμενος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Μου δίνετε η ευκαιρία, κύριε Πρόεδρε, να ευχαριστήσω τον κύριο Υπουργό για τη φιλοφρόνησή του, που με αποκάλεσε πρύτανη των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας γιατί πιστεύω ότι την είπε μέσα από την καρδιά με τις ευχαριστώ πολύ. Όμως θα σας δυσαρεστήσω, κύριε Υπουργέ, γιατί έχετε μία έμφυτη αντιπάθεια προς τους αριθμούς. Δεν απαντάτε με αριθμούς. Εγώ θα ήθελα να σας προσγειώσω στη σκληρή πραγματικότητα των αριθμών.

Με ρωτήσατε προηγούμενος για ένα βιβλίο που έδωσα στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Είναι ένα βιβλίο το οποίο έχει γράψει ο καθηγητής του Πολυτεχνείου κ. Ζεντέλης και αναφέρεται στην αξιοποίηση της δημόσιας και ιδιωτικής ακίνητης περιουσίας. Θα σας το παραδώσω να το έχετε και εσείς, γιατί έχει ενδιαφέροντα στοιχεία. Θα σας πω ένα από τα σημαντικά ενδιαφέροντα στοιχεία.

Δεν μπορείτε να προχωρήσετε στην εφαρμογή του εφαρμοστικού νόμου, διότι η χώρα μας δεν έχει κτηματολόγιο. Πιστέψτε με είναι η μεγάλη μας αδυναμία και γνωρίζετε όλοι για ποιο λόγο δεν έχουμε κτηματολόγιο, δεν μας δόθηκε η ευκαιρία με τις επιδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης να το αποκτήσουμε επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ. Χωρίς το κτηματολόγιο δεν μπορεί να γίνει αξιοποίηση. Θα σας φέρω ένα κλασικό παράδειγμα. Στη Ρόδο υπάρχουν χίλια επτακόσια οκτώ ακίνητα διακατεχόμενα. Αποφάσισε, λοιπόν, το ελληνικό δημόσιο να τα παραχωρήσει σε αυτούς που τα κατέχουν πάρα πολλά χρόνια. Τους προσκάλεσε, λοιπόν, να τα αποκτήσουν σε πάρα πολύ χαμηλή τιμή. Σας πληροφορώ ότι εμφανίστηκαν μόνο δέκα. Αντιλαμβάνεσθε, λοιπόν, ότι όταν μιλάμε για αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας πρέπει να είμαστε πολύ επιφυλακτικοί και να χαμηλώσουμε τον πήχυ.

Κάτι ακόμα. Διάβασα στον εφαρμοστικό νόμο ότι θα χωροθετηθούν -αυτή είναι η έκφραση- με γαιοδετικές συντεταγμένες αλλά σε κλίμακα ένα προς πέντε χιλιάδες.

Κύριε Υπουργέ, αν πάρετε το πάχος του μαρκαδόρου, όπως οροθετούνται αυτές οι εκτάσεις, θα δείτε ότι οι αποκλίσεις είναι τεράστιες. Σας τα λέω αυτά από επαγγελματική πείρα.

Σε ό,τι αφορά τώρα το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα εξυπακούεται ότι δεν θα το ψηφίσουμε και δεν θα το ψηφίσουμε γιατί είναι ένα νέο μνημόνιο και επομένως, συνιστά μία έμπρακτη αποτυχία της πολιτικής του μνημονίου. Είναι ομολογία αποτυχίας και εδώ θα μπω σε αριθμούς. Κατ' αρχάς, ανεβάζει το λογαριασμό των

μέτρων σε 66 δισεκατομμύρια ευρώ, όταν το μνημόνιο προέβλεπε σύνολο μέτρων 30 δισεκατομμύρια. Τα έσοδα καταρρέουν, οι πρωτογενείς δαπάνες αυξάνονται, το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων βουλιάζει, το έλλειμμα διευρύνεται, το χρέος διογκώνεται και η ανεργία καλπάζει.

Θα ήθελα να σας πω για τα στοιχεία της ανεργίας ότι το 15,9% του Φεβρουαρίου του 2011, που μας δόθηκε από την υπηρεσία, έχει ανέβει αρκετά περισσότερο και προσεγγίζει το 17%. Ο κύριος Υπουργός Υγείας δεν είναι εδώ, όταν σαν Υπουργός Απασχόλησης είχε προβλέψει ότι στο τέλος του 2011 η ανεργία θα φτάσει το 20%. Είναι μια μεγάλη κοινωνική αδικία.

Επειδή πολιτεύομαι σε μια περιφέρεια, όπως είναι η Β' Πειραιά, που έχει εκατοντάδες ανέργους κατά περιοχή, θα ήθελα να σας προτρέψω αυτήν την κοινωνική αδικία όσο μπορούμε και με όποια μέτρα μπορούμε να την αποτρέψουμε: δηλαδή, αντί για μέτρα επιδότησης της ανεργίας, παραδείγματος χάριν, να έχουμε μέτρα επιδότησης της απασχόλησης.

Είναι γεγονός ότι τα καθαρά έσοδα του πενταμήνου Ιανουαρίου-Μαΐου έχουν απόκλιση από τον προβλεπόμενο στόχο κατά 11,7%. Μήνα με το μήνα η απόκλιση των εσόδων διευρύνεται γκρεμίζοντας τις θυσίες και τους κόπους του ελληνικού λαού. Οι δαπάνες είναι αυξημένες κατά 6,4%. Οι πρωτογενείς δαπάνες είναι αυξημένες κατά 4,3% το πρώτο πεντάμηνο 2011, έναντι του ετήσιου στόχου για αύξηση 1,9%.

Εδώ θα ήθελα να πω κάτι και για τις δημόσιες επενδύσεις, κύριε Υπουργέ. Όχι μόνο μηδενίσαμε τις δημόσιες επενδύσεις, αλλά είναι μειωμένες κατά 47,3%, ενώ είχαμε στόχο για φέτος αύξηση 0,6%. Είναι ευκαιρία να κάνουμε –και θα ήθελα να σας παρακαλέσω στις διαπραγματεύσεις σας να χρησιμοποιήσετε αυτό το όπλο– αυτό που ο κ. Γιούνκερ είπε και εμείς το είχαμε πει στο «Ζάππειο 2», πρώτον, η εθνική χρηματοδότηση για το ΕΣΠΑ να ανασταλεί, ώστε να πάρουμε αρκετά χρήματα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από το ΕΣΠΑ, το οποίο είχαμε εξασφαλίσει εμείς τότε επί Νέας Δημοκρατίας στα 22.000.000.000 ευρώ. Το ΕΣΠΑ χωλαίνει αυτή τη στιγμή, δεν προχωράει και δεν προχωράει, διότι δεν έχουμε τη δυνατότητα της εθνικής συμμετοχής.

Επίσης, πρέπει να αξιοποιήσουμε αυτό το οποίο πάλι ο κ. Γιούνκερ είπε, για τη δυνατότητα έκδοσης ομολόγων για υποδομές και δημόσια έργα, διότι αυτή τη στιγμή είναι η μόνη περίπτωση για να έχουμε ανάκαμψη και μετά επανεκκίνηση της οικονομίας. Και χαίρομαι που υιοθετήσατε τον όρο «επανεκκίνηση». Το είπατε και ο ίδιος στη δευτερολογία σας. Είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα, διότι θα δώσει τη δυνατότητα από δημόσιες επενδύσεις να μπορέσουμε να έχουμε ανάπτυξη.

Ένας άλλος τομέας, κύριε Υπουργέ, που θα μπορούσαμε να έχουμε ανάπτυξη και έχει όχι μόνο εγκαταλειφθεί, αλλά έχει κακοποιηθεί, μπορώ να πω, είναι η κτηματαγορά. Είναι η εσωτερική κτηματαγορά αυτή τη στιγμή. Και η εσωτερική κτηματαγορά είναι σε κατάσταση απελπιστική, μπορώ να πω.

Αυτή τη στιγμή υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες διαμερίσματα στο λεκανοπέδιο της Αττικής και όχι μόνο δεν διατίθενται, δηλαδή, δεν μπορούν να τα πουλήσουν οι κατασκευαστές. Και όχι μόνο αυτό, αλλά ερχόσαστε τώρα εσείς και τους βάζετε πρόσθετους φόρους από το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Είναι πολύ σημαντικό αυτό. Δηλαδή, και καταστρέφεται γιατί δεν έχει πουλήσει τα διαμερίσματα, αλλά έρχεται τώρα η ελληνική πολιτεία και του λέει ότι θα πληρώσει και φόρο μεγάλη ακίνητης περιουσίας γι' αυτό το θέμα και ΦΠΑ. Είναι πολύ σημαντικές αυτές οι επιβαρύνσεις της οικοδομής.

Επίσης, έχετε επιβαρύνει την οικοδομή με είκοσι τρεις φόρους. Βάσει αυτού έχετε αποδυναμώσει την αξία της δημόσιας περιουσίας. Από μια μελέτη που έκανε το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο φαίνεται ότι 45 δισεκατομμύρια ευρώ είναι λιγότερη η δημόσια και ιδιωτική ακίνητη περιουσία λόγω των επιβαρύνσεων που εσείς επιφέρατε στην οικοδομή.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, γιατί χαρακτηρίσαμε το πρόγραμμα αναξίопιστο, άδικο, αναποτελεσματικό, διότι θίγει άμεσα και ορίζοντα όλες τις οικογένειες. Μάλιστα, καλά το είπατε κι εσείς, αλλά το είπε και ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ότι αυτά τα φορολογικά μέτρα θίγουν κυρίως τους συνεπείς φορολογούμενους και θα πρέπει τουλάχιστον σε αυτό το θέμα να είμαστε

πολύ προσεκτικοί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε ό,τι αφορά τις αποκρατικοποιήσεις –και θα κλείσω με αυτό– είπατε και μόνος σας ότι από την πώληση του 10% του ΟΤΕ θα αποκομίσετε 400 εκατομμύρια ευρώ, όταν γνωρίζετε ότι η μετοχή πουλήθηκε επί Νέας Δημοκρατίας 29 ευρώ, ενώ τώρα διατίθενται οι μετοχές του ΟΤΕ αντί 7 ευρώ.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι εμείς δεν πουλάμε μετοχές, πουλάμε στρατηγική επένδυση, διότι η Deutsche Telekom με το 35% –με το 10% που θα αποκτήσει τώρα, θα φτάσει το 35%– γίνεται στρατηγικός επενδυτής. Άρα, δεν πουλάμε αξία μετοχής, πουλάμε πακέτο μετοχών, το οποίο πρέπει να αξιοποιήσουμε σε υψηλότερη τιμή.

Κλείνοντας, θα πω κάτι για την ακίνητη περιουσία, που είναι το αγαπημένο μου θέμα. Είδα στον εφαρμοστικό νόμο ότι έχετε συντελεστές δόμησης τους οποίους έχετε ήδη καθορίσει. Θα ήθελα να είμαστε επιφυλακτικοί σε αυτό και να καθορίσουμε τους συντελεστές δόμησης αμέσως μετά τη χωροθέτηση των δημοσίων και ιδιωτικών κτημάτων, ώστε να τους δώσουμε κάποια υπεραξία.

Μόνο απ' αυτό –πιστέψτε με– θα αποκομίσουμε τεράστια οφέλη.

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα, εμείς δεν ψηφίζουμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Τραγάκη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Β' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ κ. Βάσω Παπανδρέου.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να πούμε το ναι ή το όχι στα πιο άγρια μέτρα που ανακοινώθηκαν ποτέ σ' αυτήν τη χώρα, μέτρα που δεν είναι μόνο σκληρά, μέτρα που δεν είναι μόνο άδικα. Είναι μέτρα αναποτελεσματικά. Τα προβλήματα τα υπαρκτά της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικονομίας θα επιδεινωθούν.

Έχω μιλήσει πολλές φορές για το πώς φτάσαμε ως εδώ, για τους πολιτικούς χειρισμούς που οδήγησαν στο πρώτο μνημόνιο αλλά και στην αποτυχία της κυβερνητικής διαχείρισης που μας έφερε στο μεσοπρόθεσμο. Το θέμα είναι τι κάνουμε από εδώ και πέρα. Πού πάμε με το μεσοπρόθεσμο; Η κ. Μέρκελ το είπε πολύ καθαρά την περασμένη Παρασκευή: «Αγοράζουμε χρόνο για την Ελλάδα». Τι σημαίνει αυτό; Ότι η Γερμανία προετοιμάζει το έδαφος για την επίσημη χρεοκοπία μας, μόλις αυτό θα μπορεί να γίνει χωρίς κόστος για τις γερμανικές τράπεζες. Ο κ. Σόμπλε το είπε ακόμα πιο καθαρά. Δήλωσε ότι η Γερμανία θα μπορέσει να χειριστεί μια ελληνική χρεοκοπία.

Τι συμβαίνει, λοιπόν, στην πραγματικότητα; Αυτό που συμβαίνει είναι ότι μας δίνουν αναστολή εκτέλεσης σε δόσεις. Πρώτη δόση, πρώτη αναστολή. Δεύτερη δόση, δεύτερη αναστολή. Έχουμε φτάσει στην πέμπτη δόση. Ως τότε νομίζετε ότι θα μας δίνουν αναστολή εκτέλεσης; Το χρέος της χώρας μας με την πολιτική που ακολουθείται αυξάνεται συνεχώς. Σύμφωνα με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα το 2015 το χρέος θα είναι μεγαλύτερο, ενώ θα έχουμε ξεπουλήσει μεγάλα κομμάτια της ελληνικής περιουσίας. Πώς θα το πληρώσουμε; Τι θα ξεπουλήσουμε τότε;

Η Ελλάδα έχει προβλήματα και μάλιστα μεγάλα, αλλά το πραγματικό πρόβλημα είναι η Ευρωζώνη. Όμως, δεν έχουμε καταφέρει να πείσουμε γι' αυτό παρά τις προσπάθειες του Πρωθυπουργού κ. Γιώργου Παπανδρέου. Και, όμως, αυτή είναι η πραγματικότητα. Μπορεί εμείς να έχουμε τρομακτικά προβλήματα που είναι κυρίως απότοκα της άφρονος διαχείρισης της Νέας Δημοκρατίας χωρίς να παραγνωρίζω και τις δικές μας ευθύνες, αλλά το μεγάλο θέμα είναι ότι η ίδια η Ευρώπη δεν ξέρει τι θέλει με το ευρώ. Το μεγάλο θέμα είναι οι ηγεσίες των ισχυρών κρατών της Ευρώπης οι οποίες αρνούνται να δουν πέρα από τα εθνικά τους συμφέροντα.

Η Ευρώπη θα έπρεπε να είναι ένας χώρος αλληλεγγύης. Αντ' αυτού είναι μια ζούγκλα όπου οι τραπεζίτες έχουν πάλι τον πρώτο λόγο παρά τις τεράστιες ευθύνες που έχουν για την οικονομική κρίση. Οι Ευρωπαίοι πολιτικοί δεν θέλουν να ακούσουν καν για τις ευθύνες του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Είναι η σίγουρη συνταγή για την επανάκαμψη της κρίσης σε ευρωπαϊκό ίσως και σε διεθνές επίπεδο. Δεν έκανε τίποτα η Ευρώπη για τους οίκους αξιολόγησης και τους κερδοσκόπους. Συνεχίζουν και σήμερα τα κερδοσκοπικά τους παιχνίδια και το κύριο μέλημα της Ευρώπης είναι να μεταφέρει τα χρέη του τραπεζικού συστήματος στους πολίτες της.

Το θέμα μας, όμως, είναι η Ελλάδα που δεν μπορεί να συνεχίσει κάτω από τις δεδομένες συνθήκες, που δεν μπορεί να συνεχίσει να υπερφορολογεί τους ίδιους και τους ίδιους, που δεν μπορεί να ζει υπό συνθήκες διαρκούς ύφεσης, υπό συνθήκες διαρκούς διόγκωσης της ανεργίας. Εκεί δυστυχώς μας οδηγεί το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Και στο τέλος αφού θα έχουμε οδηγηθεί σε καθεστώς ανεπίπτως φτώχειας στο όνομα της αποφυγής της χρεοκοπίας, θα χρεοκοπήσουμε.

Μπορούμε να το επιτρέψουμε αυτό; Μπορούμε να υπογράψουμε με την ψήφο μας την καταδίκη της χώρας; Η απάντηση είναι προφανώς «όχι». Κανείς δεν μπορεί να το κάνει αυτό. Υπάρχει, όμως, εναλλακτική λύση; Υπάρχει πρόταση;

Το μνημόνιο, πέραν των όσων σωστών και άσχετων με την κρίση θεμάτων που περιέχει και που θα έπρεπε να τα είχαμε ήδη κάνει εμείς, ήταν η προϋπόθεση για ένα τεράστιο δάνειο σε ένα πτωχευμένο κράτος. Μέχρι τώρα οι Ευρωπαίοι μας έκαναν κριτική –και είχαν δίκιο– ότι ζούσαμε πάνω από τις δυνατότητές μας με δανεικά. Τώρα μας πιέζουν, μας επιβάλλουν καινούργια δάνεια. Και έτσι σε λίγο έρχεται ένα νέο δάνειο – μαμούθ εκατόν είκοσι δισεκατομμυρίων ευρώ. Το νέο δάνειο δεν είναι λύση. Θέλουν να μας το δώσουν για να σωθούν τρίτοι και όχι η χώρα. Είναι η επισφράγιση της αποτυχίας μας. Δένουμε ακόμα πιο σφιχτά τη θηλιά στο λαιμό της χώρας και των πολιτών. Μια χώρα χρεοκοπημένη δεν θέλει νέα δάνεια, θέλει λύση στα προβλήματά της και η λύση δεν μπορεί να προέλθει παρά από συμφωνημένη αναδιάρθρωση του χρέους. Είναι ενδεικτικό ότι μεταξύ 1975-2010 το συνολικό δημόσιο χρέος ήταν τριακόσια είκοσι οκτώ περίπου δισεκατομμύρια, από τα οποία τα εκατόν ενενήντα οκτώ ήταν τόκοι και τα εκατόν τριάντα το πραγματικό χρέος.

Καταθέτω στα Πρακτικά μία συνέντευξη ενός πολύ γνωστού Γερμανού ιστορικού της οικονομίας στο London School of Economics. Ο άνθρωπος αυτός υπενθυμίζει ότι η Γερμανία είναι ο μεγαλύτερος παραβάτης χρέους του 20ου αιώνα και η οικονομική της επιτυχία κατέστη δυνατή μόνο με την παραιτήση εκταμένων πληρωμών χρεών από τα θύματά της, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Βάσω Παπανδρέου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα μου πείτε: Γιατί τα λες όλα αυτά; Τι ψηφίζεις και τι προτείνεις; Κατ' αρχάς, μία διαπίστωση. Η χώρα οδηγείται σε κατάρρευση λίγο-λίγο. Αν υπερψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο και δεν αλλάξει κάτι στην πολιτική μας, η κατάρρευση θα έρθει μέσα από ένα διάστημα. Εάν καταψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο, η κατάρρευση θα έρθει αμέσως και δεν θα αφορά μόνο την οικονομία και το πολιτικό σύστημα, θα αφορά και το κοινωνικό μας σύστημα, διότι εκεί έχουμε φθάσει δυστυχώς. Οι πολίτες είναι απελπισμένοι και η απελπισία δεν είναι ποτέ καλός σύμβουλος. Δεν είμαι έτοιμη να αναλάβω την ευθύνη για την κατάρρευση και της πολιτικής και της κοινωνίας. Δεν είμαι έτοιμη να πω το «όχι» στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, συμβάλλοντας να πέσει η χώρα στο γκρεμό. Θα ψηφίσω, γνωρίζοντας ότι ψηφίζω το μαχαίρι αντί για το πιστόλι, αλλά με μία προϋπόθεση: Να δεσμευθεί η Κυβέρνηση ότι άμεσα θα ξεκινήσει μία συνολική αναδιαπραγμάτευση με τους δανειστές μας. Ο Κέινς είχε πει: «Όταν σου χρωστάω μία λίρα ή ένα ευρώ, το πρόβλημα είναι δικό μου. Όταν σου χρωστάω ένα εκατομμύριο, το πρόβλημα είναι δικό σου». Έχουν και αυτοί συμφέρον να βρεθεί μία συνολική λύση και όχι τα αλλεπάλληλα πακέτα σωτηρίας που οδηγούν, σύμφωνα με τον πρώην δι-

οικητή της Bundesbank, την Ελλάδα στη χρεοκοπία και την Ευρωζώνη σε διάλυση. Λύση για την Ελλάδα σημαίνει και λύση για το ευρώ. Άρα, σε κάθε περίπτωση αυτό είναι δικό τους θέμα. Το θέμα για εμάς είναι να σώσουμε τη χώρα. Μία αναδιαπραγμάτευση που θα λάβει υπ' όψιν όλους τους παίκτες, όπως για παράδειγμα την Κίνα, απ' όπου ακούμε δηλώσεις για στήριξη μέσω αγοράς ομολόγων, χωρίς καμμία απάντηση από την ελληνική πλευρά. Αυτή είναι η γνώμη μου και επ' αυτού ζητώ τη δέσμευση της Κυβέρνησης και του Υπουργού Οικονομικών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την κ. Παπανδρέου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αρκαδίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα την τύχη να είμαι ομιλητής μετά τη Βάσω Παπανδρέου. Την άκουσα, όπως την ακούω καθημερινά στα ΚΤΕ, στο δημόσιο διάλογο. Θέλω να απευθυνθώ όχι στη Βάσω αλλά σε όλους μας. Πιστεύω ότι στην πιο δύσκολη συγκυρία που βρισκόμαστε μας έχει μείνει κάτι πολύτιμο: η ελπίδα, για να παλέψουμε, και πιστεύω ότι σ' αυτόν το στόχο πρέπει να κινηθούμε όλοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το μεσοπρόθεσμο και είμαι σίγουρος ότι στην Αίθουσα όλοι εμείς έχουμε στο μυαλό μας μόνο ένα πράγμα: ποια είναι η δικαιοτέρα λύση. Όταν όμως η λύση για να είναι δίκαιη πρέπει να είναι και αποτελεσματική, τότε τα πράγματα δυσκολεύουν ακόμη περισσότερο.

Στην προοπτική όμως που γίνεται σήμερα υπάρχει ακόμα ένας κοινός τόπος, ότι όλοι μας δεν θέλουμε, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με τον τρόπο του παρελθόντος που ζούσαμε. Η χώρα είναι ασθενής, αλλά είναι ασθενής που δεν πεθαίνει. Είναι μια χώρα με τεράστιες δυνατότητες, που μπορεί και θέλει να αναρρώσει. Αυτό καλούμαστε να κάνουμε όλοι –Κυβέρνηση, Βουλή, «Αγανακτισμένοι» και η βουβή πλειοψηφία– κι αυτό δεν είναι μια εύκολη υπόθεση.

Η δυσπιστία των πολιτών στο πολιτικό σύστημα δεν καταγράφκε για πρώτη φορά στην πλατεία του Συντάγματος. Έχει καταγραφεί, και μάλιστα με μεγάλη σαφήνεια, τα τελευταία χρόνια. Το γιατί το χρονίζον έλλειμμα εμπιστοσύνης μετατράπηκε σήμερα σε αγανάκτηση μπορεί κάποιος εύκολα να το κατανοήσει. Το σπάταλο κράτος, η φοροδιαφυγή, η λογική του βολέματος και της αδιαφάνειας είναι θέματα που δεν θα τα ανατρέψουμε γιατί μας το ζήτησαν οι Ευρωπαίοι και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Θα τα ανατρέψουμε επειδή το θέλουμε εμείς οι ίδιοι.

Το ζητούμενο, λοιπόν, δεν είναι το αν υπάρχει συναίνεση για την αλλαγή κάθε παθογένειας που μας έφτασε εδώ, γιατί υπάρχει. Το ζητούμενο είναι το πώς θα τα καταφέρουμε όταν χθες αφήσαμε τη δυσπιστία να χρονίζει χωρίς να αγανακτεί και το έλλειμμα να αυξάνεται χωρίς να μας ανησυχεί κι όταν σήμερα λόγω αυτού ο ελληνικός λαός καλείται να κάνει τόσες θυσίες και η χώρα απειλείται με χρεοκοπία.

Η κοινωνία τα τελευταία δύο χρόνια δεν κοιμόταν και δεν αφυπνίστηκε από τα συνθήματα των Ισπανών. Κατανόησε την ανάγκη των μέτρων και στήριξε βουβά, με θυσίες, τις αλλαγές που έγιναν. Σήμερα σ' έναν μεγάλο βαθμό είναι στους δρόμους γιατί δεν έχει πειστεί ότι δεν κερδίζουμε απλά χρόνο.

Σήμερα είναι απαγορευτικό να βρούμε το 2012 στις αγορές. Δεν το πετύχαμε. Δεν πρέπει να αναγνωρίσουμε το λάθος μας, να δούμε τι έφταιξε; Κάναμε λάθος εκτίμηση; Δεν ήταν αρκετά τα μέτρα που πήραμε; Είχαμε υπερβολική αισιοδοξία; Ό,τι και να' ναι, η κοινωνία δεν θα επιτρέψει την επανάληψή του. Και για να ανακτηθεί η εμπιστοσύνη οι επιλογές θα πρέπει να αναμετρηθούν στο δημόσιο διάλογο όχι με μονοδρόμους αλλά με τον όποιο σοβαρό αντίλογο και τον εύκολο λαϊκισμό.

Διαβάζαμε στα ευρωπαϊκά μέσα ότι οι Έλληνες είναι τεμπέληδες, πως είμαστε μια χαμένη υπόθεση, τα «μαύρα πρόβατα» της ευρωπαϊκής οικογένειας. Η αλήθεια είναι σήμερα ότι οι πολίτες της Ευρώπης είναι στο πλευρό μας, γιατί ξέρουν ότι δεν είμαστε οι μόνοι που έχουμε βρεθεί σ' αυτήν τη θέση και αντιμετωπίζουν

με σεβασμό τις θυσίες του λαού, το φιλότιμο, την αλληλεγγύη.

Η αγωνιστικότητα μας, η επιμονή στα δύσκολα όχι μόνο δεν αφήνουν αδιάφορη, αλλά συγκινούν την Ευρώπη που θέλουμε να ζήσουμε. Ναι, φθάσαμε σε οριακό σημείο. Όχι, δεν έχει όλος ο λαός την ίδια ευθύνη. Δεν μπορείς να πεις στους εικοσιπεντάχρονους που είναι στο Σύνταγμα ούτε ότι «μαζί τα φάγαμε» ούτε «μαζί τα ήπιαμε» ούτε να τους κάνεις ασκήσεις πολέμου με τανκς. Μπορούμε και οφείλουμε όμως να μιλήσουμε με ειλικρίνεια για το χθες και το σήμερα, για το γιατί φθάσαμε εδώ, για τα λάθη και τις δυνατότητες, να μιλήσουμε καθαρά και με ειλικρίνεια για το πότε θα είμαστε καλύτερα και να πούμε ότι δεν πειραματιζόμαστε με τις αντοχές της κοινωνίας.

Θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι τίποτα δεν είναι δεδομένο επειδή τίθεται διλημματικά. Το ζητούμενο είναι η δημιουργία μεριμνας κοινωνικής ευθύνης και υπάρχουν περιθώρια. Ας δούμε μερικά παραδείγματα:

Το ΕΣΠΑ: Πριν λίγο καιρό ζητούσαμε όλοι στο ΠΑΣΟΚ, στους Βουλευτές, για μεγαλύτερες απελευθερώσεις κοινοτικών πόρων και μας έλεγαν ότι είμαστε γκρινιάρηδες. Ευτυχώς σήμερα όλοι αποδεχόμαστε ότι αυτά τα δύο η ανάπτυξη δηλαδή και η δημοσιονομική εξυγίανση πάνε μαζί. Άρα ποια είναι η στρατηγική τώρα; Να συνδυαστεί η απορρόφηση των πόρων με τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Το φορολογικό σύστημα: Η ανάπτυξη της χώρας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το φορολογικό μας σύστημα. Το νέο εθνικό φορολογικό σύστημα είναι το μεγάλο στοίχημα για τη χώρα. Είναι το κατ' εξοχήν πολιτικό παράδειγμα, η κατ' εξοχήν πολιτική κίνηση, που πρέπει να είναι δίκαιη και παράλληλα αποτελεσματική.

Ας δούμε ένα παράδειγμα. Αλλάξαμε τη φορολόγηση στις offshore εταιρείες από 3% σε 15%. Βάλαμε, όμως, τόσες εξαιρέσεις, που ο κανόνας σχεδόν καταργείται. Είναι αποτελεσματικό; Όχι θα πρέπει να το αλλάξουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλουμε να συνδυάσουμε την ανάπτυξη με την απασχόληση. Θα πρέπει να συνδέσουμε τους φορολογικούς συντελεστές των επιχειρήσεων με τις θέσεις εργασίας.

Ας δούμε όμως το σπάταλο κράτος, κύριε Υπουργέ. Γιατί οργανισμοί χωρίς κανένα αντικείμενο που κοστίζουν δεκάδες εκατομμύρια στο κράτος δεν έκλεισαν χθες; Θα σας πω πάλι συγκεκριμένα ένα παράδειγμα. Πριν είκοσι μέρες στο ΚΤΕ που συζητήσαμε για το μεσοπρόθεσμο έθεσα το ζήτημα τεσσάρων θυγατρικών του ΕΟΜΕΧ, όπου στοίχισαν το 2010 στο κράτος 10 εκατομμύρια ευρώ. Από αυτά μόλις το 1/10 ήταν μισθοδοσία. Από αυτά ξόδεψαν εκατοντάδες χιλιάδες λεφτά σε προγράμματα, τα οποία δεν υλοποιήθηκαν ποτέ. Και είπα το αυτονόητο, το προσωπικό να μεταταχθεί και οι εταιρείες να κλείσουν.

Πριν λίγες ημέρες η αρμόδιος ή ο αρμόδιος της Κυβέρνησης, έδωσε εντελώς διαφορετική απάντηση σε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα σπάταλου κράτους. Τι έκανε; Συγχώνευσε τις εταιρείες, δίνοντας μάλιστα 500 χιλιάδες ευρώ από τον κρατικό κορβανά, για την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ όμως, κύριε συνάδελφε, να ολοκληρώσετε.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ενέργεια: Αυτήν τη στιγμή όλοι ξέρουμε ότι υπάρχει απουσία ενεργειακής πολιτικής. Γιατί δεν κάνουμε πράξη αυτό που είχαμε πει να δημιουργήσουμε δεκάδες χιλιάδες θέσεις στην πράσινη ανάπτυξη; Γιατί αφήνουμε τη γραφειοκρατία να στέκεται εμπόδιο; Να μμηθούμε τους Ιταλούς, που έδωσαν τα κίνητρα στους επενδυτές, ώστε να αγοράζουν πάνελ φωτοβολταϊκών από τα εργοστάσια τους, από τα ευρωπαϊκά εργοστάσια.

Όσον αφορά τις αποκρατικοποιήσεις: Πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι ότι δεν είναι το ίδιο η ΔΕΗ, τα λιμάνια, το νερό, με τον ιππόδρομο. Ας πάρουμε για παράδειγμα τη ΔΕΗ, που είναι μια κερδοφόρα επιχείρηση. Τι μας σταμάτησε να αναζητήσουμε επενδυτές για τα νέα κοιτάσματα λιγνίτη στην Ελασσόνα και στη

Δράμα, ώστε να είμαστε σύμφωνοι με την κοινοτική νομοθεσία; Τι ψάχνουμε; Επενδυτές ή αγοραστές; Γιατί επικαλούμαστε τη λειτουργία της γαλλικής ΔΕΗ αλλά δεν λέμε ότι η EDF ανήκει στο γαλλικό δημόσιο.

Επομένως, το πρώτο που πρέπει να κάνουμε και να δεσμευτούμε είναι ότι η ΔΕΗ και οι δημόσιες υπηρεσίες επιχειρήσεις θα συζητηθούν στο χρονικό πλαίσιο, που έχει θέσει η Κυβέρνηση, με ξεχωριστό νόμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε. Πάμε στα εννέα λεπτά.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει έρθει η ώρα να δούμε τι συμβαίνει γύρω μας με ειλικρίνεια, μαζί με όλους όσους θέλουν να αλλάξουν την παθογένεια του παρελθόντος. Δε χρειαζόμαστε μάγους. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι να συμφιλιώσουμε την πολιτική με την κοινή λογική.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να λάβω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο, για λίγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Ήταν ευτυχής σύμπτωση το γεγονός ότι παρακολούθησα την τοποθέτηση της αγαπητής και καλής φίλης και συναδέλφου στη Βουλή και παλιότερα στην Κυβέρνηση, της κ. Βάσως Παπανδρέου και αμέσως μετά την τοποθέτηση ενός νέου Βουλευτή μας, του κ. Οδυσσέα Κωνσταντινιόπουλου και νομίζω ότι από αυτές τις δύο τοποθετήσεις αλλά και από όλες τις τοποθετήσεις των Βουλευτών της Πλειοψηφίας, αναδεικνύεται μια απάντηση στα κόμματα της Αντιπολίτευσης και κυρίως στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Κανείς δεν έχει μεγαλύτερη αγωνία από εμάς, από την Πλειοψηφία μας στη Βουλή, από τους Βουλευτές που στηρίζουν την Κυβέρνηση και αναλαμβάνουν ένα πολύ μεγάλο ποσοστό ευθύνης.

Έχουμε όλοι μας πλήρη συνείδηση της κατάστασης. Βεβαίως, ο καθένας μπορεί να βλέπει τα πράγματα με βάση τη δική του εμπειρία, από τη δική του οπτική γωνία, μπορεί να δίνει έμφαση στο ένα ή στο άλλο ζήτημα.

Ο κοινός παρανομαστής είναι η δυσκολία της κατάστασης, η ανάγκη να συγκροτηθεί και να εφαρμοστεί ένα ολοκληρωμένο εθνικό σχέδιο, η ανάγκη να σταθεροποιηθεί η κατάσταση και στη συνέχεια να κάνουμε το αναγκαίο βήμα βελτίωσης μέσα στους συσχετισμούς των δυνάμεων και σε συνεχή διάλογο με τους εταίρους και δανειστές μας, αλλά έχοντας μπροστά στα μάτια μας ως απαραίτητη εθνική προτεραιότητα το συμφέρον του τόπου.

Επίσης, όλοι συμφωνούμε ότι η ψήφιση του μεσοπρόθεσμου και του εφαρμοστικού νόμου είναι μια διαδικαστική και πολιτική προϋπόθεση για την αξιοπιστία της χώρας και για την ομαλή εξέλιξη των διαδικασιών, σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και όλοι μας θέλουμε να είμαστε αξιόπιστοι, αποτελεσματικοί, χωρίς να χάσουμε κανένα στοιχείο αναπτυξιακής προοπτικής και κοινωνικής ευαισθησίας και μέριμνας.

Επίσης, όλοι συμφωνούμε ότι αναμφίβολα το θεμελιώδες στοιχείο είναι να διασφαλιστεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους και αυτό πρέπει να εφαρμοστεί με έναν τρόπο που να γίνεται αποδεκτός από τις αγορές, με έναν τρόπο που να αποδεικνύεται αριθμητικά μέσα από την προβολή στο μέλλον, με έναν τρόπο, ο οποίος θα έχει το μικρότερο δυνατό κόστος για την Ελλάδα, δηλαδή για τις επόμενες γενιές.

Επίσης, όλοι συμφωνούμε ότι πρέπει να κάνουμε προσπάθεια όχι απλώς διαχείρισης, αλλά και μείωσης του όγκου του δημοσίου χρέους –είναι προφανές αυτό– με τρόπους, οι οποίοι είναι

διεθνώς αποδεκτοί, μπορούν να συμφωνηθούν με τους εταίρους μας, είναι ευνοϊκοί για όλη την Ευρωζώνη και συνάδουν με τις αντιλήψεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που έχει κληθεί και αυτή να σηκώσει ένα πολύ μεγάλο βάρος, λόγω της ελληνικής δημοσιονομικής κρίσης που είναι κρίση της Ευρωζώνης, για να μην πω κρίση του διεθνούς νομισματικού συστήματος.

Άρα, όλοι έχουμε την ίδια αγωνία, όλοι στην πραγματικότητα έχουμε τις ίδιες προτεραιότητες. Προτεραιότητα είναι το μέλλον του τόπου και η αποκατάσταση της ελπίδας για τους νέους ανθρώπους. Όλοι θέλουμε να διασφαλίσουμε την υστεροφημία μας, κανείς δεν ενδιαφέρεται για το μέλλον του το πολιτικό, αλλά όλοι ενδιαφερόμαστε να διασώσουμε τη μνήμη του παρελθόντος και του παρόντος, στο οποίο έχουμε αφιερώσει ένα μεγάλο μέρος της ζωής μας, ίσως το πιο σημαντικό από πλευράς δυναμισμού και προσφοράς.

Υπό την έννοια αυτή πιστεύω ότι η θετική ψήφος στο μεσοπρόθεσμο και τον εφαρμοστικό νόμο ανεξαρτήτως αιτιολογίας, ανεξαρτήτως προβληματισμού είναι μια πολύ μεγάλη, γενναία και υπεύθυνη πολιτική πράξη και όπως είπε ο Πρωθυπουργός στην ομιλία του χθες, όπως έχω πει και εγώ κατ' επανάληψη αυτές τις μέρες των έντονων κοινοβουλευτικών συζητήσεων, θα κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε, προκειμένου να διαμορφώσουμε ένα πλαίσιο ασφαλές και βιώσιμο.

Βεβαίως, το να έχουμε τη στήριξη όχι μόνο της Πλειοψηφίας μας, αλλά και της Αντιπολίτευσης είναι κάτι εξαιρετικά ευεργετικό και θέλω να ελπίζω ότι μεταξύ της ψήφισής του μεσοπρόθεσμου προγράμματος και του εφαρμοστικού νόμου και της εμφάνισης ενώπιον της Βουλής του νέου προγράμματος, θα έχουν διαμορφωθεί όλες οι προϋποθέσεις, που σήμερα υπάρχουν στα σπάργανα αλλά δεν έχουν ολοκληρωθεί, η χώρα να δείξει ότι έχει συνείδηση των καταστάσεων, της οξέυτητάς της κρίσης και μπορεί να ανταποκριθεί στις προκλήσεις αυτές.

Πιστεύω ότι με τον τρόπο αυτό απαντώ στις παρατηρήσεις όλων των συναδέλφων.

Επιτρέψτε μου να ξαναχρησιμοποιήσω τα δυο πιο πρόσφατα παραδείγματα τέτοιων τοποθετήσεων, την αγωνία της Βάσως Παπανδρέου και την αγωνία του Οδυσσέα Κωνσταντινίδη, που στην πραγματικότητα νομίζω ότι συνιστούν μια συμπίκνωση και μια επιτομή όλων όσων μπορεί να πει κάποιος κάτω απ' αυτές τις συνθήκες και σηκώνοντας ένα τόσο μεγάλο βάρος με την ψήφο του και με την κατά συνείδηση στάση του μέσα στο Κοινοβούλιο, ενώ τα συμφραζόμενα τα κοινωνικά, τα πολιτικά, τα οικονομικά, τα θητικά είναι τόσο άσχημα και τόσο πιεστικά.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Λάρισας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Χρήστος Ζώης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθούμε εδώ και δυο ημέρες μέσα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου και πάνω από μια εβδομάδα μετά τον ανασχηματισμό της Κυβέρνησης μια αγωνιώδη –και θα το πω χωρίς κανένα ειρωνικό υπαινιγμό– συγκινητική προσπάθεια του νέου Υπουργού Οικονομικών και Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης να πείσει όλους ότι μετά την ψήφισή του μεσοπρόθεσμου μπορεί, πραγματικά, να γίνει μια νέα αρχή.

Θα μπορούσε η ομιλία μου να σταματήσει εκεί που ξεκίνησε η ομιλία της κ. Παπανδρέου, η οποία ούτε λίγο ούτε πολύ, τοποθετούμενη με ευθύνη είπε ότι η κατάρρευση θα έρθει οπωσδήποτε είτε άμεσα είτε αργότερα, αλλά οπωσδήποτε!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό τελικά είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Το πρόβλημά σας δεν είναι να αποσπάσετε τη συναίνεση των κομμάτων της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Το πρόβλημά σας είναι να πείσετε εσείς οι ίδιοι που εκόντες άκοντες οδηγείτε στην ψήφισή του μεσοπρόθεσμου, ότι μπορείτε να τα καταφέρετε.

Εάν οι εταίροι μας είχαν την ικανότητα και τη δυνατότητα να παρακολουθούν διεξοδικά αυτές τις συζητήσεις, είναι βέβαιο ότι θα αντιμετώπιζαν την Ελλάδα με διαφορετικό τρόπο. Θα συνειδητοποιήσουν αίφνης ότι η μεγαλύτερη πηγή για τα προβλήματα

που αντιμετωπίζουμε βρίσκεται στον τρόπο με τον οποίον σκέφτεται και λειτουργεί η κυβερνητική πλειοψηφία, η οποία ψηφίζει μέτρα τα οποία δεν εφαρμόζει, αναγκάζεται να κηρύσσει πολιτικές τις οποίες πάντα πολέμησε και σε κάθε περίπτωση θα απευχόταν να υλοποιήσει και από την άλλη προσπαθεί να αντιμετωπίσει με έναν τρόπο –ο κ. Σαμαράς τον χαρακτήρισε – συκοφαντικό την αντιπολίτευση στο εξωτερικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γιατί η Νέα Δημοκρατία λέει «όχι» έχει ήδη τεκμηριωθεί επαρκώς και έχει απαντηθεί. Εμένα επιτρέψτε μου, επειδή ο κύριος Υπουργός έκανε μία προβολή στο τι θα μπορούσε να συμβεί εάν σήμερα ήταν Πρωθυπουργός της χώρας ο Αντώνης Σαμαράς –προφανώς για να φέρει σε δύσκολη θέση τόσο τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας όσο και την ίδια την Αξιοματική Αντιπολίτευση– να επιχειρήσω να κάνω μια άλλη προβολή που αφορά το παρελθόν.

Γιατί γυρίζω στο παρελθόν; Για να καταλήξω σε μια διαπίστωση την οποία ελπίζω ότι θα συμφωνείτε. Με τον ίδιο τρόπο που η Κυβέρνηση απέφυγε επίμονα να πάρει μέτρα όταν της το ζητούσαν όλοι για να αποφύγει τελικώς την υπαγωγή στον έλεγχο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της τρόικας, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο απέφυγε, μετά την «περήφανη» διπλωματική της νίκη που απέφερε κάποια εν πάση περιπτώσει αποτελέσματα στη σύνοδο του Μαρτίου, να προχωρήσει στην παρουσίαση των μέτρων του μεσοπρόθεσμου.

Θυμίζω ότι ο κύριος Πρωθυπουργός ευχήθηκε σε σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, καλό Πάσχα και σας απήλλαξε του βάρους να γίνετε άγγελοι κακών ειδήσεων στα χωριά σας και προσδιόρισε ότι το μεσοπρόθεσμο θα το παρουσίαζε στα μέσα Μαΐου.

Πέρασε ο Μάιος και φτάσαμε ακόμα μία φορά με το «πιστόλι στον κρόταφο» να εκβιαζόμαστε αν θα ψηφίσουμε ή αν θα πτωχεύσουμε. Είναι δυνατόν να καλείται ο πολιτικός κόσμος της χώρας κάθε φορά με ένα πιστόλι στον κρόταφο να τοποθετηθεί, κατά τα άλλα, υπεύθυνα; Πού ήταν ο χρόνος ο διαθέσιμος; Πού σπαταλήθηκε; Τι σκοπιμότητες εξυπηρετήθηκαν; Ποιους προσπαθούσατε να πείσετε; Γιατί δεν απαντάτε σε αυτά τα ερωτήματα; Πώς θα ήταν τα πράγματα, αν με άλλο τρόπο είχατε επιχειρήσει να παρουσιάσετε αυτό το μεσοπρόθεσμο, σε άλλο χρόνο, με άλλη συνεννόηση με τα κόμματα;

Μας ζητάτε ξαφνικά να θυμηθούμε ότι πάνω απ' όλα υπάρχει η πατρίδα και τώρα, κυριολεκτικά ένα βήμα πριν από τη Σύνοδο Κορυφής, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, σε ένα μόνο άρθρο να ψηφίσουμε ή να μας χρεώσετε την ταμπέλα του ανεύθυνου ή και του υπαιτίου, αν το αποτέλεσμα θα είναι αρνητικό για την οποία κατάληξη αυτής της συζήτησης.

Πόσο πατριωτικό αυτό είναι εκ μέρους σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης; Πόσο σοβαρό και πόσο υπεύθυνο είναι αυτό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίσατε στην πρώτη άγνοηση άλλο μεσοπρόθεσμο και ζητούσατε ταυτόχρονα, ασκώντας σκληρή κριτική, αλλαγές. Και έγινε ανασχηματισμός για να παρουσιαστεί τελικώς –κατ' αποτέλεσμα πάντοτε κρίνονται οι προθέσεις και οι προσπάθειες– ένα δυσμενέστερο επί τη χείρω μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, για μένα δεν υπάρχει ανοχή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Γιατί; Γιατί δεν είμαι Υπουργός ή γιατί δεν είμαι Βουλευτής της Συμπολίτευσης που του δίνετε τρία λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Διότι κάποτε θα πρέπει το Προεδρείο...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Και καλά κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κάποτε θα πρέπει να αρχίσω να ασκώ τα δικαιώματά του Προεδρείου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Από εμένα θα ξεκινήσετε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Γιατί όχι;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ.

Ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι και για την ανοχή του Προεδρείου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Γιατί εκνευρίζετε, κύριε Ζώη;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Η αλήθεια είναι ότι έχει κάποιο δίκιο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα, κύριε Πρόεδρε, ξαφνικά σε ένα Βουλευτή της Συμπολίτευσης να κά-νετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα φτάσαμε στο σημείο να μας καταγγέλλετε γιατί πρέπει να τηρήσετε το χρόνο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Είναι ντροπή σας, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Καλά. Όπως το αντιλαμβάνεστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Είναι δικό σας πρόβλημα και λυπάμαι, γιατί είστε έμπειρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Να με κατεβάζετε από το Βήμα και να μου λέτε ότι τώρα θυμηθήκατε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κατ' αρχάς, εγώ δεν σας κατέβασα από το Βήμα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Αυτή είναι η υπεύθυνη στάση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Η οργίλη αντίδρασή σας σας κατέβασε από το Βήμα. Εγώ δεν σας είπα να κατέβετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Λυπάμαι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Εγώ λυπάμαι, κύριε Ζώη. Δεν σας ζητήσα να κατέβετε. Σας είπα να τηρήσετε το χρόνο, που σημαίνει ότι εντός ενός λεπτού πρέπει να ολοκληρώ-νετε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Να δείχνετε την ίδια ανοχή και τα ίδια μέτρα και σταθμά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ακούστε, κύριοι συνά-δελφοι.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Και ιδιαίτερα απέναντι σε παλαι-ότερους συναδέλφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Εν πάση περιπτώσει, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν είναι εδώ το ΚΤΕ του ΠΑΣΟΚ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ πολύ!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Έχετε μετατρέψει την Αίθουσα στο ΚΤΕ του ΠΑΣΟΚ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ πολύ να συμβάλλουμε όλοι...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ ο συ-νάδελφος να ανακληθεί στην τάξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ωραία, πρέπει να ανα-κληθούμε εις την τάξη όλοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Να ανακληθεί στην τάξη ο κύριος συνάδελφος. Δεν έχει καμμία σχέση το ΠΑΣΟΚ, δεν έχει καμμία σχέση η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ με αυτήν τη έν-ταση.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα, δεν υπάρχει προσω-πικό. Σας παρακαλώ!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Υπάρχει, κύριε Πρόεδρε και θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ πολύ! Δεν υπάρχει προσωπικό! Δεν δέχομαι ότι υπάρχει προσωπικό! Προκαλείτε και δημιουργείτε προβλήματα χωρίς λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν νομίζω ότι ο Κοινοβουλευτι-κός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ μπορεί να κάνει τέτοιου είδους υποδείξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ πολύ! Είστε έμπειροι συνάδελφοι. Δεν ξέρω γιατί δημιουργείτε τώρα αυτήν την πόλωση.

Εγώ δεν ζητήσα από τον κ. Ζώη να κατέβει κάτω. Είμαι υπο-χρεωμένος -το τόνισα και στους προηγούμενους- όταν κτυπάει το κουδούνι για δεύτερη φορά, να το θέσω. Το είπα σε όλους.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Αν το είχατε κάνει, θα συμφω-νούσαμε όλοι μαζί σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ακούστε, κύριοι συνά-

δελφοί. Δεν το τηρήσαν, όχι δεν το υπενθύμισα εγώ. Οφείλω να το υπενθυμίσω.

Και εν πάση περιπτώσει, για να κατεβάσουμε λίγο τους τό-νους, βλέπω δυο ενοίκους της «πολυκατοικίας» σε λάθος διαμέ-ρισμα. Τι γίνεται εκεί;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Επεκτεινόμεθα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κατάληψη, δηλαδή;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αλλαγή εδάφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Να ηρεμήσουμε, παρα-καλώ.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Ρεθύμνου της Νέας Δημοκρατίας κ. Όλγα Κεφαλογιάννη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Στην οποία, κύριε Πρόεδρε, προ-τείνουμε να δοθεί ο υπόλοιπος χρόνος, ώστε να...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Να δώσουμε στην κ. Κε-φαλογιάννη τον υπόλοιπο χρόνο του κ. Ζώη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Δεν ντρέπεστε, κύριε Πρόεδρε; Κάνετε χι-ούμφο πριν βγω καν από την Αίθουσα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, το λόγο έχει η κ. Κεφαλογιάννη.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζη-τάμε για το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής μέσα σε εξαιρετικά δυσμενείς συνθήκες. Η κρίση, αντί να αντι-σταθμίζεται από ανάπτυξη, βαθιάειν μέρα με τη μέρα. Η αξιοπι-στία της Ελλάδας στις αγορές επιδεινώνεται δραματικά.

Παρ' όλα αυτά, κύριοι της Κυβέρνησης, συνεχίζετε να πάσχετε από έλλειμμα υπευθυνότητας. Προσπαθείτε να οδηγήσετε τη χώρα στην έξοδο από την κρίση με αντιαναπτυξιακά και αντικoi-νωνικά μέτρα.

Το παρόν νομοθετικό εγχείρημα είναι μονόδρομος προς μια μεγαλύτερη ύφεση ως αύξηση της ανεργίας, βουτιά της αντα-γωνιστικότητας της οικονομίας, «λουκέτο» για πολλές ακόμη επι-χειρήσεις, κατάρρευση των εσόδων, ανέχεια για τα νοικοκυριά.

Η αποτυχημένη οικονομική σας πολιτική έχει πλέον απτά απο-τελέσματα. Αποτύχατε σε όλους τους δημοσιονομικούς σας στό-χους. Αποτύχατε να δημιουργήσετε προϋποθέσεις ανάκαμψης. Είστε υπόλογοι για ένα πραγματικό οικονομικό «ναυάγιο», «ναυά-γιο» που έρχεστε να καλύψετε -υποτίθεται- με πρόσθετα μέτρα λιτότητας ύψους 6,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, σύνολο για το 2011 περίπου 21 δισεκατομμύρια ευρώ.

Σήμερα, ένα χρόνο μετά από την εφαρμογή του μνημονίου, τα προβλήματα είναι μεγαλύτερα από ότι πριν. Αυτό, ακριβώς, επι-βεβαιώνει και το μεσοπρόθεσμο. Παραδέχεται την αποτυχία της πολιτικής που εφαρμόζετε, γιατί αν είχατε κάνει την ελάχιστη πρόοδο, τώρα θα περίμεναν λιγότερα επώδυνα μέτρα τους πο-λίτες. Συμβαίνει, όμως, ακριβώς το αντίθετο. Έρχεστε να διορ-θώσετε τις αποτυχίες σας με την ίδια συνταγή, με τα ίδια λάθη, με τις ίδιες οικονομικές εμμονές.

Τα στοιχεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού για το πρώτο πεν-τάμηνο του 2011 αποδεικνύουν τα σφάλματα της πολιτικής σας. Τα καθαρά έσοδα αποκλίνουν σε σχέση με το στόχο που είχε τεθεί. Οι δαπάνες αυξάνονται. Οι πρωτογενείς δαπάνες εμφανί-ζονται διογκωμένες. Στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων οι δαπάνες είναι μειωμένες κατά πολύ σε σχέση με το στόχο σας, που ήταν να αυξηθούν οριακά κατά 0,6%. Το περίφημο δε έλ-λειμμα, για το οποίο είχατε προβλέψει μείωση κατά 3,9%, πετύ-χατε να αυξηθεί κατά 12,9%.

Αυτή είναι η τραγική διάγνωση και το φάρμακο που προτείνετε με το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής είναι εξίσου επικίνδυνο. Στηρίζετε σε παραδοχές που αγνοούν την πραγματικότητα. Ενσωματώνει δεκάδες αντιφάσεις με τη μία διά-ταξη να ακυρώνει ουσιαστικά την άλλη. Είναι πρόχειρο, χωρίς καμμία στρατηγική στόχευση, γεμάτο γενικόλογες και αοριστίες. Είναι κοινωνικά άδικο. Είναι αντιαναπτυξιακό. Είναι απολύτως αναξιόπιστο. Είναι οικονομικά αδιέξοδο.

Σας ρωτώ: Αυτό το πρόγραμμα πώς θα το εφαρμόσετε; Πώς θα μπορέσετε να εισπράξετε τόσα χρήματα από μία «στεγνή» oi-κονομία, από νοικοκυριά που δεν έχουν προϋπολογισμό, από επι-χειρήσεις που κλείνουν η μια μετά την άλλη, από συνταξιούχους που η σύνταξή τους μειώνεται μήνα με το μήνα; Πώς τεκμηριώ-

νετε ηθικά τον ανήκουστο για τα σημερινά δεδομένα κεφαλικό φόρο; Πώς θα εισπράξετε φόρους με ένα φοροεισπρακτικό μηχανισμό, που αποδεδειγμένα δυσλειτουργεί; Πώς και πότε θα κάνετε τις περιβόητες αποκρατικοποιήσεις; Με τη βραδύτητα και την αναβλητικότητα που αντιμετωπίσατε και το συμμάζεμα του δημοσίου τομέα;

Ας μη γελιόμαστε. Οι συγχωνεύσεις ή το κλείσιμο κοστοβόρων και άνευ αντικειμένου οργανισμών έμειναν και μένουν στα λόγια. Ελάχιστες ουσιαστικές αλλαγές έγιναν στη διοίκηση δημοσίου, ΔΕΚΟ και ευρύτερου δημόσιου τομέα. Δεν καταφέρατε να περικόψετε ουσιαστικά τις δαπάνες για τη συντήρηση της υπερτροφικής κρατικής μηχανής. Παρόμοια θα είναι η αναποτελεσματικότητά σας να πετύχετε τους στόχους που θέτετε.

Στο μεσοπρόθεσμο μπορεί να μας πείθετε για ορισμένους από τους στόχους σας. Αυτό, όμως, που δεν μας πείθετε είναι πώς θα τα καταφέρετε.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, το τελευταίο διάστημα έχετε κάνει σημαία σας τη συναίνεση. Λυπάμαι που το λέω, αλλά δεν μας πείθετε. Αυτό εννοείται. Φαίνεται από όλους τους χειρισμούς σας, γιατί πέρα από την επίκληση της, δεν έχετε καμμία πρόθεση να την κάνετε πράξη. Αποκαλύπτεται με πλήθος ενεργειών σε όλα τα επίπεδα της πολιτικής, ακόμη και στον τουρισμό.

Θυμόμαστε πέρυσι, μετά τις βίαιες κινητοποιήσεις του Μαΐου, πόσο αρνητική ήταν η εικόνα της Ελλάδας που έκανε το γύρο του κόσμου, απεργίες, μπλόκα στον Πειραιά, αποκλεισμοί ξενοδοχείων και αρχαιολογικών χώρων, καθημερινά προβλήματα στις μετακινήσεις τουριστών. Επί μήνες, η εικόνα της Ελλάδας ήταν εικόνα χώρας βυθισμένης στο χάος και στην ανομία. Προκειμένου να περιορισθεί ο αρνητικός αντίκτυπος αυτής της εικόνας, σας προτείναμε πέρυσι να χτίσουμε ένα σύμφωνο συνεργασίας ανάμεσα στην Κυβέρνηση, τις πολιτικές δυνάμεις της Αντιπολίτευσης και τους συλλογικούς φορείς των τουρισμού. Μας αγνοήσατε, όπως αγνοήσατε μετά την πρότασή μας για μείωση του ΦΠΑ σε τουριστικό πακέτο.

Αντ' αυτού τον αυξήσατε στην εστίαση, γιατί εσείς έτσι καταλαβαίνετε τη συναίνεση, θεωρητικά, εύκολα στα λόγια, δύσκολα στις πράξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν φοβηθήκαμε τη συναίνεση. Πολλές φορές την έχουμε επιδιώξει και πολλές φορές την έχουμε κάνει μονομερώς πράξη. Η άρνησή μας τώρα να δεχθούμε το μεσοπρόθεσμο είναι άρνηση να δώσουμε στην ελληνική οικονομία τη χαριστική βολή. Είναι άρνηση να δεχθούμε έναν αδιέξοδο δρόμο μακράς ασκητικής λιτότητας που αναπόφευκτα παρατείνει τη σημερινή ύφεση.

Υπάρχει άλλη διέξοδος από την κρίση και περνά μέσα από την επανεκκίνηση της οικονομίας, την αναθέρμανση της κατανάλωσης, τον περιορισμό των φόρων, την τόνωση των επενδύσεων, την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, αυτό που δειλά-δειλά αρχίζουν να ψελλίζουν όλο και πιο πολλοί οικονομολόγοι στην Ευρώπη και στην Αμερική. Ας το καταλάβουν και όλοι όσοι ακόμα μας κρίνουν.

Για τη Νέα Δημοκρατία το κίνητρο στην ψηφοφορία του μεσοπρόθεσμου δεν είναι κομματικό, είναι εθνικό, είναι ευθύνη μας απέναντι στο μέλλον του τόπου. Για το λόγο αυτό δεν μπορούμε να το στηρίξουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ την κ. Κεφαλογιάννη.

Παρακαλώ την κ. Μαρία Θεοχάρη, Βουλευτή Καρδίτσας του ΠΑΣΟΚ, να λάβει το λόγο. Την παρακαλώ να τηρήσει το χρόνο, όπως έκανε και η κ. Κεφαλογιάννη.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλές φορές σε αυτήν την Αίθουσα πολλοί από εμάς, θέλοντας να αναδείξουμε τη χρησιμότητα ενός νομοσχεδίου, επιχειρηματολογούμε, θέλοντας να τονίσουμε το κρίσιμο του θέματος.

Στην προκειμένη, όμως, περίπτωση, αγαπητοί συνάδελφοι, τα λόγια είναι λίγα για να αποτυπώσουμε την κρισιμότητα της έγκρισης του συγκεκριμένου προγράμματος, του λεγόμενου μεσο-

πρόθεσμου προγράμματος. Και είναι λίγα, διότι μιλάμε για τη βιωσιμότητα της χώρας μας ως οικονομίας, ως κοινωνίας και εν τέλει ως δημοκρατίας.

Δεν υπάρχει κανένας σε αυτήν την Αίθουσα ή έξω από αυτήν στην κοινωνία που να πιστεύει ότι η παρούσα Κυβέρνηση, που έχει ακόμα νωπή εντολή, θέλει να ασκήσει σαδιστική πολιτική, θέλει να τιμωρήσει τους πολίτες, θέλει να τους υποβάλλει σε καθημερινά μαρτύρια. Έχει πλήρη συναίσθηση του τι συμβαίνει στην ελληνική κοινωνία. Έχει πλήρη συναίσθηση του πώς βιώνει την καθημερινότητα ο άνεργος, ο συνταξιούχος που δεν έχει άλλο εισόδημα, ο μισθωτός εργαζόμενος, ο αγρότης, ο μικρομεσαίος επιχειρηματίας, ο νέος.

Ακριβώς επειδή έχει συναίσθηση όλης αυτής της κατάστασης και επειδή σε αυτήν την Κυβέρνηση έλαχε ο κλήρος να πάρει αυτές τις δυσβάσταχτες και επώδυνες αποφάσεις, έρχεται σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα και ζητά τη στήριξη ενός προγράμματος που σκοπό έχει οι θυσίες και οι κόποι του Έλληνα πολίτη να πιάσουν τόπο και τελικά αυτή η αποστολή να είναι προς όφελος του ελληνικού λαού και της σωτηρίας της χώρας.

Πώς φθάσαμε ως εδώ; Σίγουρα δεν είναι της παρούσης να παρελθοντολογούμε κάνοντας επιμερισμό ευθυνών εκατέρωθεν. Σίγουρα οι ευθύνες είναι διαχρονικές. Όμως, δεν μπορούμε να μην τονίσουμε και να μην υπενθυμίσουμε πόσο ήταν το χρέος και το έλλειμμα, όταν αναλάβαμε τις τύχες της χώρας μετά την καταστροφική επανίδρυση του κράτους από τη Νέα Δημοκρατία. Δεν μπορούμε να μην υπενθυμίσουμε ότι μέσα σε δύο χρόνια το χρέος διπλασιάστηκε, φθάνοντας το 135% του ΑΕΠ, δηλαδή 300 δισεκατομμύρια ευρώ και το έλλειμμα στο 15,5%, αυξημένο κατά 36 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι δαπάνες υπερεβγαίνουν κατά πολύ των εσόδων.

Φθάσαμε στο σημείο να μην μπορούμε να ανταποκριθούμε στις βασικές μας ανάγκες, αυτές της καταβολής των μισθών και των συντάξεων, να μην μπορούμε να εξυπηρετήσουμε τις ανάγκες λειτουργίας των νοσοκομείων και των σχολείων.

Τι έπρεπε να κάνουμε; Να αφήσουμε τη χώρα στο χείλος του γκρεμού και της χρεοκοπίας; Μια υπεύθυνη κυβέρνηση ποιο δρόμο επιλέγει, την καταστροφή ή τη σωτηρία; Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επέλεξε το δύσκολο δρόμο της σωτηρίας της χώρας, δρόμο με τεράστιο πολιτικό κόστος -νομίζω, όμως, ότι ήταν το τελευταίο που θα έπρεπε να μας απασχολεί. Άλλωστε, αυτό θα πει υπευθυνότητα.

Με την επιμονή του Πρωθυπουργού δημιουργήθηκε ο μηχανισμός στήριξης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που μας χρηματοδότησε με το ποσό των 110 δισεκατομμυρίων. Βεβαίως, αναγκαστήκαμε να πάρουμε οριζόντια μέτρα με περικοπές μισθών και συντάξεων. Όμως, όπως ήταν διαμορφωμένες οι συνθήκες, καλύτερα ο περικομμένος κατά τι μισθός και σύνταξη παρά καθόλου μισθός και σύνταξη με όλες τις συνέπειες για κάθε νοικοκυριό.

Ταυτόχρονα, ξεκινήσαμε τις προσπάθειες της υλοποίησης των μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών που έχουν να κάνουν με το παραγωγικό μας πρότυπο, τη μορφή του κράτους και της διοίκησης, τον περιορισμό της διαφθοράς και της φοροδιαφυγής και την πάταξη της γραφειοκρατίας. Σίγουρα, ο αγώνας για την πάταξη της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας είναι δύσκολος, διότι χρειάζονται αξιόπιστοι μηχανισμοί και μία ευέλικτη Δημόσια Διοίκηση.

Όμως, αν θέλουμε να υπάρχει ισορροπία και δικαιοσύνη στα μέτρα, θα πρέπει να γίνει διεύρυνση της φορολογικής βάσης και να συμμετέχουν στα βάρη και οι έχοντες και όχι μόνο τα συνήθη υποζύγια και οι ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού. Γι' αυτό, λοιπόν, με την πρώτη ευκαιρία θα πρέπει να αποκατασταθούν οι όποιες αδικίες έχουν γίνει σ' αυτές τις ομάδες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα που συζητάμε είναι ένα σχέδιο εθνικής στρατηγικής που εκτός από το βασικό στόχο που είναι η δημοσιονομική εξυγίανση, θα πρέπει να εξυπηρετεί και δύο άλλους βασικούς πυλώνες που είναι η ανάπτυξη και η κοινωνική συνοχή. Αν δεν ανοίξει ο κύκλος της ανάπτυξης, η ύφεση θα βαθαίνει και δεν θα υπάρχει η δυνατότητα χρηματοδότησης και βιωσιμότητας του χρέους. Άρα, οι κόποι και οι θυσίες του λαού θα πάνε χαμένες.

Αυτό το αντιλήφθηκαν και οι Ευρωπαίοι εταίροι μας και γι' αυτό προσανατολίζονται στην αποδέσμευση σημαντικών κονδυλίων του ΕΣΠΑ, χωρίς εθνική συμμετοχή, για να μπορέσει έτσι να επανεκκινηθεί η πραγματική οικονομία που θα βοηθήσει να παραχθούν πρωτογενή πλεονάσματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζω το μεσοπρόθεσμο έχοντας πλήρη συναίσθηση της ευθύνης που μου αναλογεί, διότι θέλω η χώρα μου να λάβει την πέμπτη δόση του δανείου, γιατί θέλω η χώρα μου να έχει αύριο!

Σίγουρα, η απόφαση είναι δύσκολη και βαριά, γιατί, πράγματι, κουβαλάμε την πέτρα του Σίσσυφου. Όμως, αναλογιζόμενη τις επιπτώσεις στα ελληνικά νοικοκυριά, αν δεν λάβουμε τις επόμενες δόσεις του δανείου, θεωρώ ότι επιτελώ ένα πατριωτικό καθήκον απέναντι στους πολίτες που με έστειλαν στην ελληνική Βουλή. Δεν παραχωρώ σε κανέναν το δικαίωμα να ισχυρίζεται ότι είναι πιο πατριώτης, πιο Έλληνας ή πιο ευαίσθητος από εμένα και τους άλλους συναδέλφους μου που δίνουν θετική ψήφο στο μεσοπρόθεσμο. Εξάλλου δεν το επιτρέπουν οι κοινωνικές μου καταβολές, διότι προερχόμενη από αγροτική οικογένεια, μπορώ να αντιληφθώ τις δυσκολίες που βιώνει η μέση ελληνική οικογένεια.

Εκείνοι που μας εγκαλούν ότι υποθηκεύουμε το μέλλον της χώρας, ας μας πουν ακριβώς τη συνταγή που περιέχει ποσά, ρεαλισμό και όχι φθηνό λαϊκισμό. Ας μας πουν πού θα βρεθούν τα χρήματα από τον Ιούλιο και μετά, για να καλύψουμε τις στοιχειώδεις υποχρεώσεις μας, τους μισθούς και τις συντάξεις. Ας μας πουν πώς θα αντιμετωπίσουμε τη στάση πληρωμών που ουσιαστικά σημαίνει χρεωκοπία. Οι μαγικές λύσεις που προτείνονται δεν υπάρχουν. Θέλουμε συγκεκριμένες προτάσεις που να συνθέτουν τη λύση του προβλήματος και την επιβίωση της χώρας.

Θα ήταν πιο εύκολα τα πράγματα, αν υπήρχε εθνική συστράτευση και εθνική συναίνεση. Όμως, από τη στιγμή που δεν παρέχεται αυτή η συναίνεση, πρέπει να προχωρήσουμε και θα προχωρήσουμε μαζί με τους πολίτες, γιατί αυτό επιτάσσει το εθνικό και πολιτικό μας χρέος απέναντι στη χώρα, την ελληνική κοινωνία και ιδιαίτερα τη νέα γενιά. Κάνουμε το καθήκον μας, εδραιώνοντας ένα σταθερό μέλλον για τη χώρα.

Για όλους αυτούς τους λόγους ψηφίζω το μεσοπρόθεσμο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Μαρία Θεοχάρη.

Παρακαλώ τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέα Λοβέρδο να λάβει το λόγο για δέκα λεπτά.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο. Παρακαλώ να τηρήσετε το δεκάλεπτο ή να μιλήσετε λιγότερο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, δεν θα ξεπεράσω τα έξι λεπτά που έχουν και οι συνάδελφοι. Θα μιλήσω, δηλαδή, όσο οι συνάδελφοι. Απλώς, θα μου επιτρέψουν, αντί να λέω λόγια και αριθμούς, να καταθέσω ορισμένους πίνακες που είναι πάρα πολύ χρήσιμοι για την πολιτική του Υπουργείου μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δεδομένο ότι είμαστε στο παρά πέντε μίας πολύ κρίσιμης πολιτικής απόφασης να μην πτωχεύσει η Ελλάδα. Δεν θα πτωχεύσει η Ελλάδα! Θα μπούμε σε ένα τριετές προστατευτικό καθεστώς, μετά από τις αποφάσεις που θα πάρει η Βουλή των Ελλήνων.

Καλλιεργείται κλίμα ανησυχίας στην ελληνική κοινωνία, στηριγμένο σε προβληματισμούς των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ που καλά κάνουν και προβληματίζονται. Θέλω να προσθέσω, για να έχουμε δημιουργία ή απόπειρα δημιουργίας ισορροπημένου κλίματος, τη δική μου εμπειρία που είναι εμπειρία πολλών συναδέλφων μου μέσα στην Αίθουσα, Υπουργών και Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, όταν μας ρωτούν συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης αν θα περάσει το μεσοπρόθεσμο ή όχι.

Και μας ρωτούν εκφράζοντας ανησυχία, μην και δεν ψηφίσει κάποιος από εμάς, που θα ψηφίσουμε. Αντί η ανησυχία τους να μετατραπεί σε θετική ψήφο για να βοηθηθεί η χώρα, μετατρέπεται σε ερώτηση ανησυχίας προς εμάς.

Φαντάζομαι ότι θα ψηφίσετε, μας λένε συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό δεν είναι πράξη ευθύνης. Είναι πράξη μετάθεσης της ευθύνης σε κάποιους που θα σηκώσουν την ευθύνη

αυτή στους δικούς τους ώμους. Η πολιτική όμως έτσι, είναι η πολιτική που έφερε τη χώρα ως εδώ, η πολιτική της υποκρισίας. Άλλα να λέμε μεταξύ μας, άλλα να λέμε εδώ, άλλα να λέμε στους πολιτικούς χώρους, άλλα ως αντιπολιτεύσεις και άλλα ως κυβερνήσεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι η χώρα θα προχωρήσει ένα δρόμο κακοτράχαλο, δύσκολο, αλλά θα προχωρήσει με επιμονή. Θα τελειώσει ο αγώνας της με την ψηφοφορία της Βουλής; Σε καμμία περίπτωση. Και αναδρομικά πρέπει να ξανασκεφτεί πολύ καλά ο καθένας μας τι έλεγε, όταν στην απόπειρα αντιμετώπισης της κρίσης που μαστιάζει τη χώρα το 2010, κάποιοι έδιναν χρονοδιαγράμματα μηνών, αισιόδοξοι ότι σε λίγη ώρα τελειώνουμε.

Η χώρα θα πρέπει να εφαρμόσει από την επομένη της ψηφοφορίας στην Αίθουσα αυτή, αυτά που θα ψηφίσουμε. Και οι εφαρμογές πρέπει να γίνουν χωρίς ολιγωρία, χωρίς αναστολές, χωρίς σχολιασμούς. Αντ' αυτών όλων, η εφαρμογή των αποφάσεων της πλειοψηφίας της Βουλής είναι ο μόνος δρόμος. Για να έχει κάνει η χώρα ό,τι περνάει από το χέρι της, να αξιοποιήσει το χρόνο που τους δίνει το καταφύγιο των τριών ετών.

Διότι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με τα όσα επίπονα κάνουμε σήμερα αποκτούμε ένα νέο χρονικό περιθώριο, ένα τριετές καταφύγιο για τη χώρα, που μέσα σ' αυτό το τριετές καταφύγιο πρέπει η χώρα να κάνει ό,τι μπορεί για να αλλάξει τον εαυτό της. Και αλλάξει τα όλα, δεν σημαίνει πολιτική δημαγωγία διανομής χρημάτων που δεν υπάρχουν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και λόγος κατά της διαφθοράς, αλλαγή των πάντων σημαίνει βεβαίως αγώνας κατά της διαφθοράς, αλλά και πάνω απ' όλα μείωση του κράτους και μετατροπή του σε ένα αποτελεσματικό εργαλείο για τους ανθρώπους, για την Ελλάδα, για τις οικογένειες, για την οικονομία.

Αυτά είναι τα καθήκοντά μας. Θα τα δούμε με προσχήματα; Θα τα δούμε με τις τεθλασμένες των αλλαγών, σε άλλα που δεν σχετίζονται με αυτά; Ή θα τα δούμε με κριτήριο τις ανάγκες της εθνικής οικονομίας, τις ανάγκες της οικογενειακής οικονομίας; Μείωση του κράτους και μετατροπή του σε ένα εργαλείο αποτελεσματικό. Μικρότερος δημόσιος τομέας, αποτελεσματικότερος δημόσιος τομέας. Αυτό θα δώσει στη χώρα την ανταγωνιστικότητα που χρειάζεται για να μπορέσει να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις των διεθνών αγορών.

Κύριε Πρόεδρε, έρχομαι από περιοδεία στη Ρόδο. Ρόδος και Κως το 2010 είχαν 10% αύξηση του τουρισμού τους. Γιατί; Γιατί αντί να τα περιμένουν όλα από τον ΕΟΤ έκαναν ένα δικό τους μικρό, ταό σχήμα και έφερε πολύ περισσότερους τουρίστες και μάλιστα από αυτούς που δαπανούν χρήματα στη χώρα. Φέτος 20% πάνω και από το περσινό 10%.

Η βελόνα της οικονομίας μπορεί να κινηθεί. Το κράτος πρέπει να βοηθήσει και η πολιτική του διεύθυνση έχει τη μεζονα ευθύνη για να λειτουργήσει το κράτος, όπως αυτό πρέπει. Γιατί όταν λέμε κράτος δεν εννοούμε το κράτος σε ένα Υπουργείο, σε δύο Υπουργεία, εννοούμε το κράτος που το εποπτεύει η Κυβέρνηση, το σύνολο των διοικητικών της στιγμών.

Από μεθαύριο, λοιπόν, η χώρα θα πρέπει να μπει στον κακοτράχαλο δρόμο της εφαρμογής των όσων εδώ συμφωνούμε. Εμείς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουμε αναλάβει μία μεγάλη υποχρέωση στο Υπουργείο Υγείας. Πρέπει σ' αυτό το χρονικό διάστημα να επιστρέψουμε στον Έλληνα πολίτη 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ, χωρίς να προσθέτω το ετήσιο όφελος από τις οριζόντιες πολιτικές που έχουμε να κάνουμε με τους μισθούς, πολιτικές που εφαρμόστηκαν το 2010. Δυόμισι δισεκατομμύρια καθαρά χρήματα πίσω στον Έλληνα φορολογούμενο, που σήμερα δεν τα καταναλώνει η υγεία. Δεν τα καταναλώνουμε υπέρ του ασθενούς ή επιτέλους υπέρ του ανθρώπου που δεν πρέπει να αρρωστήσει.

Διότι αυτές είναι οι μείζονες πολιτικές στο χώρο της υγείας, πολιτικές υγείας και όχι πολιτικές αντιμετώπισης της ασθένειας. Αυτά τα χρήματα που πρέπει να επιστραφούν στον ελληνικό λαό, θα μπορέσει η χώρα τα επόμενα χρόνια να τα αξιοποιήσει στον ένα ή στον άλλο της τομέα. Και πάντως, είναι χρήματα που θα τα πάρουμε πίσω από την κακοδιοίκηση, από τη σπατάλη, από

τη διαφθορά.

Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να κλείσω εδώ. Αντί, λοιπόν, όλων των στοιχείων που θα μπορούσαν να απασχολήσουν τη Βουλή επί πολλή ώρα, καταθέτω τον πίνακα με όλες τις δαπάνες, όπως τις προβλέπουμε στο Μεσοπρόθεσμο για το 2011 έως το 2015.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και κλείνω λέγοντας το εξής. Από την επομένη της υιοθέτησης από τη Βουλή των κρίσιμων αυτών κειμένων και της ολοκλήρωσης των σχετικών διαδικασιών από την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν χωρεί ούτε ολιγωρία από πλευράς όσων ανήκουμε στην εκτελεστική εξουσία ούτε εμπλοκές από την πλευρά όσων ανήκουν γενικότερα στο πολιτικό σύστημα.

Θα πρέπει να καταλάβουμε μια για πάντα ότι κινδυνεύουμε να καταντήσουμε να έχουμε ως πρώτο πρόβλημα της χώρας όχι την οικονομική της κρίση, αλλά την πολιτική της ανεπάρκεια. Εδώ και τώρα πρέπει να δώσουμε αυτήν τη μάχη και πρέπει αυτήν τη μάχη να τη δώσουμε νικηφόρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέα Λοβέρδο, γιατί κράτησε το λόγο και μίλησε περίπου τρία λεπτά λιγότερο.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Μαγνησίας του ΠΑΣΟΚ κ. Κωνσταντίνος Καρτάλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούω συχνά στις τοποθετήσεις των συναδέλφων να μιλούν για ιστορικές στιγμές. Διαφωνώ. Πρόκειται για τραγικές στιγμές, γιατί είναι τραγικό να γνωρίζεις ότι δεν έπιασαν τόπο κάποιες από τις θυσίες που ζήτησες από τους πολίτες και ότι χρειάζεσαι και πάλι να πάρεις σκληρά και άδικα μέτρα για να διορθώσεις την ελληνική οικονομία. Επίσης τραγικό είναι να γνωρίζεις ότι η χώρα σου βρίσκεται μια ανάσα πριν από ένα νέο Ματζικέρτ, δηλαδή πριν από μια μάχη που αν χαθεί είναι σαν να χάνεται ο πόλεμος και ότι αν επιτρέψεις στη συνείδησή σου να μιλήσει, η χώρα τελικά θα πτωχεύσει και θα βρεθεί στο περιθώριο, θα χαθούν κόποι ετών και πολλές οικογένειες θα βρεθούν στο περιθώριο.

Σ' αυτήν την κρίσιμη συγκυρία, πολλοί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό μίλησαν με εκβιαστικά διλήμματα. Θέλω να τους διαβεβαιώσω ότι οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης δεν παρακολουθούν τα διλήμματά τους, κάνουν τις τοποθετήσεις τους και ασκούν την κριτική τους με αίσθημα ευθύνης.

Και αν υπήρχε δυνατότητα να μας ακούνε οι δανειστές μας, θα έλεγα ότι, πραγματικά, μας δημιουργεί πολύ μεγάλο πρόβλημα η επιθετική συμπεριφορά τους, οι παρεμβάσεις τους στην κοινοβουλευτική δημοκρατία μας και στον τρόπο λειτουργίας της Βουλής, την ίδια στιγμή που και οι ίδιοι παραμένουν εγκλωβισμένοι στους είκοσι έξι εκλογικούς τους κύκλους, σε παλινωδίες σε ό,τι αφορά τις τοποθετήσεις τους και σε μια αδυναμία να πάρουν σοβαρές και καθαρές πολιτικές αποφάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά την εκτίμησή μου το 2012 θα είναι ο δυσκολότερος χρόνος της μεγαλύτερης δημοσιονομικής, οικονομικής και παραγωγικής αναδιάρθρωσης της χώρας μας, την ίδια στιγμή που το πολιτικό μας σύστημα παρουσιάζει αυξανόμενη φθορά και έχει σοβαρά προβλήματα αντιπροσώπευσης.

Είναι προφανές, λοιπόν, ότι το εγχείρημα που έχουμε μπροστά μας δεν είναι απλά πολιτικό και κομματικό, αλλά εθνικό και κοινωνικό. Πρέπει, λοιπόν, να χαράξουμε έναν οδικό χάρτη που να έχει ειλικρίνεια, αποφασιστικότητα, τολμηρές αλλαγές και αποφάσεις οι οποίες θα παίρνονται χωρίς να λαμβάνουμε υπ' όψιν μας το πολιτικό κόστος.

Το πρώτο μνημόνιο δεν είναι η βασική αιτία των δεινών μας, αλλά το δραματικό αποτέλεσμα των λαθών κυρίως της προηγούμενης κυβέρνησης. Δυστυχώς, δεν μπορούσαμε να το υπερβούμε, γιατί χάθηκαν στόχοι, δεν αντιμετωπίστηκε η φοροδιαφυγή, δεν

έγιναν έγκαιρα οι αναγκαίες κυβερνητικές διορθώσεις, δεν καταφέραμε να πείσουμε τους πολίτες ότι το κυβερνητικό μας πρόγραμμα είναι ευρύτερο του μνημονίου.

Τώρα κινούμεθα προς ένα νέο μνημόνιο. Είναι λογικό που η κοινωνία ζητά διορθώσεις και καλύτερα μέτρα. Οι διορθώσεις σχετίζονται με την προστασία των δημοσίων αγαθών και τη στήριξη των οικογενειών και των κοινωνικών ομάδων που έχουν μείνει στο περιθώριο.

Άκουσα προηγουμένως τον κ. Σαμαρά και πιστεύω ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση οφείλει να επανεξετάσει τη στάση της. Η αντιμνημονιακή πολιτική φθοράς που επενδύει απέναντι στην Κυβέρνηση χωρίς ρεαλιστική εναλλακτική λύση, στην ουσία επιτείνει το πρόβλημα του πολιτικού προσανατολισμού και δεν βοηθά στην προσπάθεια για να ανακάμψει η χώρα και να στηριχθεί στα πόδια της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά, πιστεύω ότι η ελπίδα καλλιεργείται μόνο μέσα από την αλήθεια και ότι η κοινωνία απαιτεί τη διαρκή αποτύπωση της αλήθειας σε ό,τι αφορά στα δημόσια οικονομικά της χώρας. Δεν θέλει ωραιοποίηση της πραγματικότητας και δεν θέλει δημιουργία λάθρων εντυπώσεων.

Χαίρομαι, διότι η νέα Κυβέρνηση αποφάσισε να μιλήσει με τη γλώσσα της αλήθειας. Πράγματι, μπορεί να χρειαστούν και νέα μέτρα, αλλά θα υπάρξει σταθεροποίηση που θα μας δώσει το δικαίωμα να περιορίσουμε το κλίμα της επιθετικής δυσπιστίας σε βάρος της χώρας, να μορφώσουμε με δίκαιο τρόπο το φορολογικό μας σύστημα, να αντιμετωπίσουμε τον παρασιτισμό που συναρτάται με τη φοροδιαφυγή, να σταθμίσουμε τις αποκρατικοποιήσεις που πρέπει να γίνουν, ώστε την επόμενη μέρα να διαθέτει η χώρα επαρκή δημόσιο πλούτο προς περαιτέρω αξιοποίηση.

Πραγματικά πιστεύω ότι η χώρα μας περνά μια κρίση δημοσίου χρέους και στόχος είναι η χρονιά εκείνη που το δημόσιο χρέος της χώρας μας θα είναι περίπου στο 80% του Ακαθαρίστου Εγχωρίου Προϊόντος. Αυτό δεν θα γίνει πριν από μια δεκαετία από σήμερα και αυτήν την ελπίδα και αυτήν την αλήθεια πρέπει να την πούμε στους πολίτες, πάντα με την προϋπόθεση ότι θα δημιουργήσουμε πρωτογενή πλεονάσματα, αλλά και ότι στην πορεία θα οργανώσουμε μια πολιτική διευθέτηση του χρέους, προφανώς, με ελεγχόμενο τρόπο. Τότε και μόνο τότε η χώρα θα έχει τις βάσεις εκείνες που θα της επιτρέψουν να σταθεί ανταγωνιστικά στο διεθνές περιβάλλον, να αντιμετωπίσει επαρκώς τους οικονομικούς κινδύνους και να είναι λιγότερο ευάλωτο σε διεθνείς αναταράξεις.

Ξέρω ότι σε μια δεκαετία από σήμερα, δηλαδή το 2021, το 2022, το 2025 ακούγεται μακριά και ότι πολλοί πολίτες θα σκέφτονται πώς θα αντέξουν μέχρι τότε. Στόχος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κάθε χρονιά να είναι καλύτερη από την προηγούμενη. Το 2021 είναι προφανές ότι θα γιορτάσουμε τα δέκα χρόνια της εθνικής μας ανεξαρτησίας. Σημασία έχει να ταυτίσουμε με αυτόν τον εορτασμό με την ανάκτηση μέρους της δημοσιονομικής μας κυριαρχίας και μαζί μέρους της εθνικής μας κυριαρχίας.

Έχουμε δέκα χρόνια μπροστά μας να εργαστούμε, για να στηρίξουμε το κοινωνικό κράτος, να πείσουμε ότι το πολιτικό μας πρόγραμμα είναι ευρύτερο του μνημονίου στη διοίκηση, στη δικαιοσύνη, στην περιφερειακή ανάπτυξη, στην αγροτική παραγωγή, στη νησιώτικη πολιτική, να δώσουμε χώρο στην ανάπτυξη και να στηρίξουμε την υγιή επιχειρηματικότητα, να μην επιτρέψουμε ξανά τομεακά προγράμματα του ΕΣΠΑ να έχουν απορρόφηση σήμερα που μιλάμε 2%, 3% ή 5%, όπως το πρόγραμμα της έρευνας που οδηγεί στην επιστημονική μετανάστευση δύο, τρεις ή τέσσερις χιλιάδες νέους Έλληνες στο εξωτερικό, να πείσουμε τους πολίτες ότι υπάρχει ισονομία, να διασφαλίσουμε τη συνεννόηση μεταξύ των πολιτικών κομμάτων και, προφανώς, να αλλάξουμε το πολιτικό μας σύστημα.

Η λύση, προφανώς, δεν είναι ένας νέος εκλογικός νόμος, που ουσιαστικά θα δημιουργήσει τους διοριστέους του εκάστοτε Αρχηγού. Το ζήτημα είναι να βελτιώσουμε τη λειτουργία των κομμάτων, ώστε, επιτέλους, να αποκτήσουμε εσωκομματική δημοκρατία, γιατί ο αρμός, ο συνκετικός ιστός όλων των αλλαγών που θέλει το πολιτικό σύστημα είναι η δημοκρατική λειτουργία των

κομμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Έχει δίκιο ο Υπουργός Οικονομικών. Χρειαζόμαστε ένα κοινό μέτωπο ευθύνης, το οποίο να ξεπερνά τις λογικές του παρελθόντος και τις μικροκομματικές αντιλήψεις.

Ξέρω ότι πολλοί Έλληνες που μας ακούνε σήμερα νιώθουν ότι χάνουν τη γη κάτω από τα πόδια τους. Επίσης, ξέρω και ξέρουν ότι τους αδικούμε, ζητώντας νέες θυσίες. Ξέρουμε και ξέρουν ότι πολλοί δεν ανταποκρίθηκαν στις προσδοκίες τους. Ξέρω, όμως, ότι αν η χώρα πτωχεύσει, δεν θα θιγούν αυτοί που έχουν βγάλει τα χρήματά τους στο εξωτερικό και αυτοί που έχουν υψηλά εισοδήματα, αυτοί δηλαδή που επί χρόνια ζούσαν παρασιτικά σε βάρος όλων αυτών που δουλεύαν.

Αν καταψηφίσουμε το μεσοπρόθεσμο, είναι σαν να κάνουμε ένεση ευθανασίας στην ελληνική οικονομία και στην ελληνική κοινωνία. Αν το ψηφίσουμε, δίνουμε παράταση στην εντατική, όπου βρίσκεται η ελληνική οικονομία σήμερα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν παραδώσω το Προεδρείο στον, επίσης, Αντιπρόεδρο κ. Αργύρη, θα ήθελα, επειδή έγινε το επεισόδιο εν συνεδρίασει, να εκφράσω τη λύπη μου για όσα έγιναν με τον κ. Ζώη και να του ζητήσω συγγνώμη.

Πράγματι ήταν άκομψος ο τρόπος με τον οποίο τον διέκοψα. Του ζητώ, λοιπόν, συγγνώμη, γιατί είμαστε επί είκοσι και πλέον χρόνια σε αυτήν την Αίθουσα και δεν θέλω να μένει καμμία αίσθηση διακριτικής μεταχειρίσεως. Κάποια στιγμή, βέβαια, πρέπει να βρούμε τον τρόπο, χωρίς να σηκώνουμε τους τόνους, να βοηθάμε το Προεδρείο τηρώντας του χρόνους. Δεν το καταφέρνουμε πάντα και αυτό είναι εις βάρος των συναδέλφων.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Γρηγόρης Ψαριανός.

(Στο σημείο αυτό την προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν από τριάντα, τριάντα δύο χρόνια σε αυτήν εδώ την Αίθουσα ο αείμνηστος τότε Πρωθυπουργός Γεώργιος Ράλλης είχε θυμηθεί τους Κληροδόνηδες, που έβγαζαν στο δρόμο σε μεγάλα τριήμερα πάρτι τη νεολαία και τους πισσιρικάδες της χώρας. Τώρα έχετε βγάλει, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, σε ένα συνεχές, σε ένα διαρκές πάρτι σε όλες τις πλατείες και τους δρόμους όλης της Ελλάδας ένα ετερόκλητο πλήθος από αγανακτισμένους πολίτες, από αγανακτισμένους δικούς σας πελάτες, από αγανακτισμένους ακροδεξιούς, ακροαριστερους, ακροανένταχτους, ακροαπολίτικους, από ανθρώπους που αισθάνονται να παραβιάζεται συνεχώς ο ζωτικός τους χώρος και το κοινό περί δικαίου αίσθημα.

Πριν από μερικές μέρες άρχισε να ξετυλίγεται το κουβάρι των στημένων αγώνων στο σάπιο και βρώμικο ελληνικό ποδόσφαιρο. Ελπίζω να τελειώσει εδώ και το στημένο παιχνίδι, που έχετε στήσει από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα τα δύο κόμματα που κυβερνήσαν τη χώρα, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, ένα βρώμικο στημένο παιχνίδι. Πρέπει να λήξει τώρα, πριν ο Ευρωπαίος διαιτητής σφυρίξει τη λήξη του αγώνα. Πρέπει να σταματήσει εδώ αυτό το στημένο παιχνίδι των τριάντα επτά χρόνων αδιάκοπης λιτότητας: Σφιζτε το ζωνάρι, συμμαζευτείτε, μαζευτείτε. Είμαστε δύσκολα. Θα περάσουμε μία δύσκολη διατία, μία δύσκολη τετραετία, μία δύσκολη δεκαετία. Έχουμε περάσει τριάντα επτά δύσκολα χρόνια από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα και τώρα είμαστε στο χείλος του γκρεμού, αν δεν έχει αρχίσει ήδη να ακούγεται ο ήχος και το ουρλιαχτό της πτώσης.

Μας ζητάει τώρα συναίνεση, να ψηφίσουμε το μεσοπρόθεσμο. Είναι ένα μέσο-άκρο-εκπρόθεσμο. Και η αίτησή σας και η έκκλησή σας για συναίνεση είναι άκαιρη και είναι πάρα πολύ εκτός χρόνου. Πρέπει να συναίνεσετε μόνο μεταξύ σας. Πρέπει να προχωρήσετε –το λέω και μπορεί να στεναχωρηθούν διάφοροι φίλοι μου από πολλούς πολιτικούς χώρους και από την Αριστερά ιδίως– από τη συγκυβέρνηση Παπανδρέου-Βενιζέλου στην επό-

μενη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας και να λύσετε εσείς το κουβάρι αυτό που εσείς δημιουργήσατε. Να πείτε ότι τα κάναμε σκατά τριάντα επτά χρόνια, θα καθαρίσουμε τώρα το βόθρο, τον υπόνομο. Θα προσπαθήσουμε να το κάνουμε. Θα προσπαθήσουμε να θέσουμε το θεσμικό πλαίσιο και τους όρους του παιχνιδιού. Ένα δίκαιο εκλογικό σύστημα. Να προχωρήσουμε σε κυβερνήσεις συνεργασίας, μετά απ' αυτήν τη φάση.

Αυτήν την κάθαρση και την εκκαθάριση πρέπει να την κάνετε εσείς τώρα. Δεν υπάρχει άλλος χρόνος. Πρέπει να σταματήσετε αυτήν την έκκληση και την επίκληση στον πατριωτισμό όλων των πτερύγων, για να αναλάβουμε από κοινού, όλοι μαζί, τις ευθύνες που εσείς δημιουργήσατε κυβερνώντας αυτήν τη χώρα. Δεν τη δημιουργήσαμε εμείς ή όποιοι της Αριστεράς ή άλλων χώρων εντός και εκτός Βουλής, που δεν κυβερνήσαν ποτέ, που δεν ψηφισαν τετατοργήματα, που δεν ψηφισαν τετατώδεις νόμους, που δεν οργάνωσαν αυτό το αναποτελεσματικό και τεράστιο κράτος, που δεν λειτουργεί κίολας, που δεν φόρτωσαν χρέη, που δεν επένδυσαν τα ευρωπαϊκά κεφάλαια και τα δάνεια σε παραγωγικές δραστηριότητες, αλλά όλα αυτά τα χρήματα χάθηκαν σε μαύρες τρύπες και σε τρύπιες τσέπες.

Σε μία από τις παρθενικές ομιλίες εδώ πριν από τέσσερα χρόνια, είχα πει ότι προχωράτε με αυτές τις λογικές, παίζοντας την ταιγιολελέτα ή τις κουμπάρες το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, στην καταστροφή της χώρας. Το είχα πει πριν από τέσσερα χρόνια. Ήρθε η καταστροφή της χώρας. Την έχετε πετύχει. Και ο κόσμος είναι ανάστατος στους δρόμους. Έχετε μόνο ένα δρόμο: Να εκτονώσετε αυτήν την οργή του κόσμου και να αποκαταστήσετε, αν υπήρχε ποτέ, το κοινό περί δικαίου αίσθημα.

Το κοινό περί δικαίου αίσθημα, κύριε Αντιπρόεδρε της Κυβέρνησης και κύριε Υπουργέ, δεν πρόκειται να αποκατασταθεί λέγοντας ότι ήρθαμε σε συμφωνία με την ομόλογό μου της Ελβετίας. Θα αποκατασταθεί όταν δώσετε ονόματα και διευθύνσεις και όταν ανοίξουν οι λογαριασμοί. Όπως ανοίγουν οι λογαριασμοί του βρώμικου στημένου παιχνιδιού στο ποδόσφαιρο, να ανοίξετε τους λογαριασμούς στο βρώμικο στημένο πολιτικό παιχνίδι με το μαύρο χρήμα, με την παραοικονομία, με τις εφορίες, με τις πολεοδομίες, με τη δικαιοσύνη, με αυτές τις μονάδες καταστολής, με αυτά τα εργαλεία, που εσείς έχετε εκτροχιάσει να λειτουργούν εξωθεσμικά και εξωδημοκρατικά.

Πρέπει να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη του κόσμου και δεν έχετε πολλούς δρόμους. Έχετε ένα μικρό μονοπάτι και ίσως να καταφέρετε να το πετύχετε. Δεν είμαι καθόλου βέβαιος.

Επειδή πολύς θόρυβος γίνεται τελευταία και με τον άλλο Αντιπρόεδρο τον κ. Πάγκαλο για όσα κατά καιρούς έχει πει, εγώ θα θυμηθώ να πω αυτό που είπε «μαζί τα φάγαμε». Είχε δίκιο ο κ. Πάγκαλος, πράγματι μαζί τα φάγαμε. Απλώς, δεν είπε όλη την αλήθεια. Δεν είπε ότι εκατό οικογένειες φάγαμε 100 δισεκατομμύρια και άλλα 100 δισεκατομμύρια σκορπίστηκαν στον υπόλοιπο κόσμο και όχι σε όλον. Δεν είπε ο κ. Πάγκαλος και κανείς από σας, ποιοι έφαγαν πόσα, πού έχουν πάει τα οκτακόσια δισεκατομμύρια –επτακόσια, εξακόσια δισεκατομμύρια– που έχουν φύγει από τη χώρα τον τελευταίο χρόνο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Σε καμμία παραγωγική δραστηριότητα δεν επενδύσατε τα δάνεια, τα συνεχή, επαχθή και δυσβάσταχτα δάνεια, με τοκογλυφικά επιτόκια, με όρους δυσβάσταχτους και για τις κυβερνήσεις σας και για το λαό πρωτίστως, γιατί αυτός τα πληρώνει. Δεν επενδύθηκαν χρήματα σε παραγωγικές δραστηριότητες. Η Ελλάδα δεν παράγει τίποτα. Πουθενά στην Ευρώπη δεν πωλούνται ελληνικά προϊόντα. Η Ελλάδα δεν παράγει τίποτα και καταναλώνει εισαγόμενα. Έχει ένα ισοζύγιο πληρωμών τραγικό.

Ενώ απορροφήσατε όσα απορροφήσατε σε μαύρες τρύπες και τρύπιες τσέπες, ακόμη υπήρχαν τεράστια ποσά που δεν απορροφήθηκαν σε παραγωγικές δραστηριότητες και σε έργα υποδομής.

Μας λέτε τώρα να ψηφίσουμε ένα άλλο τετατοργήμα, το οποίο όπως είπε και η κ. Θεοχάρη, η συνάδελφος από την Καρδίτσα, πραγματικά είναι η πέτρα του Σίσυφου. *Lapsus linguae*, είπε τη γλώσσα της αλήθειας κατά λάθος. Πράγματι, έχει δίκιο η

κ. Θεοχάρη. Είναι ο βράχος του Σίσυφου. Θα τον ανεβάσουμε μέχρι τις παρυφές της κορυφής και θα ξανά κατακυλίσει παρασύροντας και εμάς μαζί. Και άντε πάλι ξανά! Θα το υποστούμε πολλές φορές αυτό το δυσβάσταχτο βάρος να ανεβάσουμε το βράχο του Σίσυφου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και επειδή πολλοί φίλοι μου Αριστεροί και πολλοί άνθρωποι δυσχεραστούν και πιστεύουν ότι οι τριακόσιοι είναι όλοι ίδιοι, πρέπει να μουντζώνουμε αυτούς που κυβέρνησαν τη χώρα ή τους καθρέπτες μας, διότι εμείς τους ψηφίσαμε αυτούς, που κυβέρνησαν τη χώρα. Δεν μπορούμε να μουντζώνουμε το Κοινοβούλιο ούτε μπορούμε να εκτονώνουμε την οργή του κόσμου. Κι αυτό επίσης, εσείς το καθοδηγείτε, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία και με κανάλια και με δημοσιογράφους σας. Και επειδή και οι πελάτες σας έχουν τύψεις για τις επιλογές τους και εσείς γι' αυτά που κάνατε, θέλετε να μας πείτε ότι είναι όλοι ίδιοι. Θέλετε να διαχέονται οι δικές σας ευθύνες σε όλους τους Βουλευτές και στο πολιτικό και κοινοβουλευτικό μας σύστημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ένα τελευταίο. Νόμος είναι το δίκαιο του εργάτη, όπως λένε κάποιοι. Άλλοι λένε του εφοπλιστή, άλλοι λένε του κτηματομεσίτη, άλλοι λένε του δανειστή, άλλοι λένε του τοκογλύφου.

Αγαπητοί φίλοι, νόμος είναι το δίκαιο. Δεν είναι το δίκαιο κανενός. Είναι το δίκαιο. Και δίκαιο είναι το δημόσιο συμφέρον. Και εσείς δεν έχετε καταλάβει τίποτα, ούτε ο ένας τον άλλο, ή κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε ο ένας τον άλλο και ούτε τον κόσμο που έχει βγει στους δρόμους. Αλλού βαρούν τα κρούταλα και αλλού χορεύει η αρκούδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πολύ άσχημο κάθε φορά να κάνουμε υπενθύμιση για το χρόνο. Είναι άχαρος ρόλος. Παρακαλώ να υπάρχει μια αυτοσυγκράτηση απ' όλους. Είναι πολλοί οι ομιλητές. Αύριο στις δύο το μεσημέρι θα γίνει η ψηφοφορία και γι' αυτό πρέπει να τηρούμε το χρόνο.

Το λόγο έχει ο κ. Παντελής Ασπράδακης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από την Περιφέρεια Αττικής.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΑΣΠΡΑΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τους τελευταίους μήνες προβληματίζομαι για το ποιος είναι, τελικά, ο ρόλος του Βουλευτή και ποια είναι η στάση που πρέπει να κρατήσει σ' αυτήν την κρίσιμη περίοδο. Ο κόσμος μας αντιμετωπίζει παράξενα, μας στέλνει ποικίλα μηνύματα και τελικά αναρωτιέμαι αν όντως παίρνουμε τις σωστές αποφάσεις. Αυτήν την περίοδο η απογοήτευση του κόσμου έχει φτάσει στο ζενίθ, ενώ η εμπιστοσύνη του για το πολιτικό σύστημα κλονίζεται καθημερινά.

Βρισκόμαστε, λοιπόν, και σήμερα στη δυσάρεστη θέση να αποφασίσουμε την επιβολή νέων σκληρών και επώδυνων μέτρων για την ελληνική κοινωνία, μέτρα που πλήττουν τα μικρά αλλά και τα μεσαία εισοδήματα, μέτρα που αφορούν το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού λαού, ο οποίος καλείται και πάλι να πληρώσει «τα σπασμένα». Βέβαια επιβλήθηκε δικαίως έκτακτη εισφορά 5% για το πολιτικό προσωπικό της χώρας, δίνοντας στον πολίτη το μήνυμα ότι όλοι πλέον πρέπει να συνεισφέρουν.

Πριν από λίγες μέρες πάλι απ' αυτό το Βήμα είχα προτείνει να επιβληθεί έκτακτη εισφορά αναδρομικά σ' όσους άσκησαν εξουσία από το 1974 και μετά. Με ευχαρίστηση ακούω ότι η πρόταση τυγχάνει ευρύτερης αποδοχής.

Κάποιοι άλλοι, βέβαια, υποστηρίζουν ότι υπάρχουν κι άλλες λύσεις οι οποίες δεν μπορούν να εφαρμοστούν άμεσα τη στιγμή που τα ταμεία του κράτους είναι άδεια και δίνεται αγώνας να μη χρεοκοπήσει η χώρα, μια χρεοκοπία που πρέπει να εξηγήσουμε αναλυτικά στον ελληνικό λαό τι σημαίνει και ποιες είναι οι ανυπολόγιστες συνέπειες, γιατί ακούγονται φωνές που παρουσιάζουν τη χρεοκοπία ως λύση. Πρέπει όμως, να αναλογιστούμε ποια συμφέροντα εξυπηρετούν σ' όσους έχουν ιδιοτελείς σκοπούς ή σ' όσους έχουν επενδύσει στη δική μας χρεοκοπία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτήν τη στιγμή δεν μπορούμε να κάνουμε πίσω, γιατί αν κάνουμε τώρα πίσω, θα πάνε χαμένες οι

προσπάθειες του ελληνικού λαού όλο το προηγούμενο διάστημα.

Θα ήθελα να αναφέρω ένα χαρακτηριστικό άρθρο που φιλοξένησε η βρετανική εφημερίδα «GUARDIAN» στο οποίο αναφέρεται ότι οι Έλληνες ήταν εκείνοι οι οποίοι στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο σταμάτησαν τους Γερμανούς, έκαναν πραγματική αντίσταση κατά τη διάρκεια της κατοχής με ανυπολόγιστο αριθμό θυμάτων, έζησαν το δραματικό εμφύλιο και τη «μαύρη» περίοδο της χούντας, κάτι που επηρέασε δυσμενώς το κράτος και την πορεία του σε πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο τα επόμενα χρόνια και καταλήγει: «Θα πρέπει η Ευρώπη να ευχαριστεί την Ελλάδα για την αντίσταση απέναντι στη γερμανική πολεμική μηχανή γιατί χάρη στους Έλληνες δεν μιλάμε σήμερα γερμανικά. Τους χρωστάμε περισσότερα απ' ό,τι αυτοί σε μας», τελειώνει το δημοσίευμα.

Αυτή τη στιγμή, λοιπόν, στη Ευρώπη αλλά και διεθνώς αναγνωρίζεται ότι η Ελλάδα έχει κάνει βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση και ότι, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να υποστηριχθεί το αν θέλουμε να έχουμε μία Ευρωπαϊκή Ένωση με κοινό μέλλον και με οικονομική ανάπτυξη.

Αναμφισβήτητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεσοπρόθεσμο δεν λύνει το πρόβλημα της χώρας μας, όμως μας δίνει πίστωση χρόνου, για να οργανώσουμε και να συνεχίσουμε τις προσπάθειες για ένα βιώσιμο κράτος. Άμεσα, λοιπόν, επαναξιολόγηση των «παγωμένων» επενδύσεων σε όλους τους κλάδους, στον τουρισμό, στην ενέργεια, στις κατασκευές, στα δημόσια έργα, στη γεωργία και στην κτηνοτροφία.

Σημαντικό, επίσης, είναι οι προβλεπόμενες αποκρατικοποιήσεις να εξεταστούν διεξοδικά κατά περίπτωση, με γνώμονα το συμφέρον της χώρας και να συνοδευτούν από συγκεκριμένα έργα ανάπτυξης, έτσι ώστε να εξασφαλιστούν νέες θέσεις εργασίας, ιδιαίτερα για τους νέους μας, αλλά και με μέριμνα για τους ήδη υπηρετούντες.

Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να κάνω κάποιες συγκεκριμένες προτάσεις. Πρώτον, να ψηφιστεί ένας νόμος έκτακτης κατάστασης για οικονομικά αδικήματα, ώστε να έχουμε καθαρότητα παντού με συνοπτικές διαδικασίες, να υπάρχει αυστηρός έλεγχος, άνοιγμα λογαριασμών, δέσμευση και δήμευση περιουσίας και κοινοποίηση ονομάτων σε στενά χρονικά όρια, αλλά και ενθέρωση των πολιτών για τα αποτελέσματα της όλης διαδικασίας, γιατί ο κόσμος μάς ρωτάει: «Τι έγιναν τελικά οι γιατροί, οι εφοριακοί και όλοι όσοι πιάστηκαν να φοροδιαφεύγουν; Τι θα γίνει τελικά με όσους μπλέκονται σε στημένα παιχνίδια; Θα δοθούν πίσω τα κλεμμένα;».

Δεύτερον, να εξεταστεί η μείωση του ΦΠΑ σε επιχειρήσεις εστίασης κι όχι μόνο, αλλά και η επιβολή ενός ενιαίου μικρότερου συντελεστή ΦΠΑ, καθώς το 23% είναι ένα κίνητρο για να μην αποδίδεται, ενώ να επιβληθούν αυστηρές κυρώσεις για όσους επαγγελματίες δεν κόβουν αποδείξεις και φοροδιαφεύγουν.

Ενδεχομένως θα έπρεπε, κύριε Υπουργέ, να δημιουργηθεί ο «ΔΙΑΣ» του ΣΔΟΕ για άμεση επέμβαση από υγιείς ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Υπενθυμίζω και μια παλαιότερή μου πρόταση για άμεση απόδοση του ΦΠΑ στο κράτος για όσες συναλλαγές γίνονται μέσω πιστωτικών καρτών.

Τρίτον, σε σχέση με τα χρήματα που έχουν διαφύγει στο εξωτερικό, να δοθούν κίνητρα σ' αυτούς που θα τα φέρουν πίσω. Ταυτόχρονα, να μην φεύγει ούτε ένα ευρώ χωρίς φορολογική και ασφαλιστική ενημέρωση και κυρίως να υπάρχει πληροφόρηση στους μικροκαταθέτες, ώστε να μην γίνονται πιόνια στη σκακιέρα των μεγαλοεπενδυτών.

Τέταρτον, αναφορικά με την αυθαίρετη δόμηση, που αφορά ιδιαίτερα την περιφέρεια Αττικής όπου εκλέγομαι, να ολοκληρωθεί η διαδικασία τακτοποίησης αυθαίρετων και παράλληλα προτείνω να τακτοποιηθούν και οικισμοί που πληρούν τις προϋποθέσεις. Είναι μια εκκρεμότητα πολλών ετών. Και βεβαίως, να μπει ένα οριστικό τέλος στην αυθαίρετη δόμηση σε όλη τη χώρα.

Τέλος, χρειαζόμαστε μια πολιτική ένα εθνικό σχέδιο για αγροτική ανάπτυξη και παραγωγικότητα. Δεν γίνεται στην Κρήτη να αγοράζουν ντομάτες Βελγίου, στη Θεσσαλία κρέας Γαλλίας, στην Ήπειρο, που έχει τόσα τυριά, να υπάρχουν τυριά από την

Ολλανδία. Και πολλά άλλα παραδείγματα μπορώ να πω. Γενικά, δεν μπορούμε στην Ελλάδα να εισάγουμε κάθε είδους καταναλωτικά προϊόντα από κάθε γωνιά της γης, όταν έχουμε τις ευνοϊκές συνθήκες για να παράγουμε και να εξαγάγουμε ποιοτικά προϊόντα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτή τη χρονική στιγμή, ψηφίζοντας το μεσοπρόθεσμο, αγοράζουμε στην ουσία χρόνο για να συνεχίσουμε να εφαρμόζουμε διαρθρωτικά μέτρα πολιτικές εξυγιάνσης, αλλά κυρίως μέτρα καταπολέμησης της διαφθοράς και της φοροδιαφυγής.

Με την ελπίδα μιας Ελλάδας που στο μέλλον θα στηρίζεται στα πόδια της, με αυτή την ελπίδα και την προσδοκία, στηρίζω σήμερα την Κυβέρνηση και ψηφίζω το μεσοπρόθεσμο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Ασπράδακη και για την τήρηση του χρόνου. Είναι γεγονός, όταν τηρείται ο χρόνος. Θα το κάνει τώρα και ο Άδωνις Γεωργιάδης του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα μιλήσω από το έδρανο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα έχετε μισό λεπτό επιπλέον γιατί δεν ανεβήκατε στο Βήμα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Υπουργέ, εγώ είμαι από αυτούς που ψηφίσαν πέρυσι το μνημόνιο. Άρα, βάσει των όσων είπατε –που το αποδέχομαι– έχω επωμιστεί προσωπικό πολιτικό κόστος, για να μπορώ να σας ασκήσω τώρα κριτική και με αυτό το δικαίωμα θα σας πω αυτά που θα ακούσετε ευθύς αμέσως.

Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή τον συνάδελφό σας, τον Υπουργό Υγείας κ. Λοβέρδο, του οποίου τον πολιτικό λόγο ιδιαίτερα εκτιμώ και τιμώ, να αναφέρεται σε πραγματικά περιστατικά συναδέλφων της αντιπολιτεύσεως που λένε με αγωνία αν θα περάσει ή όχι το Μεσοπρόθεσμο και να αναφέρεται στην ανάγκη να περάσουμε τον κακοτράχαλο δρόμο εφαρμογής αυτών που ψηφίζουμε εδώ. Αν κατάλαβα καλά αυτά είπατε ...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Απολύτως.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πολύ ωραία.

Θα σας πω, λοιπόν, και εγώ ορισμένα πραγματικά περιστατικά. Πολλοί είναι οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ που μας πιάνουν έξω και μας λένε «μας είπε ο Υπουργός» –ο κ. Βενιζέλος– «ψηφίστε το τώρα αυτό, δεν θα ισχύσει. Από αύριο θα το αλλάξουμε. Πάμε σε επαναδιαπραγμάτευση».

Πρέπει δε να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι σας άκουσα και εγώ με τα αυτιά μου στον κ. Χατζηνικολάου στο «ALTER» προχθές να το λέτε. Είπατε επί λέξει: «Εγώ είμαι πέντε μέρες Υπουργός. Δεν μπορείτε να με κρίνετε γι' αυτό. Άλλωστε» –είπατε στον κ. Χατζηνικολάου– «από την επομένη της υπερψηφίσεώς του ξεκινάει η επαναδιαπραγμάτευση για να το αλλάξουμε».

Άρα, δικαιούμαι να ρωτήσω το Σώμα. Αυτό που ψηφίζουμε είναι οριστικό και είναι ο κακοτράχαλος δρόμος που θα ακολουθήσουμε, όπως είπε ο κ. Λοβέρδος, ή είναι αυτό που θα το αλλάξουμε από αύριο και ας το ψηφίσουν οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ για να πάρουμε τη δόση και βλέπουμε;

Με συγχωρείτε, αλλά αυτό είναι μείζον θέμα. Και σας διαβεβαιώ, κύριε Υπουργέ Υγείας, ότι αυτό που σας μεταφέρω είναι απολύτως αληθές, όπως είναι και οι δικές σας πληροφορίες για τους συναδέλφους από την Αντιπολίτευση αληθείς. Είναι και τα δυο ακριβέστατα, αληθή.

Κι έρχομαι στην ουσία, κύριε Υπουργέ, να σας πω γιατί εμείς το καταψηφίζουμε. Γιατί πρέπει να εξηγήσουμε στο Εκλογικό Σώμα για ποιο λόγο ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός δεν ακολουθεί τη περσινή στάση του. Και η περσινή του στάση ήταν στάση ευθύνης και η φετινή του στάση της καταψηφίσεως είναι στάση ευθύνης. Γιατί;

Εγώ αποδέχομαι ότι είστε πέντε μέρες Υπουργός. Δεκτό. Εδώ όμως, έχουμε την Κυβέρνηση, δεν έχουμε τον Βενιζέλο.

Κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνησή σας μας κάλεσε στις 2 Μαρτίου. Εμείς ήμασταν από τα κόμματα που προσήλθαμε μαζί με τη Δη-

μοκρατική Συμμαχία και τη Δημοκρατική Αριστερά. Η Νέα Δημοκρατία, αν θυμάμαι καλά, δεν είχε έρθει. Μας ζήτησε προτάσεις. Είναι ευχής έργο που είναι εδώ ο κ. Σαχινίδης, ο υπερυφυπουργός και άρα, είμαι βέβαιος ότι τα γνωρίζει αυτά που λέω ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Τώρα έγινε υπεραναπληρωτής «υπερυφυπουργός».

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πολύ ωραία. Υπεραναπληρωτής.

Μας παρουσίασε, λοιπόν, ο κ. Παπακωνσταντίνου το πρώτο σχέδιο του μεσοπροθέσμου, το οποίο εκινείτο ακριβώς σε αυτή τη λογική που γράφει ο κ. Προβόπουλος –θα το καταθέσω για τα Πρακτικά– στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της Κυριακής προχθές.

Στην ερώτηση για το μεσοπρόθεσμο λέει ο κ. Προβόπουλος: «Ήδη από το 2008 η Τράπεζα της Ελλάδος είχε τονίσει ότι η μείωση του ελλείμματος πρέπει να στηρίζεται κατά τα 2/3 στην περικοπή των δαπανών και κατά το 1/3 στην αύξηση των εσόδων με τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης».

Αυτό που είπε ο κ. Προβόπουλος στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της Κυριακής, αυτό μας είχε παρουσιάσει ο κ. Παπακωνσταντίνου στις 2 Μαρτίου ως το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα που επρόκειτο να φέρει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Εδώ, όμως, στο μεσοπρόθεσμο το οποίο μας φέρατε, κύριε Υπουργέ, στη σελίδα σαράντα εννέα συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο. Επαίρεστε –και μάλιστα με μαύρα γράμματα– και με τίτλο και λέτε: «Η δημοσιονομική προσπάθεια 2011 – 2015 προσέρχεται περίπου ισόποσα από τις δαπάνες και τα έσοδα» Συγκεκριμένα: 13,4 από προσπάθεια από την πλευρά των εσόδων και 14,8 από τη μείωση των δαπανών.

Άρα, λοιπόν, για να συνεννοούμαστε: Ο κ. Παπακωνσταντίνου στις 2 Μαρτίου –ο κ. Προβόπουλος το αποκαλύπτει στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»– μας πρότεινε ως πολιτική συμφωνία συναινέσεως: Τα 2/3 η μείωση των δαπανών και το 1/3 οι φόροι.

Αφού –θα μου συγχωρήσετε μία αγοραία έκφραση– «μας πρήξατε το συκώτι», «θα το φέρουμε 15 Απριλίου», «όχι θα το φέρουμε 30 Απριλίου», «όχι πάμε για καλό Πάσχα», «όχι πάμε 15 Μαΐου», «όχι 25 Μαΐου έχει πιο καλό καιρό», «όχι 5 Ιουνίου», «όχι 10 Ιουνίου», «όχι 15 Ιουνίου», «όχι 25 Ιουνίου», μας το φέρατε, προσέξτε...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Της Πεντηκοστής που κατεβαίνει το Άγιο Πνεύμα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, είναι σοβαρό. Οι αγορές, η Ευρώπη, το σύμπαν περίμενε πότε ο Παπανδρέου θα φέρει το μεσοπρόθεσμο. Έλεος! Ακόμη θυμάμαι την ημέρα εκείνη, την απευκταία, όπου –και το θυμάμαι ακόμα– το Χρηματιστήριο ήταν πάνω 2%, τα spreads ήταν κάτω και ξαφνικά λέει ο Πρωθυπουργός της χώρας, κύριοι συνάδελφοι, το αμίμητο: «Καλό Πάσχα». Και με το που λέει «Καλό Πάσχα», κύριοι Υπουργοί, πηγαίνει το Χρηματιστήριο από το συν δύο στο πλην δύο και τα spreads από το μείον σαράντα στο συν σαράντα. Στη Wall Street έλεγαν: «Τι θα πει Καλό Πάσχα;»

Αφού τα κάνατε όλα αυτά –είναι σχεδόν κωμικό, έχετε δίκιο, αλλά είναι όπως ακριβώς συνέβησαν– έρχεστε και απαιτείτε από εμάς –προσέξτε!– πράξη ευθύνης και συναινέσης. Δηλαδή, για να ανακεφαλαιώσω και να κλείσω: Μας προτείνετε μία συμφωνία. Κάναμε κουβέντα. Προσήλθαμε στο διάλογο. Δεν τηρήσατε τη συμφωνία. Δεν τηρήσατε τις ημερομηνίες. Δεν φέρατε αυτά που είχαμε συμφωνήσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κι έρχεστε ξαφνικά στο τέλος και μας λέτε: Τώρα, όμως, πρέπει να ψηφίσετε, ειδάλλως η χώρα θα χρεοκοπήσει.

Και αυτό, κύριε Υπουργέ της Υγείας, λέγεται υπεύθυνη στάση από την Κυβέρνησή σας και πατριωτική!

Κλείνω με το εξής: Η εφημερίδα «REAL NEWS» του κ. Νίκου Χατζηνικολάου έκανε, νομίζω, την αποκάλυψη των τελευταίων ημερών. «Δεν ήταν μονόδρομος οι φόροι. Πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης είναι η εισπρακτική πολιτική που ακολουθείται, λένε στελέχη της Κομισιόν». Και τελειώνει το άρθρο του κ. Θάνου Αθανασίου από τις Βρυξέλλες με την εξής δήλωση από την Κο-

μισιόν: «Γνωρίζουμε ότι καμμία κυβέρνηση στην Ελλάδα δεν θα θελήσει να τα βάλει με τα συνδικάτα, όμως ο δρόμος αυτός οδηγεί στην καταστροφή».

Το καταθέτω και αυτό για τα Πρακτικά της Βουλής των Ελλήνων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κλείστε, σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κλείνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Άρα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ούτε πράξη πατριωτισμού είναι ούτε πράξη ευθύνης. «Τα κάνετε θάλασσα» ως συνήθως και ζητάτε και άλλους να σας βοηθήσουν στο ναυάγιο. Όχι, αυτή τη φορά να ναυαγήσετε μόνοι σας!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων – Αδωνης Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Ιωάννης Δημαράς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας εύχομαι καλημέρα. Μη γελάτε...

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Τι μας εύχεστε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Παρακαλώ, μη γελάτε. Σας εύχομαι καλημέρα.

Μην χλευάζετε. Μην οικτρίζετε τον χαιρετισμό. Εν γνώσει των συνεπειών περί παραβάσεως των κοινωνικών κανόνων, νύχτα είναι και η νύχτα φλέγεται, αλλά και των πολιτικών εν γένει κανόνων εν Βουλή θα επιμείνω.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, «Καλή σας μέρα»! Πώς λέγαμε «Καλημέρα, ήλιε, καλημέρα»; Ακριβώς αυτό. Πώς η Μυρσίνη η κόρη του αδελφού μας Μάνου Λοΐζου απαγορεύει να ακούγεται το τραγούδι του πατέρα της στις συνάξεις του ΠΑΣΟΚ; Ακριβώς γι' αυτό, εν Κοινοβουλία αναφωνώ: «Καλημέρα, ήλιε, καλημέρα». Για να τιμήσουμε κορυφαίες στιγμές της νεοελληνικής ιστορίας.

Και αναρωτιόμαστε, αναρωτιέμαι: Πώς ένας ύμνος ζωής, δημιουργίας, ελπίδας, έμπνευσης, αγώνων μας όπλισε και διασχίσαμε με το τραγούδι στη μασχάλη μας, πολύ δύσκολες ατραπούς σε σύγχρονες πολιτικές κατακτήσεις; Ακριβώς, γι' αυτό «Καλημέρα, ήλιε, καλημέρα». Ανεξάρτητα με το αν η Μυρσίνη μπορεί ή όχι με τον πόνο και τις πληγές της να εξορίσει από τις καρδιές μας το τραγούδι, εμείς όλοι θα βροντοφωνάσουμε μέχρι να πεθάνουμε «Καλημέρα, ήλιε, καλημέρα».

Μπορεί ο λόγος αυτός ως αντικοινοβουλευτικός ή αντισυμβατικός να κριθεί. Ευτυχώς όμως, η ελευθερία του λόγου και της έκφρασης, που διασφαλίζει σε όλους μας αυτό το ιερό Βήμα, μου επιτρέπει να επιμείνω και να συνεχίσω.

Ήταν πολύ δύσκολα τα χρόνια εκείνα και εμείς νεαρούδια, φοιτητές, νέοι, εργαζόμενοι ή παιδιά φτωχών κατατρεγμένων οικογενειών, πολιτικά και κοινωνικά, γεμίζαμε τους δρόμους, τα αμφιθέατρα, τα εργοστάσια, τους τόπους δουλειάς και τραγουδούσαμε «Καλημέρα, ήλιε, καλημέρα». Γιατί ο ήλιος ούτε ήταν ούτε είναι ούτε θα είναι ποτέ ιδιοκτησία κανενός. Ο ζωοδότης φλόγιζε και θα φλογίζει για πάντα τις καρδιές όλων των ανθρώπων, ανεξαρτήτως χρώματος, κόμματος και ηλικίας.

Να περάσω στα τρέχοντα, αυτά που μας απασχολούν; Να καταφύγω σε αριθμούς, σε εκτιμήσεις οικονομικών, καθηγητών, τεχνοκρατών κ.λπ., για να δούμε πού ακριβώς πάμε και τι κάνουμε; Ούτε προλαβαίνω, ούτε θέλω να το κάνω. Εκείνο που νιώθω όμως και θα σας το πω είναι: Καιρό τώρα νιώθω το πιστόλι στο κεφάλι μου. Από τον ένα εκβιασμό ζω στον άλλο, τριάντα, σαράντα χρόνια τώρα. «Η Καραμανλής ή τανκς». «Η συνεργασία ή χάος». «Η οι δικές μου επιλογές θα γίνουν σεβαστές και θα ψηφιστούν από τον ελληνικό λαό ή εκλογές». «Η μνημόνιο ή γκρεμός». «Η μεσοπρόθεσμο ή πτώχευση». Εγώ αρνούμαι να μπω σε αυτές τις λογικές. Αρνούμαι να δεχθώ αυτούς τους εκβιασμούς και τους εκφοβισμούς. Το μνημόνιο και οι όποιες επικαιροποιήσεις ούτε έδωσαν ούτε οδηγούν πουθενά. Δεν σας το λέω μόνο εγώ. Πριν από λίγο σε αυτό το Βήμα το είπε η κ. Βάσω Παπαν-

δρέου. Αυτό πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη.

Και δεν μπορώ επίσης, κάτι άλλο, αγαπητοί κύριοι Βουλευτές: Διαπιστώσαμε όλα αυτά τα χρόνια ψευδείς υποσχέσεις. Ακούσαμε για κάθαρση, για τιμωρίες ενόχων, κλεπτών της δημόσιας περιουσίας. Τι έγινε; Τίποτα. Να μη ξεκινήσω και σας μιλάω για το τι συνέβη ακριβώς στα μέσα ενημέρωσης από την εποχή που ήταν Πρωθυπουργός ο κ. Μητσotάκης μέχρι σήμερα, γιατί θα χρειαστώ πολύ χρόνο. Θα σας θυμίσω όμως, κάτι: Ο τότε εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, ο κ. Ρουσόπουλος, μόλις πήρε τη διακυβέρνηση της χώρας η Νέα Δημοκρατία με τον κ. Καραμανλή, έκανε την πρώτη δήλωση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία ήταν «Θα νομιμοποιησούμε τις συχνότητες, τις ραδιοφωνικές και τις τηλεοπτικές».

Και βάζω τελεία, γιατί θυμάμαι τον Μέρντοχ, τον Αυστραλό αυτοκράτορα των μέσων, ο οποίος τι είτε πριν από λίγο καιρό και ήταν πρωτοσέλιδο η συνέντευξή του στο «TIME»; Είπε: «Όταν θέλει κανείς να αποκτήσει εξουσία και οικονομικά οφέλη, πρέπει να κάνει τρία πράγματα. Το πρώτο είναι να αποκτήσει συχνότητα ή εφημερίδα ή ραδιόφωνο ή και τα τρία μαζί. Το δεύτερο να αγοράσει μία ποδοσφαιρική ομάδα και το τρίτο να έχει ένα φίλο πολιτικό. Όταν έρθει η ώρα και ο πολιτικός δεν του κάνει το χατίρι, τότε τα πράγματα είναι πάρα πολύ απλά. Αλλάζει φίλο». Έτσι ανερυθρίαστα και ξεδιάντροπα η συνέντευξη αυτή φιλοξενήθηκε στο «TIME» των Ηνωμένων Πολιτειών. Το λέω, για να δούμε και σήμερα με το ποδόσφαιρο και όλα όσα συμβαίνουν πώς συνδέεται το ποδόσφαιρο, τα στοιχήματα, η πολιτική ζωή και τα οικονομικά συμφέροντα.

Δεν θέλω να πλατειάσω, γιατί μπορεί να ξεπεράσω το χρόνο. Θα μου επιτρέψετε μόνο να τελειώσω με το εξής. Τα τραγούδια στην Ελλάδα έχουν γράψει ιστορία και δεν ήταν τυχαία, αγαπητοί συνάδελφοι, το γεγονός ότι διάλεξα να σας μιλήσω για ένα τραγούδι που έχει το δικό του αποτύπωμα και σημαίνει πάρα πολλά για πολλούς, και για εμάς και ενδεχομένως για εκείνους που δεν συμφωνούν με εμάς. Έλεγε ο στίχος: «Θα τον μεθύσουμε τον ήλιο, σίγουρα ναί. Θα τον τρελάνουμε το φίλο, σίγουρα ναί. Με το νταούλι και τον ζουρνά, καλημέρα, ήλιε, καλημέρα. Γελά ο ήλιος και αμολιέται στα στενά. Χορεύει πάνω στο νταούλι και αρχινά. Το κόκκινο για τη ροδιά, το πράσινο για τα παιδιά, για της Μυρσίνης την ποδιά μια Παναγιά».

Τελειώνοντας, αυτές τις ώρες πολλοί ήταν εκείνοι, που είτε επικριτικά είτε υπεραμυνόμενοι του νόμου που πρόκειται να ψηφίσουμε ή να καταψηφίσουμε, εκτίμησαν ότι για να αποφασίσουμε σωστά, θα πρέπει να καταφύγουμε στη λογική μας. Και αυτό είναι μία απάντηση για τον τρόπο και το περιεχόμενο της ομιλίας μου. Παρά ταύτα, οι περισσότερες ομιλίες, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, κυριαρχήθηκαν από συναισθήματα για τους συμπολίτες και για τους συμπατριώτες μας, για εκείνους οι οποίοι σήμερα υποφέρουν και τραβούν τα πάνδεινα. Μάλιστα, ακόμη και ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός, απευθυνόμενος προς την Ολομέλεια, είπε ότι θα πρέπει «με το χέρι στην καρδιά» και με την απαιτούμενη πατριωτική συνείδηση να ψηφίσουμε την πρόταση της Κυβέρνησης. Πειθαρχώ στην προτροπή του και με το χέρι στην καρδιά γυρίζω και του λέω: Όχι στο μεσοπρόθεσμο, όχι στους εκβιασμούς, όχι στις φοβίες. Η Ελλάδα δεν πωλείται.

Ευχαριστώ για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Κοζάνης κ. Ιωάννης Βλάχης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ δεν είμαι τόσο ποιητικός τύπος, όσο ο αγαπητός συνάδελφος που κατήλθε, αλλά θέλω να του πω ότι για να μπορούμε να λέμε «καλημέρα ήλιε», υπάρχει μία προϋπόθεση. Να μην πούμε «καληνύχτα, Ελλάδα».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς πολύ γρήγορα έγινε αντιληπτό ότι το έργο της Κυβέρνησης θα ήταν πολύ πιο δύσκολο απ' ό,τι είχαμε υπολογίσει τον Οκτώβριο του 2009, μετά τις εκλογές. Χρόνιες παθολογίες, υπέροργα ελλείμματα, αδιαφάνεια, διαφθορά, ρουσφέτια, μίζες και τεράστιο δημόσιο χρέος είχαν ξεφύγει από κάθε έλεγχο. Για τους χρηματοπιστωτικούς οίκους, που ο ένας μετά τον άλλο υποβάθμιζαν την πιστοληπτική ικανότητα της χώρας και την οδηγούσαν τελικά στην αδυναμία δανεισμού, μόνο αυτά αποτελούσαν την Ελλάδα.

Το Μάιο του 2010 η χώρα, μετά από εκτεταμένες διαπραγματεύσεις, εξασφάλισε χρηματοδότηση ύψους 110 δισεκατομμυρίων ευρώ στο πλαίσιο του μηχανισμού στήριξης. Στο σημείο εκείνο η Κυβέρνηση κλήθηκε να λάβει μία πολύ δύσκολη απόφαση: Είτε να προχωρήσει στη λήψη σκληρών μέτρων είτε να αφήσει τη χώρα να πτωχεύσει. Η απόφασή της να υιοθετηθεί και να εφαρμόσει τους όρους του μνημονίου, άδικους σε μεγάλο βαθμό για την πλειοψηφία των Ελλήνων, δεν ήταν εύκολη. Ο μηχανισμός στήριξης όμως έδωσε τον απαιτούμενο χρόνο στην Ελλάδα να προχωρήσει σε ένα πρόγραμμα διαρθρωτικών αλλαγών, παράλληλα με τα σκληρά οικονομικά μέτρα.

Προχωρήσαμε σε ριζικές αλλαγές στο ασφαλιστικό, στην αναδιάρθρωση του κράτους. Με την εφαρμογή του «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» δημιουργήθηκαν προϋποθέσεις για ευρεία συμμετοχή των πολιτών στα κέντρα λήψης αποφάσεων, διαφάνεια με τη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», άνοιγμα επαγγελματιών, δημιουργία φιλικού περιβάλλοντος για τον επιχειρηματικό κόσμο, εξορθολογισμός του συστήματος της υγείας και έλεγχος του συστήματος προμηθειών, δημιουργία ενός σύγχρονου σχολείου, το οποίο να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις, όχι μόνο του παρόντος, αλλά και του μέλλοντος.

Κάναμε πολλά; Όχι. Δυστυχώς οι αλλαγές αυτές που κάνουμε εδώ μέσα στη Βουλή δεν ενσωματώνονται με γοργούς ρυθμούς στο κράτος και στην οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι χθες την ανομία στη χώρα μας η πολιτεία επέλεγε να την αντιμετωπίσει με ανοχή. Έμφυτη η παραβατικότητα στους Έλληνες. Διεφθαρμένο κράτος η Ελλάδα. Η ανοχή στην ανομία ωστόσο, η ατιμωρησία της αυθαιρεσίας μετατράπηκε σε σαράκι που ροκάνισε τα θεμέλια της κοινωνίας μας, τα θεμέλια της δημοκρατίας μας. Σήμερα επιλέγουμε να αντιμετωπίσουμε την ανομία, να την καταδιώξουμε και να την πολεμήσουμε. Αυτό όμως, δεν μπορεί να το πετύχει μόνη της η Κυβέρνηση. Χρειάζεται τη συνδρομή της κοινωνίας. Χρειάζεται τη στήριξη όλης της Βουλής. Κανένας δεν έχει δικαίωμα να γυρνάει την πλάτη σ' αυτήν τη προσπάθεια, που δεν είναι προσπάθεια ενός κόμματος ή μιας Κυβέρνησης, αλλά είναι μια προσπάθεια εθνική. Αν η ανομία και η αυθαιρεσία ευθύνεται για τα δεινά που σήμερα καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε, οφείλουμε να την αντιμετωπίσουμε τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής που σήμερα καλούμαστε να υπερψηφίσουμε, αφορά τη ζωή όλων μας για τα επόμενα τέσσερα χρόνια. Τα μέτρα που προβλέπει, οι πολιτικές που προωθεί θα έπρεπε να έχουν επιβληθεί χρόνια πριν. Άλλωστε, αν είχαν επιβληθεί στο παρελθόν, σίγουρα θα ήταν πολύ λιγότερο σκληρά και σίγουρα πιο δίκαια. Η ομαλή προσαρμογή είναι δυστυχώς ένα τρένο που χάθηκε για τη χώρα μας.

Τι προβλέπει το μεσοπρόθεσμο, το έχει αναλύσει ήδη ο εισηγητής και οι προηγούμενοι συνάδελφοι, που νομίζω ότι ανέλυσαν πολλά πράγματα. Δεν θα ήθελα να σταθώ στις πολιτικές που προωθεί. Θέλω να σταθώ στη λογική που προσβύει. Δεν είναι το δικαιότερο σύστημα δημοσιονομικής εξυγίανσης. Δεν είναι ούτε κοινωνικά ορθό και σίγουρα δεν είναι για την Κυβέρνηση πολιτικά ορθό. Είναι όμως απολύτως απαραίτητο.

Το 2011 ήταν ήδη μια σκληρή χρονιά. Όσοι δεν έχασαν τη δουλειά τους, την επιχείρησή τους, υπέστησαν ούτως ή άλλως μεγάλες αλλαγές στην οικονομική και κοινωνική τους κατάσταση. Όσοι δε δυστυχούν ήδη, είναι βέβαιο ότι αγωνιούν για το μέλλον, όχι μόνο το δικό τους αλλά των παιδιών τους. Δυστυχώς, η απαισιοδοξία είναι διάχυτη, όπως και ο θυμός. Ωστόσο, θέλω να πιστεύω ότι σ' αυτή τη δύσκολη στιγμή, παρά τη σύγχυση και την απαισιοδοξία οι πολίτες κατανοούν ότι όλοι μαζί μπορούμε να αντιστρέψουμε την κατάσταση. Στο σημείο που βρισκόμαστε, κανείς δεν μπορεί να κρυφτεί στο δικό του μικρόκοσμο. Κανείς δεν μπορεί να ευημερεί και να ευτυχεί, όταν γύρω του επικρατεί δυστυχία.

Γιατί ψηφίζω το μεσοπρόθεσμο; Γιατί πιστεύω ότι μέχρι σήμερα οι θυσίες του λαού δεν πήγαν και δεν θα πάνε χαμένες, γιατί αρνούμαι να δεχθώ ότι είμαστε θύματα των καταστάσεων, ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα γι' αυτό που μας συμβαίνει, ότι είμαστε άβουλα όντα, γιατί ακόμα ελπίζω. Ελπίζω ότι οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε σήμερα, οι θυσίες που θα επωμι-

στούμε για τα επόμενα τέσσερα χρόνια θα κρατήσουν τα παιδιά μας στην Ελλάδα, θα θωρακίσουν τη δημοκρατία μας, θα μας οδηγήσουν όλους μαζί στην έξοδο του τούνελ.

Η οργή για το χθες, η σύγχυση για το σήμερα και ο φόβος για το αύριο έχει συνταράξει τα θεμέλια της ελληνικής κοινωνίας. Νιώθω βαρύ το χρέος απέναντι στην ελληνική κοινωνία να έχω ξεκάθαρη θέση για όσα συμβαίνουν και για όσα πρόκειται να συμβούν. Να κάνω ό,τι κρίνω σήμερα αναγκαίο, για να μην μεταβιβάσω αύριο επειδή όταν έπρεπε επέλεξα να μείνω αμέτοχος.

Δεν ξέρω αν η απόφασή μου να στηρίξω τη στρατηγική της Κυβέρνησης θα αποδειχθεί σωστή. Το μέλλον θα δείξει. Οφείλω, όμως, αφού θεωρώ ότι είναι μονόδρομος, να κάνω ό,τι περνά από το χέρι μου για να εξασφαλίσω ότι θα εφαρμοστεί με το δικαιότερο τρόπο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θέλω την ανοχή σας μόνο για μισό λεπτό, για να μιλήσω για ένα θέμα, για τη ΔΕΗ, όχι επειδή αφορά την περιοχή μου, αλλά γιατί αφορά την ενέργεια. Και όπως ξέρετε, η ενέργεια δεν είναι μόνο ανάπτυξη, αλλά είναι και εθνική ανεξαρτησία.

Πριν, λοιπόν, προχωρήσουμε σε οποιαδήποτε ενέργεια σε σχέση με τη ΔΕΗ στα πλαίσια των αποκρατικοποιήσεων, θα πρέπει να χαράξουμε τη στρατηγική μας για την ενέργεια, να αποφασίσουμε πώς θα πορευτούμε τα επόμενα τριάντα χρόνια, γιατί το μόνο εθνικό καύσιμο που διαθέτει η Ελλάδα σήμερα είναι ο λιγνίτης. Εάν θέλουμε, λοιπόν, να είμαστε ασφαλείς, τόσο όσον αφορά την τιμή, όσο δε και την ποσότητα, θα πρέπει μ' αυτό το καύσιμο να πορευτούμε, να ανοίξουμε τα νέα κοιτάσματα, να μην φοβηθούμε το μέλλον και έτσι, νομίζω, ότι θα πάρουμε τις σωστότερες αποφάσεις για τη ΔΕΗ και στα πλαίσια των αποκρατικοποιήσεων.

Είμαι σίγουρος γι' αυτό, γιατί είμαι σίγουρος ότι στην εποχή μας χρειάζεται σχέδιο και είμαι σίγουρος ότι βαδίζουμε με σχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Νομού Κορινθίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Κόλλιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση διεξάγεται υπό καθεστώς φόβου εντός και εκτός του Κοινοβουλίου, ένα καθεστώς φόβου, που καλλιεργείται αφενός μεν από υποθετικά σενάρια, αφετέρου δε από την τραγική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η ελληνική κοινωνία.

Οι απειλές για πτώχευση, για έξοδο από το ευρώ και για εκτροπή, που διατυπώνονται από κυβερνητικά στελέχη, έχουν προκαλέσει ένα τεράστιο πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό κόστος για τη χώρα. Ο κ. Πάγκαλος στο ρόλο του κακού και θέλοντας, βεβαίως, να συσπειρώσει το κόμμα του, τρομοκρατεί τους πολίτες, μιλώντας για τανκς, για ανθρώπους που είναι έτοιμοι να πέσουν από τα μπαλκόνια, για ταραχές, για χάος, για νεκρούς. Ο άλλος Αντιπρόεδρος, ο κ. Βενιζέλος, στο ρόλο του καλού, προσπαθεί να κερδίσει με το διάλογο τη συναίνεση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ.

Η ουσία, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, είναι ότι αυτή η κακόγουστη και κακοστημένη παράσταση έχει κριθεί από το ακροατήριο, έχει κριθεί από τα εκατομμύρια των πολιτών, που ετοιμάζονται να γίνουν για μία ακόμη φορά θυσία στο βωμό της αποτυχημένης πολιτικής σας, έχει κριθεί από τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους επαγγελματίες, που καλούνται για μία ακόμη φορά να πληρώσουν το κόστος της δικής σας ανικανότητας.

Έχετε κριθεί για τη μείωση του αφορολόγητου, το κόσμιο των φοροαπαλλαγών, για τις έκτακτες εισφορές που επιβάλλετε στους μισθούς των 700 ευρώ. Τις ονομάζετε μάλιστα και «εισφορές αλληλεγγύης». Αντί να παίρνετε αναπτυξιακά μέτρα που θα αυξήσουν την απασχόληση, βάζετε το φτωχό μισθωτό να συντρέξει το φτωχότερο άνεργο. Και, βέβαια, βάζετε από τη μία ει-

σφορά υπέρ των ανέργων, αλλά τις παροχές στους ανέργους τις μειώνετε, όπως άλλωστε και τις παροχές στους πολύτεκνους, στους ανάπηρους, στους κοινωνικά αδύναμους.

Έχει κριθεί η πολιτική σας για τα οριζόντια μέτρα, τους έμμεσους φόρους στο πετρέλαιο και στο φυσικό αέριο, στα τσιγάρα, στα ποτά, για την αύξηση του ΦΠΑ, των τελών κυκλοφορίας και της φορολογίας των ακινήτων. Έχετε κριθεί από τους συνταξιούχους για το κόψιμο των επικουρικών και το ΕΦΑΠΑΕ, για την επιβολή νέας εισφοράς. Έχετε κριθεί από τους επαγγελματίες, που τους καλείτε να καταβάλουν τέλος επιτηδεύματος.

Είναι σκάνδαλο, κύριοι της Κυβέρνησης, να επιμένετε στην ίδια πολιτική που δεν βγάζει πουθενά, στα ίδια μέτρα που είχατε πάρει και πριν ένα χρόνο, χωρίς αποτέλεσμα. Είναι μέτρα που πριν από λίγο η κ. Παπανδρέου τα χαρακτήρισε άδικα, σκληρά, αναποτελεσματικά, που όπως είπε αφορούν και πέφτουν στα κεφάλια συνειστών των ίδιων ανθρώπων και που αργά ή γρήγορα - όπως είπε η κ. Παπανδρέου - θα οδηγήσουν στη χρεοκοπία. Είναι μέτρα χωρίς να αυξήσουν τα έσοδα, χωρίς να μειώσουν το έλλειμμα.

Το μεγαλύτερο σκάνδαλο, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, είναι ότι βγαίνετε και λέτε χωρίς ντροπή στον κόσμο να πληρώσουν πάλι οι ίδιοι, επειδή είστε ανίκανοι για οτιδήποτε άλλο, επειδή αποτύχατε παντού. Αποτύχατε στην πάταξη της φοροδιαφυγής, αποτύχατε στην περιστολή των δαπανών, αποτύχατε στις αποκρατικοποιήσεις, αποτύχατε στην πάταξη της παραοικονομίας, καταφεύγετε πάλι στα εύκολα. Γονατίζετε τον εύκολο φορολογούμενο, στύβετε τα ίδια εισοδήματα, ξανά και ξανά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο και αν ο κ. Πάγκαλος κινδυνολογεί, η πραγματικότητα είναι ότι υπάρχει και άλλος δρόμος χωρίς χρεοκοπία, χωρίς δραχμή, χωρίς άλλα επώδυνα μέτρα. Υπάρχει ο δρόμος της ανάπτυξης, των επενδύσεων, της επανεκκίνησης της αγοράς και της οικονομίας. Η Νέα Δημοκρατία αυτό το δρόμο τον έχει υποδείξει, καταθέτοντας προτάσεις τεκμηριωμένες, κοστολογημένες, επεξεργασμένες και ως προς το χρόνο, αλλά και ως προς το κόστος, προτάσεις που συνιστούν μια άλλη πολιτική.

Αυτήν την πολιτική αταλάντευτα με πολιτικό σθένος και αποφασιστικότητα υποστηρίζει και υπερασπίζεται παρά την πίεση και την κριτική, ο Αντώνης Σαμαράς. Αν η Κυβέρνηση είχε επιδείξει αυτό το πολιτικό σθένος πριν από ένα χρόνο, σήμερα βεβαίως δεν θα βρισκόμασταν σε αυτή τη θέση. Αν η Κυβέρνηση εκπροσωπούσε τους Έλληνες με την ίδια τόλμη, με την ίδια αποφασιστικότητα όπως ο Αντώνης Σαμαράς, σήμερα θα είχαμε άλλα αποτελέσματα. Όμως αυτή η Κυβέρνηση δεν εκπροσωπεί πλέον κανέναν. Γράφει και υπογράφει καθ' υπαγόρευση δανειακές συμβάσεις με όρους επαχθείς, που υποθηκεύουν το μέλλον των παιδιών μας.

Εμείς δεν συνυπογράφουμε. Εμείς επιμένουμε σε ένα άλλο μίγμα πολιτικής πιο δίκαιο, πιο αποτελεσματικό και σε αυτό ζητούμε την ουσιαστική και μοναδική συναίνεση, αυτή του εκλογικού σώματος, του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Παραστατίδης, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αττικής.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στην Αίθουσα συζητούμε την ψήφιση ή μη του μεσοπρόθεσμου προγράμματος. Βασικά, μιλάμε για ένα ενδιάμεσο πρόγραμμα χρηματοδότησης, που είναι απαραίτητο για να λειτουργήσει το κράτος. Το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας πριν από είκοσι περίπου μήνες, σε μια περίοδο που η οικονομία της χώρας οδηγείτο με απόλυτη βεβαιότητα σε πλήρη κατάρρευση και λίγο πριν τη χρεοκοπία. Έτσι, η Κυβέρνηση αυτή υποχρεώθηκε να πάρει στους ώμους της αμαρτίες άλλων.

Με τις πολιτικές εξελίξεις να βρίσκονται «στο κόκκινο», να είναι ορατή η κατάρρευση της αγοράς, η ανεργία να έχει λάβει εκρηκτικές διαστάσεις, η χώρα να βρίσκεται σε κατάσταση απόγνωσης,

έχουμε τα πολιτικά κόμματα να μη μπορούν να συμφωνήσουν σε στοιχειώδη και βασικά πράγματα, προκειμένου να ενισχυθεί η προσπάθεια που θα μας βγάλει από την οικονομική κρίση. Η συμπεριφορά αυτή και η αδιάλλακτη στάση των κομμάτων για συναίνεση και ιδιαίτερα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, θα μπορούσε να οδηγήσει την κατάσταση σε ένα καταστροφικό σκηνικό, πρωτόγνωρο για τους περισσότερους, αλλά εξίσου τρομακτικό για όλους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η οργή και η αγανάκτηση ξεχειλίζει στους δρόμους και στις πλατείες. Σίγουρα υπάρχουν πολλοί και βάσιμοι λόγοι για τις αντιδράσεις των πολιτών και της κοινωνίας, καθώς πολλά από τα μέτρα που εφαρμόζονται είναι και επώδυνα και άδικα, πόσο μάλλον όταν τίθενται υπό αμφισβήτηση και εκτεμένα πολλών ετών.

Όλα αυτά συμβαίνουν γιατί ως πολιτικοί, ως πολίτες και ως κοινωνία αρνούμαστε να αναγνωρίσουμε μία σκληρή πραγματικότητα, να δεχθούμε πως η οικονομία μας συνεχίζει να αναπνέει σήμερα λόγω της τεχνικής υποστήριξης που μας παρέχει αυτή τη στιγμή η Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Να δεχθούμε επίσης πως τα δεσμά στη χώρα δεν τα έφερε το μνημόνιο αλλά ο υπέρμετρος δανεισμός μας. Δυστυχώς για μας αυτή είναι η πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς η κρίση αυτή ανέδειξε κατά τρόπο αναμφισβήτητο το αποτυχημένο μοντέλο οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, που ακολουθήσαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια, ένα μοντέλο που στις σημερινές συνθήκες δεν μπορεί να είναι διατηρήσιμο, κάτι που είναι παραδεκτό σχεδόν από όλους. Παρ' όλα αυτά ορισμένοι επιμένουν να διατηρηθεί. Αν συμβεί αυτό ένα είναι σίγουρο, πως θα οδηγηθούμε με μαθηματική ακρίβεια σε μια χαώδη κατάσταση. Σε μια χώρα όπου η κρατική μηχανή ήταν σχεδόν ανύπαρκτη, η διαπλοκή και η διαφθορά καθόριζαν τα πάντα, η παιδεία αντικαταστάθηκε από την παραπαιδεία, η παροχή υπηρεσιών ήταν προβληματική, η πραγματική παραγωγή αντικαταστάθηκε από αεριτζήδες και ευκαιριακές μπίζνες και μια χώρα που συνέχιζε να συντηρεί τα εισοδήματα με δανεικά, ποια άραγε θα μπορούσε να είναι η κατάληξή της; Επομένως, με βάση τα δεδομένα αυτά δεν αποτελεί έκπληξη η κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε σήμερα. Απλώς ήταν θέμα χρόνου να συμβεί. Δυστυχώς, με αυτές τις νοσοτροφίες και αντιλήψεις πορευθήκαμε μέχρι σήμερα. Δεν τα βλέπαμε ή δεν θέλαμε να τα δούμε γιατί λίγο-πολύ βολευόμασταν όλοι. Η σημερινή προσπάθεια της κυβέρνησης αποβλέπει ακριβώς στο να αλλάξει όλα αυτά τα κακώς κείμενα. Σήμερα ερχόμαστε να προσθέσουμε, σε όλα αυτά τα αρνητικά που περιγράψα, και το φαινόμενο του λαϊκισμού και της υποκρισίας, που παλαιότερα μπορεί να ήταν τρόπος σκέψης και έκφρασης, αλλά σήμερα είναι τρόπος ζωής. Εκμεταλλευόμενοι τις σημερινές δικαιολογημένες αντιδράσεις στις πλατείες είναι εύκολο να σηκώνεις τα εθνικά λάβαρα, να ασπάζεσαι τη λογική της συνωμοσίας των ξένων κέντρων, να καταδικάζεις μέτρα και παρεμβάσεις για να αισθάνεσαι εθνικά υπερήφανος, να αισθάνεσαι με λίγα λόγια «Ελληνάρας» και πατριώτης. Δυστυχώς σε αυτή την κατηγορία ανήκουν και δεν έχω κανένα δισταγμό να το πω κάποιιοι πολιτικοί και ορισμένοι δημοσιογράφοι καθώς και κάποιοι διανοούμενοι και ορισμένοι καλλιτέχνες πάντα έτοιμοι να καταφύγουν σε ένα φθηνό πατριωτισμό προκειμένου να κερδίσουν λίγη προβολή και τα χειροκροτήματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κάθε διαμαρτυρία είναι θεμιτή και σεβαστή πόσο μάλλον όταν αυτή είναι αυθόρμητη και όχι καθοδηγούμενη. Από μόνη της όμως δεν λύνει κανένα πρόβλημα ιδιαίτερα σε μια κρίσιμη περίοδο όπως στη σημερινή όπου δεν υπάρχει η πολυτέλεια οποιασδήποτε άλλης επιλογής, αφού βρισκόμαστε πάνω σε μια πολύ επικίνδυνη στροφή. Επιβάλλεται να αφήσουμε τα όποια παραταξιακά συμφέροντα και να στρατευθούμε όλοι, για να αποτρέψουμε τα χειρότερα για τη χώρα. Πρέπει να παραδεχθούμε πως η προσαρμογή μιας χώρας από μια δανειακή οικονομία σε μια παραγωγική δεν μπορεί παρά να έχει πολλές δυσκολίες, με αρνητικές συνέπειες στο βιοτικό επίπεδο των πολιτών. Αυτό, όμως, που οπωσδήποτε πρέπει να λάβουν υπ' όψιν και πρέπει να γίνει, είναι η δίκαιη κατανομή των βαρών για να διατηρηθεί και να ενισχυθεί η κοινωνική συνοχή, που χωρίς

αυτή, καμμία χώρα δεν μπορεί να πετύχει οτιδήποτε. Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορούμε να πορευόμαστε με τον τρόπο που ορισμένα κόμματα επέλεξαν να συμπεριφέρονται υιοθετώντας μάλιστα το παλιό ρητό που λέει πως αν η πραγματικότητα δεν συμφωνεί μαζί μας τόσο το χειρότερο γι' αυτήν. Αυτές οι συμπεριφορές δεν βοηθούν, αντίθετα οδηγούν τη χώρα σε αδιέξοδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα διέρχεται κρίσιμες στιγμές. Οφείλουμε όλοι να διασφαλίσουμε με αίσθημα εθνικής ευθύνης το μέλλον αυτής της χώρας αντιμετωπίζοντας με αποφασιστικότητα την παρούσα πολύμορφη κρίση. Είναι η ώρα να δράσουμε συντεταγμένα και αποφασιστικά, για να αποφύγουμε την πλήρη κατάρρευση της οικονομίας, που θα οδηγήσει σε χρεοκοπία τη χώρα.

Η μη ψήφιση του μεσοπρόθεσμου σημαίνει μη αποδοχή του δανείου. Ως εκ τούτου, ουσιαστικά αρνείσαι τη συνέχιση της λειτουργίας του κράτους.

Εγώ προσωπικά, ως Βουλευτής του ελληνικού Κοινοβουλίου, σας λέω ειλικρινά ότι συναισθανόμενος την κρισιμότητα της κατάστασης δεν μπορώ να σηκώσω το βάρος της ευθύνης του να οδηγηθεί η χώρα σε περιπέτειες, ίσως και στην καταστροφή. Δείτε σήμερα τη δήλωση του Όλι Ρεν, το τι είπε: «Δεν υπάρχει β' σχέδιο για την Ελλάδα. Το επόμενο στάδιο είναι η πτώχευση της χώρας». Και τότε, να είστε βέβαιοι πως στις πλατείες δεν θα έχουμε εκατό και διακόσιες χιλιάδες, αλλά επτά εκατομμύρια κόσμο.

Γι' αυτό ψηφίζω ανεπιφύλακτα «ναι», για να δώσω τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση να προσπαθήσει να βγάλει τη χώρα από το οικονομικό αδιέξοδο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αχαΐας κ. Ανδρέας Τριανταφυλλόπουλος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα βρίσκεται στην πιο δύσκολη καμπή από τη μεταπολίτευση μέχρι και σήμερα. Η επιβίωση και η συνέχισή της παρτάται εξαρτάται από τις δικές μας αποφάσεις. Απαιτείται σοβαρότητα, νηφαλιότητα, αίσθημα εθνικής ευθύνης, μα πάνω απ' όλα, χρειάζεται να πούμε ολόκληρη την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Διότι είναι αλήθεια ότι συνολικά το πολιτικό σύστημα ευθύνεται για την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε σήμερα. Είναι αλήθεια ότι δημιουργήσαμε ένα κράτος αναποτελεσματικό, αντιπαραγωγικό, υπέρογκο και πελατειακό.

Είναι αλήθεια ότι φέρουμε τεράστια ευθύνη, γιατί ανεχθήκαμε τη φοροδιαφυγή, την εισφοροδιαφυγή, το λαθρεμπόριο και την παραοικονομία. Υπερχρεώσαμε τη χώρα στηριζόμενοι σε δάνειες δυνάμεις, αδιαφορώντας για το μέλλον και το αύριο των επόμενων γενεών.

Είναι αλήθεια επίσης ότι σπαταλήσαμε πολύτιμους οικονομικούς πόρους σε αναποτελεσματικές και πολλές φορές αδιαφανείς επιδοτήσεις. Δεν κάναμε τα αναγκαία για να ελέγξουμε το τραπεζικό σύστημα, ενώ κάποιοι οικονομικοί και πολιτικοί παράγοντες απήλαυναν μίας ιδιότυπης ασυλίας.

Γι' αυτά και πολλά άλλα, όλοι μας έχουμε την απόλυτη και αποκλειστική ευθύνη και δεν είμαι εγώ αυτός που θα κάνει τον επιμερισμό των ευθυνών. Τον επιμερισμό τον έχει κάνει ο ελληνικός λαός μέσα από τις εκλογικές διαδικασίες, από το 1974 μέχρι και σήμερα.

Τώρα ήρθε η ώρα του οδυνήρου απολογισμού και του δυσβάσταχτου λογαριασμού. Έχουμε εθνικό καθήκον να συνεννοηθούμε και να συμφωνήσουμε ότι πρέπει να διαγράψουμε όλες τις παθογένειες του παρελθόντος και, λαμβάνοντας υπ' όψιν ό,τι θετικό έχει γίνει, να κάνουμε μια νέα αρχή, να σχεδιάσουμε το μέλλον της χώρας με αποφασιστικότητα, ειλικρίνεια, έχοντας πάντα ως στόχο τη σωτηρία της χώρας και το μέλλον των επόμενων γενεών.

Για να ξεπεραστεί αυτή η κρίση απαιτείται συναίνεση, συνα-

πόφαση και συνευθύνη, γιατί το τι θα ξημερώσει αύριο στη χώρα αφορά όλους μας κι όχι μόνο την Κυβέρνηση και την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Σήμερα, το καθήκον δεν είναι προσωπικό, δεν είναι κομματικό. Το καθήκον μας είναι εθνικό κι αν δεν το δούμε έτσι, είναι σίγουρο ότι το μέλλον διαγράφεται δυσσοίωνα. Κι αν κάποιοι νομίζουν ότι θα επιβιώσουν πολιτικά, ενώ η χώρα θα καταστρέφεται, είναι πολιτικά επικίνδυνοι και εθνικά ανεύθυνοι.

Σήμερα καλούμαστε να ψηφίσουμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Για να το κάνουμε αυτό θα πρέπει να προσδιορίσουμε επακριβώς το πολιτικό διακύβευμα, το οποίο δυστυχώς είναι μονοσήμαντο και βασανιστικό: Ή ψηφίζουμε θετικά μέτρα τα οποία είναι άδικο –το γνωρίζουμε αυτό– δυσβάσταχτα για πολλές κοινωνικές ομάδες, αναγκαία όμως για τη σωτηρία της χώρας ή ψηφίζουμε αρνητικά και η χώρα οδηγείται στη χρεοκοπία.

Ψηφίζοντας θετικά σημαίνει ότι δίνουμε «λευκή επιταγή» στην Κυβέρνηση; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανένας μας δεν έχει τη διάθεση να δώσει καμμία «λευκή επιταγή» και καλούμε την Κυβέρνηση να εντείνει τις προσπάθειές της κυρίως σε τρία επίπεδα, με σαφείς δεσμεύσεις και συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα.

Το πρώτο επίπεδο αφορά την απώλεια των εσόδων για το κράτος ύψους 20 δισ. από τη φοροδιαφυγή και ευρύτερα από την παρανομία. Αποτελεί εθνικό στόιχημα να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν, ώστε τα χρήματα αυτά σταδιακά να μπουν στα ταμεία του κράτους. Ενώ παράλληλα και ταυτόχρονα, θα πρέπει να υλοποιούνται πολιτικές στήριξης και ενίσχυσης των οικονομικά αδύναμων κοινωνικών ομάδων, των χαμηλόμισθων, των χαμηλοσυνταξιούχων, των ανέργων και των μικρομεσαίων επιχειρηματιών.

Το δεύτερο αφορά όλες τις διαρθρωτικές αλλαγές, που πρέπει να γίνουν και έχουν εξαγγελθεί από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό: Εκλογικός νόμος, νόμος περί ευθύνης Υπουργών, χρηματοδότηση κομμάτων, «μαύρο» πολιτικό χρήμα, πάταξη της γραφειοκρατίας και καταπολέμηση της διαφθοράς.

Και τρίτο επίπεδο και εξίσου σημαντικό είναι αυτό της ανάπτυξης. Πρέπει να βάλουμε ξανά νερό στο μύλο της πραγματικής οικονομίας και να δώσουμε ελπίδα, για να ανακόψουμε την ανεργία και να στηρίξουμε την υγιή επιχειρηματικότητα. Να αλλάξουμε εντέλει το αναπτυξιακό και παραγωγικό μοντέλο της χώρας, για να πάρουμε μία αναπτυξιακή ανάσα σε αυτήν την υπεσιακή κατάθλιψη, στην οποία έχει περιέλθει η οικονομία. Να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στις δυνάμεις μας, στις δυνάμεις του 1 εκατομμυρίου μορφωμένων νέων μας, που αποτελούν το σημαντικό πλουτοπαραγωγικό συντελεστή, που ξέχασε και άφησε στο περιθώριο το πελατειακό σύστημα και τα μικροκομματικά συμφέροντα του χθες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, θα πράξουμε το καθήκον μας με αίσθημα ευθύνης, αδιαφορώντας για το πολιτικό κόστος. Γιατί πάνω απ' όλα και από όλους βρίσκεται το παρόν και το μέλλον της χώρας μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηρακλείου, κ. Ιωάννης Μιχελογιαννάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ώρα ευθύνης, ώρα καθήκοντος. Κομματικό μας καθήκον είναι: Να μη δεχθούμε πια ως κόμμα μέλη μαϊμού. Να μη δεχθούμε πια διπλοεγγραφές. Να μη δεχθούμε πια πεθαμένους να ψηφίζουν. Να μη δεχθούμε πια νομαρχιακές και περιφερειακές εθνικά συμβούλια να είναι καρποί αφελών ισορροπιών. Να μη δεχθούμε πια τα οικονομικά των κομμάτων να είναι σκοτεινά. Να μη δεχθούμε πια επιλογές κρίσιμα με κειροσκοπικό χαρακτήρα. Να μη δεχθούμε πια σύνδρομο παλιού κομματοφρονού, που μας φοβίζονται. Να μη δεχθούμε πια άλλα κριτήρια επιλογής Βουλευτών, εκτός από τα πολλά ένσημα, την αντικειμενική κοινωνική κατάσταση και το καθαρό οικονομικό προφίλ. Να μη δεχθούμε πια κομματικό συνδικαλισμό με άτομα που έχουν μοναδικό στόχο το προσωπικό τους όφελος. Να μη δεχθούμε πια τοπική αυτοδιοίκηση, όπου το αυτοδιοίκητο πνίγουν οι κομματικές ορέξεις.

Κοινωνικό μας καθήκον: Ελάχιστα εγγυημένο επίπεδο διαβίωσης, δίκτυ ασφαλείας όσον αφορά υγεία, παιδεία, πρόνοια. Πρώτη προτεραιότητα η επιστροφή δέκατου τρίτου, δέκατου τέταρτου μισθού και αύξηση μισθών και συντάξεων στα χαμηλά εισοδήματα μόλις αυτό είναι εφικτό.

Δημόσιο καθήκον μας: πόθεν έσχες, η επιστροφή κλεμμένου πλούτου, δήμευση περιουσίας, γρήγορη απονομή δικαιοσύνης, η αξιοποίηση και όχι η εκποίηση δημόσιας περιουσίας, νέα φορολογική πολιτική, ορθολογική διαχείριση ορυκτού πλούτου, σεβασμό στο ρόλο πύλη εισόδου-πύλη εξόδου στα λιμάνια και σύνδεσή του με τις πόλεις που τα περιέχουν, αεροδρόμια με δυνατότητα εθνικής παρέμβασης, όταν χρειαστεί.

Πολιτικό μας καθήκον: Η άρση ασυλίας των Βουλευτών, η αλλαγή του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, η συνταγματική αναθεώρηση, η δημοκρατία αναλογικότητας παντού, η άμεση δημοκρατία.

Γνωρίζοντας ότι στη μακροοικονομία έχουμε χαμηλή βαθμολογία, γνωρίζοντας ότι η χρηματοπιστωτική αγορά είναι στρεβλή και αντιαναπτυξιακή, γνωρίζοντας ότι στους θεσμούς έχουμε χειρίστη αποδοτικότητα, γνωρίζοντας ότι στην οικονομία, όπως και στην ειδικευση επιχειρήσεων, έχουμε χαμηλή βαθμολογία, γνωρίζοντας τις μέτριες υποδομές για να στηριχθεί η οικονομική ανάπτυξη, γνωρίζοντας τη μέτρια κατάρτιση στο εργατικό δυναμικό, γνωρίζοντας ότι μόνο το 15% της δημόσιας περιουσίας είναι πλήρως καταγεγραμμένο και το 40% καταπατημένο, γνωρίζοντας ότι η κακοδιαχείριση των ταμείων, η κακοδιαχείριση της ανάπτυξης και η μη αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής καθώς και η μη σωστή πολιτική όσον αφορά τις τράπεζες δημιούργησαν κρίση αρχικά χρηματιστηριακή, μετά χρηματοπιστωτική, μετά δημοσιονομική, μετά χρέους και στο τέλος εθνική, γνωρίζοντας, πρώτον, ότι το ελληνικό κράτος είναι κράτος ανάδελφο, δεύτερον, ότι η επιστροφή στη δραχμή ούτε καν πρέπει να συζητείται και, τρίτον, ότι η στήριξη της πολιτικής ενότητας της Ευρώπης με το ευρώ είναι μονόδρομος, αποφασίζω να δώσω ψήφο, αλλά ψήφο δεσμευτική. Εθνικό μας καθήκον είναι να δεσμευθούμε για τα παραπάνω, να δεχθούμε τη βοήθεια, αρκεί σε εύλογο χρόνο να θεραπευτούμε.

Προοδευτικός σήμερα είναι αυτός που πιστεύει στις ίσες ευκαιρίες, στο να προσφέρει κάποιος σε αυτόν που μπορεί και να παράγει κάποιος αυτό που του πρέπει. Πατριώτης σήμερα είναι αυτός που τον ενδιαφέρει η κοινωνική συνοχή όσο ζει και τη γη που ζει και τη δανείστηκε από τα παιδιά του να την επιστρέψει, όπως τη βρήκε και χωρίς χρέος.

Κύριοι, αποδέχομαι τα της πλατείας περί ισονομίας, ισωμίας, ισγορίας, διαφάνειας, διαβούλευσης και διαύγειας. Αποδέχομαι την πρόταση της πλατείας για δυνατότητα αντίλογου στο Ορεν-Γον και προτάσεων νόμων στο site της Βουλής.

Κύριοι στα χρόνια της βασιλείας καλώς φοβήθηκε το παλάτι από την πλατεία που ζητούσε Σύνταγμα. Θέλω να είμαι και είμαι σίγουρος ότι στα χρόνια του Παπανδρέου το κάλεσμα της πλατείας για εξυγίανση του πολιτικού συστήματος θα μας βρει όλους έτοιμους και να το δεχθούμε και προπάντων να το κάνομε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κύριος συνάδελφος είπε πολλά πράγματα σε πολύ λίγο χρόνο!

Το λόγο έχει η κ. Νάντια Γιαννακοπούλου, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Μεσσηνίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψηφοφορία για το μεσοπρόθεσμο σχέδιο είναι μια από τις κρίσιμότερες, όχι μόνο της σημερινής Βουλής, αλλά συνολικά της δικής μας πολιτικής γενιάς. Από την έκβασή της θα φανεί αν ο σημερινός πολιτικός κόσμος μπορεί να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων, αν έχει τη δυνατότητα και το ειδικό βάρος να σηκώσει το βάρος δύσκολων, αλλά αναγκαίων αποφάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που διακυβεύεται σήμερα δεν είναι η κυβερνητική σταθερότητα ή η συνοχή, δεν είναι μερικές μονάδες στις δημοτικότητες των ηγετών μας ή στην πρόθεση

ψήφου των κομμάτων μας. Αυτό που κρίνεται είναι η οικονομική σταθερότητα της πατρίδας μας, είναι το μέλλον των νέων Ελλήνων, αλλά και οι θυσίες των παλαιότερων γενεών.

Δεν είναι κινδυνολογία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θέτεις τα προβλήματα ως έχουν. Δεν είναι κινδυνολογία να αναλαμβάνεις το βάρος δύσκολων αποφάσεων.

Ας βγει ένας συνάδελφος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και των άλλων κομμάτων και ας πει ευθέως ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα αν δεν εκταμιευτεί η πέμπτη δόση. Ας βγει, κύριοι συνάδελφοι και ας το πείτε. Ας βγει ένας να πει ευθέως: μην ανησυχείτε, οι ξένοι μπλοφάρουν, κανείς δεν θα τολμήσει να μη μας δώσει την πέμπτη δόση. Ας βγει και ας αναλάβει το βάρος του λόγου του και ας δεσμευθεί ενώπιον του ελληνικού λαού.

Ας βγουν όσοι ζητούν συναίνεση από όλα τα κόμματα και σήμερα καταψηφίζουν και ας μας εξηγήσουν πραγματικά τη στάση τους, διότι ειλικρινά δεν μπορώ να καταλάβω πώς εννοούν τη συναίνεση. Γιατί -η συναίνεση στα εύκολα;- η συναίνεση στα δύσκολα χρειάζεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το να λες: δεν πειράζει, η Κυβέρνηση έχει εκατόν πενήντα πέντε Βουλευτές και μπορεί να το περάσει μόνη της, αυτό, λοιπόν, δεν αρκεί. Αυτό είναι αποποίηση ευθυνών.

Αυτό δεν είναι στάση ευθύνης και αυτό το λέω κυρίως για τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και των άλλων μικρότερων κομμάτων, που δήθεν κόπτονται για τη συναίνεση και για την εθνική ομοψυχία. Από αυτούς περιμένουμε, πραγματικά, μια στάση ευθύνης. Από τους υπόλοιπους, από αυτούς οι οποίοι καταψηφίζουν τα πάντα και έτσι ουσιαστικά ποντάρουν στην αποτυχία της χώρας ούτε εμείς, αλλά δυστυχώς ούτε και κανείς στην Ευρώπη περιμένει τίποτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεσοπρόθεσμο είναι σκληρό, είναι δύσκολο, έχει αδικίες, έχει τεράστιο κοινωνικό κόστος. Κανένας δεν μπορεί να το αρνηθεί αυτό, αλλά η μη υπερψήφισή του έχει ένα ακόμη πολύ μεγαλύτερο κόστος, διότι μια στάση πληρωμών στη χώρα μας θα έχει τραγικές συνέπειες στις ζωές όλων μας.

Κάθε μέρα, πλήθος σοβαρών οικονομολόγων και αναλυτών σε ολόκληρη την Ευρώπη μας διαβεβαιώνουν ότι δεν υπάρχει έξω από την πολιτική που έχουμε συμφωνήσει με τους εταίρους μας, την από μέρους τους χρηματοδότηση των αναγκών μας και τη δική μας υποχρέωση για μεγάλες μεταρρυθμίσεις και αλλαγές, για να τελειώνουμε οριστικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το φαύλο κράτος που επί δεκαετίες ανεχθήκαμε και μας έχει φέρει ως εδώ.

Είναι ένας δρόμος που δεν είναι στρωμένος με όμορφα λόγια, δεν υπόσχεται μαγικές λύσεις και χρυσές συνταγές. Είναι, όμως, μια προσπάθεια με αρχή, μέση και τέλος, η οποία έχει τη στήριξη των εταίρων μας και όλων των διεθνών οργανισμών.

Ποια είναι η δική σας πρόταση, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Προσπαθείτε να τετραγωνίσετε τον κύκλο με το να υποσχεστείτε μαγικές λύσεις. Προσπαθείτε να μας πείσετε ότι με λιγότερους φόρους και λιγότερες περικοπές δαπανών θα μειώσετε το έλλειμμα. Αυτό ακριβώς λέτε. Το πρόγραμμά σας περιλαμβάνει ουσιαστικά λιγότερες περικοπές δαπανών και παράλληλα υποσχεστείτε περικοπές φόρων για να τονωθεί δήθεν η ανάπτυξη.

Φυσικά, δεν ισχύει ότι οι φόροι είναι το μοναδικό κριτήριο για την υλοποίηση επενδύσεων, καθώς υπάρχουν πολλοί παράγοντες, οι οποίοι καθιστούν φιλικό ένα επενδυτικό περιβάλλον. Για να αποδώσει, όμως, μία τέτοια πολιτική, για να ωριμάσουν οι επενδύσεις, για να δημιουργηθεί πλεόνασμα μέσω της ανάπτυξης, χρειάζεται ένας ολόκληρος οικονομικός κύκλος, ο οποίος διαρκεί χρόνια ολόκληρα.

Υπάρχουν αυτές οι δυνατότητες σήμερα, όταν δίνουμε καθημερινά ως χώρα ένα αγώνα επιβίωσης, πιεζόμενοι από την αδυναμία μας να καλύψουμε τις βασικές μας ανάγκες; Ποιον κοροϊδεύετε επιτέλους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Γι' αυτό δεν έχετε έναν αξιόπιστο συνομιλητή στην Ευρώπη και γι' αυτό σας εγκαλούν για έλλειψη υπευθυνότητας. Γι' αυτό οι ελπίδες όλων έχουν στραφεί στο ΠΑΣΟΚ, στους Βουλευτές του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, οι οποίοι έχουμε πλήρη συναίσθηση και του καθήκοντός

μας και των ευθυνών μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να ξεπεράσουμε την τραγική συγκυρία που βρισκόμαστε, πρέπει όλοι μας να αφήσουμε στην άκρη μικρότητες, προσωπικές ιδιοτέλειες και πολιτικές δειλίες. Όλοι μας, όλα τα κόμματα και το δικό μου, έχουμε κάνει λάθη. Πολιτικοί, μέσα ενημέρωσης, ομάδες πίεσης, συνδικαλιστές, εξέθρεψαν επί δεκαετίες το τέρας του λαϊκισμού. Σήμερα αυτό το τέρας κινδυνεύει να μας καταπιεί όλους.

Πρέπει να βάλουμε ένα τέλος. Θα το βάλουμε με δύσκολες, επώδυνες, σκληρές αποφάσεις, με κόστος, αλλά απολύτως αναγκαίες, για να μπορέσουμε να κρατήσουμε τη χώρα μας όρθια. Αυτό προσπαθεί να κάνει η νέα Κυβέρνηση. Με το νέο της σχήμα οφείλει και μπορεί να προσπαθήσει περισσότερο, να είναι πιο αποφασιστική, να είναι πιο αποτελεσματική.

Επιτέλους, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης κυβερνήστε αποφασιστικά, υλοποιήστε όλα όσα έχετε αποφασίσει. Μην αδρανείτε καθόλου, μη χάνετε λεπτό, μην ανέχεστε άλλο να συγκυβερνάτε με τις συντεχνίες των ρετιρέ. Δεν έχουμε άλλο χρόνο για χάσιμο.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ είναι δίπλα σας. Είμαστε όλοι δίπλα σας. Είμαστε δίπλα στην Κυβέρνηση, γιατί πιστεύουμε πραγματικά ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Αυτό είναι το χρέος μας απέναντι στην πατρίδα μας, αυτό πρέπει να κάνουμε μακριά από κοροϊδίες, μακριά από λαϊκισμούς.

Σε ό,τι με αφορά, έχοντας απόλυτη συναίσθηση των ευθυνών μου, θα σταθώ δίπλα στην Κυβέρνηση και σε αυτή την κρίσιμη μάχη.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Να υπενθυμίσω ότι η ψηφοφορία θα γίνει αύριο στις 14:00. Αύριο θα έχουμε έναρξη 9:30 και σήμερα θα πάμε μέχρι τη 1:30.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Καρύδης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός, οι πολίτες στην Ευρώπη, στον κόσμο ολόκληρο έχουν στραμμένα τα μάτια τους στην ελληνική Βουλή και στις αποφάσεις που θα πάρουμε αυτές τις ημέρες, οι οποίες θα επηρεάσουν καθοριστικά την πορεία της πατρίδας μας.

Οι πολίτες, οι νέοι άνθρωποι είναι απογοητευμένοι και φοβισμένοι. Με πολλούς τρόπους έχουν εκφράσει όλο αυτό το διάστημα τις απόψεις τους, την οργή τους και την αγανάκτησή τους για το που πηγαίνει ο σύγχρονος κόσμος, η Ευρώπη και η Ελλάδα. Αλλά, ταυτόχρονα έχουν εκφράσει και τον πόθο τους για ριζικές αλλαγές στο πολιτικό σύστημα.

Το μεγάλο ερώτημα που υπάρχει στους συμπολίτες μας είναι εάν η ψήφιση ή η καταψήφιση του μεσοπρόθεσμου ανοίγει τους ορίζοντες για μια καλύτερη ζωή στο παρόν και στο μέλλον.

Να μιλήσουμε με ειλικρίνεια και καθαρότητα. Με την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου επιδιώκεται η έξοδος της Ελλάδας από την κρίση και η σταθεροποίηση της οικονομίας. Δυστυχώς, η διαχρονική αναξιοπιστία του πολιτικού συστήματος, η έλλειψη εμπιστοσύνης στους θεσμούς, η κοινωνική αδικία, η ατιμωρησία, η αίσθηση ότι μόνο οι οικονομικά αδύναμοι «πληρώνουν το μάρμαρο», όπως είναι η φορολογία, η ανεργία, η μείωση του κοινωνικού κράτους, θολώνουν τους στόχους και μπερδεύουν τις επιλογές. Οι πολίτες εύλογα ξεσηκώνονται και γεμίζουν τις πλατείες.

Παρ' όλα αυτά, η διάσωση της χώρας είναι το ύψιστο πατριωτικό καθήκον που οφείλουμε να κάνουμε πράξη πρώτα και πάνω απ' όλα για τους νέους και τις νέες. Με την καταψήφιση του μεσοπρόθεσμου η Ελλάδα οδηγείται στη χρεοκοπία και την πτώχευση, στην πολιτική αστάθεια και το κοινωνικό χάος. Οι πολίτες μια τέτοια εξέλιξη την απεχθονται ως απολύτως καταστροφική. Η επιστροφή της Ελλάδας στη δεκαετία του '60, με έξοδο της χώρας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, γεμίζει με φόβο τις ψυχές και σκοτεινιάζει το μέλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πλειοψηφία των συμπολιτών μας υποστηρίζει την κοινή λογική. Απέναντι σε ένα ευρωπαϊκό και ένα παγκόσμιο κερδοσκοπικό και τοκογλυφικό οικονομικό σύστημα οι πολίτες θέλουν να πετύχουμε ανατροπές, επιζητούν

από την Ευρωπαϊκή Ένωση αλληλεγγύη και στήριξη. Θέλουν τελικά μια άλλη Ευρώπη, που δεν θα αποθεώνει την ασυδοσία των αγορών. Οι πολίτες ζητούν να πιέσουμε προς αυτή την κατεύθυνση, να εκβιάσουμε τους εκβιαστές, να κάνουμε διαρκή επαδιαπραγμάτευση.

Απαιτούν, παράλληλα, βαθιές και ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις σε ένα κράτος-κουρελού, που κολυμπάει στην αδιαφάνεια, τη διαφθορά, την αναξιοκρατία και την κοινωνική αδικία. Ζητούν κοινωνική πρόνοια χωρίς επιδόματα-μαϊμού, υψηλού επιπέδου δημόσιο σύστημα υγείας. Απαιτούν να κοπεί με το μαχαίρι η φοροδιαφυγή, που φουντώνει την παραοικονομία και ευνοεί τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Απαιτούν να περάσουμε από το «εγώ» στο «εμείς», να αναγεννήσουμε το πολιτικό μας σύστημα μέσα από καίριες θεσμικές πρωτοβουλίες, όπως αυτές που περιλαμβάνονται στο δημοψήφισμα που προανήγγειλε πριν από μερικές μέρες ο Γιώργος Παπανδρέου. Ζητούν να κάνουμε πράξη τελικά τα λόγια του Μακρυγιάννη στην πλατεία Συντάγματος: «Ούτε χρήματα ούτε βίον, μονάχα Σύνταγμα για την πατρίδα μου, να κυβερνιέται με νόμους και όχι με το έτσι θέλω».

Αγαπητοί συνάδελφοι, κάναμε παραπάνω λάθη αυτούς τους είκοσι μήνες και αυτό πρέπει να το μαθαίνουμε σε όλους τους τόνους. Όλα αυτά, όμως, δεν δίνουν κανένα άλλοθι στον κ. Σαμαρά και τη Νέα Δημοκρατία να προωθούν τη «σκοπιανοποίηση» της ελληνικής οικονομίας, να διχάζουν δηλαδή τον ελληνικό λαό και να απομονώνουν τη χώρα μας από την Ευρώπη.

Όλοι θυμόμαστε τον κ. Σαμαρά το καλοκαίρι του 2009 να δηλώνει ότι είναι σίγουρος για τον τρίτο εκλογικό θρίαμβο του κ. Καραμανλή. Ενώ τότε έκλεινε τα μάτια στην κατάντια που οδηγούσε η Νέα Δημοκρατία τη χώρα με τα δυσθεώρητα χρέη και ελλείμματα, σήμερα αδιαφορεί για την πιθανή κατάρρευση της Ελλάδας, μόνο και μόνο για να έρθει στην εξουσία.

Επίσης, καμμία απήχηση δεν έχει ο ισοπεδωτικός, ακραίος και λαϊκίστικος λόγος του κ. Τσίπρα. Όλοι πρέπει να θυμηθούμε, να φέρουμε στο μυαλό μας τις υποσχέσεις του, ότι θα έφερνε φθινό πετρέλαιο από τη Βενεζουέλα. Γι' αυτό δεν μας έχει απαντήσει εδώ και αρκετά χρόνια ο κ. Τσίπρας.

Προκαλεί, επίσης, θλίψη το γεγονός ότι βάζει ακόμα και επώνυμα στελέχη του να απειλούν Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ με επιστολές, μεταμφιεσμένα σε απλούς δήθεν ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ.

Το μεγάλο ζητούμενο για όλο τον ελληνικό λαό και για την πορεία της χώρας είναι η εθνική ενότητα. Σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών με ωριμότητα δεν θέλει εκλογές και επιλέγει την εθνική συνεννόηση και συνεργασία.

Παρ' όλα αυτά, οι ηγεσίες των κομμάτων της Αντιπολίτευσης «γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια» ακόμα και τους ψηφοφόρους τους. Το μήνυμα που στέλνουν καθημερινά οι πολίτες προς την Κυβέρνηση και τους Υπουργούς είναι: Δουλέψτε σοβαρά, υπεύθυνα, με αποφασιστικότητα και αποτελεσματικότητα. Εξηγήστε κάθε μέτρο στον ελληνικό λαό, πείτε την αλήθεια χωρίς διπλή γλώσσα. Αφήστε στην άκρη την αλαζονεία και την έπαρση, αλλάξτε όλα αυτά που πληγώνουν και εξοργίζουν.

Ταυτόχρονα, πιστεύω ότι στέλνουν και μήνυμα στον Πρωθυπουργό να δείχνει αμέσως την πόρτα εξόδου σε κάθε Υπουργό που προκαλεί, φοβίζει ή τρομοκρατεί την κοινωνία, όσο ψηλά και αν βρίσκεται.

Η κατοχύρωση της κοινωνικής δικαιοσύνης, η ανάπτυξη της πραγματικής οικονομίας, η μείωση της ανεργίας, το χτύπημα της ατιμωρησίας πρέπει να είναι η προμετωπίδα της πολιτικής μας. Πρέπει να προχωρήσουμε γρήγορα σε επενδύσεις και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, αξιοποιώντας τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη στήριξη όσον αφορά το ΕΣΠΑ και τα μεγάλα έργα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρώ, επίσης, καθοριστικό, κατά τη διάρκεια της συζήτησης του μεσοπρόθεσμου, να αναληφθούν και από το νέο Υπουργό Οικονομικών συγκεκριμένες δεσμεύσεις με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Θέλουμε οι επώδυνες, σκληρές και άδικες πλευρές της πολιτικής μας να αρθούν, όταν υλοποιηθούν νέα μέτρα

που διευρύνουν τη φορολογική βάση και χτυπούν τη φοροδιαφυγή. Η επιστροφή στους χαμηλοσυνταξιούχους, παραδείγματος χάριν, των άδικων περικοπών πρέπει να είναι προτεραιότητά μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβάνομαι την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου ως την τελευταία πράξη για μια άλλη Ελλάδα, την Ελλάδα της δικαιοσύνης και της πραγματικής ανάπτυξης, την Ελλάδα της παραγωγής και όχι της αλόγιστης κατανάλωσης, την υπεύθυνη Ελλάδα που γυρίζει σελίδα στη φαυλοκρατία, τον «χαδεμφισμό» και το νεοπλουτισμό.

Δεν θα έχουμε άλλη ευκαιρία. Από εδώ και πέρα, για κάθε αβελτηρία, ανεπάρκεια και αποτυχία δεν θα υπάρχει απολύτως καμμία δικαιολογία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Ροδόπης, ο κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα βρίσκεται μπροστά στην πιο δύσκολη μεταπολεμική στιγμή της και στην πιο κρίσιμη μεταπολιτευτική επιλογή της.

Από τη μία πλευρά, είναι οι εύλογες απαιτήσεις των δανειστών και εταίρων μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι οποίοι προσπαθούν να διασφαλίσουν τις απαιτούμενες εγγυήσεις του κεφαλαίου που μας δανείζουν, χωρίς να αποβάλλουν, όμως και μια διάθεση κερδοσκοπίας, που εντοπίζεται στις αμοιβές και τους στόχους που συνοδεύουν αυτά τα κεφάλαια. Αυτές οι απαιτήσεις συνδυάζονται με μία πρωτόγνωρη αγώνια, που εκδηλώνεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο με πεισματική πίεση να αποδεχθούμε, ως παράταξη, τη συνέχιση ενός λάθους, για το οποίο ευθύνεται εις τριπλούν η Κυβέρνηση.

Αναφέρομαι πρώτον στην μετεκλογική της απραξία, δεύτερον στην υπογραφή του μνημονίου, χωρίς καμμία διαπραγμάτευση για τα εθνικά δίκαια και συμφέροντα και τρίτον, στην παντελώς λανθασμένη ιεράρχηση προτεραιοτήτων της οικονομικής πολιτικής, που προέταξε τις οριζόντιες περικοπές των μισθών και των συντάξεων, που προέταξε, επίσης, τη στέρηση από ρευστότητα της αγοράς έναντι των αποκρατικοποιήσεων, της περιστολής δαπανών και σημαντικών θεσμικών διαρθρωτικών αλλαγών.

Από την άλλη πλευρά του ποταμού βρίσκονται οι Ελληνίδες και οι Έλληνες, που βλέπουν τη ζωή τους να αλλάζει τραγικά, τα όνειρά τους να συνθλίβονται και την εθνική τους αυτοπεποίθηση να γίνεται κομμάτια. Η Κυβέρνηση ενώπιον αυτής της κρίσιμης επιλογής επεδίωξε, πίσω από τη δικαιολογία περί δήθεν έλλειψης συναίνεσης, την οποία απλόχερα προσέφερε στο γνωστό διάλογο ο Αντώνης Σαμαράς και η Νέα Δημοκρατία, να κρύψει, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό, τις μεγάλες της αδυναμίες.

Η πρώτη αδυναμία της είναι η αναποτελεσματικότητα της, αυτή που επέδειξε επί είκοσι μήνες να προχωρήσει στις απαιτούμενες διαρθρωτικές αλλαγές, τις αποκρατικοποιήσεις και την επιθετική περιστολή των δαπανών, με τρόπο, όχι οριζόντιο, βεβαίως, αλλά στοχευμένο ανά Υπουργείο, ώστε να μην διακυβεύεται ο σκληρός πυρήνας του κράτους δικαίου.

Δεύτερη αδυναμία της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ είναι ο φόβος και η δειλία να θέξει τα συνεχιακά συμφέροντα, που η ίδια εξέθρεψε τις προηγούμενες δεκαετίες και η αδυναμία, βεβαίως, της Κυβέρνησης να πείσει το άλλο μισό ΠΑΣΟΚ για την ορθότητα αυτού του προγράμματος που συζητούμε σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία μίλησε υπεύθυνα και καθαρά και εθνικά από την αρχή αυτής της περιδίνησης. Εμείς από την πρώτη στιγμή δεν περιοριστήκαμε στην κριτική, αλλά συναισθανόμενοι την κρίσιμότητα της στιγμής με το «Ζάππειο 2» καταθέσαμε συγκεκριμένες ολοκληρωμένες προτάσεις. Εμείς τολμήσαμε. Δεν δειλιάσαμε να υποστηρίξουμε τα πιστεύματά μας ούτε μέσα στη χώρα ούτε έξω από αυτήν. Εμείς διαπραγματευτήκαμε στην Ευρώπη και συνεχίζουμε να διαπραγματευόμαστε με επιμονή και ορθολογισμό.

Αντισταθήκαμε να συμπράξουμε στο λάθος και κινηθήκαμε με αποφασιστικότητα, έχοντας ως κριτήριο, όχι την ικανοποίηση ή τους φόβους των δανειστών μας, αλλά τα συμφέροντα και τις

αγωνίες των Ελλήνων.

Σήμερα καταψηφίζουμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, όχι γιατί αρνούμαστε τους στόχους ή τη χρηματοδότηση, αλλά γιατί θεωρούμε ότι είναι λάθος να επιμένουμε στο αρχικό λάθος το οποίο έκανε η Κυβέρνηση. Είναι μαθηματικά βέβαιο ότι και τα νέα μέτρα οδηγούν σε αποκλίσεις από τη στοχοθέτηση και σε ένα καινούριο αδιέξοδο.

Το τραγικότερο όλων είναι ότι τώρα πια έχουν πέσει οι μάσκες, διότι προκύπτει από τις δηλώσεις των Ευρωπαίων αξιωματούχων και των δανειστών μας ότι αυτή η πολιτική του αδιεξόδου δεν επεβλήθη από πάνω ή απέξω. Ήταν, όπως δήλωσε προσφάτως και ο κ. Τόμσεν, μία ευθεία απόφαση της Ελληνικής Κυβέρνησης, το πώς δηλαδή θα επιτύχει τους στόχους που ετέθησαν.

Την πολιτική αυτή την αποφάσισε η ίδια η Κυβέρνηση, η οποία αποφάσισε να τιμωρήσει την επιχειρηματικότητα, να τιμωρήσει την ιδιοκτησία, να τιμωρήσει τη μετρήσιμη εργασία, να τιμωρήσει την τιμιότητα και τη νοικοκυροσύνη, να καταστρέψει ουσιαστικά τον παραγωγικό ιστό της χώρας, να συνθλίψει τη μεσαία τάξη, να δυναμιτίσει την κοινωνική συνοχή, δημιουργώντας μια νέα τάξη εξαθλιωμένων Ελλήνων και θρυμματίζοντας το σκληρό πυρήνα του ελληνικού κράτους δικαίου.

Αυτό ο ένας Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, ο κ. Βενιζέλος, λίγες βδομάδες πριν, σχολιάζοντας στα Υπουργικά Συμβούλια τον προκάτοχό του, το ονόμαζε –σας το θυμίζω– δημοσιονομική κατοχή. Ο σημερινός έτερος Αντιπρόεδρος, ο κ. Πάγκαλος, το περιγράφει ως δημοσιονομική χούντα.

Το ερώτημα, όμως, κυρίες και κύριοι είναι ένα: Υπάρχει ελπίδα για την Ελλάδα; Εμείς έχουμε καταθέσει τις απόψεις μας. Πιστεύουμε ότι είναι λάθος η ισόποση κατανομή των βαρών. Δεν είναι δυνατόν η Κυβέρνηση να προσδοκά μόλις το 50% από την περιστολή των δαπανών και το άλλο 50% να επιδιώκει να το εισπράξει με φοροεπιδρομές, που εξαθλιώνουν την ελληνική κοινωνία. Η σωστή πολιτική είναι να περιοριστούν οι φόροι ουσιαστικά στο 25% και το υπόλοιπο 75% να επέλθει από τον εξορθολογισμό του κράτους.

Χρειάζονται έξυπνες πολιτικές προσέγκυσης φρέσκου χρήματος, τις οποίες προτείνει και υποστηρίζει η Νέα Δημοκρατία. Δεν είναι δυνατόν οι εκτός Ελλάδος Έλληνες να κατέχουν σε λογαριασμούς τους σε ξένες τράπεζες πάνω από 300 δισεκατομμύρια ευρώ και η Ελληνική Κυβέρνηση να μην μπορεί να τους εμπνεύσει και να τους κινητοποιήσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει έλλειψη εμπιστοσύνης, η οποία οφείλεται στη σπασμωδικότητα των αντιδράσεων, στην έλλειψη ψυχραιμίας, στην απουσία σχεδίου, στη διοικητική αναποτελεσματικότητα και κυρίως στην υποταγή του ΠΑΣΟΚ στις κομματικές συντεχνίες.

Πώς μπορεί να απελευθερώσει την αγορά, άλλωστε, ένα κόμμα που δεν πιστεύει στην αγορά; Πώς μπορεί να αποκρατικοποιήσει ένα κόμμα που τα στελέχη του δεν πιστεύουν στις αποκρατικοποιήσεις; Πώς μπορεί να στηρίξει τις Ελληνίδες και τους Έλληνες ένα κόμμα που ο Αρχηγός του τους αποκαλεί διεφθαρμένο λαό στα διεθνή fora; Πώς μπορεί να διαπραγματευτεί αποτελεσματικά με τους δανειστές μια Κυβέρνηση που ακόμα και στο δημόσιο λόγο της δεν αναφέρεται στο λαό που την εξέλεξε, αλλά προσπαθεί να γίνει αρεστή στην άλλη πλευρά της διαπραγμάτευσης;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Η αντίδραση της Αντιπολίτευσης, ο ξεσηκωμός της κοινωνίας και η όποια αποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης αυτούς τους είκοσι μήνες έπρεπε να είναι το διαπραγματευτικό χαρτί της Κυβέρνησης προς την άλλη πλευρά. Δεν συμβαίνει, όμως, αυτό. Αντίθετα, η Κυβέρνηση χαίρεται πολιτικά, όταν βλέπει τη Νέα Δημοκρατία και τον Αντώνη Σαμαρά να μάχονται μόνοι στο ευρωπαϊκό περιβάλλον και μάλιστα από τη δυσμενή θέση της Αντιπολίτευσης. Δεν πειράζει, όμως.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε καλά ότι η ιστορία αυτού του τόπου έχει γραφτεί με τα μεγάλα «όχι». Σημείο αναφοράς, λοιπόν, της δικής μας πολιτικής είναι τα συμφέροντα

των Ελλήνων και το εθνικό συμφέρον. Πιστεύουμε ακράδαντα – και το λέμε σε αυτήν την Αίθουσα – ότι δεν μπορεί κανείς να ισχυρίζεται εδώ ότι σώζει την Ελλάδα όταν εκτελεί τους Έλληνες.

Γι' αυτό και καταψηφίζουμε το μεσοπρόθεσμο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη, Βουλευτή Ροδόπης της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει η κ. Αθανασία Μερεντίτη, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ του Νομού Τρικάλων.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές, παίρνω σήμερα το λόγο, για να εξηγήσω την ψήφο μου στο νομοσχέδιο που συζητάμε. Απευθύνομαι από εδώ σε όλους τους πολίτες, γνωστούς και αγνώστους, με τους οποίους ήρθα σε επαφή προσωπικά, άμεσα ή έμμεσα ή σε αυτούς που επιδίωξαν οι ίδιοι να έρθουμε σε επαφή, στέλνοντας μηνύματα και όχι μόνο, για να μου πουν την άποψή τους.

Τους απαντώ ότι με το οποιοδήποτε πολιτικό κόστος θα ψηφίσω το μεσοπρόθεσμο, γιατί το θεωρώ απαραίτητο για την πατρίδα. Οι ώρες είναι τέτοιες –και απευθύνομαι στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας– που απαιτούν να σκεφτόμαστε το εθνικό συμφέρον! Η ψήφος μας μπορεί να είναι επώδυνη κομματικά, αλλά υπερέρχει η πατρίδα. Δεν μπορώ να διανοηθώ ότι σήμερα σ' αυτό το νομοσχέδιο χωράνε κομματικές ίντριγκες και δολοπλοκίες ή τοπικιστικά συμφέροντα, γιατί υπερέρχει πάνω απ' όλα η σωτηρία της πατρίδας.

Κατανοώ απολύτως τις σημαίνει η ψήφος μου. Δεν κατανοώ, όμως, πώς μπορεί να συζητείται εδώ μέσα και στους διαδρόμους ότι αυτή η ψήφος μπορούσε να αλλάξει με το παραβάν. Απαιτείται σήμερα ο Βουλευτής να έχει το θάρρος και να πει τι επιλέγει, τι απορρίπτει, τι επιλέγει να πληρώσει με οποιοδήποτε κόστος, για το καλό της πατρίδας.

Εγώ, λοιπόν, ψηφίζω το μεσοπρόθεσμο με αφάνταστη εφιαλτική αγωνία αν θα εφαρμοστεί. Ψηφίζω το μεσοπρόθεσμο, κύριε Υπουργέ, με την ελπίδα –και αυτή η ελπίδα μου δίνει δύναμη– ότι θα τρέξουμε να κάνουμε όσα δεν κάναμε και θα διορθώσουμε όσα έπρεπε να διορθώσουμε.

Υπάρχουν πολλά λάθη από το παρελθόν. Δεν έχω διάθεση και δεν επιτρέπω στον εαυτό μου να αναφερθώ στο τι έφταξε. Το πολιτικό σύστημα γενικά το ξέρουμε, το έχουμε περιγράψει. Όμως, έχουμε ευθύνες και εμείς. Και εγώ στέκομαι εδώ! Εδώ θα είμαι κριτικά απέναντί σας από εδώ και πέρα, κύριε Υπουργέ, περισσότερο απ' οτιδήποτε, για να κάνουμε όλα όσα χρειάζεται, για να βάλουμε επιτέλους πάτο στο βαρέλι, για να αισθανθούν οι Έλληνες πολίτες ότι οι κόποι τους και οι θυσίες τους πιάνουν τόπο. Και όταν λέμε «πάτο στο βαρέλι», κύριε Υπουργέ, εννοούμε ότι, επιτέλους, πρέπει να φέρουμε ένα ολοκληρωμένο εθνικό φορολογικό σύστημα, όπως άκουσα και από τον κύριο Υπουργό, τον κ. Βενιζέλο, που να βάζει μέτρα και όρους που θα έχουν δικαιοσύνη, γιατί τα μέτρα που ψηφίζουμε σήμερα είναι άδικα και σκληρά. Όμως, δεν επιτρέπω ποτέ στον εαυτό μου να σκεφτεί –και όσο μπορώ θα παλέψω προς αυτήν την κατεύθυνση– ότι θα είναι αναποτελεσματικά, αλλά ότι θα έχουν τα αποτελέσματα που θέλουμε.

Όσον αφορά το φορολογικό σύστημα, πρέπει να πατάξουμε τη φοροδιαφυγή και να πάψουν να πληρώνουν οι συνήθως ύποπτοι, δηλαδή οι συνεπείς ή οι πολύ λίγο συνεπείς, αλλά πάντως συνεπείς.

Δεύτερον, πρέπει να πατάξουμε το σπάταλο κράτος, κύριε Υπουργέ. Δεν μπορούμε να καλούμε τους νέους μας να αμείβονται με 400 ευρώ και σήμερα να εξακολουθούμε να έχουμε υπέρογκους μισθούς στο δημόσιο, οι οποίοι δεν είναι μόνο των Βουλευτών, αλλά υπάρχουν χιλιάδες υψηλά αμειβόμενοι πέρα και έξω από αξιοκρατία και παραγωγική διαδικασία.

Πρέπει να πατάξουμε, λοιπόν, το σπάταλο κράτος και τη διαφθορά και, επιτέλους, να βάλουμε μπροστά τη μηχανή της ανάπτυξης. Μιλάμε για μία ανάπτυξη για μας και για τα παιδιά μας.

Αυτό είναι πολύ δύσκολο. Εγώ θα έλεγα ότι το εθνικό στοίχημα από εδώ και πέρα, η εθνική προσπάθεια, πρέπει να είναι η ανάπτυξη, για να καταφέρουμε να κάνουμε όλα αυτά που χρειάζονται, για να πάψει, όπως ακούω συχνά, να έχει κάθε οικογένεια

έναν άνεργο, γιατί εγώ φοβάμαι και συναντώ, δυστυχώς, οικογένειες που έχουν άνεργα όλα τα εν δυνάμει εργαζόμενα μέλη τους.

Και εδώ, κύριε Υπουργέ, πρέπει να συζητήσουμε και το περιβάλλον κοινωνικό δίχτυ προστασίας, γιατί δυστυχώς μέρα με τη μέρα αυξάνονται οι πολίτες που αγγίζουν τα όρια της φτώχειας. Είπε ο κύριος Υπουργός –θέλω και εγώ να το τονίσω εδώ– ότι με την Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει άμεσα να θέσουμε σε λειτουργία ένα τέτοιο πρόγραμμα, για να προστατεύσουμε τους πολίτες μας.

Όμως, έρχομαι να σας πω ότι πέρα από τις ευθύνες και τις obligations της Κυβέρνησής μας, σε μας πέφτει το μεγάλο βάρος να φέρουμε εις πέρας όλα αυτά που ονειρευθήκαμε, αλλά και όλα αυτά που οφείλουμε να διορθώσουμε. Όταν όλοι οι πολίτες, ακόμα και αυτοί που είναι αγανακτισμένοι δικαίως ή αδικώς, που βγαίνουν στους δρόμους με σωστό ή λαθεμένο τρόπο, που υπερβαίνουν τα εσκαμμένα –βέβαια, έχουμε και ακρότητες, αλλά αυτοί οδηγούνται σ' αυτές τις ακρότητες από αγανάκτηση– αισθανθούν ότι όλα τα πράγματα μπαίνουν σε ένα δρόμο και σταματά το μαρτύριο της σταγόνας, θα είναι δίπλα μας και θα είναι συμπαράστατες μας.

Ψηφίζω το μεσοπρόθεσμο. Γνωρίζω πολύ καλά τις επιπτώσεις που μπορεί να έχει και στην κοινωνία, γιατί πριν από λίγο είπα ότι μπορεί να μέτρα να είναι και άδικα και σκληρά.

Όμως ελπίζω ότι γρήγορα θα έχουμε τη δυνατότητα να μιλάμε για ανάπτυξη, αφού κάνουμε όλα αυτά που είπα, αφού περιορίσουμε το σπάταλο κράτος, αφού πατάξουμε τη φοροδιαφυγή, αφού αίρουμε όλα τα εμπόδια για τα οποία δεν μπορούν να προχωρήσουν οι επενδύσεις –γιατί έχουμε επενδύσεις οι οποίες έχουν σταματήσει, γιατί το μεγάλο κράτος, το σπάταλο κράτος, το διεφθαρμένο κράτος εμποδίζει τους ήρωες, γιατί ήρωες είναι αυτοί που τολμούν ακόμα και σήμερα να ονειρεύονται την ανάπτυξη σ' αυτήν τη χώρα– αφού κάνουμε τα πολεοδομικά, αφού κάνουμε τα χωροταξικά, αφού καταγράψουμε τη δημόσια γη, αφού δούμε τι μπορούμε να κάνουμε.

Όλα αυτά όμως, κύριε Υπουργέ, από χθες –όχι σήμερα και ποτέ αύριο– έπρεπε να τα ξεκινήσουμε. Εγώ απαιτώ να ξεκινήσουμε, θα είμαι δίπλα σας αλλά πάντοτε με αγωνία για το αν προχωράμε σωστά, γιατί ζω με την ελπίδα ότι γρήγορα θα κληθώ εδώ να ψηφίσω μεσοπρόθεσμο αναπτυξιακό πρόγραμμα που θα μας βγάλει από αυτή την ύφεση, η οποία μας καταστρέφει, μας τραβά συνεχώς πιο κάτω, σαν να είναι ένας μοχλός αντίστροφος που πνίγει τις προσπάθειες αλλά κυρίως τα όνειρα όλων των Ελλήνων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Αθανασία Μερεντίτη, Βουλευτή Τρικάλων του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Κατρίνης, Βουλευτής Ηλείας του ΠΑΣΟΚ, για έξι λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω με μία αναφορά στον Τζον Κέινς, μιας και μνημονεύτηκε σε αυτήν την Αίθουσα.

Ο John Keynes είπε κάποια στιγμή ότι μακροπρόθεσμα θα είμαστε όλοι νεκροί. Βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα όμως, η χώρα πρέπει να επιβιώσει. Οι πολίτες πρέπει να βιώσουν την ασφάλεια και την ευημερία που τους αξίζει. Κι επειδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε και χθες και σήμερα σε αυτή την Αίθουσα αναφορά για τα τανκς, θέλω να πω ότι η ανάμνηση των τανκς, ή πιο σωστά η επίκληση των αναμνήσεων των τανκς του πολυτεχνείου, είναι βέβαιο ότι βοήθησε πάρα πολλούς σε αυτήν την Αίθουσα να κτίσουν πολιτικές καριέρες. Βοήθησε εξίσου και αρκετούς εκτός αυτής της Αίθουσας να φτιάξουν περιουσίες. Πάντα, όμως, ήταν η σταθερή ιδεολογική πλατφόρμα, στην οποία βασίστηκαν οι περισσότερες από τις πολιτικές και οικονομικές αποφάσεις που οδήγησαν τη χώρα μας, οδήγησαν την οικονομία σε αυτό το πολύ οριακό σημείο.

Συζητάμε σήμερα το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής έχοντας βεβαίως τη συναίσθηση ότι δεν πρόκειται για έναν απλό νόμο. Και έλαχε σ' αυτήν εδώ την κοινοβουλευτική αντιπροσωπεία ο ιστορικός κληρός τής πιο κρίσιμης απόφασης

για την ίδια τη διάσωση και επιβίωση της πατρίδας.

Οι αποφάσεις αυτές βεβαίως δεν είναι ούτε εύκολες ούτε ευχάριστες, ακριβώς γιατί η κατάσταση της χώρας δεν είναι ούτε εύκολη ούτε ευχάριστη, γιατί η εποχή που κυριαρχούσαν τα εύκολα και τα ευχάριστα λόγια, πέρασε ανεπιστρεπτί.

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι πέρα από τους συναδέλφους Βουλευτές, που με τον άλφα ή βήτα τρόπο αύριο θα πάρουν θέση πάνω σε αυτό το πολύ οριακό ζήτημα, οι συμπρωταγωνιστές της κατάστασης, την οποία σήμερα συζητάμε και θα επιδιώξουμε να λύσουμε, δεν βρίσκονται σε αυτήν την Αίθουσα. Δεν βρίσκονται στην Αίθουσα οι πολιτικοί, κρατικοί, δημόσιοι λειτουργοί που με το δικαίωμα της υπογραφής τους έκαναν προσωπικές επιλογές, στερώντας από τα δημόσια έσοδα σημαντικό κομμάτι. Δεν βρίσκονται σε αυτήν την Αίθουσα αυτοί οι οποίοι στην ανεργία έδιναν αντίδοτο μία σύνταξη αναπηρίας. Δεν βρίσκονται σε αυτήν την Αίθουσα αυτοί οι οποίοι άβγαιναν σε πρόωγη σύνταξη κατοχυρώνοντας μια δεύτερη θέση εργασίας, στερώντας την από ένα νέο αλλά και πάρα πολλοί άλλοι. Τα παραδείγματα είναι εκατοντάδες, τα οποία θα μας βοηθήσουν να συνειδητοποιήσουμε γιατί φτάσαμε στην κατάσταση που φτάσαμε σήμερα.

Ήλθε η ώρα της αλήθειας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της αλήθειας που δεν θέλαμε ή δεν μπορούσαμε να δούμε. Της αλήθειας που φέρνει μια ολόκληρη γενιά, όχι μόνο στη βέβαιη θέση ότι θα ζήσει χειρότερα απ' ό,τι οι προηγούμενες, αλλά ότι υπάρχει ο κίνδυνος να ζήσει σε μια χώρα χρεοκοπημένη.

Τώρα, όμως, δεν έχουμε κανένα περιθώριο για άλλες συζητήσεις. Εδώ που φτάσαμε δεν θα κρυφτούμε και δεν θα κρύψουμε τίποτα. Και, βεβαίως, το έχουν πει όλοι οι συνάδελφοι, ότι αυτό το μεσοπρόθεσμο είναι σκληρό, περιλαμβάνει οριζόντια και εν μέρει άδικα μέτρα, απευθύνεται σε μία ήδη αδύναμη φορολογική βάση και θα περιορίσει εισοδήματα τα οποία είναι ήδη περιορισμένα.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να κρυβόμαστε. Οι πυλώνες της επιτυχίας είναι δύο: Από τη μία είναι τα δημοσιονομικά μεγέθη -βεβαίως, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε τις επιτυχίες της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ με τη μείωση του ελλείμματος, παρά το γεγονός ότι υπήρχαν σημαντικές αστοχίες στην επίτευξη των στόχων- αλλά κυρίως το μεταρρυθμιστικό πλαίσιο το οποίο αποτελεί και την απαραίτητη προϋπόθεση για την επίτευξη των δημοσιονομικών μεγεθών.

Απαραίτητη, όμως, προϋπόθεση για να μην αναγκαστούμε να έρθουμε σε ένα νέο πακέτο σκληρών μέτρων είναι η μεταρρυθμιστική ισχύς αυτής της Κυβέρνησης να μη γίνει αντικείμενο διαπραγμάτευσης με παλιές συντεχνιακές και συνδικαλιστικές λογικές, να μη γίνει αντικείμενο διαπραγμάτευσης με κάποιους που προβάλλουν τοπικά και πολιτικά βέτο. Η μόνη διαπραγμάτευση την οποία πρέπει να κάνει η Κυβέρνηση είναι με τη συνείδησή της απέναντι στις κοινωνικές ομάδες, οι οποίες στηρίζουν την αλλαγή και την προσπάθεια που κάνει για την εξυγίανση αυτής της χώρας.

Το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δεν ευχαριστεί βεβαίως κανέναν πολίτη ούτε φέρνει κανένα Βουλευτή σε ευχάριστη θέση. Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Βουλευτές αντιπροσωπεύουν το έθνος και η ευθύνη που πλανάται σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, είτε σε κάποιους αρέσει είτε σε κάποιους όχι είτε κάποιος το παραδέχονται είτε όχι, είναι πολύ μεγάλη και θα καθορίσει τις τύχες αυτού του έθνους.

Όμως, είναι άραγε αρκετό το μεσοπρόθεσμο από μόνο του για να βγούμε από το νοσηρό έλλειμμα και το φαύλο κύκλο του χρέους; Φοβάμαι πως όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Θα πρέπει, λοιπόν, να μην κάνουμε μια μονομερή δημοσιονομική προσπάθεια, αλλά μια παραγωγική στροφή στην οικονομία που θα βοηθήσει με μαθηματική ακρίβεια να αποφύγουμε νέα ελλείμματα και νέες κοινωνικές αδικίες. Χρειαζόμαστε μια επιτυχημένη στρατηγική κατά της φοροδιαφυγής με ισχυρή και αποτελεσματική φορολογική διοίκηση. Χρειαζόμαστε ένα νέο επιτελικό κράτος εμπιστοσύνης και επαγγελματισμού που θα καταγράφει, θα παρακολουθεί, θα καθοδηγεί και θα υποστηρίζει μια νέα οικονομία που θα είναι στραμμένη στη γνώση, την καινοτομία και την παραγωγή.

Σε αυτή, λοιπόν, τη στόχευση το ανθρώπινο κεφάλαιο το οποίο

καταλαμβάνει σταδιακά τη θέση του πιο σημαντικού παράγοντα για την ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα της χώρας είναι υψίστης σημασίας.

Μια πρόσφατη έρευνα του καθηγητή Λαμπριανίδη δείχνει ότι μεγάλο ποσοστό νέων πτυχιούχων μεταναστεύει στο εξωτερικό και ότι συντριπτικό ποσοστό αυτών των νέων βρίσκει την πρώτη τους δουλειά στο εξωτερικό, χωρίς καν να έχει βρει ή να έχει αναζητήσει δουλειά στη χώρα μας. Αυτό νομίζω ότι είναι το μεγαλύτερο στοίχημα στο οποίο θα πρέπει να απαντήσει αυτή η Κυβέρνηση, να σταματήσει δηλαδή αυτή τη διαρροή επιστημονικού δυναμικού και να υπάρξει μια αναδιανομή υπέρ των νέων πτυχιούχων που αποτελούν και τη μόνη ελπίδα για να αλλάξει κάτι σ' αυτήν τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνει, κύριε Πρόεδρε.

Η διαδρομή παραμένει δύσκολη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και γίνεται ακόμα δυσκολότερη από την ανεύθυνη -επιτρέψτε μου να πω- στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ήδη η Νέα Δημοκρατία βρίσκεται στο περιθώριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά εμείς δεν θα της αφήσουμε το περιθώριο να οδηγήσει και τη χώρα μας στο περιθώριο.

Ακούσαμε τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να λένε ότι οι φόροι σκοτώνουν τους φόρους. Χειρότερα, όμως, ο λαϊκισμός σκοτώνει το λαό και η ανευθυνότητα σκοτώνει τη χώρα. Εμείς βρισκόμαστε εδώ και θα δώσουμε τη δική μας μάχη. Αυτή είναι μια μάχη δύσκολη με πολλές θυσίες και με μεγάλο κόστος, αλλά είναι μια μάχη αναγκαία. Είναι μια μάχη για να σταθούμε όσο το δυνατόν γρηγορότερα στα πόδια μας και για να στηριχθούμε όσο το δυνατόν γρηγορότερα στις δικές μας δυνάμεις.

Όταν ξεκινούσε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Ουίνστον Τσόρτσιλ υποσχέθηκε στον αγγλικό λαό μόνο ιδρώτα, δάκρυα, λύπη και αίμα. Εμείς σήμερα πρέπει να βρούμε την ειλικρίνεια να παραδεχθούμε ότι έχουμε μπροστά μας έναν ιδιότυπο πόλεμο με άλλου τύπου θυσίες. Τόσο η ανάγκη υπερψήφησης του μεσοπρόθεσμου και του μνημονίου ως των μοναδικών ρεαλιστικών επιλογών, όσο και η άρνηση της Αντιπολίτευσης να τα υπερψηφίσει, αποτελούν την επιτομή και την έμπρακτη απόδειξη της πολιτικής χρεοκοπίας του πολιτικού συστήματος της μεταπολίτευσης.

Τη στιγμή αυτή, την ώρα «μηδέν», δεν υπάρχει άλλη οικονομική επιλογή. Είναι η ώρα της ευθύνης, της ανάληψης τόσο της συλλογικής όσο και της ατομικής ευθύνης για όλα αυτά που δεν έγιναν ως σήμερα, αλλά κυρίως για όλα αυτά που θα πρέπει να γίνουν από την επόμενη μέρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε το Βουλευτή Ηλείας του ΠΑΣΟΚ κ. Μιχαήλ Κατρίνη.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Δαβάκης, Βουλευτής Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριε Δαβάκη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ο προσφάτως κατελθών συνάδελφος κ. Κατρίνης ανέφερε ότι ο Ουίνστον Τσόρτσιλ είπε στη Βουλή των Κοινοτήτων αυτά που είπε στον αγγλικό λαό στην αρχή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Μας διαφεύγει, όμως, ότι είπε την αλήθεια, ότι υπήρχαν ηγέτες του βεληνεκού του Ουίνστον Τσόρτσιλ και ότι ποτέ δεν εξωραΐσει την πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες αυτές τις ώρες που το ελληνοκό Κοινοβούλιο και οι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού συνεδριάζουμε σε αυτήν την Αίθουσα εν μέσω μιας σοβούσης κρίσεως -και έξω από τη Βουλή αυτήν τη στιγμή, αλλά γενικότερα της ελληνικής κοινωνίας- διαφαίνεται από πολλούς συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ η πραγματική ψυχολογική κατάσταση στην οποία βρίσκονται, ωθούμενοι σε μία διαδικασία που βαθιά μέσα τους δεν πιστεύουν.

Και λέω ότι διαφαίνεται, διότι και οι εκφράσεις αρκετών συναδέλφων -η μία μίλησε για το λίθο του Σισύφου και άλλη συνάδελφος είπε για τη μη συνεύρεση της Κυβερνήσεως με τα διάφορα συνδικαλιστικά και άλλα κρατικά ρετιρέ- δείχνουν αυτή καθεαυτή

την αίσθηση του χρέους που και τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ διακατέχει, ενός χρέους που βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με αυτήν καθεαυτή την κοινωνία, με αυτό το αίσθημα της κοινωνίας, αλλά κυρίως με τη διάθεση και το αίσθημα των εντολών των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι πριν από δύο περίπου χρόνια τους ψήφισαν με τη γνωστή επίκληση του παπανδρεϊκού «λεφτά υπάρχουν» και όλα εκείνα τα οποία συνέθεσαν την επίπλαστη πραγματικότητα, προκειμένου να υφαρπάξουν την ψήφο του ελληνικού.

Κύριοι της Κυβερνήσεως, η κατάσταση είναι τραγική. Η ελληνική κοινωνία κατασπαράσσεται, κατακερματίζεται ηθικά, ψυχολογικά, αλλά και οικονομικά και βρισκόμαστε σε μία κατάσταση, που, δυστυχώς, οι ίδιες επικλήσεις και οι ίδιες κατηγορίες κατά της μεγάλης παρατάξεως της Νέας Δημοκρατίας εκτοξεύονται εκ μέρους σας.

Αντί να έχετε μια ουσιαστική και μία αγνή διάθεση συναίνεσης, όπως αυτή που επικαλείστε, αλλά δυστυχώς δεν πιστεύετε, έρχεστε να δημιουργήσετε νέο ρήγμα στον ελληνικό λαό, κατηγορώντας τη Νέα Δημοκρατία με όσα την κατηγορείτε και εντός και εκτός Ελλάδος, με τα διάφορα λόμπι τα οποία τεχνητά συστήνετε, προκειμένου να λιοδωρήσουν τη Νέα Δημοκρατία και τον Πρόεδρο της κ. Σαμαρά.

Δεν έχετε αυτό το οποίο είπε –μάλιστα πριν από μία ημέρα ακριβώς– ο Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως Παπανδρέου-Βενιζέλου κ. Βενιζέλος, ότι το πρόβλημα της χώρας πέραν από οικονομικό είναι και βαθύτατα ηθικό. Πράγματι, αυτή τη βαθιά ηθική κρίση, την οποία διέρχεται η χώρα, τη διέρχεται κυρίως εξαιτίας της ιανικής μεταμορφώσεως της Κυβερνήσεώς σας. Πρόκειται για μια ιανική μεταμόρφωση, η οποία οδηγεί σε αυτήν την κρίση, την οποία δεν έχει δει ποτέ άλλοτε ο ελληνικός λαός τις μέρες που ζούμε.

Όταν ο κ. Παπανδρέου στη χθεσινή του περίπου εικοσάλεπτη ομιλία αναφέρει ότι με την ψήφιση του μεσοπροθέσμου –απευθυνόμενος, κυρίως, στους Βουλευτές του κόμματός του– θα λήξει η αγωνία και η κατάσταση την οποία διέρχεται σήμερα ο ελληνικός λαός, τι περισσότερο αποτελεί τεκμήριο ότι βρισκόμαστε σε μία παραπληροφορητική και λανθασμένη πορεία, όπως ο Αρχηγός του κόμματός σας και Πρωθυπουργός λέει;

Δεν υπάρχει αυτό που θα έπρεπε να υπάρχει σήμερα, δηλαδή να υπάρχει μια στρατηγική προς την κατεύθυνση της επιλύσεως του οικονομικού προβλήματος. Όχι σχέδιο, κύριοι της Κυβερνήσεως, αλλά στρατηγική. Το σχέδιο είναι μια δύσκαμπτη υπόθεση, η οποία δεν επιδέχεται αλλαγές. Χρειάζεται να είχατε μία στρατηγική που θα κατευθύνεται και θα προσεταίριζεται συγκεκριμένες φάσεις. Αυτό, όμως, δεν υπάρχει σήμερα.

Δεν έχετε επίσης ένα μήνυμα προς τον ελληνικό λαό, ένα μήνυμα το οποίο θα είναι κατανοητό προς όλους, ένα μήνυμα το οποίο θα ενώνει και δεν θα διχάζει, όπως αυτό που ζούμε όλες αυτές τις μέρες έξω από το Κοινοβούλιο. Αλλά δεν υπάρχει και ο κατάλληλος αγγελιοφόρος αυτού του μηνύματος.

Γιατί, κύριε Υπουργέ, σε μια «μιντιακή» εποχή, όπως αυτή που ζούμε, ο αγγελιοφόρος, δηλαδή αυτός που μεταφέρει το μήνυμα, ταυτίζει και το μήνυμα, τις προθέσεις και τους στόχους αυτού του μηνύματος. Πάνω απ' όλα δεν έχετε τη δυνατότητα –δεν θα πω το δικαίωμα, γιατί είναι μια βαριά έκφραση σε αυτήν την Αίθουσα– να συστήσετε μια κοινωνική συμμαχία, προκειμένου αυτό το μήνυμα να καταλήξει σε έναν εθνικό στόχο.

Όταν ο κ. Παπανδρέου, ο Πρωθυπουργός της χώρας, λέει ότι παίρνω μέτρα τα οποία είναι αντίθετα και προς την ιδεολογία μου, αντιλαμβάνομαστε όλοι ότι επανερχόμαστε σε εποχές οι οποίες δυστυχώς αναβιώνουν με τη δική σας ευθύνη. Ένας πολιτικός ηγέτης, γόνος μιας μακράς πολιτικής δυναστείας, ο οποίος επί τριάντα και πλέον έτη έχει διατελέσει σε καίριες κυβερνητικές θέσεις και όταν κι αυτός είναι συνυπεύθυνος της όλης κατάστασης στην οποία διέρχεται σήμερα ο ελληνικός λαός, τι άλλο να πούμε πέραν όλων αυτών;

Δυστυχώς, λυπάμαι που θα το πω, αλλά η Κυβέρνησή σας, η Κυβέρνηση που κακή τη μοίρα –και θα το πω με πλήρη επίγνωση– διαχειρίζεται τις τύχες αυτού του τόπου, προχωρεί στα ίδια διχαστικά διλήμματα και σε όλα εκείνα τα οποία συνθέτουν μία εικόνα πολιτικής πρακτικής, την οποία έπρεπε ο τόπος μας να είχε

ξεπεράσει ιδιαίτερα σε αυτές τις δύσκολες στιγμές τις οποίες διερχόμαστε.

Και θα το έλεγα τούτο, γιατί και ένας τομέας ο οποίος αποτελεί όχι το συγκριτικό αλλά το ασύγκριτο πλεονέκτημα της χώρας μας, ο πολιτισμός, διέρχεται κι αυτός τις ίδιες αλγινές καταστάσεις και την ίδια, θα έλεγα, άσχημη περίοδο, όταν ο Υπουργός Πολιτισμού αντί να δημιουργήσει μία ευοίωνη προοπτική και μία συναίνεση πάνω στα ζητήματα του πολιτισμού, έρχεται επικαλούμενος κι αυτός, όπως επί τόσους μήνες κι εσείς κάνετε, το μνημόνιο κ.λπ. και κάνει παντού τομές δυσμενείς και άσχημες για τον πολιτισμό, κάνει οριζόντιες περικοπές, χωρίς να κάνει στοχευμένες με την επίκληση αυτού, του μνημονίου με αποτέλεσμα σήμερα τα πάντα να βρίσκονται σε τραγική κατάσταση στον πολιτισμό, να είναι κλειστά τα μουσεία μας, να είναι χορταριασμένοι οι αρχαιολογικοί χώροι και όλα εκείνα τα οποία δυστυχώς παρυσιάζονται σ' αυτόν ο οποίος θέλει να επισκεφτεί τη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση είναι ιδιαίτερα τραγική και πρέπει επιτέλους εσείς στην Κυβέρνηση, επικαλούμενοι μία επίπλαστη συναίνεση, την οποία δεν πιστεύετε κατά βάθος, να γίνετε πιο συγκεκριμένοι και πάνω απ' όλα πιο υπεύθυνοι.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Δαβάκη, Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Λιντζέρης, Βουλευτής Β' Πειραιώς του ΠΑΣΟΚ.

Ορίστε, κύριε Λιντζέρη, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, κύριε διπλά συνάδελφε, εν τη ιατρική και τη πολιτική.

Κύριε Δαβάκη, μόλις κατεβήκατε λέγοντας ότι κακή τη μοίρα αυτήν τη στιγμή βρίσκεται στο τιμόνι της χώρας η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Σας θυμίζω απλά έτσι για την ιστορία, όχι πως δεν το ξέρετε, ότι ο χρόνος θητείας της δικής σας κυβέρνησης δεν θα είχε λήξει ακόμα, αν δεν παραδίδετε την εξουσία τρέχοντας πανικόβλητοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Αν δεν εκβιάζατε τον κ. Καραμανλή για την προεδρική εκλογή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον πολιτικό βίο υπάρχουν στιγμές που είναι καθοριστικές για τη φορά των πραγμάτων και των εξελίξεων. Είναι ιστορικές στιγμές. Και πράγματι αυτό που βιώνουμε αυτές τις μέρες όλοι εμείς και ο ελληνικός λαός είναι και ιστορικό και δραματικό.

Εμείς εδώ, οι Βουλευτές όλων των πτερύγων της Βουλής, αντιμετωπίζουμε ένα ευθύβολο, υπαρκτό και συγκεκριμένο δίλημμα: Ή θα ψηφιστεί το μεσοπροθέσμο σχέδιο ή η χώρα θα μπει σε απρόβλεπτες περιπέτειες με άγνωστη έκβαση. Το δίλημμα αυτό δεν συνιστά πολιτικό τέχνασμα, ούτε κυβερνητικό εκβιασμό.

Σήμερα είμαστε εκ των πραγμάτων αναγκασμένοι να πάρουμε αποφάσεις με το μαχαίρι στο λαιμό όχι με βάση την επιθυμία αλλά με βάση την ανάγκη.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, ομολογήστε το. Ο όρος των Ευρωπαϊκών δανειστών είναι αληθής και απόλυτος. Το γνωρίζουμε όλοι. Προϋπόθεση για τη συνέχιση εκταμίευσης του δανείου είναι η ψήφιση. Υπό αυτές τις συνθήκες καλό είναι να αναρωτηθούμε και να ενημερώσουμε και τον ελληνικό λαό: Τι θα σήμαινε η καταψήφιση;

Το ζήτημα είναι πρωτόγνωρο και για την ίδια την Ευρωζώνη, με εντελώς άγνωστες συνέπειες για εμάς και γι' αυτήν. Μπαίνουμε σε terra incognita, όπως θα έλεγε ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, αν βρισκόταν εδώ, ο κ. Πολύδωρας. Και αναμφίβολα κλιμακώνεται ο κίνδυνος για ακραίες καταστάσεις.

Είμαι κατά της κινδυνολογίας και δεν μπορεί αυτός ο τόπος να κυβερνιέται με τρόπο και φόβο για πολύ καιρό.

Όμως, δεν ξέρω αν αυτό που θα συμβεί θα είναι χρεοκοπία, θα είναι στάση πληρωμών, αν θα σημάνει τη διάρρηξη των σχέσεων με τους Ευρωπαίους εταίρους ή θα εκδιωχθούμε από την Ευρωζώνη, αν θα οδηγηθούμε σε εθνικό νόμισμα ή δεν θα συμβεί

τίποτα απ' όλα αυτά, όπως κάποιοι με περίσσεια ανευθυνότητα ισχυρίζονται αφελώς. Πάντως ένα είναι σίγουρο, πως ό,τι θα συμβεί δεν θα εξαρτάται πλέον από μας αλλά από τους άλλους.

Μπροστά σ' αυτήν την αδήριτη πραγματικότητα είμαστε αναγκασμένοι να επιλέξουμε το δρόμο που δεν θα οδηγήσει στα πιο πάνω δραματικά ενδεχόμενα. Μπορούμε να τα αποφύγουμε ή έστω να τα μετατοπίσουμε κερδίζοντας πολύτιμο χρόνο. Κι αν σοβαρευτούμε όλοι και συστρατευτούμε, θα κερδίσουμε τον πόλεμο. Γιατί η χρεοκοπία θα αποφευχθεί οριστικά μόνο αν κατανοήσουμε και συμφωνήσουμε για τα αίτια που μας έφεραν ως εδώ κι αν αποφασίσουμε να δώσουμε το σωστό φάρμακο στο σωστό χρόνο και στη σωστή δόση.

Πάντως, προϋπόθεση για την αποτροπή όλων αυτών είναι η ψήφος του μεσοπρόθεσμου προγράμματος χωρίς κατ' ανάγκη αυτό να σημαίνει ότι συμφωνούμε ή συμφωνώ με τον προσανατολισμό και τις επιμέρους πλευρές, πολλές από τις οποίες παραδείγματος χάριν η σκοπιμότητα και το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης κάποιων αποκρατικοποιήσεων- ιδιαίτερα αυτές που έχουν προγραμματιστεί μέχρι το τέλος του 2011, είναι αδύνατον να εφαρμοστούν στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Δικαίου.

Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα είναι αναμφίβολα ετεροβαρές. Κατανέμει άδικα τα βάρη, πλήττει δραστικά τους μονίμως φορολογούμενους. Αλλά τι να πω εγώ όταν ο ίδιος ο Υπουργός Οικονομικών κάνει λόγο για αδιανόητα μεγάλη φορολογική επιβάρυνση όσων είναι αναγκασμένοι να δηλώνουν το εισόδημά τους και για βαριά και σε πολλά σημεία άδικα μέτρα, πλην όμως αναγκαία;

Ακούστε, θα σας θυμίσω ότι έχω εκφραστεί πολλές φορές υπέρ της αναγκαιότητας να αφήσουμε στην άκρη τους κομματικούς ανταγωνισμούς, να βρούμε το δρόμο της συνεννόησης και της συνεργασίας, να κατευθυνθούμε σε μια κυβέρνηση εθνικής ανάγκης που θα υλοποιήσει ένα πρόγραμμα εθνικής σωτηρίας. Όμως, δεν ευδοδώθηκε αυτό. Γι' αυτό τώρα είμαστε δέσμοι των αντιφάσεων, της ανεπαρκούς προετοιμασίας, της ατομίας και της αναβλητικότητας. Πάντως, έχω να πω προς όλους, ότι τα προβλήματα για την Κυβέρνηση και το λαό, αρχίζουν τώρα, μετά την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου.

Η Κυβέρνηση καλείται επείγοντως να καταθέσει ένα μνημόνιο ανάπτυξης, να λάβει επείγοντα μέτρα αντιρρόπησης που θα άρουν τις αδικίες, που κατά κοινή ομολογία, περιέχονται στο μεσοπρόθεσμο. Να καταρτίσει από μηδενικής βάσης με μεγάλη πολιτική συναίνεση ένα απλό, σταθερό, λειτουργικό, δίκαιο, με κοινωνικά κριτήρια εθνικό φορολογικό σύστημα, που θα αντικαταστήσει τις σημερινές αδικίες. Να ενισχυθεί η αποδοτικότητα των δημοσίων δαπανών, όπως, παραδείγματος χάριν, στην υγεία, στην παιδεία, στις πολεοδομίες, με ενίσχυση του συστήματος διοίκησης και μηχανογράφηση επιτελούς. Υπάρχουν έτοιμα συστήματα σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου. Να έρθουν και εδώ. Να διαμορφωθεί επείγοντως ένα δίχτυ κοινωνικής προστασίας γιατί όλοι βιώνουμε στις περιφέρειές μας τα φαινόμενα της φτώχειας, που αυξάνονται δραματικά. Να περικοπούν οι άσκοπες δαπάνες. Και βέβαια τα 8 εκατομμύρια ευρώ για την τελετή έναρξης των Special Olympics όταν κινδυνεύουν τα επιδόματα των ΑΜΕΑ, είναι προκλητικά άσχετα με τα σημεία των καιρών. Τέλος, να μη γίνονται χειρισμοί που αντί να σε βγάζουν από την κρίση, να σε σπρώχνουν ακόμη πιο βαθιά.

Μια τέτοια αναπροσαρμογή θα δείξει ότι η Κυβέρνηση δεν επαναλαμβάνει τα λάθη της. Αυτό ακριβώς θα είχε και καταλυτική επίδραση στην υποχώρηση της δίκαιης λαϊκής οργής.

Την εβδομάδα που διανύουμε θα κριθεί η δυνατότητα της χώρας να σταθεί στα πόδια της. Σε αυτό καλούνται να συμβάλουν όλοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να ξεκαθαρίσω κάτι: Προϋπόθεση για να βγούμε από την κρίση είναι να συμβάλουμε όλοι και πρωτίστως η Κυβέρνηση.

Η Κυβέρνηση πρέπει να στείλει ένα ξεκάθαρο πολιτικό μήνυμα, καθαρό, ισχυρό και ευθύβολο, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Η διεθνής μας εικόνα δεν νοείται να είναι έρμαιο φραστικών «πυροτεχνημάτων» και μυθοπλασιών, πολύ περισσότερο δεν μπορεί να είναι αντικείμενο επικίνδυνων σεναρίων που υπονομεύουν την εθνική προσπάθεια αποτροπής της χρεοκο-

πίας. Το μόνο που δεν χρειάζεται η χώρα αυτές τις κρίσιμες ώρες είναι εθνικούς προβοκάτορες, ηθελήμενα ή αθέλητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν κάποιοι σ' αυτήν την Αίθουσα με περίσσεια λαϊκισμού, ανευθυνότητας και υποκρισίας που επιχαίρουν για τη μοίρα των Βουλευτών που θα σηκώσουν στους ώμους τους τις δύσκολες αποφάσεις. Ασφαλώς και δεν πιστεύουν –ελπίζω– ότι διαθέτουν μεγαλύτερη κοινωνική ευαισθησία και ευθύνη, όμως επιτρέψτε μου ως Βουλευτή της Συμπόλιτευσης να απευθυνθώ προς τους Βουλευτές όλων των περυσίων, δεξιά και αριστερά, ακόμα και σ' αυτούς που λείπουν και να εκφράσω μία θέση, μία άποψη, μία αγωνία.

Κυρίες και κύριοι, όπως και να ερμηνεύσει κανείς το πώς φτάσαμε εδώ, ουδείς αρνείται ότι βρισκόμαστε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και χρειάζεται η λήψη έκτακτων μέτρων. Το είδος, ο χρόνος διάρκειας και η δίκαιη κατανομή των βαρών συνιστούν εθνική υπόθεση κι όχι μόνο χρέος της εκλεγμένης Κυβέρνησης. Με την έννοια αυτή, ακόμα και αν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, το καθένα για δικούς του λόγους, δεν συναινούν και δεν θέλουν να ψηφίσουν το μεσοπρόθεσμο, τούτο δεν σημαίνει αναγκαστικά ότι δεν υπάρχουν άλλοι τρόποι με τους οποίους μπορούμε να δείξουμε τη συμφωνία μας και να συμβάλουμε θετικά για να μη βρεθούμε ως χώρα και ως λαός σε αδιέξοδο.

Η κοινοβουλευτική διαδικασία έχει τους δικούς της κανόνες, αλλά οι πολιτικοί και κοινωνικοί αγώνες όλων των κομμάτων και όλων των Βουλευτών πρέπει να έχουν ως κοινό τόπο και στόχο την υπέρβαση των δυσκολιών και το λιγότερο δυνατό κοινωνικό και ανθρώπινο κόστος. Άλλωστε δεν ωφελεί να χρεοκοπήσουν οι πολίτες για να μη χρεοκοπήσει η χώρα, ακριβώς γιατί οι πολίτες συγκροτούν τον ιστό της χώρας.

Αν, λοιπόν, στη Βουλή διαφωνούμε, αυτό δεν σημαίνει ότι ο αγώνας δεν είναι κοινός και ότι ο καθείς δεν πρέπει να πράττει εφ' ω ετάχθη.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Δημήτριο Λιντζέρη, Βουλευτή Β' Πειραιώς του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος, Βουλευτής Λάρισας της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι άχαρος ο ρόλος των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ να προσπαθούν να δικαιολογήσουν την ψήφο τους υπέρ του μεσοπρόθεσμου όταν κατά βάση διαφωνούν με αυτό και η όλη κριτική τους ξεπερνάει πολλές φορές και την κριτική των κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Θα συμφωνήσω λοιπόν με τον κ. Λιντζέρη ότι το μεσοπρόθεσμο δεν είναι το σωστό «φάρμακο», δεν είναι στο σωστό χρόνο και δεν είναι η σωστή δόση, αλλά θα διαφωνήσω μαζί του στο ότι η αποτυχία του εγχειρήματος της συγκρότησης κυβέρνησης εθνικής ενότητας, εθνικής σωτηρίας οφείλεται στην άρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Νομίζω ότι τα γεγονότα είναι γνωστά και καταγεγραμμένα. Η αποτυχία του εγχειρήματος αυτού οφείλεται στην υπαναχώρηση του κ. Παπανδρέου μετά από έντονες πιέσεις προφανώς στο εσωτερικό του κόμματός του κι έτσι από κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας των δύο κομμάτων περάσαμε σε μία κυβέρνηση συνεργασίας των «δεξιών» του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψυχολογία στην οικονομία είναι το ήμισυ του παντός. Η χώρα βρίσκεται «βυθισμένη» σε μία πρωτόγνωρη εθνική κατάθλιψη και, δυστυχώς, δηλώσεις κορυφαίων στελεχών του ΠΑΣΟΚ, κορυφαίων Υπουργών όπως του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης κ. Πάγκαλου, ο οποίος έκανε λόγο για κίνδυνο να βγουν τα τανκς στο κέντρο της Αθήνας και παραλλήλως τις εξελίξεις στη χώρα μας με εκείνες της Αργεντινής και τους δεκάδες νεκρούς στο Μπούενος Άιρες, δεν βοηθούν το κλίμα. Αντιθέτως, θα έλεγα ότι δημιουργούν πανικό, αβεβαιότητα και ανασφάλεια στους πολίτες που βρίσκονται έξω στις πλατείες, στο Σύνταγμα, εξοργισμένοι, αγανακτισμένοι και θυμωμένοι με τις πολιτικές εξελίξεις, γιατί είδαν από τη μία μέρα στην άλλη να αλλάζει η ζωή τους, να αλλάζει ο προγραμματισμός τους.

Δεν βγήκαν στους δρόμους να διαμαρτυρηθούν όταν ψηφίστηκε το μνημόνιο αλλά σήμερα, διότι πια είναι εμφανές ένα

χρόνο μετά την εφαρμογή του μνημονίου ότι η πολιτική αυτή είναι αδιέξοδη και δεν υπάρχει φως στο τούνελ, δεν υπάρχει χαράμαδα ελπίδας. Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα είναι μια κραυγαλέα ομολογία αποτυχίας του μνημονίου αποτυχίας της ακολουθούμενης πολιτικής ως σήμερα. Αν είχε πετύχει το μνημόνιο, δεν θα χρειαζόταν σήμερα να ψηφίσουμε νέα μέτρα.

Μας λέγατε τότε ότι με το μνημόνιο η χώρα θα μπορέσει να σταθεί στα πόδια της, ότι μέσα στο 2011 θα μπορέσει να βγει στις αγορές. Μας διαβεβαίωνε ο προηγούμενος Υπουργός Οικονομικών, ο κ. Παπακωνσταντίνου, ότι το χρέος θα είναι διαχειρίσιμο στο 146% το 2013. Σήμερα μας λέτε ότι αν δεν λάβουμε νέα μέτρα, αν δεν ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο, το χρέος θα εκτιναχθεί στο 200% του ΑΕΠ. Είναι μη διαχειρίσιμο. Είναι, επομένως, αναγκαία η λήψη νέων μέτρων και βεβαίως ούτε κουβέντα να γίνεται για έξοδο της χώρας στις αγορές του 2011. Ούτε το 2012, ούτε και το 2013 μπορούμε να βγούμε στις αγορές.

Νομίζω ότι είναι ενδεικτικό της αποτυχίας της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης το γεγονός ότι στο βασικό στόχο, που είναι η μείωση του ελλείμματος, έχετε αποτύχει παταγωδώς. Ενώ το έλλειμμα το πρώτο πεντάμηνο του έτους έπρεπε να μειωθεί κατά 4% αυξήθηκε κατά 13%. Αλλά με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατέρρευσε και η ψευδαίσθηση επανεκκίνησης της Κυβέρνησης που επιχειρήθηκε με τον ανασχηματισμό. Το μεσοπρόθεσμο που μας παρουσίασε ο νέος Υπουργός Οικονομικών και Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, κ. Βενιζέλος και καλούμαστε να ψηφίσουμε, είναι πολύ πιο οδυνηρό απ' αυτό που αρχικά μας παρουσίασε ο προκάτοχός του κ. Παπακωνσταντίνου. Είναι ουσιαστικά μια φοροκαταγίδα που διαλύει τη μεσαία τάξη, διαλύει τον κοινωνικό ιστό.

Ο κ. Βενιζέλος ενέδωσε κι αυτόν στον εύκολο δρόμο της επιβολής νέων φόρων και των οριζόντιων περικοπών σε μισθούς και συντάξεις, τα συνήθη υποζύγια που καλούνται, δηλαδή, κάθε φορά να πληρώσουν το «μάρμαρο». Και μέσα σ' αυτό το περιβάλλον ζητούμε να υπάρχουν επενδύσεις όταν μέσα σε είκοσι μήνες έχουν ψηφιστεί πάνω από δέκα φορολογικά νομοσχέδια. Η πολιτική αυτή είναι αδιέξοδη, οδηγεί σε ύφεση, σε λουκέτα, σε ανεργία. Χρειάζεται ένας άλλος δρόμος, χρειάζεται μια άλλη πολιτική που να έχει πυλώνα της την αναπτυξιακή διάσταση. Αυτήν την πολιτική ζητάει η Νέα Δημοκρατία εδώ και καιρό.

Δυστυχώς η Κυβέρνηση κοσκινίζει και δεν λέει να ζυμώσει! Ούτε στον τομέα των αποκρτικοποιήσεων είκοσι μήνες τώρα είδαμε καμμία πρόοδο ούτε στον τομέα της αξιοποίησης της τεράστιας δημόσιας περιουσίας ούτε βεβαίως, στην αξιοποίηση του ΕΣΠΑ.

Σε μια προσπάθεια να περιοριστούν οι αντιδράσεις στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ τον τελευταίο καιρό, τις τελευταίες ημέρες αναπτύσσεται μια κινδυνολογία. Αν δεν ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο κινδυνεύει η πέμπτη δόση. Μέχρι και τον ανασχηματισμό όλοι οι Υπουργοί μάς διαβεβαίωναν σε όλους τους τόνους ότι δεν κινδυνεύει η πέμπτη δόση. Τώρα ξαφνικά κινδυνεύει η πέμπτη δόση. Και εγώ ρωτώ: σε λίγους μήνες θα έχουμε την έκτη δόση. Ποιος μας διασφαλίζει ότι τότε με την αποτυχία αυτής της οικονομικής πολιτικής, η οποία με μαθηματική ακρίβεια θα αποτύχει, δε θα μας ζητήσετε να ψηφίσουμε νέα μέτρα, δεν θα βάλετε και πάλι εκβιαστικά διλήμματα: «ή ψηφίζετε νέα μέτρα ή θα πάμε και πάλι σε πτώχευση».

Δυστυχώς ο Υπουργός Οικονομικών κ. Βενιζέλος μιλώντας, αν δεν κάνω λάθος, στον Κοινοβουλευτικό Τομέα Εργασίας Οικονομικών του ΠΑΣΟΚ είπε ότι «εγώ δεν δεσμεύομαι ότι δεν θα λάβω νέα μέτρα». Άρα προδικάζει ο ίδιος τη λήψη νέων μέτρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ μάς λέει ότι δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα, δεν υπάρχει άλλη πολιτική. Ήταν μονόδρομος το μνημόνιο, είναι μονόδρομος το μεσοπρόθεσμο.

Τι μας λέει δηλαδή; Ότι η πολιτική αυτή δεν έχει εναλλακτικό δρόμο. Είναι η γνωστή λογική «σφάξε με αγά μου να αγιάσω».

Εμείς διαφωνούμε με αυτήν την πολιτική. Πιστεύουμε ότι υπάρχει άλλος δρόμος. Είναι ο δρόμος της επαναδιαπραγμάτευσης. Τον κατάφερε στην Ιρλανδία η νέα κεντροδεξιά κυβέρνηση. Γιατί δεν μπορούμε να τον καταφέρουμε κι εμείς; Είναι εφικτή η επαναδιαπραγμάτευση.

Άλλωστε, η πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κύριε Υπουργέ,

είναι μία πορεία έντονων διαπραγματεύσεων και συμβιβασμών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής: Χθες ο Υπουργός Οικονομικών άφησε μία χαράμαδα ελπίδας για επαναδιαπραγμάτευση. Εμείς διατυπώσαμε από την πρώτη στιγμή τη συναίνεσή μας στην επαναδιαπραγμάτευση. Και το εγχείρημα της κυβέρνησης συνεργασίας, όπως είπα στην αρχή της τοποθέτησής μου, ναυάγησε υπατιότητα του κ. Παπανδρέου.

Δυστυχώς, όμως, η ομιλία χθες του Πρωθυπουργού δεν αφήνει κανένα τέτοιο περιθώριο. Ούτε λίγο ούτε πολύ ο Πρωθυπουργός μάς είπε ότι η όποια επαναδιαπραγμάτευση ολοκληρώθηκε με τη μείωση του επιτοκίου και την επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής.

Εμείς πιστεύουμε ότι είναι εφικτή η επαναδιαπραγμάτευση. Αφού δεν μπορεί να υπάρξει από αυτήν την Κυβέρνηση, τότε είναι η ώρα να μιλήσει ο λαός, ώστε μία νέα κυβέρνηση, με νωπή εντολή, να πάει στις Βρυξέλλες και να επαναδιαπραγματευτεί την επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας, την επανεκκίνηση της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Μάξιμο Χαρακόπουλο, Βουλευτή Λάρισας της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Σάββας Αναστασιάδης, Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το Μάιο του 2010, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Παπανδρέου, μετά από εξάμηνη απραξία, οδήγησε τη χώρα στη μέγλην του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου χωρίς να εξετάσει άλλες λύσεις, όπως εκ των υστέρων αποδείχθηκε, χωρίς κανένα πρόγραμμα, χωρίς κανένα σχεδιασμό. Δημιούργησε σενάρια καταστροφής και εκβίαζε Βουλευτές και κόμματα να υποστηρίξουν το πρώτο μνημόνιο.

Με το σύστημα εξουσίας που δημιούργησε, που ήξερε να διαβουλεύεται με τον εαυτό του, αλλά δεν ήξερε να κυβερνά και να διαπραγματεύεται, μετέτρεψε ένα πρόβλημα δανεισμού που είχε η χώρα σε βαθιά δημοσιονομική και κοινωνική κρίση, γιατί δεν πήρε έγκαιρα μέτρα, παρά τις επανειλημμένες προτροπές της Νέας Δημοκρατίας και του Αντώνη Σαμαρά. Δεν διαπραγματεύτηκε το πρώτο μνημόνιο και δεν εφάρμοσε, στη συνέχεια, τίποτα από όσα αδιαπραγμάτευτα είχε αποδεχθεί. Τίποτε, εκτός από την περικοπή των μισθών και των συντάξεων και την αύξηση της φορολογίας που βύθισαν την ελληνική οικονομία σε βαθιά ύφεση.

Ο κ. Παπανδρέου και το οικονομικό του επιτελείο απέτυχαν. Απέτυχαν σε όλα! Ακόμα και στα πιο απλά! Δεν κατάφεραν να μειώσουν τις δαπάνες. Δεν κατάφεραν να μειώσουν τη φοροδιαφυγή που επί μήνες την έχουν κάνει επικοινωνιακή τους σημαία. Θυμώμαστε όλοι τις τηλεοπτικές εμφανίσεις Καπελέρη, τους μεγαλοδιατράχτες και τους μεγαλοδικηγόρους του Κολωνακίου, τις πισίνες, τα σκάφη, τα ιδιωτικά αεροπλάνα. Πολλά λόγια χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα. Δεν έγινε καμμία αποκρτικοποίηση ή προσπάθεια αποκρτικοποίησης. Δεν έγινε καμμία προσπάθεια αναδιάρθρωσης της Δημόσιας Διοίκησης, καμμία ουσιαστική μεταρρύθμιση.

Αποτέλεσμα; Η χώρα σπατάλησε κρίσιμο χρόνο. Ο κ. Παπανδρέου δεν αξιοποίησε την ισχυρή εντολή που πήρε από τον ελληνικό λαό στις εκλογές του 2009. Δεν εκμεταλλεύτηκε την ανοχή που του έδειξε, πιστεύοντας στις υποσχέσεις του. Δεν αξιοποίησε τη στήριξη και την προτροπή, σε πολλές περιπτώσεις, της Νέας Δημοκρατίας και του Αντώνη Σαμαρά για παρεμβάσεις, αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Αύξησε το χρέος, βάθυνε την ύφεση, πόνεσε το λαό.

Η χώρα σήμερα βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού. Κινδυνεύει όχι γιατί δεν θα πάρει την πέμπτη δόση του δανείου, αλλά επειδή η σημερινή Κυβέρνηση τους τελευταίους είκοσι μήνες έκανε εγκληματικά λάθη και παραλείψεις, με ένα οικονομικό επιτελείο στην πιο κρίσιμη περίοδο της ιστορίας της χώρας να αποδεικνύεται λίγο και ανίκανο. Το επιβεβαιώνει, άλλωστε, η πρόσφατη αναδόμησή του.

Σήμερα καλούμαστε να συζητήσουμε το μεσοπρόθεσμο πρό-

γραμμα σταθερότητας με νέο οικονομικό επιτελείο, με τα ίδια, όμως, διλήμματα, τους ίδιους εκβιασμούς από τα ίδια πρόσωπα.

Επιμένουν τα ίδια κέντρα στην επιβολή ενός προγράμματος ακόμη πιο επώδυνου από το πρώτο, τη στιγμή μάλιστα που και οι ίδιοι αναγνωρίζουν ότι το πρώτο μνημόνιο απέτυχε παταγωδώς, ενώ δεν μπορεί κανείς να εγγυηθεί την αποτελεσματικότητα του δεύτερου. Μπορεί κανείς σήμερα να πιστέψει ότι το μεσοπρόθεσμο θα πετύχει; Η απάντηση είναι όχι. Η μέχρι σήμερα αποτυχημένη πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση και η επιμονή της στην ίδια καταλήγουν σε αυτό το συμπέρασμα.

Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα όπως παρουσιάστηκε από την Κυβέρνηση δεν είναι γενικά και αφηρημένα ένα θέμα οικονομικής πολιτικής. Η ζήτηση των 6,5 δισεκατομμυρίων ευρώ μέχρι το τέλος του χρόνου από μια ήδη εξαντλημένη αγορά ισοδυναμεί με μια ακόμη πιο βίαιη ώθηση της πραγματικής οικονομίας προς το φαύλο κύκλο της ύφεσης. Με άλλα λόγια, τα λουκέτα θα αυξηθούν, η ανεργία θα εκτιναχθεί ακόμα πιο ψηλά, τα οικονομικά ερείπια θα πολλαπλασιαστούν, η φτώχεια θα βαθαίνει. Το γεγονός αυτό δεν αφήνει περιθώρια αισιοδοξίας ακόμη και στο κυβερνητικό στρατόπεδο, σε αυτούς τους ίδιους που σχεδιάζουν την πολιτική αυτή.

Παράλληλα, ξένοι κορυφαίοι παράγοντες προσπαθώντας να στηρίξουν με κάθε τρόπο την Κυβέρνηση που παραπαίει επιχειρούν να τρομοκρατήσουν τον ελληνικό λαό και να εκβιάσουν τα ελληνικά κόμματα, παρεμβαίνοντας απροκάλυπτα στα εσωτερικά της χώρας με τρόπο όπου καταδεικνύει έλλειψη σεβασμού, όχι μόνο στο λαό που υποφέρει, αλλά και στην ίδια τη δημοκρατία. Εμφανίζουν κάθε εντολή των δανειστών σαν μονόδρομο και ζητούν να γίνει αποδεκτή χωρίς αντίρρηση. Η Κυβέρνηση, αντί να αντιδράσει για τις ωμές παρεμβάσεις στα εσωτερικά της χώρας, αναπαράγει και αυτή τον ίδιο εκβιασμό.

Το αίτημα να ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο από την ελληνική Βουλή προτού αποφασιστεί η εκταμίευση της πέμπτης δόσης αποτελεί έναν άνευ προηγουμένου εκβιασμό σε μια χώρα που δέχεται τη μια προσβολή μετά την άλλη. Βέβαια, οι δανειστές μας έχουν μια δικαιολογία: Δεν έχουν πλέον καμμία εμπιστοσύνη σε αυτήν την Κυβέρνηση.

Σήμερα το 65% των Ελλήνων δεν δέχεται το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, παρ' ότι γνωρίζει ότι αυτό ίσως επιφέρει διακοπή της χρηματοδότησης. Το γεγονός αυτό έπρεπε να προβληματίσει σοβαρά την Κυβέρνηση. Το ότι η πλειοψηφία των Ελλήνων επιθυμεί την καταψήφιση του μεσοπρόθεσμου δείχνει ότι η επιθυμία του να ξεφορτωθεί το μνημόνιο είναι μεγαλύτερη από το φόβο της χρεοκοπίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό δείχνει ότι οι λαοί, κύριε Υπουργέ, δεν εκβιάζονται. Ο κ. Παπανδρέου έπρεπε να το είχε λάβει σοβαρά υπ' όψιν του αυτό και να μεταφέρει την πίεση και των πολιτών και σύσσωμης της Αντιπολίτευσης στους ξένους, όχι να μεταφέρει την πίεση των ξένων στα ελληνικά κόμματα και στην ελληνική κοινωνία. Έπρεπε να λάβει σοβαρά υπ' όψιν του ότι η πλειονότητα του ελληνικού λαού δεν συμφωνεί με την πολιτική του. Ούτε καν το κόμμα του δεν συμφωνεί με αυτήν την πολιτική. Διότι το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα από τις περικοπές μέχρι τη φορολογία ξεπερνά τα εσκαμμένα.

Τέτοια φορολογική επιδομή δεν έγινε ποτέ σε καμμία χώρα στον κόσμο. Απαιτεί από κάθε φορολογούμενο να καταβάλει υψηλή έκτακτη εισφορά. Μειώνει το αφορολόγητο όριο στις 8.000 ευρώ. Επιβάλλει ειδική εισφορά αλληλεγγύης. Επιβάλλει τέλος επιτηδεύματος και άλλες πολλές επώδυνες ρυθμίσεις. Στερεί, δηλαδή, κάθε ίχνος χρήματος από την αγορά και εξανερμίζει κάθε ελπίδα και κάθε δυνατότητα ανάκαμψης.

Αυτό το δέχονται και ξένοι παράγοντες. Ακόμη και ο ΟΗΕ στην τελευταία έκθεσή του για την κοινωνική κατάσταση στον κόσμο το 2011 γράφει: «Τα μέτρα λιτότητας που υιοθετούνται για την αντιμετώπιση υψηλού κυβερνητικού χρέους σε μερικές από τις αναπτυσσόμενες οικονομίες, όπως στην Ελλάδα και στην Ισπανία, δεν απειλούν απλώς την απασχόληση και τις κοινωνικές δαπάνες, αλλά καθιστούν παράλληλα την ανάκαμψη περισσότερο αβέβαιη

και εύθραυστη». Είναι παράδοξο να το παραδέχονται αυτό ξένοι και να μην το καταλαβαίνουν αυτοί που το επιβάλλουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεσοπρόθεσμο δεν βγαίνει, αλλά οδηγεί σε παγίδα χρέους, σε κατάρρευση την αγορά, σε εξαθλίωση την κοινωνία. Τα πραγματικά γεγονότα αποδεικνύουν ότι υπάρχουν περιθώρια διαπραγμάτευσης και βελτιώσεων που θα επιτρέψουν τελικά την ελληνική οικονομία να σταθεί και πάλι στα πόδια της. Η λογική των μονόδρομων δεν μας βρίσκει σύμφωνους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Σάββα Αναστασιάδη, Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Αργύρης Ντινόπουλος, Βουλευτής Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Άκουσα τον κ. Βενιζέλο, τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος, απαντώντας στον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, έκανε μια προσομοίωση. Βεβαίως, επρόκειτο περί μιας προφητείας, η οποία είναι σίγουρο ότι πολύ γρήγορα θα γίνει πραγματικότητα. Αναρωτήθηκε, εάν ήταν κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία και ήταν Πρωθυπουργός ο Αντώνης Σαμαράς και έπαιρνε τον Υπουργό Οικονομικών του να πάνε στην Ευρωπαϊκή Ένωση να διαπραγματευτούν, τι θα έλεγαν.

Αυτή η προσομοίωση, όμως, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, θα μπορούσε να χρησιμεύσει και σαν ένα παράδειγμα, για να σας κάνουμε ένα άλλο ερώτημα. Εάν κυβέρνηση ήταν η Νέα Δημοκρατία και έφερνε το μνημόνιο 1 και μετά έφερνε το μεσοπρόθεσμο, εσείς θα συναινούσατε; Εσείς θα είχατε κάνει όλη αυτή την εκστρατεία για να πείσετε και τους δικούς σας, τους λεγόμενους αμφισβητίες Βουλευτές, να πάνε οπωσδήποτε να ψηφίσουν το μεσοπρόθεσμο, διότι αλλιώς θα χανόταν η χώρα; Θα είχατε κάνει όλη αυτήν την τεράστια προσπάθεια, για να ψηφιστεί ένα τέτοιο μεσοπρόθεσμο, που θα είχαμε φέρει εμείς, έτσι ώστε να μη χρεοκοπήσει η χώρα; Άρα, λοιπόν, πώς έρχεστε τώρα και ζητάτε συναίνεση;

Είναι σαφές το ερώτημα, κυρίες και κύριοι. Εάν είχε φέρει το μνημόνιο 1 και το μεσοπρόθεσμο η Νέα Δημοκρατία, εσείς τι θα κάνατε; Δεν χρειάζεται να σας πω, το καταλαβαίνετε.

Χρησιμοποιείτε, όμως, και ένα άλλο επιχείρημα, ότι η πέμπτη δόση μπορεί να μη δοθεί, εάν δεν ψηφιστεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Αυτό, όμως, δείχνει τη δική σας πολιτική αδυναμία. Είναι δυνατόν μια υπεύθυνη κυβέρνηση να έρχεται και να λέει στην ελληνική κοινωνία ότι «ξέρετε, εάν δεν πάρουμε μια δόση 12 δισεκατομμυρίων θα καταρρεύσει η χώρα, το πολιτικό σύστημα, η κοινωνία, η οικονομία»; Σε τελική ανάλυση, τι είναι η Ελλάδα; Είναι μία χώρα παρακατιανή; Μήπως θα έπρεπε να το πούμε και αυτό τους Ευρωπαίους εταίρους μας;

Είναι δυνατόν, λοιπόν, να λέμε ότι εάν δεν δοθούν αυτά τα 12 δισεκατομμύρια της πέμπτης δόσης, η Ελλάδα καταστρέφεται; Ας πούμε ότι στην αυριανή ψηφοφορία δεν περνά το μεσοπρόθεσμο. Δηλαδή, δεν έχετε εσείς οι ίδιοι ως Κυβέρνηση, η οποία είναι υπεύθυνη για τη χώρα σ' αυτές τις εξαιρετικά δύσκολες συγκυρίες, ένα δεύτερο σχέδιο; Εξαρτάσθε από μία ή δύο ψήφους Βουλευτών σας, οι οποίοι μπορεί να έχουν κάποιες αντιρρήσεις; Δεν έχετε ένα εφεδρικό σχέδιο για τη χώρα; Τι Κυβέρνηση είστε τότε;

Επίσης, ακούω πολλές φορές να λένε και ο Πρωθυπουργός και ο αρμόδιος Υπουργός για τα κοινοβούλια των άλλων χωρών. Λένε: Πώς εμείς θα ζητήσουμε, για παράδειγμα, από τους Φινλανδούς, από τους Ολλανδούς -ή δεν ξέρω από ποιους άλλους- να ψηφίσουν τη βοήθεια προς τη χώρα μας, όταν εκεί υπάρχουν κυβερνήσεις συνασπισμού με οριακές πλειοψηφίες κ.λπ.; Δηλαδή, πραγματικά αναρωτιέται κανείς, μήπως θα πρέπει το ενδιαφέρον το οποίο δείχνετε για τους Φινλανδούς, για τους Ολλανδούς, να το δείξετε και για τους Έλληνες;

Θέλω να σας πω και κάτι ακόμα. Βεβαίως, υπάρχει αυτή η διαδικασία των κοινοβουλίων. Όμως, αυτό είναι ένα διαρθρωτικό πρόβλημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι ένα πρόβλημα το οποίο πηγάζει από το γεγονός ότι έγινε μια νομισματική ενοποίηση, χωρίς να έχει γίνει μια ενοποίηση των δημοσιονομικών πο-

λιτικών, χωρίς μια κοινή δημοσιονομική πολιτική, χωρίς κοινές οικονομικές πολιτικές. Αυτά είναι διαρθρωτικά προβλήματα της ίδιας της Ένωσης. Γι' αυτά τα προβλήματα θα πληρώσουν ο Έλληνας φορολογούμενος, ο Έλληνας συνταξιούχος και εξαιτίας αυτών των διαρθρωτικών προβλημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι Έλληνες θα φορολογηθούν με αυτόν τον άγριο τρόπο, με τον οποίο επιχειρείτε να τους φορολογήσετε; Είναι δυνατόν να το λέτε αυτό, όταν σε όλα τα οικονομικά συστήματα λένε ότι για να περιοριστεί το έλλειμμα, κατά 2/3 θα πρέπει να μειώσετε τις δαπάνες και 1/3 τα έσοδα και εσείς το πάτε μισό-μισό;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή ο χρόνος περνάει, θα ήθελα να πω και κάτι τελευταίο, αγαπητοί συνάδελφοι. Στην προηγούμενη ομιλία από αυτούς εδώ του Βήματος, όταν συνεζητήτο η ψήφος εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, είχα πει –διότι πράγματι είναι ένα μεγάλο θέμα, το οποίο –κακά τα ψέματα– μας αφορά όλους, είναι η κατάσταση η οποία έχει δημιουργηθεί στην κοινωνία, αυτό που αποκαλούμε οι πλατείες– σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής ότι είναι ένα θέμα. Είχα προτείνει, λοιπόν, όταν θα συζητείτο το μεσοπρόθεσμο να βγάλουμε οθόνες για να βλέπει ο κόσμος έξω, η πλατεία, η λέμε εμείς εδώ στη Βουλή. Αυτό βεβαίως δεν έγινε. Θα πρότεινα, όμως, αύριο, όταν θα είναι η κρίσιμη συνεδρίαση και η ψηφοφορία, η οποία θα επακολουθήσει για το μεσοπρόθεσμο, αντί να βγάλουμε οθόνες έξω για να μας ακούει ο κόσμος, να βάλουμε οθόνες μέσα. Να βγάλει μία κάμερα το κανάλι της Βουλής, έχει τις τεχνικές δυνατότητες, ώστε όταν θα είμαστε εδώ και θα ψηφίζουμε μέσα στο εντευκτήριο, στις τηλεοράσεις τις οποίες έχουμε, η μία τηλεόραση να παίζει τη συνεδρίαση και η άλλη να παίζει τη συνεδρίαση της κοινωνίας έξω. Να ακούει τι λέει η πλατεία, τι λέει ο κόσμος. Να πάρετε επιτέλους αυτό το μήνυμα πριν έρθει η κρίσιμη ώρα της ψηφοφορίας.

Σήμερα για μία ακόμα φορά –και πρέπει να το πούμε, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, το λέω και σε σας– φάνηκε το τιτάνιο έργο, το οποίο προσπαθούν και επιτυγχάνουν σε σημαντικό βαθμό, παρά τις αντίξορες συνθήκες, να κάνουν οι άνδρες της Ελληνικής Αστυνομίας. Υπάρχουν τραυματίες, υπάρχουν άνδρες, οι οποίοι επί σειρά ωρών, για να μη σας πω ημερών, φυλάνε γύρω-γύρω τη Βουλή, φυλάνε εμάς δηλαδή. Ίσως λοιπόν, θα πρέπει στην οποία οικονομική σας πολιτική, στις όποιες περικοπές, σε αυτόν το σφαγιασμό των επιδομάτων τον οποίο έχετε κάνει προς τους άνδρες της Ελληνικής Αστυνομίας, εξαιτίας και όλων αυτών των γεγονότων να σκεφθείτε και κάπως να αναθεωρήσετε την πολιτική σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αργύρη Ντινόπουλο, Βουλευτή Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει η κ. Θεοδώρα Τζάκρη, Βουλευτής Πέλλης του ΠΑΣΟΚ, με την οποία ολοκληρώνεται η σημερινή συνεδρίαση.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Ντινόπουλος δεν ξέρω αν θα ήταν ικανοποιημένος, αν έμπαιναν οι κάμερες πραγματικά στο Κοινοβούλιο και στο εντευκτήριο από το τι λένε οι άνθρωποι της πλατείας για το σύνολο του πολιτικού κόσμου, ανεξαρτήτως αν δεν ψηφίζουν ή ψηφίζουν σήμερα, κύριε Ντινόπουλε, το μεσοπρόθεσμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε εδώ σήμερα σε μία ιστορική ώρα ευθύνης για τον τόπο, προκειμένου να αποφασίσουμε αν θα συνεχίσουμε την προσπάθεια εξόδου από την κρίση ή αν θα τα παρατήσουμε στα μέσα της διαδρομής, υποθηκεύοντας το μέλλον της πατρίδας μας.

Ο τόπος μας έχει ανάγκη από την αποφασιστικότητά μας, τα οξυμένα αντανάκλαστικά μας, τη βούλησή μας, προκειμένου να προχωρήσουμε στις μεγάλες τομές που χρειαζόμαστε, στο πολιτικό σύστημα, στο κοινωνικό κράτος, στο αναπτυξιακό και οικονομικό μοντέλο. Ήδη έχουμε διανύσει το πρώτο κρίσιμο διάστημα της διακυβέρνησης και σε λιγότερο από δύο χρόνια έχουμε καταφέρει να αλλάξουμε την εικόνα της χώρας και να στρέψουμε την αρνητική πορεία των συσσωρευμένων προβλημάτων που μας κληροδότησε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Σε όλους τους τομείς της δημόσιας και κοινωνικής σφαίρας

βρεθήκαμε μπροστά σε μία οδυνηρή πραγματικότητα. Η οικονομία μας βρισκόταν στα πρόθυρα της στάσης πληρωμών, είχαμε χάσει πλήρως την αξιοπιστία μας στους Ευρωπαίους εταίρους και στη διεθνή αγορά, η ανταγωνιστικότητα της χώρας μας είχε κατακυλίσει από την τριακοστή έβδομη θέση που βρισκόταν το 2003 στην εβδομηκοστή πρώτη το 2009, η ανάπτυξή μας στηριζόταν σε ένα καταναλωτικό πρότυπο με βάση τα δανεικά και όχι τον πραγματικό παραγόμενο πλούτο. Η Ελλάδα κατακύλησε είκοσι δύο θέσεις στο δείκτη διεθνούς διαφάνειας, κατέχοντας το 2004 την τεσσαρακοστή ένατη και το 2009 την εβδομηκοστή πρώτη θέση. Ο δημόσιος τομέας βρισκόταν σε πλήρη αδράνεια. Πελατειακό κράτος, ορδές συμβασιούχων, ένας δημόσιος εισπρακτικός μηχανισμός στα όρια της κατάρρευσης. Παράλλαβαμε έναν αγροτικό τομέα σε εκρηκτική κατάσταση.

Οι πολιτικές επιδότησης, που συγκρούονταν με τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μία κατάσταση εγκατάλειψης του παραγωγικού ιστού της χώρας, οδήγησαν τον αγροτικό τομέα, που μέχρι τότε συσώρευε το 11,7% του εργατικού δυναμικού να συμβάλει μόνο κατά 3,8% στο ΑΕΠ. Στον τομέα της πράσινης ανάπτυξης κανένα ουσιαστικό βήμα δεν είχε ολοκληρωθεί.

Όλα αυτά, όμως, βρίσκονται πλέον στο παρελθόν. Στο διάστημα αυτό καταφέραμε να αποκαταστήσουμε τη διεθνή αξιοπιστία της χώρας μας και να τη σώσουμε από τη σίγουρη χρεοκοπία και τον συνεπακόλουθο αργό θάνατο της οικονομίας αλλά και της ίδιας μας της κοινωνίας.

Με τα μέτρα περιστολής των κρατικών δαπανών και αύξηση των εσόδων σταματήσαμε το δημοσιονομικό εκτροχιασμό και σταθεροποιήσαμε το μακροοικονομικό περιβάλλον.

Εμείς καταφέραμε να σώσουμε την οικονομία από την κατάρρευση και εμείς θα ανατάξουμε και την παραγωγική βάση της χώρας μας.

Η περιστολή του ελλείμματος, ο περιορισμός της ύφεσης, η αποκατάσταση της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών ταμείων, η αποκατάσταση της κοινωνικής δικαιοσύνης με την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και όλες αυτές οι αλλαγές τις οποίες ήδη έχουμε δρομολογήσει, αποσκοπούν στην επανένταξη της χώρας μας στο διεθνές οικονομικό περιβάλλον, στην ανάδειξη της παραγωγικής βάσης της οικονομίας και όχι απλά του εισαγωγικού εμπορίου, στη σταθεροποίηση του βασικού πυλώνα της οικονομίας μας, του χρηματοπιστωτικού συστήματος, στη ριζική αναδιάρθρωση της φορολογικής διοίκησης, στην εξασφάλιση της σύνταξης του Έλληνα συνταξιούχου, στη δίκαιη αναδιανομή του πλούτου.

Στο χώρο της υγείας, ήδη η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει κάνει σημαντικά βήματα για την πάταξη της εγκληματικής σπατάλης και της διαφθοράς. Οι πολύτιμοι οικονομικοί πόροι από την Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελούν έναν από τους βασικούς πυλώνες ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Η προηγούμενη κυβέρνηση τους είχε εγκαταλείψει, τους είχε καταμήσει σε εκατοντάδες μικρά προγράμματα. Επιπλέον, είχε αυξήσει σημαντικά τις διαχειριστικές αρχές, επιβαρύνοντας δραματικά τη γραφειοκρατία. Η απορρόφηση είχε πέσει στο ναδίρ, κάτω από το 3% το 2008, ενώ είχαν ήδη χαθεί κοινοτικοί πόροι της τάξεως του 1,2 δισεκατομμυρίων ευρώ. Σήμερα, η απορρόφηση, μόλις είκοσι μήνες μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης από το ΠΑΣΟΚ, φθάνει στο 25% με 27%, με την πρόβλεψη στο τέλος του 2011 να έχει ξεπεράσει το 35%.

Σήμερα, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ο Πρωθυπουργός δίνουν μία σημαντική αναπτυξιακή μάχη για την Ελλάδα στις Βρυξέλλες επιδιώκοντας τη μείωση της εθνικής συμμετοχής από το 25% στο 15%. Αυτή η προοπτική θα αποτελέσει μία δυναμική αναπτυξιακή προσπάθεια για την Ελλάδα, καθώς η απορρόφηση των κονδυλίων θα γίνεται πλέον ευκολότερα, ταχύτερα και φθηνότερα. Και άρα, δεν θα υπάρχει δυνατότητα να χαθούν ή να κορεστούν κοινοτικοί πόροι και πολύτιμα κοινοτικά κονδύλια.

Έχει γίνει πλέον αντιληπτό σε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία ότι η έξοδος από την κρίση απαιτεί ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης και παραγωγής. Η ελληνική οικονομία οφείλει να προσαρμοστεί στα νέα παγκόσμια δεδομένα ως μία σύγχρονη οικονομία του 21ου αιώνα. Αυτή η αλλαγή στην παραγωγική νοοτροπία, στον ευρύτερο τρόπο παραγωγής του ιδιωτικού και του δημοσίου

τομέα, εξασφαλίζει την ανάπτυξη που όλοι θέλουμε, τη βελτίωση της ποιότητας και της ποσότητας του ελληνικού παραγόμενου προϊόντος. Η οικονομική ευημερία του Έλληνα πολίτη περνάει σήμερα μέσα από τη βελτίωση της εκπαίδευσης, την πράσινη ανάπτυξη, τον υγιή ανταγωνισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το βάρος της ευθύνης που μας βαρύνει ως μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου, πρέπει να καταθέσουμε και την τελευταία ικμάδα των δυνάμεών μας, προκειμένου να μην ξαναζήσουμε αυτήν την απαξίωση.

Πρέπει να καταστεί σαφές ότι ο αναβρασμός που βιώνουμε σήμερα, προηγήθηκε του μηχανισμού στήριξης. Η σημερινή κατάσταση με τον κύριο όγκο του οικονομικού άγχους να βαρύνει υπέρμετρα το μισθωτό και το συνταξιούχο, δεν δημιουργήθηκε επειδή κάποιοι εδώ σήμερα έχουν περισσότερη ευαισθησία από κάποιους άλλους. Όταν πριν ένα έτος περίπου αναγκαστήκαμε υπό το βάρος της κληρονομιάς της παρελθούσας κυβέρνησης, να προσφύγουμε στο μηχανισμό στήριξης, το πράξαμε ώστε να αποφύγουμε τα χειρότερα για τη χώρα, για να παραμείνει ζωντανή η ελληνική οικονομία.

Με μοναδική συναίσθηση ευθύνης δώσαμε μία ανάσα ζωής και αναλάβαμε την ευθύνη και το κόστος για ένα πολύ δύσκολο πρόγραμμα οικονομικής ανάπτυξης που περιλάμβανε επώδυνες αποφάσεις. Δεν φοβηθήκαμε, δεν φυγομαχήσαμε, σταθήκαμε ειλικρινείς απέναντι στον ελληνικό λαό και ζητήσαμε να συστρατευτεί μαζί μας με όλες του τις δυνάμεις, για να σωθεί η χώρα.

Η προσπάθεια εξόδου από την κρίση θα ήταν ατελέσφορη, αν δεν αγωνιζόμασταν παράλληλα, προκειμένου να εκλείψουν τα αίτια που τη δημιούργησαν. Για να το πετύχουμε, ξεκινήσαμε αμέσως με την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας με μεγάλες αλλαγές σε δομές και θεσμούς που χτυπούν τα πραγματικά κατεστημένα και τις ρίζες των προβλημάτων που δημιούργησαν αυτήν την κατάσταση και συνεχίζουμε προς αυτήν την κατεύθυνση χωρίς να υπολογίζουμε το πολιτικό κόστος.

Ποιος μπορεί να αγνοήσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις μεγάλες αλλαγές στις δομές και στον τρόπο λειτουργίας της διοίκησης που επιτεύχθηκαν σε λιγότερο από δύο χρόνια, τις καινοτομίες και τις πολυεπίπεδες μεταρρυθμίσεις, που αλλάζουν ριζικά τη φυσιογνωμία του κράτους, δημιουργώντας απτά οφέλη και για το διοικητικό μηχανισμό, αλλά και για τους ίδιους τους πολίτες, τη δημιουργία μιας σχέσης εμπιστοσύνης μεταξύ του κράτους και του φορολογούμενου, του διοικούμενου, την αποκέντρωση εξουσίας εκεί ακριβώς απ' όπου εκπορεύεται η εξουσία, την οικονομία πόρων και ανθρώπινου δυναμικού; Αυτά που χρόνια τώρα θεωρούνταν αυτονόητα, αλλά δεν γίνονταν, έχουν αρχίσει και υλοποιούνται, δίνοντας μία διαφορετική προοπτική στη χώρα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η υιοθέτηση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος από το ελληνικό Κοινοβούλιο αποτελεί προϋπόθεση για την εκταμίευση της πρώτης δόσης του υφιστάμενου δανείου των 110 δισεκατομμυρίων ευρώ. Για να δοθεί η δόση των 12 δισεκατομμυρίων, θα πρέπει να διασφαλιστεί ότι η χώρα μας διαθέτει επιπλέον χρηματοδότηση για τα επόμενα χρόνια. Και δεν είναι, βέβαια, μόνο η δυνατότητα άμεσης ανταπόκρισης του

ελληνικού κράτους στις υποχρεώσεις του, που επιτάσσει την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου, είναι και η ανάγκη εξωτερικού μιας στάσης ευθύνης απέναντι στους εταίρους μας, που μας δανείζουν.

Η χώρα μας οφείλει να εκπέμπει ένα μήνυμα ενότητας, να αποδεικνύει την ικανότητα να στέκεται στα πόδια της χωρίς επιτήρηση, χωρίς εξάρτηση, χωρίς δανεικά. Και η ικανότητα αυτή δεν πρέπει να χαρακτηρίζει μόνο έναν πολιτικό χώρο, αλλά το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων της χώρας.

Τα μέτρα, τα οποία πρόκειται να ληφθούν δεν καθιστούν ευτυχί κανέναν απολύτως Έλληνα. Είναι σκληρά και σε πολλές περιπτώσεις είναι και άδικο. Δεν υπάρχει όμως η πολυτέλεια να βρεθούν άμεσα οι πόροι αυτοί που θα επιτρέψουν την επίτευξη του στόχου της μείωσης του δημοσιονομικού ελλείμματος. Επομένως όλα όσα αποφασίστηκαν μέχρι σήμερα και πρόκειται να αποφασιστούν δεν αποτελούν προϊόν κακών διαπραγματεύσεων ή ελλιπούς γνώσης των κανόνων της αγοράς. Ήταν το αποτέλεσμα που όριζε και ορίζει η ανάγκη της διάσωσης της χώρας, η ανάγκη συνέχισης λειτουργίας του κράτους, της καταβολής μισθών και συντάξεων, της αποφυγής κατάρρευσης του τραπεζικού συστήματος της χώρας.

Στην προσπάθεια αυτή της αναστροφής της σημερινής κατάστασης και λάθη έγιναν και παραλείψεις υπήρξαν. Εμείς δεν φοβόμαστε να αναγνωρίσουμε τα λάθη μας και να προβούμε σε διορθωτικές κινήσεις. Ο μηχανισμός στήριξης και ο δανεισμός αποτελούν μόνο το μέσο. Ο σκοπός μας είναι να αλλάξουμε βαθιά τη χώρα ώστε να μην ξαναβρεθεί ποτέ στην κατάσταση στην οποία την παραλάβαμε. Στην προσπάθεια οικοδόμησης ενός νέου κράτους κανένας απολύτως Έλληνας δεν περισσεύει. Για να κινητοποιήσουμε όμως όλες αυτές τις υγιείς παραγωγικές δυνάμεις θα πρέπει να δώσουμε στον τόπο μας ελπίδα, την πίστη ότι θα δώσουμε όλοι οι Έλληνες ενωμένοι με όραμα και σχέδιο τον αγώνα μας προκειμένου να κερδίσουμε το μέλλον μας. Η απαρχή αυτής της προσπάθειας θα πρέπει να γίνει μέσα από αυτή την Αίθουσα με την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος. Μιλώντας τη γλώσσα της αξιοπιστίας, της ευθύνης, της αποφασιστικότητας, θα πρέπει να στείλουμε το μήνυμα στους Έλληνες ότι όσο πιο γρήγορα και αποφασιστικά συστρατευόμαστε τόσο πιο γρήγορα θα εξέλθουμε από αυτή την επονείδιστη κρίση.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κυρία Θεοδώρα Τζάκρη, Βουλευτή Πέλλας του ΠΑΣΟΚ, τελευταία ομιλήτρια της σημερινής συνεδρίασης.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.12' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 29 Ιουνίου 2011 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συζήτηση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015» σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

